



Правилник за дейността



7-ми парламентарен мандат

юли 2010

Единство в многообразието



ПРАВИЛНИК ЗА ДЕЙНОСТТА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

7-ми парламентарен мандат

юли 2010

Бележка към читателя:

Съгласно решенията на Парламента относно използването на неутрален спрямо пола език в неговите документи, Правилникът за дейността беше адаптиран към насоките по този въпрос, одобрени от Групата на високо равнище за равнопоставеност на половете и многообразие на 13 февруари 2008 г. и утвърдени от Бюрото на 19 май 2008 г.

Текстовете в *курсив* представляват тълкуване на Правилника за дейността (съгласно член 211).

СЪДЪРЖАНИЕ

ДЯЛ I ЧЛЕНОВЕ, ОРГАНИ НА ПАРЛАМЕНТА И ПОЛИТИЧЕСКИ ГРУПИ

ГЛАВА 1 ЧЛЕНОВЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

Член 1	Европейски парламент
Член 2	Независимост на мандата
Член 3	Проверка на пълномощията
Член 4	Продължителност на мандата на членовете на ЕП
Член 5	Привилегии и имунитети
Член 6	Снемане на имунитет
Член 7	Процедури, свързани с имунитета
Член 8	Прилагане на Устава на членовете на ЕП
Член 9	Финансови интереси на членовете на ЕП, норми за поведение и достъп до Парламента
Член 10	Вътрешни разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF)
Член 11	Наблюдатели

ГЛАВА 2 МАНДАТНИ ДЛЪЖНОСТИ В ПАРЛАМЕНТА

Член 12	Временно председателство
Член 13	Кандидатури и общи разпоредби
Член 14	Избор на председател - встъпително слово
Член 15	Избор на заместник-председатели
Член 16	Избор на квестори
Член 17	Срок на мандатните длъжности
Член 18	Свободни места
Член 19	Предсрочно освобождаване

ГЛАВА 3 ОРГАНИ И ФУНКЦИИ

Член 20	Функции на председателя
Член 21	Функции на заместник-председателите
Член 22	Състав на Бюрото
Член 23	Функции на Бюрото
Член 24	Състав на Председателския съвет
Член 25	Функции на Председателския съвет
Член 26	Функции на квесторите
Член 27	Съвет на председателите на комисии
Член 28	Съвет на председателите на делегации
Член 29	Публичност на решенията на Бюрото и на Председателския съвет

ГЛАВА 4 ПОЛИТИЧЕСКИ ГРУПИ

Член 30	Образуване на политически групи
Член 31	Дейност и правно положение на политическите групи
Член 32	Интергрупи
Член 33	Независими членове на ЕП
Член 34	Разпределяне на местата в пленарната зала

ДЯЛ II ЗАКОНОДАТЕЛНИ, БЮДЖЕТНИ И ДРУГИ ПРОЦЕДУРИ

ГЛАВА 1 ЗАКОНОДАТЕЛНИ ПРОЦЕДУРИ - ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 35	Законодателна и работна програма на Комисията
Член 36	Спазване на Хартата на основните права на Европейския съюз
Член 37	Проверка на правното основание
Член 37a	Делегиране на законодателни правомощия
Член 38	Проверка на финансовата съвместимост
Член 38a	Проверка на спазването на принципа на субсидиарност
Член 39	Достъп до документи и предоставяне на информация на Парламента
Член 40	Представяване на Парламента на заседанията на Съвета
Член 41	Права на инициатива, предоставени на Парламента от Договорите
Член 42	Право на инициатива по член 225 от Договора за функционирането на Европейския съюз
Член 43	Разглеждане на законодателни документи
Член 44	Законодателни процедури във връзка с инициативи на държава-членка

ГЛАВА 2 ПРОЦЕДУРИ В КОМИСИЯ

Член 45	Законодателни доклади
Член 46	Опростена процедура
Член 47	Незаконодателни доклади
Член 48	Доклади по собствена инициатива
Член 49	Становища на комисии
Член 50	Процедура с асоциирани комисии
Член 51	Процедура на съвместни заседания на комисии
Член 52	Изготвяне на докладите

ГЛАВА 3 ПЪРВО ЧЕТЕНЕ

Стадий на разглеждане в комисия

Член 53	Промени в предложението за законодателен акт
Член 54	Позиция на Комисията и на Съвета по измененията

Разглеждане на пленарно заседание

Член 55	Приключване на първото четене
Член 56	Отхвърляне на предложение на Комисията
Член 57	Приемане на изменения към предложение на Комисията

Процедура на предприемане на последващи действия

Член 58	Предприемане на последващи действия във връзка с позицията на Парламента
Член 59	Повторно сезиране на Парламента
Член 60	заличен

ГЛАВА 4 ВТОРО ЧЕТЕНЕ

Стадий на разглеждане в комисия

Член 61	Съобщаване на позицията на Съвета
Член 62	Удължаване на срокове
Член 63	Разпределяне на компетентната комисия и процедура на разглеждане в комисия

Стадий на разглеждане на пленарно заседание

Член 64	Приключване на второто четене
---------	-------------------------------

Член 65 Отхвърляне на позицията на Съвета
Член 66 Изменения в позицията на Съвета

ГЛАВА 5 ТРЕТО ЧЕТЕНЕ

Помирителна процедура

Член 67 Свикване на Помирителен комитет
Член 68 Делегация в Помирителния комитет

Стадий на разглеждане в пленарно заседание

Член 69 Общ проект

ГЛАВА 6 ПРИКЛЮЧВАНЕ НА ЗАКОНОДАТЕЛНАТА ПРОЦЕДУРА

Член 70 Междуинституционални преговори при законодателните процедури
Член 71 Споразумение на първо четене
Член 72 Споразумение на второ четене
Член 73 Изисквания за съставяне на законодателни актове
Член 74 Подписване на приетите актове

ГЛАВА 6а КОНСТИТУЦИОННИ ВЪПРОСИ

Член 74а Обикновена процедура за преразглеждане на Договорите
Член 74б Опростена процедура за преразглеждане на Договорите
Член 74в Договори за присъединяване
Член 74г Оттегляне от Съюза
Член 74д Нарушаване на основни принципи от страна на държава-членка
Член 74е Състав на Парламента
Член 74ж Засилено сътрудничество между държавите-членки

ГЛАВА 7 БЮДЖЕТНИ ПРОЦЕДУРИ

Член 75 Многогодишна финансова рамка
Член 75а Работни документи
Член 75б Разглеждане на проектобюджета – първа фаза
Член 75в Финансов триалог
Член 75г Бюджетно помирение
Член 75д Окончателно приемане на бюджета
Член 75е Режим на временните суми от една дванадесета
Член 76 Освобождаване от отговорност на Комисията във връзка с изпълнението на бюджета
Член 77 Други процедури за освобождаване от отговорност
Член 78 Парламентарен контрол върху изпълнението на бюджета

ГЛАВА 8 ВЪТРЕШНИ БЮДЖЕТНИ ПРОЦЕДУРИ

Член 79 Бюджетна прогноза на Парламента
Член 79а Процедура прилагана при съставянето на бюджетната прогноза на Парламента
Член 80 Правомощие за поемане и уреждане на разходи

ГЛАВА 9 ПРОЦЕДУРА НА ОДОБРЕНИЕ

Член 81 Процедура на одобрение

ГЛАВА 10 заличена

Член 82 заличен

ГЛАВА 11	ДРУГИ ПРОЦЕДУРИ
Член 83	Процедура за даване на становища по член 140 от Договора за функционирането на Европейския съюз
Член 84	Процедури, свързани със социалния диалог
Член 85	Процедури, свързани с разглеждането на доброволни споразумения
Член 86	Кодификация
Член 87	Преработка
Член 87а	Делегирани актове
Член 88	Мерки за изпълнение на други актове

ДЯЛ II ВЪНШНИ ОТНОШЕНИЯ

ГЛАВА 12	МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ
Член 89	заличен
Член 90	Международни споразумения
Член 91	Процедури, основани на член 218 от Договора за функционирането на Европейския съюз, в случаите на временно прилагане или суспендиране на прилагането на международни споразумения, или изготвянето на позиции, които се приемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден с международно споразумение

ГЛАВА 13	ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО НА СЪЮЗА ВЪВ ВЪНШНИТЕ ОТНОШЕНИЯ И ОБЩА ВЪНШНА ПОЛИТИКА И ПОЛИТИКА НА СИГУРНОСТ
Член 92	заличен
Член 93	Специални представители
Член 94	заличен
Член 95	Представителство в международните отношения
Член 96	Консултации с и предоставяне на информация на Парламента в рамките на общата външна политика и политика на сигурност
Член 97	Препоръки в рамките на общата външна политика и политика на сигурност
Член 98	Нарушаване на правата на човека

ГЛАВА 14	заличена
Член 99	заличен
Член 100	заличен
Член 101	заличен

ГЛАВА 15	заличена
Член 102	заличен

ДЯЛ III ПРОЗРАЧНОСТ НА РАБОТАТА

Член 103	Прозрачност на дейността на Парламента
Член 104	Публичен достъп до документи

ДЯЛ IV ОТНОШЕНИЯ С ДРУГИТЕ ИНСТИТУЦИИ И ОРГАНИ

ГЛАВА 1	НАЗНАЧЕНИЯ
Член 105	Избор на председател на Комисията
Член 106	Избор на Комисията
Член 107	Предложение за вот на недоверие на Комисията

Член 107a	Назначаване на съдии и генерални адвокати в Съда на Европейския съюз
Член 108	Назначаване на членовете на Сметната палата
Член 109	Назначаване на членовете на Изпълнителния съвет на Европейската централна банка
ГЛАВА 2	ИЗЯВЛЕНИЯ
Член 110	Изявления на Комисията, Съвета и Европейския съвет
Член 111	Изявления за обяснение на решения на Комисията
Член 112	Изявления на Сметната палата
Член 113	Изявления на Европейската централна банка
Член 114	Препоръки относно общите насоки на икономическите политики
ГЛАВА 3	ПАРЛАМЕНТАРНИ ВЪПРОСИ
Член 115	Въпроси с искане за устен отговор, последван от разисквания
Член 116	Време за въпроси
Член 117	Въпроси с искане за писмен отговор
Член 118	Въпроси с искане за писмен отговор към Европейската централна банка
ГЛАВА 4	ДОКЛАДИ НА ДРУГИ ИНСТИТУЦИИ
Член 119	Годишни доклади и други доклади на други институции
ГЛАВА 5	РЕЗОЛЮЦИИ И ПРЕПОРЪКИ
Член 120	Предложения за резолюции
Член 121	Препоръки до Съвета
Член 122	Разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава
Член 123	Писмени декларации
Член 124	Консултации с Европейския икономически и социален комитет
Член 125	Консултации с Комитета на регионите
Член 126	Искания, отправени до европейски агенции
ГЛАВА 6	МЕЖДУИНСТИТУЦИОНАЛНИ СПОРАЗУМЕНИЯ
Член 127	Междуинституционални споразумения
ГЛАВА 7	СЕЗИРАНЕ НА СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
Член 128	Производства пред Съда на Европейския съюз
Член 129	заличен
ДЯЛ V	ОТНОШЕНИЯ С НАЦИОНАЛНИТЕ ПАРЛАМЕНТИ
Член 130	Обмен на информация, контакти и реципрочни улеснения
Член 131	Конференция на комисиите по европейски въпроси (КОСАК)
Член 132	Конференции на парламентите
ДЯЛ VI	СЕСИИ
ГЛАВА 1	ПАРЛАМЕНТАРНИ СЕСИИ
Член 133	Парламентарен мандат, сесии, месечни сесии, заседания
Член 134	Свикване на Парламента
Член 135	Място на провеждане на заседанията

Член 136	Присъствие на членовете на ЕП на пленарни заседания
ГЛАВА 2	РЕД НА РАБОТАТА НА ПАРЛАМЕНТА
Член 137	Проект на дневен ред
Член 138	Процедура в пленарната зала без изменения и разисквания
Член 139	Кратко представяне
Член 140	Приемане и изменение на дневния ред
Член 141	Извънредни разисквания
Член 142	Неотложна процедура
Член 143	Общо разискване
Член 144	Срокове
ГЛАВА 3	ОБЩИ ПРАВИЛА ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА ПЛЕНАРНИ ЗАСЕДАНИЯ
Член 145	Достъп до пленарната зала
Член 146	Езици
Член 147	Преходна разпоредба
Член 148	Разпространяване на документи
Член 149	Разпределение на времето за изказвания и списък на ораторите
Член 150	Едноминутни изказвания
Член 151	Лични изявления
ГЛАВА 4	МЕРКИ В СЛУЧАЙ НА НЕСПАЗВАНЕ НА НОРМИТЕ ЗА ПОВЕДЕНИЕ НА ЧЛЕНОВЕ НА ЕП
Член 152	Незабавни мерки
Член 153	Санкции
Член 154	Вътрешни процедури за обжалване
ГЛАВА 5	КВОРУМ И ГЛАСУВАНЕ
Член 155	Кворум
Член 156	Внасяне и предлагане на изменения
Член 157	Допустимост на измененията
Член 158	Процедура за гласуване
Член 159	Равен брой гласове
Член 160	Принципи на гласуване
Член 161	Ред за гласуване на изменения
Член 162	Разглеждане в комисия на изменения, внесени за пленарно заседание
Член 163	Разделно гласуване
Член 164	Право на глас
Член 165	Гласуване
Член 166	Окончателно гласуване
Член 167	Поименно гласуване
Член 168	Електронно гласуване
Член 169	Тайно гласуване
Член 170	Обяснения на вот
Член 171	Спорове относно гласуването
ГЛАВА 6	ПРОЦЕДУРНИ ПРЕДЛОЖЕНИЯ
Член 172	Процедурни предложения
Член 173	Нарушения на правилника
Член 174	Искане за обявяване на недопустимост
Член 175	Връщане за ново разглеждане в комисия

Член 176	Закриване на разискванията
Член 177	Отсрочване на разискванията и на гласуването
Член 178	Прекъсване или закриване на заседанието

ГЛАВА 7 ПУБЛИЧНОСТ НА ДЕЙНОСТТА НА ПАРЛАМЕНТА

Член 179	Протоколи
Член 180	Приети текстове
Член 181	Пълни стенографски протоколи
Член 182	Аудиовизуални записи на разискванията

ДЯЛ VII КОМИСИИ И ДЕЛЕГАЦИИ

ГЛАВА 1 КОМИСИИ – СЪЗДАВАНЕ И ПРАВОМОЩИЯ

Член 183	Създаване на постоянни комисии
Член 184	Създаване на специални комисии
Член 185	Анкетни комисии
Член 186	Състав на комисиите
Член 187	Заместници
Член 188	Функции на комисиите
Член 189	Комисия, компетентна за проверка на пълномощията
Член 190	Подкомисии
Член 191	Бюро на комисия
Член 192	Координатори за комисии и докладчици в сянка

ГЛАВА 2 КОМИСИИ - НАЧИН НА РАБОТА

Член 193	Заседания на комисиите
Член 194	Протоколи от заседанията на комисиите
Член 195	Гласуване в комисия
Член 196	Разпоредби относно пленарните заседания, приложими към заседанията на комисиите
Член 197	Време за въпроси в комисиите

ГЛАВА 3 МЕЖДУПАРЛАМЕНТАРНИ ДЕЛЕГАЦИИ

Член 198	Създаване и функции на междупарламентарните делегации
Член 199	Сътрудничество с Парламентарната асамблея на Съвета на Европа
Член 200	Съвместни парламентарни комитети

ДЯЛ VIII ПЕТИЦИИ

Член 201	Право на петиция
Член 202	Разглеждане на петициите
Член 203	Публичност на петициите

ДЯЛ IX ОМБУДСМАН

Член 204	Избиране на омбудсмана
Член 205	Дейност на омбудсмана
Член 206	Освобождаване на омбудсмана

ДЯЛ X ГЕНЕРАЛЕН СЕКРЕТАРИАТ НА ПАРЛАМЕНТА

Член 207	Генерален секретариат
----------	-----------------------

ДЯЛ XI ПРАВОМОЩИЯ И ОТГОВОРНОСТИ, СВЪРЗАНИ С ПОЛИТИЧЕСКИТЕ ПАРТИИ НА ЕВРОПЕЙСКО РАВНИЩЕ

Член 208	Правомощия и отговорности на председателя
Член 209	Правомощия и отговорности на Бюрото

Член 210 Правомощия и отговорности на компетентната комисия и на пленарния състав на Парламента

ДЯЛ XII ПРИЛАГАНЕ И ИЗМЕНЕНИЕ НА ПРАВИЛНИКА ЗА ДЕЙНОСТТА НА ЕП

Член 211 Прилагане на Правилника за дейността

Член 212 Изменение на Правилника за дейността на ЕП

ДЯЛ XIII РАЗНИ

Член 213 Символите на Съюза

Член 214 Недовършени дела

Член 215 Подредба на приложенията

Член 216 Поправки

ПРИЛОЖЕНИЕ I Разпоредби за прилагането на член 9, параграф 1 от Правилника - прозрачност и финансови интереси на членовете на Парламента

ПРИЛОЖЕНИЕ II Протичане на времето за въпроси по член 116 от Правилника за дейността на ЕП

ПРИЛОЖЕНИЕ III Насоки за въпросите с искане за писмен отговор по членове 117 и 118

ПРИЛОЖЕНИЕ IV Насоки и общи принципи за избора на теми, които да се включват в дневния ред на разискванията по случаи на нарушения на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава, предвидени в член 122 от Правилника

ПРИЛОЖЕНИЕ V заличено

ПРИЛОЖЕНИЕ VI Процедура за разглеждане и вземане на решения за освобождаване от отговорност

ПРИЛОЖЕНИЕ VII Правомощия и отговорности на постоянните комисии

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII Поверителни и чувствителни документи и информация

ПРИЛОЖЕНИЕ IX Ред и условия за упражняване на правото на разследване на Европейския парламент

ПРИЛОЖЕНИЕ X Разпоредби за прилагане на член 9, параграф 4 - лобиране в Парламента

ПРИЛОЖЕНИЕ XI Изпълнение на функциите на омбудсмана

ПРИЛОЖЕНИЕ XII Предотвратяване на измами, корупция и всякакви незаконни действия, увреждащи интересите на Общностите

ПРИЛОЖЕНИЕ XIII Споразумение между Европейския парламент и Комисията относно условията и реда за прилагане на Решение 1999/468/ЕО на Съвета за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията, изменено с Решение 2006/512/ЕО

- ПРИЛОЖЕНИЕ XIV** Рамково споразумение за отношенията между Европейския парламент и Комисията
- ПРИЛОЖЕНИЕ XV** Регламент (ЕО) № 1049/2001 относно публичния достъп до документи
- ПРИЛОЖЕНИЕ XVI** Насоки за тълкуване на нормите за поведение на членовете на ЕП
- ПРИЛОЖЕНИЕ XVII** Насоки за одобрението на Комисията
- ПРИЛОЖЕНИЕ XVIII** Процедура по разрешаване изготвянето на доклади по собствена инициатива
- ПРИЛОЖЕНИЕ XIX** Да общуваме на тема Европа в партньорство
- ПРИЛОЖЕНИЕ XX** Кодекс за поведение относно преговорите в рамките на обикновената законодателна процедура

ДЯЛ I

ЧЛЕНОВЕ, ОРГАНИ НА ПАРЛАМЕНТА И ПОЛИТИЧЕСКИ ГРУПИ

ГЛАВА 1

ЧЛЕНОВЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

Член 1

Европейски парламент

1. Европейският парламент е асамблеята, избрана по силата на Договорите, на Акта от 20 септември 1976 г. за избиране на членове на Европейския парламент чрез всеобщи преки избори, както и на националното законодателство, прието във връзка с прилагането на Договорите.

2. Избраните в Европейския парламент представители имат следното наименование:

"Членове на Европейския парламент" на български,

"Diputados al Parlamento Europeo" на испански,

"Poslanci Evropského parlamentu" на чешки,

"Medlemmer af Europa-Parlamentet" на датски,

"Mitglieder des Europäischen Parlaments" на немски,

"Euroopa Parlamendi liikmed" на естонски,

"Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου" на гръцки,

"Members of the European Parliament" на английски,

"Députés au Parlement européen" на френски,

"Feisirí de Pharlaimint na hEoipa" на ирландски,

"Deputati al Parlamento europeo" на италиански,

"Eiropas Parlamenta deputāti" на латвийски,

"Europos Parlamento nariai" на литовски,

"Európai Parlamenti Képviselek" на унгарски,

"Membri tal-Parlament Ewropeu" на малтийски,

"Leden van het Europees Parlement" на нидерландски,

"Posłowie do Parlamentu Europejskiego" на полски,

"Deputados ao Parlamento Europeu" на португалски,

"Deputați în Parlamentul European" на румънски,

"Poslanci Európskeho parlamentu" на словашки,

"Poslanci Evropskega parlamenta" на словенски,

"Euroopan parlamentin jäsenet" на фински,

"Ledamöter av Europaparlamentet" на шведски.

Член 2

Независимост на мандата

Членовете на Европейския парламент упражняват мандата си независимо. Те не могат да бъдат обвързвани с каквито и да било указания и не могат да поемат задължителен мандат.

Член 3

Проверка на пълномощията

1. След произвеждането на избори за Европейския парламент председателят отправя покана до компетентните органи на държавите-членки незабавно да съобщят на Парламента имената на избраните членове на ЕП, за да могат всички членове на ЕП да участват в заседанията на Парламента от откриването на първото заседание след изборите.

Същевременно председателят обръща внимание на посочените органи върху съответните разпоредби на Акта от 20 септември 1976 г. и ги приканва да вземат необходимите мерки за предотвратяване на всякаква несъвместимост с положението на член на Европейския парламент.

2. Преди да заеме мястото си в Парламента, всеки член на ЕП, за чието избиране Парламентът е бил уведомен, подава писмена декларация, че не заема длъжност, която е несъвместима с положението на член на ЕП по смисъла на член 7, параграфи 1 и 2 от Акта от 20 септември 1976 г. След общи избори посочената декларация се подава, по възможност, не по-късно от шест дни преди учредителното заседание на Парламента. До проверката на пълномощията им или до произнасянето на решение по възникнал спор и при условие че преди това са подписали гореспоменатата писмена декларация, членовете на ЕП заемат мястото си в Парламента и в неговите органи и се ползват с всички произтичащи от това права.

В случай че се установи, въз основа на факти, чиято достоверност може да се докаже чрез публично достъпни източници, че член на ЕП изпълнява длъжност, несъвместима с положението на член на Европейския парламент по смисъла на член 7, параграфи 1 и 2 от Акта от 20 септември 1976 г., Парламентът, въз основа на предоставената от своя председател информация, обявява мястото за свободно.

3. Въз основа на доклад на комисията, компетентна за проверката на пълномощията Парламентът пристъпва незабавно към проверка на пълномощията и се произнася по действителността на мандата на всеки от новоизбраните членове на ЕП, както и по евентуалните спорове, отнесени до него по реда, предвиден в Акта от 20 септември 1976 г., с изключение на споровете, основани на националните избирателни закони.

4. Докладът на компетентната комисия се основава на официалните съобщения от всяка държава-членка относно общите резултати от произведените избори. В доклада се посочват имената на избраните кандидати, както и имената на техните евентуални заместници по реда на тяхното класиране, произтичащо от изборния резултат.

Мандатът на член на ЕП може да бъде потвърден само след като бъдат подадени писмените декларации по настоящия член и по приложение I от настоящия правилник.

Въз основа на доклад на компетентната комисия, Парламентът може по всяко време да се произнесе по всеки спор относно действителността на мандата на всеки от неговите членове.

5. Когато изборът на член на ЕП произтича от оттеглянето на кандидати от същата листа, компетентната комисия, следи при оттеглянето да бъдат спазени духът и буквата на Акта от 20 септември 1976 г., както и на член 4, параграф 3 от настоящия правилник.

6. Компетентната комисия следи всяка информация, която би могла да засегне изпълнението на задълженията на член на Европейския парламент или класирането на заместниците, да бъде незабавно изпращана на Парламента от органите на държавите-членки или на Съюза, като в случай на назначение се посочва датата на влизането му в сила.

Ако компетентните органи на държава-членка образуват производство, което може да създаде пречка за избрания член на ЕП да заема длъжността, председателят иска от тях редовно да бъде информиран за хода на производството. Председателят сезира компетентната комисия и по нейно предложение Парламентът може да приеме позиция по въпроса.

Член 4

Продължителност на мандата на членовете на ЕП

1. Мандатът започва да тече и се прекратява съгласно предвиденото в Акта от 20 септември 1976 г. Мандатът се прекратява също така в случай на смърт или при подаване на оставка.

2. Всеки член на ЕП продължава да изпълнява функциите си до откриване на първото заседание на Парламента след изборите.

3. Член на ЕП, който подава оставка, трябва да уведоми председателя за това, както и за датата на влизане в сила на оставката, която не може да бъде по-късно от три месеца от уведомяването. Уведомяването се извършва под формата на официален протокол, съставен в присъствието на генералния секретар или на негов представител, подписан от последния и от съответния член на ЕП. Протоколът се изпраща незабавно на компетентната комисия, която го включва в дневния ред на първото си заседание след получаването на документа.

Ако компетентната комисия счете, че оставката не съответства на духа и буквата на Акта от 20 септември 1976 г., тя уведомява за това Парламента, който следва да вземе решение дали да обяви мястото за свободно.

В противен случай мястото се обявява за свободно от датата, посочена в протокола от подаващия оставка член на ЕП. Въпросът не се подлага на гласуване в Парламента.

За определени изключителни случаи е въведена опростена процедура, по-специално когато между датата на влизане в сила на оставката и провеждането на първото заседание на компетентната комисия се проведат една или повече месечни сесии и доколкото при необявяване на мястото за свободно, политическата група, към която принадлежи подалият оставка член на ЕП, би била лишена от възможността да осигури негов заместник за тези месечни сесии. При тази процедура докладчикът на компетентната комисия, на когото е възложен случаят, разполага с правомощието незабавно да разгледа всяка надлежно подадена оставка и в случай че забавянето на нейното разглеждане би имало неблагоприятни последици, да отнесе въпроса до председателя на комисията в съответствие с параграф 3, като поиска от него:

- или да уведоми председателя на Парламента от името на комисията, че мястото може да бъде обявено за свободно,
- или да свика извънредно заседание на комисията, на което да бъдат разгледани специфичните усложнения, установени от докладчика.

4. Когато компетентният орган на държава-членка уведоми председателя за прекратяването на мандата на член на Европейския парламент по силата на законовите разпоредби на въпросната държава-членка, било поради основанията за несъвместимост по смисъла на член 7, параграф 3 от Акта от 20 септември 1976 г., било поради обезсилване на мандата по смисъла на член 13, параграф 3 от въпросния акт, председателят уведомява Парламента, че мандатът е прекратен на датата, съобщена от държавата-членка, и поканва същата незабавно да попълни свободното място.

Когато компетентните органи на държавите-членки или на Съюза, или съответният член на ЕП уведомят председателя за назначаване или избиране, което е несъвместимо с положението на член на ЕП съгласно член 7, параграфи 1 и 2 от Акта от 20 септември 1976 г., председателят уведомява Парламента, който, от своя страна, обявява мястото за свободно.

5. Органите на държава-членка или на Съюза уведомяват председателя за всяко поръчение, което възнамеряват да възложат на даден член на ЕП. Председателят отнася въпроса за съвместимостта на предложеното поръчение с духа и буквата на Акта от 20 септември 1976 г. до компетентната комисия. Председателят съобщава заключенията на комисията на Парламента, на съответния член и на заинтересованите органи.

6. За дата на прекратяване на мандата и на влизане в сила на освобождаването се счита:
- в случай на оставка: датата на обявяване от Парламента на мястото за свободно в съответствие с протокола за подаване на оставка;
 - в случай на назначаване или избиране на длъжност, която е несъвместима с положението на член на Европейския парламент по смисъла на член 7, параграф 1 или 2 от Акта от 20 септември 1976 г.: датата, посочена от компетентните органи на държавата-членка или на Съюза, или от съответния член на ЕП.

7. При обявяване на мястото за свободно Парламентът уведомява за това съответната държава-членка и я приканва своевременно да попълни мястото.

8. Всеки спор, свързан с действителността на мандата на член на ЕП, чиито пълномощия са били вече проверени, се отнася до компетентната комисия, която докладва на Парламента незабавно и не по-късно от началото на следващата месечна сесия.

9. Когато поемането или прекратяването на мандата се дължи на фактическа грешка или на опорочено съгласие, Парламентът запазва правото си да обяви въпросния мандат за недействителен или да откаже да обяви мястото за свободно.

Член 5

Привилегии и имунитети

1. Членовете на ЕП се ползват с привилегии и имунитети в съответствие с Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз.

2. Пропуски, позволяващи на членовете на ЕП свободно движение в държавите-членки, им се издават от председателя на Парламента веднага, след като той бъде уведомен за тяхното избиране.

3. Членовете на ЕП имат право да преглеждат всички досиета на Парламента или на комисиите, с изключение на личните досиета и сметки, които могат да бъдат прегледани само от членовете на ЕП, за които те се отнасят. Изключенията от това правило за работа с документи, до които може да бъде отказан публичен достъп по силата на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, са предвидени в приложение VIII към настоящия правилник.

Член 6

Снемане на имунитет

1. При упражняването на правомощията си, свързани с привилегиите и имунитетите, Парламентът се стреми преди всичко към запазване на неприкосновеността си на демократична законодателна асамблея и към осигуряване на независимостта на своите членове при изпълнението на техните функции.

2. Всяко искане за снемане на имунитет, отправено до председателя от компетентен орган на държава-членка, се обявява в пленарно заседание и се отнася за разглеждане от компетентната комисия.

3. Всяко искане за защита на привилегии и имунитети, отправено до председателя от действащ или бивш член на ЕП, се обявява в пленарно заседание и се отнася за разглеждане от компетентната комисия.

Настоящият или бивш член на ЕП може да бъде представляван от друг член на ЕП. Искането не може да бъде отправено от друг член на ЕП без съгласието на засегнатия.

4. В случай на задържане или ограничаване на свободата на придвижване на член на ЕП в предполагаемо нарушение на неговите привилегии и имунитети, председателят на Парламента, като неотложна мярка, след консултации с председателя и докладчика на компетентната комисия, предприема действия за защита на привилегиите и имунитетите на засегнатия член на ЕП. Председателят уведомява компетентната комисия за предприетите от него действия и информира Парламента.

Член 7

Процедури, свързани с имунитета

1. Компетентната комисия разглежда своевременно всички искания за снемане на имунитет и за защита на имунитет и привилегии, по реда на тяхното подаване.

2. Комисията прави предложение за мотивирано решение, с което препоръчва приемане или отхвърляне на искането за снемане на имунитет или за защита на имунитет и привилегии.

3. Комисията може да поиска от съответния орган да ѝ предостави всяка информация или обяснение, които тя счита за необходими, за да прецени дали имунитетът следва да бъде снет или защитен. На засегнатия член на ЕП се дава право да бъде изслушан; той може да представя всякакви документи или други писмени доказателства, които счита, че имат отношение към случая. Той може да бъде представляван от друг член на ЕП.

4. Когато се иска снемане на имунитет на няколко основания, всяко от тях може да бъде предмет на отделно решение. По изключение, в доклада на комисията може да се предложи снемането на имунитета да се прилага само по отношение на наказателно преследване, като до постановяване на окончателна присъда, съответният член на ЕП не може да бъде арестуван или задържан и срещу него не може да се налага никаква друга мярка, която би му попречила да изпълнява функциите, присъщи на парламентарния мандат.

5. Когато член на ЕП е призован да се яви като свидетел или вещо лице, не се налага да бъде поискано снемане на имунитета, при условие, че:

- той не е задължен да се яви на дата или по време, което възпрепятства или затруднява изпълнението на парламентарните му задължения, или има възможност да даде показанията си писмено или под друга форма, която не затруднява изпълнението на парламентарните му задължения;
- той не е задължен да даде показания относно информация, която е получил поверително при изпълнение на мандата си и която счита, че не е уместно да разкрива.

6. В случай на защита на имунитети или привилегии, комисията посочва дали фактическите обстоятелства съставляват пречка от административен или друг характер за свободното движение на членовете на ЕП, пътуващи от или към мястото на парламентарното заседание, от една страна, или за изразяване на мнение или упражняване на право на глас при осъществяване на мандата им, от друга страна, и дали попада сред хипотезите на член 10 от Протокола за привилегиите и имунитетите, които не се уреждат от националното право, и прави предложение, с което приканва съответния орган да състави необходимите заключения.

7. Комисията може да изрази мотивирано становище относно компетентността на въпросния орган и допустимостта на искането, но при никакви обстоятелства не може да се произнася относно вината или невинността на члена на ЕП, нито по въпроса дали приписаните му мнения или деяния дават основание за наказателно преследване, дори и ако при разглеждането на искането тя подробно се е запознала с фактите по случая.

8. Докладът на комисията се включва служебно като първа точка в дневния ред на първото заседание, следващо деня на внасянето му. Не се допуска изменение на внесено(и) предложение(я) за решение.

На обсъждане подлежат само мотивите "за" и "против" всяко предложение за снемане или запазване на имунитет, или защита на имунитет или привилегия.

Без да се накърнява член 151, член на ЕП, чиито имунитет и привилегии са предмет на обсъждане, няма право да се изказва при разискванията.

Съдържащото се в доклада предложение(я) за решение се подлага на гласуване във времето за гласуване след разискванията.

След като Парламентът е обсъдил въпроса, всяко от предложенията, съдържащи се в доклада, се поставя на отделно гласуване. Ако някое от предложенията бъде отхвърлено, за прието се счита обратното решение.

9. Председателят незабавно съобщава взетото решение на засегнатия член на ЕП и на компетентния орган на съответната държава-членка, с молба да бъде информиран за всяко последващо развитие на съответните производства и постановените във връзка с тях съдебни решения. След като получи тази информация, председателят я предава на

Парламента по начин, който счита за най-подходящ, ако е необходимо и след консултации с компетентната комисия.

10. Когато председателят се възползва от правомощията си по член 6, параграф 4, компетентната комисия се запознава с неговата инициатива на следващото си заседание. Ако счете за необходимо, комисията може да изготви доклад до Парламента.

11. Комисията се занимава с тези въпроси и обработва всички получени документи при най-голяма степен на поверителност.

12. Комисията, след консултации с държавите-членки, може да състави примерен списък на органите на държавите-членки, които са компетентни да отправят искане за снемане на имунитета на член на ЕП.

13. Всяко запитване относно обхвата на привилегиите и имунитетите на член на ЕП, отправено от компетентен орган, се разглежда при спазване на горните разпоредби.

Член 8

Прилагане на Устава на членовете на ЕП

Парламентът приема Устава на членовете на Европейския парламент и всяка промяна към него въз основа на предложение от страна на компетентната комисия. Член 138, параграф 1 се прилага *mutatis mutandis*. Бюрото отговаря за прилагането на тези правила и взема решения за финансовите пакети въз основа на годишния бюджет.

Член 9

Финансови интереси на членовете на ЕП, норми за поведение и достъп до Парламента

1. Парламентът приема правила относно прозрачността на финансовите интереси на членовете на ЕП, които се включват като приложение към настоящия правилник¹.

Тези правила не могат по никакъв начин да възпрепятстват или ограничават член на ЕП при осъществяване на неговия мандат или на всяка политическа или друга дейност, свързана с мандата.

2. Поведението на членовете на ЕП се характеризира с взаимно уважение, основава се на ценностите и принципите, определени в учредителните текстове на Европейския съюз, зачита достойнството на Парламента и не нарушава нормалното протичане на парламентарната работа или реда и спокойствието в помещенията на Парламента.

Неспазването на тези правила може да доведе до прилагане на предвидените в членове 152, 153 и 154 мерки.

3. Прилагането на настоящия член по никакъв начин не възпрепятства оживеността на парламентарните разисквания, нито ограничава свободата на изказване на членовете на ЕП.

Разпоредбите на настоящия член се прилагат при пълно зачитане на прерогативите на членовете на ЕП, установени в първичното законодателство и в Устава на членовете на ЕП.

Настоящият член се прилага при зачитане на принципа на прозрачността и по начин, който гарантира, че съответните разпоредби са доведени до знанието на членовете на ЕП, които се уведомяват поотделно за техните права и задължения.

¹Вж. приложение I.

4. Квесторите отговарят за издаването на поименни пропуски, валидни до една година, на лица, които се нуждаят от чест достъп до помещенията на Парламента в свой собствен интерес или в интерес на трети лица с оглед предоставяне на информация на членовете на ЕП в рамките на техния парламентарен мандат.

В замяна от тези лица се изисква:

- да спазват кодекса за поведение, публикуван като приложение към настоящия правилник²;
- да се впишат в регистър, поддържан от квесторите.

До този регистър се осигурява публичен достъп при поискване във всички работни места на Парламента и в информационните служби в държавите-членки в определена от квесторите форма.

Разпоредбите по прилагането на този параграф се определят в приложението към настоящия правилник³.

5. Кодексът за поведение и правата и привилегиите на бившите членове се уреждат с решение на Бюрото. В третирането на бивши членове на ЕП не се допускат никакви разграничения.

Член 10

Вътрешни разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF)

Общите правила, предвидени в Междуинституционалното споразумение от 25 май 1999 г. относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), съдържащо необходимите мерки за улесняване на гладкото протичане на разследванията, провеждани от службата, се прилагат и в рамките на Парламента по силата на решението, приложено към настоящия правилник⁴.

Член 11

Наблюдатели

1. Когато е бил подписан договор за присъединяване на дадена държава към Европейския съюз, председателят на Парламента, след като е получил съгласието на Председателския съвет, може да покани парламента на присъединяващата се държава да избере измежду своите членове наблюдатели, чийто брой е равен на броя на определените за тази държава бъдещи места в Европейския парламент.

2. До влизането в сила на договора за присъединяване тези наблюдатели вземат участие в работата на Парламента и имат право да се изказват в рамките на комисиите и политическите групи. Те нямат право да гласуват, нито да се кандидатира за изборни длъжности в рамките на Парламента. Тяхното участие няма никакви правни последици за дейността на Парламента.

3. Положението им е приравнено на това на член на Парламента, що се отнася до ползването на услуги в рамките на Парламента и възстановяването на разходите, свързани с дейността им като наблюдатели.

²Вж. приложение X.

³Вж. приложение X.

⁴Вж. приложение XII.

4. Параграф 1 се прилага *mutatis mutandis* до влизането в сила на договореността⁵, според която до края на седмия парламентарен мандат на няколко държави-членки се разпределят определен брой допълнителни места в Парламента. Съответните държави-членки се приканват да определят наблюдатели в съответствие с тяхното национално право.

ГЛАВА 2

МАНДАТНИ ДЛЪЖНОСТИ В ПАРЛАМЕНТА

Член 12

Временно председателство

1. Заседанието, предвидено в член 134, параграф 2, както и всяко заседание, провеждано с цел избор на председател и на Бюро, се председателства от заварения председател или, при невъзможност от негова страна, от един от заварените заместник-председатели по реда на тяхното старшинство, или, при невъзможност на всеки един от тях - от най-дълго изпълнявалия мандат член на ЕП, до избирането на председател.

2. Под председателството на члена на ЕП, временно изпълняващ председателската функция съгласно параграф 1, не могат да бъдат разглеждани въпроси, които не са свързани с избора на председател или проверката на пълномощия.

Членът на ЕП, временно изпълняващ функциите на председател съгласно параграф 1, упражнява правомощията на председателя по втората алинея на параграф 2 на член 3. Всеки друг въпрос във връзка с проверката на пълномощия, който бъде повдигнат под неговото председателство, се отнася до комисията, компетентна за проверката на пълномощията.

Член 13

Кандидатури и общи разпоредби

1. Председателят, заместник-председателите и квесторите се избират с тайно гласуване в съответствие с член 169. Кандидатури се издигат със съгласието на съответните лица. Кандидатури могат да бъдат издигани от политическа група или от най-малко четиридесет членове на ЕП. Въпреки това, ако броят на издигнатите кандидатури не надвишава броя на местата, които трябва да бъдат заети, кандидатите могат да бъдат избирани чрез аklamация.

2. При избора на председател, заместник-председатели и квестори се взема предвид като цяло необходимостта от осигуряване на справедливо представителство на държавите-членки и различните политически възгледи.

Член 14

Избор на председател - встъпително слово

1. Първи се избира председателят. Преди всяко гласуване кандидатурите се представят на члена на ЕП, временно изпълняващ функциите на председател съгласно член 12, който ги обявява пред Парламента. Ако след три гласувания нито един кандидат не е събрал абсолютно мнозинство от подадените гласове, при четвъртото гласуване участват само двамата кандидати, получили най-много гласове при третото гласуване. В случай на равен брой гласове, за избран се обявява по-възрастният кандидат.

⁵Съгласно заключенията на Европейския съвет от 11 и 12 декември 2008 г.

2. Веднага след избирането на председател, членът на ЕП, временно изпълняващ функциите на председател съгласно член 12, освобождава председателското място. Само избраният председател може да произнесе встъпително слово.

Член 15

Избор на заместник-председатели

1. Заместник-председателите се избират след това с обща бюлетина. За избрани на първо гласуване, до запълване на четиринадесетте места и по реда на броя на подадените за тях гласове, се обявяват кандидатите, получили абсолютно мнозинство от подадените гласове. Ако броят на избраните кандидати е по-малък от местата за заемане, се провежда второ гласуване при същите условия за оставащите места. Ако се наложи провеждане на трето гласуване, кандидатите за оставащите места се избират с относително мнозинство. При равен брой гласове за избрани се обявяват по-възрастните кандидати.

Независимо че за разлика от член 14, параграф 1, настоящият член не предвижда изрично възможност за издигане на нови кандидатури между отделните гласувания за заместник-председатели, това действие е допустимо, доколкото Парламентът, в качеството си на суверенен орган, трябва да разполага с възможността да разгледа всички възможни кандидатури, особено като се има предвид, че липсата на подобна възможност може да попречи на гладкото протичане на избора.

2. При спазване на разпоредбите на член 18, параграф 1, старшинството на заместник-председателите се определя от поредността на тяхното избиране, а при равен брой гласове - от тяхната възраст.

Когато заместник-председателите не са били избрани чрез тайно гласуване, старшинството се определя от поредността, в която имената им са били прочетени от председателя.

Член 16

Избор на квестори

След избирането на заместник-председателите Парламентът избира петима квестори.

Квесторите се избират по същата процедура, както заместник-председателите.

Член 17

Срок на мандатните длъжности

1. Мандатът на председателя, заместник-председателите и на квесторите е две години и половина.

Ако даден член на ЕП смени политическата си група, той запазва поста си в Бюрото или квесторската колегия до края на мандата от две години и половина.

2. Ако даден пост се освободи преди изтичането на мандата, членът на ЕП, избран за заместник, изпълнява функциите само за остатък от мандата на своя предшественик.

Член 18

Свободни места

1. В случай че председателят, заместник-председател или квестор трябва да бъде заместен, заместникът се избира по реда на предходните членове.

Новоизбраният заместник-председател заема мястото на своя предшественик по реда на старшинството.

2. Ако се освободи председателското място, функциите на председател се изпълняват от първия заместник-председател до избора на нов председател.

Член 19

Предсрочно освобождаване

С мнозинство от три пети от подадените гласове, представляващи най-малко три от политическите групи, Председателският съвет може да предложи на Парламента да прекрати мандата на председателя, на заместник-председател или на квестор, на председател или заместник-председател на комисия, на председател или заместник-председател на междупарламентарна делегация, или на всеки друг, заемащ изборна длъжност в рамките на Парламента, ако счита, че въпросното лице сериозно е нарушило задълженията си. Предложението се приема от Парламента с мнозинство от две трети от подадените гласове, представляващи мнозинство от всички негови членове.

ГЛАВА 3

ОРГАНИ И ФУНКЦИИ

Член 20

Функции на председателя

1. Председателят ръководи цялостната дейност на Парламента и на неговите органи при условията, предвидени в настоящия правилник. Той разполага с всички правомощия, необходими за ръководене на заседанията на Парламента и за осигуряване на тяхното правилно протичане.

Тази разпоредба може да бъде тълкувана в смисъл, че сред правомощията, предоставени на председателя от настоящия член, се включва правомощието да сложи край на прекомерното използване на процедурни искания като искания за изказване във връзка с нарушения на правилника, процедурни предложения, обяснения на вот и искания за гласуване поотделно, за разделно или за поименно гласуване, когато председателят е убеден, че тези искания явно целят и ще доведат до продължително и сериозно възпрепятстване на процедурите на Парламента или упражняването на правата на други членове на ЕП.

Тези правомощия включват правото да се поставят на гласуване текстове в ред, различен от посочения в гласувания документ. За тази цел, по аналогия с член 161, параграф 7, председателят може предварително да поиска съгласието на Парламента.

2. Председателят открива, прекъсва и закрива заседанията. Той се произнася по допустимостта на изменения, по въпроси, отправени към Съвета и Комисията, и по съответствието на доклади с настоящия правилник. Председателят следи за спазването на настоящия правилник, поддържа реда, дава думата, закрива разискванията, поставя въпросите на гласуване и обявява резултатите от гласуването; разпределя на комисиите всички съобщения от тяхната компетентност.

3. Председателят не може да взема думата по време на разискванията, освен за да обобщи даден въпрос или да призове изказващия се да се придържа към темата; ако желае да вземе участие в разискванията, той освобождава председателското място до закриване на разискванията по съответния въпрос.

4. В международните отношения, на официални церемонии, както и в административни, съдебни и финансови дела, Парламентът се представлява от председателя, който може да делегира тези свои правомощия.

Член 21

Функции на заместник-председателите

1. Ако председателят отсъства или не е в състояние да изпълнява функциите си, или желае да вземе участие в разискванията по реда на член 20, параграф 3, той се замества от един от заместник-председателите в съответствие с член 15, параграф 2.

2. Заместник-председателите изпълняват и функциите, възложени им по член 23, член 25, параграфи 3 и 5, и член 68, параграф 3.

3. Председателят може да делегира на заместник-председателите всякакви функции като представяване на Парламента на церемонии или на определени прояви. По-специално, той може да възложи на определен заместник-председател председателските функции по член 116, параграф 3 и член 117, параграф 2.

Член 22

Състав на Бюрото

1. Бюрото се състои от председателя и четиринадесетте заместник-председатели на Парламента.

2. Квесторите са членове на Бюрото със съвещателен глас.

3. При равен брой гласове в Бюрото председателят има решаващ глас.

Член 23

Функции на Бюрото

1. Бюрото изпълнява функциите, възложени му с настоящия правилник.

2. Бюрото взема финансови, организационни и административни решения по въпроси, свързани с членовете на ЕП, с вътрешната организация на Парламента, неговия секретариат и органи.

3. Бюрото взема финансови, организационни и административни решения по въпроси, отнасящи се до членовете на ЕП, по предложение на генералния секретар или на политическа група.

4. Бюрото взема решения по въпроси, свързани с провеждането на заседанията.

Терминът "провеждане на заседания" включва въпроси, свързани с поведението на членовете на ЕП във всички помещения на Парламента.

5. Бюрото приема разпоредбите по член 33 относно независимите членове на ЕП.

6. Бюрото определя щатното разписание на Генералния секретариат и приема правилници относно административното и финансовото положение на длъжностните лица и другите служители.

7. Бюрото съставя предварителен проект на бюджетна прогноза на Парламента.

8. Бюрото приема насоки за дейността на квесторите съгласно член 26.

9. Бюрото е органът, който дава разрешение за провеждане на заседания на комисиите извън обичайните работни места, за изслушвания, както и за проучвателни и информационни пътувания на докладчиците.

Когато е дадено разрешение за провеждане на такива заседания и срещи, езиковият режим се определя в зависимост от използваните официални езици, както и от езиците, поискани от членовете на съответната комисия или техните заместници.

Същото се прилага и по отношение на делегациите, освен ако съответните членове и заместници уговорят друго.

10. Бюрото назначава генералния секретар в съответствие с член 207.

11. Бюрото определя правилата за прилагане на Регламент (ЕО) № 2004/2003 на Европейския парламент и на Съвета относно статута и финансирането на политическите партии на европейско равнище. При изпълнението на цитирания регламент Бюрото осъществява функциите, възложени му с настоящия правилник.

12. Председателят и/или Бюрото могат да възлагат на един или повече от членовете на Бюрото общи или специални задачи от компетентността на председателя или на Бюрото. Едновременно с възлагането се определят и начините и средствата за тяхното изпълнение.

13. Бюрото посочва двама заместник-председатели, на които се възлага осъществяването на връзките с националните парламенти.

Те редовно докладват на Председателския съвет за осъществяваните от тях дейности в тази насока.

14. При избиране на нов Парламент, завареното Бюро продължава да изпълнява функциите си до първото заседание на новия Парламент.

Член 24

Състав на Председателския съвет

1. Председателският съвет се състои от председателя на Парламента и председателите на политическите групи. Председателят на политическа група може да упълномощи друг член на групата да го представлява.

2. Председателят на Парламента кани един от независимите членове на ЕП да участва в заседанията на Председателския съвет без право на глас.

3. Председателският съвет се стреми да решава поставените пред него въпроси с консенсус.

Когато не може да бъде постигнат консенсус, въпросът се решава с гласуване чрез претегляне на гласовете според броя на членовете на всяка политическа група.

Член 25

Функции на Председателския съвет

1. Председателският съвет осъществява функциите, възложени му с настоящия правилник.

2. Председателският съвет взема решения относно организацията на работата на Парламента и по въпросите на законодателно планиране.

3. Председателският съвет е органът, компетентен по въпросите, свързани с отношенията с другите институции и органи на Европейския съюз и с националните парламенти на държавите-членки.
4. Председателският съвет е органът, компетентен по въпросите, свързани с отношенията с държави, които не са членки на Европейския съюз, както и с институции и организации, които не принадлежат към Съюза.
5. Председателският съвет отговаря за организирането на структурирани консултации с европейското гражданско общество по главните теми. Това може да включва провеждането на публични разисквания по въпроси от общоевропейски интерес, открити за участие на заинтересовани граждани. Бюрото определя заместник-председател, който отговаря за провеждането на такива консултации и докладва на Председателския съвет.
6. Председателският съвет изготвя проект на дневен ред на месечните сесии на Парламента.
7. Председателският съвет е органът, компетентен относно състава и компетенциите на комисиите, анкетните комисии и съвместните парламентарни комитети, постоянните делегации и ad hoc делегациите.
8. Председателският съвет определя разпределението на местата в пленарната зала съгласно член 34.
9. Председателският съвет е органът, компетентен да дава разрешение за изготвяне на доклади по собствена инициатива.
10. Председателският съвет прави предложения пред Бюрото по административни и бюджетни въпроси, свързани с политическите групи.

Член 26

Функции на квесторите

Квесторите отговарят за административните и финансовите въпроси, които пряко засягат членовете на ЕП, съгласно насоките, определени от Бюрото.

Член 27

Съвет на председателите на комисии

1. Съветът на председателите на комисии се състои от председателите на всички постоянни и специални комисии и избира свой председател.

При отсъствие на председателя, заседанието се председателства от най-възрастния член, или в случай че последният е възпрепятстван, от най-възрастният от присъстващите членове на ЕП.

2. Съветът на председателите на комисии може да отправя препоръки до Председателския съвет във връзка с работата на комисиите и изготвянето на дневен ред на месечните сесии на Парламента.
3. Бюрото и Председателският съвет могат да възлагат на Съвета на председателите на комисии изпълнението на конкретни задачи.

Член 28

Съвет на председателите на делегации

1. Съветът на председателите на делегации се състои от председателите на всички постоянни междупарламентарни делегации и избира свой председател.

При отсъствие на председателя, заседанието се председателства от най-възрастния член, или в случай че последният е възпрепятстван, от най-възрастният от присъстващите членове на ЕП.

2. Съветът на председателите на делегации може да отправя препоръки до Председателския съвет във връзка с работата на делегациите.

3. Бюрото и Председателският съвет могат да възлагат на Съвета на председателите на делегации изпълнението на конкретни задачи.

Член 29

Публичност на решенията на Бюрото и на Председателския съвет

1. Протоколите от заседанията на Бюрото и на Председателския съвет се превеждат на официалните езици, отпечатват се и се раздават на всички членове на ЕП. Протоколите са достъпни за обществеността, освен ако по изключение ръководството или Председателският съвет реши друго по отношение на определени части от протоколите по съображения за поверителност на основанията, предвидени в член 4, параграфи от 1 до 4 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета.

2. Всеки член на ЕП може да задава въпроси, свързани с дейността на Бюрото, на Председателския съвет и на квесторите. Въпросите се представят в писмена форма на председателя, съобщават се на членовете на ЕП и се публикуват, заедно с дадените отговори, на интернет страницата на Парламента в срок от тридесет дни от внасянето им.

ГЛАВА 4

ПОЛИТИЧЕСКИ ГРУПИ

Член 30

Образуване на политически групи

1. Членовете на ЕП могат да образуват групи според политическата си ориентация.

Поначало не е необходимо Парламентът да преценява политическата ориентация на членовете на дадена група. При образуването на група съгласно настоящия член, съответните членове на ЕП по дефиниция признават, че споделят определена политическа ориентация. Само в случай, че горното се отрича от съответните членове, Парламентът преценява дали групата е била конституирана в съответствие с настоящия правилник.

2. Всяка политическа група се състои от членове, избрани в най-малко една четвърт от държавите-членки. Минималният брой членове за образуване на политическа група е двадесет и пет.

3. Когато числеността на дадена политическа група падне под необходимия праг, председателят на Парламента, със съгласието на Председателския съвет, може да разреши по-нататъшното ѝ съществуване до следващото учредително заседание на Парламента, в случай че са изпълнени следните условия:

- членовете продължават да представляват най-малко една пета от държавите-членки;
- групата е съществувала по-дълго от една година.

Председателят на Парламента не прилага настоящата дерогация, когато са налице достатъчно данни да се предположи, че с нея се злоупотребява.

4. Всеки член на ЕП може да членува само в една политическа група.
5. Образуването на политическа група се декларира пред председателя. В декларацията се посочват наименованието на групата, имената на нейните членове и на членовете на бюрото ѝ.
6. Декларацията се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 31

Дейност и правно положение на политическите групи

1. Политическите групи осъществяват своите функции като част от дейностите на Съюза, включително задачите, които са им възложени с настоящия правилник. На политическите групи се предоставя секретариат, включен в щатното разписание на Генералния секретариат, административни услуги и бюджетни средства, предвидени за тази цел в парламентарния бюджет.
2. Бюрото определя правилата за предоставяне, осъществяване и контрол на тези услуги и средства, както и свързаното с тях делегиране на правомощия по изпълнението на бюджета.
3. В тези правила се определят и административните и финансови последици от прекратяването на политическа група.

Член 32

Интергрупи

1. Отделни членове на ЕП могат да съставят интергрупи или други неформални обединения на членове на ЕП, за осъществяване на неофициален обмен на становища по конкретни въпроси между различните политически групи, като се привличат членове на различни парламентарни комисии, както и за насърчаване на контактите между членовете на ЕП и гражданското общество.
2. Такива обединения не могат да извършват дейности, водещи до объркване с официалните дейности на Парламента или неговите органи. Ако са спазени условията, предвидени в приетите от Бюрото правила за тяхното създаване, политическите групи могат да подпомагат дейностите им, като им оказват логистична подкрепа. Всяка външна подкрепа, получавана от такива обединения, се обявява в съответствие с приложение I.

Член 33

Независими членове на ЕП

1. Членовете на ЕП, които не членуват в политическа група, разполагат със секретариат. Подробните правила се определят от Бюрото, по предложение на генералния секретар.
2. Бюрото определя правното положение и парламентарните права на тези членове.

3. Бюрото определя правилата за предоставяне, изпълнение и контрол на бюджетните средства, отпуснати от парламентарния бюджет за покриване на разходите за секретариат и административни услуги, предоставяни на независимите членове на ЕП.

Член 34

Разпределяне на местата в пленарната зала

Председателският съвет прави разпределението на местата в пленарната зала за политическите групи, независимите членове на ЕП и институциите на Европейския съюз.

ДЯЛ II

ЗАКОНОДАТЕЛНИ, БЮДЖЕТНИ И ДРУГИ ПРОЦЕДУРИ

ГЛАВА I

ЗАКОНОДАТЕЛНИ ПРОЦЕДУРИ - ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 35

Законодателна и работна програма на Комисията

1. Парламентът работи съвместно с Комисията и Съвета за определяне на законодателната програма на Европейския съюз.

Парламентът и Комисията си сътрудничат при изготвянето на законодателна и работна програма на Комисията в съответствие с графика и реда, договорени между двете институции и приложени към настоящия правилник⁶.

2. При неотложни и непредвидени обстоятелства всяка институция може, по собствена инициатива и в съответствие с предвидените в Договорите процедури, да предложи допълнително включване на законодателна мярка към предложените в годишната законодателна и работна програма.

3. Председателят изпраща приетата от Парламента резолюция на останалите институции, които участват в законодателната процедура на Европейския съюз, и на парламентите на държавите-членки.

Председателят иска становище от Съвета относно годишната законодателна и работна програма на Комисията и относно резолюцията на Парламента.

4. Ако някоя от институциите не може да спази предвидения график, тя уведомява останалите институции за причините за закъснението и предлага нов график.

Член 36

Спазване на Хартата на основните права на Европейския съюз

1. Във всички свои дейности Парламентът напълно зачита основните права, както са определени в Хартата на основните права на Европейския съюз.

Също така, Парламентът напълно зачита правата и принципите, прогласени в член 2 и член 6, параграфи 2 и 3 от Договора за Европейския съюз.

2. Когато водещата комисия, политическа група или най-малко 40 членове на ЕП застъпват становището, че предложение за законодателен акт или части от него не зачитат правата, гарантирани в Хартата на основните права на Европейския съюз, въпросът се отнася по тяхно искане до комисията, компетентна за тълкуването на Хартата на основните права. Становището на въпросната комисия се прилага към доклада на водещата комисия.

⁶Вж. приложение XIV.

Член 37

Проверка на правното основание

1. За всички предложения за законодателни актове и други документи от законодателен характер, водещата комисия първо проверява правното основание.
2. Ако тази комисия оспори правилността или целесъобразността на посоченото правно основание, включително в рамките на проверката, предвидена в член 5 от Договора за Европейски съюз, тя следва да поиска становище от комисията, компетентна по правните въпроси.
3. Комисията, компетентна по правните въпроси може да се самосезира по въпроси, свързани с правното основание на внесените предложения за законодателни актове. В тези случаи тя надлежно уведомява водещата комисия.
4. Когато комисията, компетентна по правните въпроси реши да оспори правилността или целесъобразността на посоченото правно основание, тя докладва заключенията си на Парламента. Въпросът се поставя на гласуване от Парламента преди гласуването на предложението по същество.
5. Не се допуска внасянето в Парламента на изменения в правното основание на предложението за законодателен акт, ако водещата комисия или комисията, компетентна по правни въпроси, не са оспорили правилността или целесъобразността на правното основание.
6. Ако Комисията не се съгласи да промени предложението си по начин, който съответства на одобреното от Парламента правно основание, докладчикът или председателят на комисията, компетентна по правните въпроси, или на водещата комисия могат да предложат отлагане на гласуването по същество на предложението за следващо заседание.

Член 37а

Делегиране на законодателни правомощия

1. При подробното разглеждане на предложение за законодателен акт, който предоставя правомощия на Комисията, както е предвидено в член 290 от Договора относно функционирането на Европейския съюз, Парламентът отделя особено внимание на целите, съдържанието, обхвата и срока на делегираните правомощия, както и на условията, на които са подчинени.
2. Компетентната комисия по предмета на правомощията може по всяко време да поиска становище от компетентната комисия по тълкуването и прилагането на правото на Съюза.
3. Компетентната комисия по тълкуването и прилагането на правото на Съюза може също така да се самосезира по въпроси, свързани с делегирането на законодателни правомощия. В тези случаи тя надлежно уведомява компетентната комисия за предмета на правомощията.

Член 38

Проверка на финансовата съвместимост

1. Когато предложение за законодателен акт има финансови последици, Парламентът проверява дали са предвидени достатъчно финансови средства.

2. Без да се накърнява член 43, водещата комисия проверява финансовата съвместимост на всяко предложение за законодателен акт, както и на всеки документ от законодателен характер, с многогодишната финансова рамка.
3. Ако водещата комисия измени финансовата обезпеченост на разглеждания от нея акт, тя следва да поиска становище от комисията, компетентна по бюджетните въпроси.
4. Комисията, компетентна по бюджетните въпроси може да се самосезира по въпроси, свързани с финансовата съвместимост на предложенията за законодателни актове. В тези случаи тя надлежно уведомява водещата комисия.
5. Когато комисията, компетентна по бюджетните въпроси реши да оспори финансовата съвместимост на акта, тя докладва заключенията си на Парламента, който ги поставя на гласуване.
6. Акт, който е обявен за несъвместим, може да бъде приет от Парламента при спазване на решенията на Бюджетния орган.

Член 38а

Проверка на спазването на принципа на субсидиарност

1. При разглеждането на предложение за законодателен акт Парламентът обръща особено внимание на зачитането на принципите на субсидиарност и пропорционалност.
2. Комисията, компетентна по въпросите на спазването на принципа на субсидиарност може да реши да отправи препоръки на вниманието на водещата комисия по отношение на всяко предложение за законодателен акт.
3. Ако национален парламент изпрати до председателя на ЕП мотивирано становище съгласно член 3 от Протокола относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз и член 6 от Протокола относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, този документ се разпределя на водещата комисия и се изпраща за сведение на комисията, компетентна по въпросите на спазването на принципа на субсидиарност.
4. Освен в случаите на неотложност, посочени в член 4 от Протокола относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, водещата комисия не пристъпва към окончателно гласуване преди изтичането на срока от осем седмици, посочен в член 6 от Протокола относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност.
5. Когато мотивираните становища относно несъответствието на предложение за законодателен акт с принципа на субсидиарност съставляват поне една трета от гласовете, отредени на националните парламенти, или една четвърт – в случай на предложение за законодателен акт, внесено въз основа член 76 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Парламентът не взема решение, преди вносителят на предложението да е заявил как смята да процедира.
6. Когато, в рамките на обикновената законодателна процедура, мотивираните становища относно несъответствието на предложение за законодателен акт с принципа на субсидиарност представляват най-малко обикновено мнозинство от гласовете, отредени на националните парламенти, водещата комисия, след като разгледа мотивираните становища, представени от националните парламенти и Комисията, и след като изслуша мнението на комисията, компетентна по въпросите на спазването на принципа на субсидиарност, може да препоръча на Парламента да отхвърли предложението на основание, че то нарушава принципа на субсидиарност, или да внесе в Парламента друга препоръка, която може да

включва предложения за изменение, свързани със спазването на принципа на субсидиарност. Становището на комисията, компетентна по въпросите на спазването на принципа на субсидиарност се прилага към всяка подобна препоръка.

Препоръката се внася в Парламента за разискване и гласуване. Ако дадена препоръка за отхвърляне на предложение бъде приета с мнозинство от подадените гласове, председателят на Парламента обявява процедурата за приключена. Ако Парламентът не отхвърли предложението, процедурата продължава, като се вземат предвид всички одобрени от Парламента препоръки.

Член 39

Достъп до документи и предоставяне на информация на Парламента

1. По време на цялата законодателна процедура, Парламентът и неговите комисии искат достъп до всички документи, свързани с предложенията за законодателни актове, при същите условия като Съвета и неговите работни групи.

2. При разглеждането на предложение за законодателен акт, компетентната парламентарна комисия иска от Комисията и Съвета да бъде информирана относно хода на разглеждане на въпросното предложение в Съвета и неговите работни групи, и по-специално относно всеки вероятен компромис, който би довел до съществено изменение на първоначалното предложение на Комисията или относно намерението на Комисията да оттегли предложението си.

Член 40

Представяване на Парламента на заседанията на Съвета

Когато Съветът покани Парламента да участва в заседание, в което Съветът заседава в качеството си на законодател, председателят на Парламента възлага на председателя или на докладчика на компетентната комисия, или на друг член на ЕП, определен от нея, да представлява Парламента.

Член 41

Права на инициатива, предоставени на Парламента от Договорите

В случаите, когато Договорите предоставят на Парламента право на инициатива, компетентната комисия може да реши да изготви доклад по собствена инициатива.

Докладът съдържа:

- а) предложение за резолюция;
- б) по целесъобразност, проекторешение или проектопредложение;
- в) изложение на мотивите, включително, по целесъобразност, финансова обосновка;

Когато приемането на акт от Парламента изисква одобрението или съгласието на Съвета и становището или съгласието на Комисията, Парламентът, след гласуване на предложението и по предложение на докладчика, може да реши да отложи гласуването на предложението за резолюция, докато Съветът или Комисията изразят позициите си.

Член 42

Право на инициатива по член 225 от Договора за функционирането на Европейския съюз

1. По силата на член 225 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Парламентът може да поиска от Комисията да внесе всякакво подходящо предложение за приемане на нов акт или за изменение на действащ акт, като приеме резолюция въз основа на доклад по собствена инициатива на компетентната комисия, изготвен по реда на член 48. Резолюцията се приема с мнозинство от всички членове на Парламента при окончателното гласуване. Едновременно с това Парламентът може да определи срок за внасяне на предложението.

2. Всеки член на Парламента може да внесе предложение за акт на Съюза в рамките на правото на инициатива на Парламента по член 225 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

3. Предложението се внася чрез председателя на Парламента, който го разпределя на компетентната за неговото разглеждане комисия. Преди да бъде разпределено, предложението се превежда на онези официални езици, които председателят на компетентната комисия счете за необходими за предварителното разглеждане. В срок от три месеца след разпределянето на предложението и след изслушване на автора му, комисията взема решение относно последващите действия.

Ако комисията реши да внесе предложението в Парламента съгласно предвидената в член 48 процедура, авторът на предложението се споменава поименно в заглавието на доклада.

4. В резолюцията на Парламента се посочва подходящото правно основание и се отправят подробни препоръки относно съдържанието на исканото предложение, което следва да зачита основните права и принципа на субсидиарност.

5. Когато предложението има финансови последици, Парламентът посочва начините за осигуряване на необходимите финансови средства.

6. Компетентната комисия следи за хода на подготовката на всяко предложение за законодателен акт, което се изготвя по нарочно искане на Парламента.

Член 43

Разглеждане на законодателни документи

1. Предложенията за законодателни актове и другите документи от законодателен характер се разпределят от председателя на съответната компетентна комисия за разглеждане.

В случай на съмнение, преди да обяви пред Парламента разпореждането си за разпределяне на съответната комисия, председателят може да приложи член 188, параграф 2.

Когато дадено предложение е включено в годишната законодателна програма, компетентната комисия може да определи докладчик, който да следи подготвителната фаза на предложението.

Инициативата за консултация от страна на Съвета или исканията за становище, отправени от Комисията, се препращат от председателя на Парламента на компетентната за разглеждане на съответното предложение комисия.

Разпоредбите на членове от 36 до 42, от 53 до 59 и на член 71 относно първото четене се прилагат по отношение на предложенията за законодателни актове, независимо дали те се приемат на едно, две или три четения.

2. Позициите на Съвета се разпределят за разглеждане на компетентната за първо четене комисия.

Разпоредбите на членове от 61 до 66 и на член 72 относно второто четене се прилагат по отношение на позициите на Съвета.

3. Предложението не може да бъде върнато в комисия в хода на помирителната процедура между Парламента и Съвета след второ четене.

Разпоредбите на членове 67, 68 и 69 относно трето четене се прилагат при помирителната процедура.

4. Членове 45, 46, 49, член 55, параграфи 1 и 3, и членове 56, 57 и 175 не се прилагат при второ и трето четене.

5. В случай на противоречие между разпоредба на настоящия правилник относно второ и трето четене и която и да е друга негова разпоредба, предимство имат разпоредбите относно второ и трето четене.

Член 44

Законодателни процедури във връзка с инициативи на държава-членка

1. Инициативите на държава-членка по член 76 от Договора за функционирането на Европейския съюз се разглеждат по реда на настоящия член и на членове от 36 до 39 и на членове 43 и 55 от настоящия правилник.

2. Компетентната комисия може да покани представители на държавите-членки, автори на инициативата, да представят предложението си пред нея. Представителите на държавите-членки може да бъдат придружавани от председателството на Съвета.

3. Преди да пристъпи към гласуване, компетентната комисия отправя питане към Комисията дали е изготвила позиция по инициативата, и ако това е така, кани Комисията да представи позицията си пред нея.

4. Когато две или повече предложения с еднаква законодателна цел, изхождащи от Комисията и/или държава-членка, са внесени в Парламента едновременно или в кратък интервал от време, те се разглеждат в общ доклад. В доклада компетентната комисия посочва към кой от текстовете предлага изменения и упоменава всички останали текстове в законодателната резолюция.

ГЛАВА 2

ПРОЦЕДУРИ В КОМИСИЯ

Член 45

Законодателни доклади

1. Председателят на комисията, на която е разпределено предложение за законодателен акт, предлага процедурата, която да се следва.

2. След приемането на решение относно процедурата, която да се следва, и ако член 46 не намира приложение, парламентарната комисия назначава измежду своите членове или постоянните заместници докладчик по предложението за законодателен акт, освен ако това вече е било направено въз основа на годишната законодателна и работна програма, одобрена в съответствие с член 35.

3. Докладът на компетентната комисия съдържа:

а) проектоизменения на предложението, ако има такива, придружени по целесъобразност с кратки обосновки, които са изготвени от докладчика и не се подлагат на гласуване;

б) проект на законодателна резолюция в съответствие с член 55, параграф 2;

в) при необходимост, обяснителна част, включваща финансова обосновка на евентуалните финансови последици на доклада и неговата съвместимост с многогодишната финансова рамка.

Член 46

Опростена процедура

1. След първото обсъждане на предложението за законодателен акт, председателят може да предложи то да бъде одобрено без изменения. Освен ако възразят най-малко една десета от членовете на комисията, председателят на комисията внася в Парламента доклад за приемане на предложението. Прилагат се разпоредбите на член 138, параграф 1, алинея втора и параграфи 2 и 4.

2. Като алтернатива председателят може да предложи той самият или докладчикът да изготвят поредица от изменения, отразяващи проведеното в комисията обсъждане. Ако комисията се съгласи с това предложение, така изготвените проектоизменения се изпращат на всички нейни членове. Освен ако най-малко една десета от членовете на комисията възразят в определения срок, който не може да бъде по-кратък от двадесет и един дни от датата на изпращането, докладът се счита за приет от комисията. В този случай проектът на законодателна резолюция и измененията се внасят в Парламента без да се провеждат разисквания, в съответствие с разпоредбите на член 138, параграф 1, алинея втора и параграфи 2 и 4.

3. Ако най-малко една десета от членовете на комисията възразят, проектоизмененията се поставят на гласуване на следващото заседание на комисията.

4. Разпоредбите на първо и второ изречение на параграф 1, първо, второ и трето изречение на параграф 2, както и на параграф 3, се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на становищата на комисиите по смисъла на член 49.

Член 47

Незаконодателни доклади

1. Когато парламентарна комисия изготвя незаконодателен доклад, тя назначава докладчик измежду своите членове или постоянните им заместници.

2. Докладчикът отговаря за изготвянето на доклада на комисията и за представянето му от нейно име в пленарно заседание.

3. Докладът на комисията съдържа:

- а) предложение за резолюция;
- б) изложение на мотивите, включително финансова обосновка на евентуалните финансови последици на доклада и неговата съвместимост с многогодишната финансова рамка;
- в) текста на всички предложения за резолюция, които следва да бъдат включени съгласно член 120, параграф 4.

Член 48

Доклади по собствена инициатива

1. Комисия, която възнамерява да изготви доклад и да внесе в Парламента предложение за резолюция по въпрос от нейната компетентност, без да е била сезирана с консултация или с искане за становище по реда на член 188, параграф 1, трябва да поиска предварително разрешение от Председателския съвет. Отказът да се даде такова разрешение задължително се мотивира. Ако предмет на доклада е предложение, внесено от член на ЕП съгласно член 42, параграф 2, разрешението може да бъде отказано само ако не са изпълнени условията, предвидени в параграф 5 от Устава на членовете на ЕП, както и в член 225 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Председателският съвет се произнася по исканията за разрешение за съставяне на доклад по параграф 1, по определен от самия него ред. Ако компетентността на комисията, поискала такова разрешение, бъде оспорена, Председателският съвет се произнася с решение в срок от шест седмици въз основа на препоръка на Съвета на председателите на комисии, или при липсата на такава - въз основа на препоръка на неговия председател. Ако Председателският съвет не успее да вземе решение в предвидения срок, препоръката се счита за одобрена.

2. Предложенията за резолюции, съдържащи се в докладите по собствена инициатива, се разглеждат от Парламента в съответствие с процедурата на кратко представяне, предвидена в член 139. Изменения на такива предложения за резолюции са допустими за разглеждане на пленарно заседание единствено ако са внесени от докладчика с цел отразяване на нова информация, или от най-малко една десета от членовете на Парламента. Политическите групи могат да внасят алтернативни предложения за резолюции в съответствие с член 157, параграф 4. Настоящият параграф не се прилага, когато темата на доклада отговаря на изискванията за провеждане на ключово разискване на пленарно заседание, когато докладът е съставен на основание на право на инициатива по член 41 или 42, или когато докладът може да бъде счетен за стратегически според определените от Председателския съвет критерии⁷.

3. Когато темата на доклада попада в рамките на правото на инициатива по член 41, разрешението може да бъде отказано единствено ако условията, предвидени в Договорите, не са спазени.

4. И в двата случая по членове 41 и 42 Председателският съвет взема решение в двумесечен срок.

⁷Вж. съответното решение на Председателския съвет, възпроизведено в приложение XVIII към правилника.

Член 49

Становища на комисии

1. Когато комисията, която първа е била сезирана с даден въпрос, желае да се запознае със становището на друга комисия, или когато друга комисия желае да изложи становището си по доклада на първоначално сезираната комисия, двете комисии могат да поискат от председателя на Парламента да определи едната от тях за водеща, а другата за подпомагача по реда на член 188, параграф 3.

2. В случай на документи от законодателен характер по смисъла на член 43, параграф 1, становището се изразява в проектоизменения към текста, с който комисията е била сезирана, придружени при необходимост с кратка обосновка. Обосновките се изготвят от докладчика по становището и не се подлагат на гласуване. При необходимост подпомагачата комисията може да изложи накратко в писмен вид обосновка на становището като цяло.

В случай на незаконодателни текстове становището се изразява в предлагане на промени към отделни части от предложението за резолюция, внесено от водещата комисия.

Водещата комисия подлага проектоизмененията или предложенията за промени на гласуване.

Становищата се ограничават единствено до сферата на компетентност на подпомагачата комисия.

3. Водещата комисия определя срок, в който подпомагачата комисия следва да представи становището си на водещата комисия, за да бъде взето предвид. Всяка промяна в обявения график се съобщава незабавно от водещата комисия на подпомагачата(ите) комисия(и). Водещата комисия не съставя окончателни заключения преди изтичането на този срок.

4. Всички приети становища се прилагат към доклада на водещата комисия.

5. Само водещата комисия може да предлага изменения в пленарно заседание.

6. Председателят и докладчикът на подпомагачата комисия се канят за участие със съвещателен глас в заседанията на водещата комисия, доколкото там се разглеждат въпроси от общ интерес за двете комисии.

Член 50

Процедура с асоциирани комисии

Когато до Председателския съвет бъде отнесен спор за компетентност по реда на член 188, параграф 2 или член 48, и Председателският съвет счете, въз основа на приложение VII, че въпросът попада в почти еднаква степен в компетентността на две или повече комисии или че различни страни на въпроса попадат в компетентността на две или повече комисии, се прилага член 49 със следните допълнителни разпоредби:

- сроковете за разглеждане се определят съвместно от заинтересованите комисии;
- докладчикът и докладчиците по становище се информират взаимно и се стремят да постигнат съгласие по текстовете, които предлагат на съответните си комисии, и по позицията си относно измененията;

- съответните председатели, докладчикът и докладчиците по становище съвместно определят частите от текста, които попадат в областта на тяхната изключителна или обща компетентност, и се споразумяват за точните условия на сътрудничеството си. В случай на несъгласие относно границите на компетентността, по искане на една от засегнатите комисии въпросът се отнася до Председателския съвет, който може да се произнесе по въпроса за съответната компетентност или да реши, че следва да се приложи процедурата на съвместни заседания на комисии по член 51; втората алинея на член 188, параграф 2, се прилага *mutatis mutandis*;
- водещата комисия приема измененията на асоциираната комисия, без да ги поставя на гласуване, когато те се отнасят до въпроси, които попадат в обхвата на изключителната компетентност на асоциираната комисия. Ако изменения по въпроси, които попадат в обхвата на общата компетентност на водещата комисия и на асоциирана комисия, бъдат отхвърлени от първата, асоциираната комисия може да ги внесе направо в Парламента;
- в случай че се провежда процедура на помирение по съответното предложение, делегацията на Парламента включва докладчика на всяка асоциирана комисия.

Текстът на настоящия член не поставя никакви ограничения за неговото приложно поле. Искания за прилагане на процедурата с асоциирани комисии по незаконодателни доклади на основание член 48, параграф 1 и член 119, параграфи 1 и 2, са допустими.

За целите на разглеждането на международно споразумение по реда на член 90, процедурата с асоциирани комисии по настоящия член не се прилага по отношение на процедурата на одобрение по член 81.

Член 51

Процедура на съвместни заседания на комисии

Когато са изпълнени условията, посочени в член 49, параграф 1 и член 50, Председателският съвет, ако се увери, че въпросът е от голямо значение, може да реши, че следва да се приложи процедура на съвместни заседания на комисии и общо гласуване. В такъв случай съответните докладчици съставят един проектодоклад, който се разглежда и гласува от съответните комисии на съвместни заседания, които се провеждат под общото председателство на съответните председатели на комисии. Комисиите могат да създадат смесени работни групи, които да подготвят съвместните заседания и гласувания.

Член 52

Изготвяне на докладите

1. Изложението на мотивите се изготвя от докладчика и не се подлага на гласуване. При все това, изложението на мотивите трябва да е в съответствие с текста на гласуваното предложение за резолюция и всички изменения, предложени от комисията, като в противен случай председателят на комисията може да заличи изложението на мотивите.

2. В доклада се посочват резултатите от проведеното гласуване на доклада като цяло. Наред с това, ако при гласуването най-малко една трета от присъстващите членове направят съответно искане, в доклада се посочва и как е гласувал всеки един от членовете.

3. В случай, че становището на комисията не е единодушно, в доклада се отразява и мнението на малцинството. Мненията на малцинството се изказват при гласуването на

текста в цялост и по настояване на техните автори могат да бъдат включени в писмена декларация от не повече от 200 думи, която се прилага към изложението на мотивите.

Всички спорове, възникнали във връзка с прилагането на тези разпоредби, се решават от председателя на комисията.

4. По предложение на нейното бюро, комисията може да определи срок за представяне на проектодоклад от докладчика. Срокът може да бъде удължен или да се назначи нов докладчик.

5. След изтичането на срока комисията може да възложи на своя председател да поиска въпросът да бъде включен в дневния ред на някое от следващите заседания на Парламента. В този случай разискванията могат да се проведат въз основа на устен доклад от съответната комисия.

ГЛАВА 3

ПЪРВО ЧЕТЕНЕ

Стадий на разглеждане в комисия

Член 53

Промени в предложението за законодателен акт

1. Ако Комисията уведоми Парламента или ако компетентната комисия узнае по друг начин, че Комисията възнамерява да промени своето предложение, компетентната комисия отлага разглеждането на въпроса до получаване на ново предложение или на промените на Комисията.

2. Ако Съветът внесе значителни промени в предложението за законодателен акт се прилагат разпоредбите на член 59.

Член 54

Позиция на Комисията и на Съвета по измененията

1. Преди да пристъпи към окончателно гласуване на предложение за законодателен акт, компетентната комисия приканва Комисията да изложи позицията си по всички изменения към предложението ѝ, приети при разглеждане в комисия, както и Съвета да представи своите коментари.

2. Ако Комисията не е в състояние да изрази позиция или заяви, че не е готова да се съгласи с всички изменения, приети от компетентната комисия, последната може да отложи окончателното гласуване.

3. При необходимост позицията на Комисията се включва в доклада.

Разглеждане на пленарно заседание

Член 55

Приключване на първото четене

1. Парламентът разглежда предложението за законодателен акт въз основа на доклада, изготвен от компетентната комисия по реда на член 45.

2. Парламентът гласува първо измененията към предложението, което е в основата на доклада на компетентната комисия, след това гласува евентуално измененото предложение, измененията към проекта на законодателна резолюция и накрая проекта на законодателна резолюция в цялост. Проектът на законодателна резолюция съдържа единствено декларация, посочваща дали Парламентът приема или отхвърля законодателното предложение, или предлага изменения в него и евентуално включва процедурни искания.

Първото четене приключва с приемането на проекта на законодателна резолюция. Ако Парламентът не приеме законодателната резолюция, предложението на Комисията се връща на компетентната комисия.

Всички доклади, внесени в рамките на законодателната процедура, трябва да съответстват на разпоредбите на членове 37, 43 и 45. Внасянето на предложение за незаконодателна резолюция от компетентната комисия трябва да се извършва вследствие на конкретно сезиране съгласно процедурите за разпределяне, предвидени в член 48 или 188.

3. Председателят на Парламента изпраща одобрения от Парламента текст на предложението и придружаващата го резолюция на Съвета и на Комисията като позиция на Парламента.

Член 56

Отхвърляне на предложение на Комисията

1. Ако предложението на Комисията не събере мнозинство от подадените гласове или ако бъде прието предложение за неговото отхвърляне, което може да бъде внесено от компетентната комисия или най-малко четиридесет членове на ЕП, преди гласуването на проекта на законодателна резолюция, председателят на Парламента приканва Комисията да оттегли предложението си.

2. Ако Комисията оттегли предложението си, Председателят обявява процедурата за приключена и уведомява Съвета за това.

3. Ако Комисията не оттегли предложението си, Парламентът връща въпроса на компетентната комисия, без да гласува проекта на законодателна резолюция, освен ако Парламентът, по предложение на председателя на компетентната комисия или на нейния докладчик, или на политическа група, или на поне четиридесет членове на ЕП, пристъпи към гласуването на проекта на законодателна резолюция.

В случай на връщане за ново разглеждане компетентната комисия взема решение относно процедурата, която да бъде следвана, и докладва писмено или устно на Парламента в определен от него срок, който не може да надвишава два месеца.

4. Ако компетентната комисия не може да спази срока, тя иска връщане за ново разглеждане в комисия по член 175, параграф 1. Ако е необходимо, Парламентът може да определи нов срок по реда на член 175, параграф 5. Ако искането на компетентната комисия бъде отхвърлено, Парламентът пристъпва към гласуване на проекта на законодателна резолюция.

Член 57

Приемане на изменения към предложение на Комисията

1. В случай че предложението на Комисията бъде одобрено в цялост съобразно приетите изменения, гласуването на проекта на законодателна резолюция се отлага, докато Комисията не изложи позицията си по всяко от измененията на Парламента.

Ако Комисията не е в състояние да изрази такава позиция след края на гласуването на предложението ѝ от Парламента, тя уведомява председателя или компетентната комисия за срока, в който ще бъде в състояние да направи това; предложението се включва в проекта на дневен ред на първата следваща месечна сесия.

2. В случай че Комисията заяви, че не възнамерява да приеме всички изменения на Парламента, докладчикът на компетентната комисия или при липса на докладчик, председателят на същата комисия, прави формално предложение пред Парламента относно това дали е уместно да се премине към гласуване на проекта на законодателна резолюция. Преди да внесе предложението си, докладчикът или председателят на компетентната комисия може да поиска от председателя да спре разглеждането на точката.

Ако Парламентът реши да отложи гласуването, въпросът се счита за върнат на компетентната комисия за ново разглеждане.

В този случай компетентната комисия докладва отново писмено или устно на Парламента в определен от него срок, който не може да надвишава два месеца.

Ако компетентната комисия не може да спази срока, се прилага процедурата, предвидена в член 56, параграф 4.

На този етап са допустими само изменения, внесени от компетентната комисия, с които се цели постигане на компромис с Комисията.

3. Прилагането на параграф 2 не изключва внасянето на искане за ново разглеждане от който и да е друг член на ЕП съгласно член 175.

Комисията, в която въпросът е върнат за ново разглеждане по параграф 2, трябва, съгласно разпоредбата за връщане, преди всичко да докладва в предвидения срок и, когато е възможно, да внесе изменения с цел постигане на компромис с Комисията, без да преразглежда всички разпоредби, одобрени от Парламента.

В тази връзка, обаче, предвид суспензивния ефект на връщането за ново разглеждане, комисията се ползва с по-голяма свобода и може, ако това е необходимо в интерес на компромиса, да предложи преразглеждане на разпоредби, за които Парламентът е дал положителен вот.

В тези случаи, предвид факта, че се допуска внасяне единствено на изменения, насочени към постигане на компромис, и с оглед запазване на суверенитета на Парламента, докладът по параграф 2 трябва ясно да посочи кои от вече одобрените разпоредби ще отпаднат, ако предложените изменения бъдат приети.

Процедура на предприемане на последващи действия

Член 58

Предприемане на последващи действия във връзка с позицията на Парламента

1. След приемането на позиция от Парламента по дадено предложение на Комисията, председателят и докладчикът на компетентната комисия следят развитието на процедурата, водеща до приемане на предложението от Съвета, по-специално, за да се гарантира спазването на ангажиментите, поети от Съвета или от Комисията към Парламента във връзка с приетата от него позиция.

2. Компетентната комисия може да покани Комисията и Съвета на съвместно обсъждане.

3. На всеки етап от процедурата на предприемане на последващи действия компетентната комисия може, ако счете за необходимо, да внесе предложение за резолюция по настоящия член, в която препоръчва на Парламента:

- да прикани Комисията да оттегли предложението си;
- да прикани Комисията или Съвета да сезират повторно Парламента по реда на член 59, или да прикани Комисията да внесе ново предложение, или
- да предприеме други действия, които счете за уместни.

Това предложение се включва в проекта на дневен ред на месечната сесия, следваща решението на комисията.

Член 59

Повторно сезиране на Парламента

Обикновена законодателна процедура

1. По искане на компетентната комисия, председателят на Парламента приканва Комисията повторно да сезира Парламента с предложението си:

- когато Комисията оттегли първоначалното си предложение, за да го замени с друг текст, след като Парламентът вече е приел своята позиция, освен ако оттеглянето има за цел да отрази позицията на Парламента; или
- когато Комисията измени или възнамерява да измени съществено първоначалното си предложение, освен ако изменението има за цел да отрази позицията на Парламента; или
- когато поради изтичане на определен период от време или промяна в обстоятелствата, естеството на проблема, предмет на предложението, съществено се е променило; или
- след приемането на позицията са били произведени парламентарни избори и Председателският съвет счита, че е желателно да се внесе ново предложение.

2. По искане на компетентната комисия Парламентът кани Съвета повторно да го сезира с предложение, внесено от Комисията по реда на член 294 от Договора за функционирането на Европейския съюз, в случай че Съветът има намерение да промени правното основание на предложението, в резултат на което обикновената законодателна процедура би престанала да се прилага.

Други процедури

3. По искане на компетентната комисия, председателят приканва Съвета повторно да се консултира с Парламента при обстоятелствата и условията, посочени в параграф 1, а също и когато Съветът съществено измени или възнамерява да измени първоначалното предложение, по което Парламентът вече е дал становище, освен ако изменението има за цел да отрази измененията на Парламента.

4. При обстоятелствата, предвидени в настоящия член, председателят отправя искане Парламентът да бъде повторно сезиран с дадено предложение, в случай че Парламентът вземе такова решение по искане на политическа група или на най-малко четиридесет членове на ЕП.

Член 60

заличен

ГЛАВА 4

ВТОРО ЧЕТЕНЕ

Стадий на разглеждане в комисия

Член 61

Съобщаване на позицията на Съвета

1. Съобщаването на позицията на Съвета по член 294 от Договора за функционирането на Европейския съюз става с нейното обявяване от председателя на пленарно заседание. Председателят пристъпва към обявяването ѝ след получаване на документите, в които се съдържа самата позиция, на всички декларации, направени в протоколите от заседанието на Съвета, на което е приета позицията, мотивите на Съвета за нейното приемане и позицията на Комисията, надлежно преведени на официалните езици на Европейския съюз. Председателят обявява позицията по време на първата месечна сесия, следваща получаването на тези документи.

Преди да обяви общата позиция, председателят проверява, след консултации с председателя на компетентната комисия и/или докладчика, дали полученият от него текст действително представлява позицията за първо четене на Съвета и дали не е налице някоя от хипотезите, предвидени в член 59. Ако случаят не е такъв, председателят, в съгласие с компетентната комисия и по възможност със Съвета, търси подходящо решение.

2. Списък на съобщенията се публикува в протоколите от заседанието, заедно с наименованието на компетентната комисия.

Член 62

Удължаване на срокове

1. Председателят на Парламента удължава сроковете за второ четене - по искане на председателя на компетентната комисия, или - при помирителната процедура - по искане на парламентарната делегация в Помирителния комитет, в съответствие с член 294, параграф 14 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

2. Председателят уведомява Парламента за всяко удължаване на сроковете по член 294, параграф 14 от Договора за функционирането на Европейския съюз, независимо дали инициативата е на Парламента или на Съвета.

Член 63

Разпределяне на компетентната комисия и процедура на разглеждане в комисия

1. В деня на съобщаването ѝ на Парламента по реда на член 61, параграф 1, позицията на Съвета се счита за служебно разпределена на компетентната водеща комисия и на подпомагащите комисии за първо четене.

2. Позицията на Съвета се включва като първа точка в дневния ред на първото заседание на компетентната комисия след датата на нейното съобщаване. Съветът може да бъде поканен да представи позицията си.

3. Освен ако се реши друго, докладчик за второ четене остава докладчикът, определен за първо четене.

4. Разпоредбите на член 66, параграфи 2, 3 и 5 за второ четене в Парламента се прилагат и по отношение на процедурата на разглеждане в компетентната комисия; единствено членове или постоянни заместници от тази комисия могат да внасят предложения за отхвърляне или за изменения. Комисията взема решение с мнозинство от подадените гласове.

5. Преди да пристъпи към гласуване, комисията може да поиска от председателя и от докладчика да обсъдят предложените в комисията изменения с председателя на Съвета или негов заместник и с присъстващия компетентен член на Комисията. След обсъждането докладчикът може да внесе компромисни изменения.

6. За второто четене компетентната комисия препоръчва приемане, изменение или отхвърляне на позицията на Съвета. Препоръката съдържа и кратка обосновка за предлаганото решение.

Стадий на разглеждане на пленарно заседание

Член 64

Приключване на второто четене

1. Позицията на Съвета и препоръката на компетентната комисия за второ четене, ако има такава, се включват служебно в проекта на дневен ред на месечната сесия, в която денят сряда се пада преди и във всеки случай най-близо до деня, в който изтича тримесечният срок или, ако същият е бил удължен в съответствие с член 62 - четиримесечният срок, освен ако въпросът е бил разгледан на предходна месечна сесия.

Препоръките за второ четене са равностойни на изложение на мотивите, с което парламентарната комисия обосновава отношението си към позицията на Съвета. Тези текстове не се подлагат на гласуване.

2. Второто четене приключва с одобряване, отхвърляне или изменение на позицията на Съвета от страна на Парламента в сроковете и при условията, предвидени в член 294 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 65

Отхвърляне на позицията на Съвета

1. Компетентната комисия, политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП могат писмено и преди изтичането на определения от председателя срок да внесат предложение за отхвърляне на позицията на Съвета. За приемането на това предложение е необходимо мнозинство от всички членове на Парламента. Предложението за отхвърляне на позицията на Съвета се поставя на гласуване преди гласуване на измененията.
2. Отрицателният вот на Парламента по отношение на предложението за отхвърляне на позицията на Съвета не е пречка Парламентът да разгледа, по препоръка на докладчика, ново предложение за отхвърляне след гласуване на измененията и след изслушване на изявление на Комисията съгласно член 66, параграф 5.
3. Ако позицията на Съвета бъде отхвърлена, председателят обявява на пленарно заседание, че законодателната процедура е приключена.

Член 66

Изменения в позицията на Съвета

1. Компетентната комисия, политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП могат да внесат изменения в позицията на Съвета за разглеждане в пленарно заседание.
2. Изменения в позицията на Съвета се допускат само ако са в съответствие с разпоредбите на членове 156 и 157 и целят:
 - а) да възстановят изцяло или отчасти позицията, приета от Парламента на първо четене; или
 - б) да се постигне компромис между Съвета и Парламента; или
 - в) да изменят част от текста на позицията на Съвета, която не е била включена в, или се различава по съдържание от предложението, представено на първо четене, и която не води до съществена промяна по смисъла на член 59; или
 - г) да се отчете съществуването на ново фактическо или правно положение, което е възникнало след първото четене.

Преценката на председателя да обяви дадено изменение за допустимо или недопустимо не може да се оспорва.

3. Ако след първото четене бъдат произведени нови избори, без да е бил приложен член 59, председателят може да отмени ограниченията относно допустимостта, предвидени в параграф 2.
4. Изменения се приемат само с мнозинство от всички членове на ЕП.
5. Преди да се гласуват измененията, председателят може да прикани Комисията да изрази позицията си и Съвета - за коментар.

ГЛАВА 5

ТРЕТО ЧЕТЕНЕ

Помирителна процедура

Член 67

Свикване на Помирителен комитет

Когато Съветът уведоми Парламента, че не може да приеме всички негови изменения на позицията на Съвета, председателят договаря със Съвета дата и място за първото заседание на Помирителния комитет. Шестседмичният срок или, ако е удължен, осемседмичният срок, предвиден в член 294, параграф 10 от Договора за функционирането на Европейския съюз, започва да тече от деня на първото заседание на комитета.

Член 68

Делегация в Помирителния комитет

1. Парламентарната делегация в Помирителния комитет е равна по численост на делегацията на Съвета.
 2. Политическият състав на делегацията съответства на разпределението на Парламента по политически групи. Председателският съвет определя точния брой на членовете от всяка политическа група.
 3. Членовете на делегацията се назначават от политическите групи за всеки отделен случай, за предпочитане измежду членовете на съответните комисии, с изключение на трима от тях, които се назначават като постоянни членове на няколко последователни делегации за срок от дванадесет месеца. Тримата постоянни членове се назначават от политическите групи измежду заместник-председателите на Парламента и представляват най-малко две политически групи. Председателят и докладчикът на водещата комисия за всеки отделен случай също са членове на делегацията.
 4. Политическите групи, представени в делегацията, назначават заместници.
 5. Политическите групи и независимите членове на Парламента, които не са представени в делегацията, могат да изпратят по един свой представител на всяко вътрешно подготвително заседание на делегацията.
 6. Делегациите се ръководят от председателя или от един от тримата постоянни членове.
 7. Делегацията взема решения с мнозинство от своите членове. Разискванията ѝ са закрити.
- Председателският съвет определя допълнителни процедурни насоки за работата на делегацията в Помирителния комитет.
8. Делегацията докладва резултатите от помирителната процедура на Парламента.

Стадий на разглеждане в пленарно заседание

Член 69

Общ проект

1. Когато в рамките на Помирителния комитет се постигне съгласие по общ проект, въпросът се включва в дневния ред на заседание на Парламента, което се провежда в шестседмичен срок или, ако срокът е удължен, осемседмичен срок от датата на одобряване на общия проект от Помирителния комитет.
2. Председателят на парламентарната делегация в Помирителния комитет или друг определен за целта неин член прави изявление относно общия проект, който се придружава от доклад.
3. Не могат да се внасят изменения на общия проект.
4. Общият проект се гласува веднъж в цялост. Той се приема с мнозинство от подадените гласове.
5. Когато в рамките на Помирителния комитет не се постигне съгласие за общ проект, председателят или друг определен за целта член на парламентарната делегация в Помирителния комитет прави изявление. След изявлението се провежда разискване.

ГЛАВА 6

ПРИКЛЮЧВАНЕ НА ЗАКОНОДАТЕЛНАТА ПРОЦЕДУРА

Член 70

Междуинституционални преговори при законодателните процедури

1. Преговорите с другите институции с цел постигане на споразумение в хода на законодателна процедура се водят, като се взема предвид Кодексът за поведение относно преговорите в рамките на обикновената законодателна процедура⁸.
2. По принцип преди започване на такива преговори, компетентната комисия следва да вземе решение с мнозинство от своите членове и да приеме мандат, насоки или приоритети.
3. Ако преговорите доведат до компромис със Съвета след приемането на доклада от страна на компетентната комисия, с нея при всички случаи се провеждат нови консултации преди гласуването в пленарна зала.

Член 71

Споразумение на първо четене

Когато, съгласно член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Съветът е информирал Парламента, че приема неговата позиция, председателят обявява в пленарно заседание, че предложението е прието в редакцията, съответстваща на позицията на Парламента, след финализиране на текста в съответствие с член 180.

⁸Вж. приложение XX.

Член 72

Споразумение на второ четене

Когато не е прието предложение за отхвърляне на позицията на Съвета и не са приети предложения за изменение на тази позиция по членове 65 и 66 в определените срокове за внасяне и гласуване на изменения или на предложения отхвърляне, председателят обявява на пленарно заседание предложението за окончателно приет. Заедно с председателя на Съвета той подписва предложението за акт и прави необходимото за неговото публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз* в съответствие с член 74.

Член 73

Изисквания за съставяне на законодателни актове

1. В актовете, приети съвместно от Парламента и Съвета по обикновената законодателна процедура, се посочват видът на съответния акт, поредният му номер, датата на приемане и неговият предмет.

2. Актовете, приети съвместно от Парламента и Съвета, съдържат следното:

а) формулировката “Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз”;

б) посочване на разпоредбите, въз основа на които е приет актът, предшествани от думите “като взеха предвид”;

в) позоваване в преамбюла на акта на внесените предложения, дадените становища и проведените консултации;

г) изложение на съображенията за приемането на акта, въведени с думите “като имат предвид, че”;

д) фраза като “приеха настоящия регламент” или “приеха настоящата директива”, или “приеха настоящото решение”, следвана от същинския текст на акта.

3. Актовете се подразделят на членове, които по целесъобразност се групират в глави и раздели.

4. В последния член от акта се посочва датата на влизане в сила, ако тя е преди или след двадесетия ден след публикуването.

5. Последният член от акта е следван от:

- подходяща формулировка относно неговото прилагане съгласно съответните разпоредби на Договорите;
- формулировката “Съставено в ...”, следвана от датата на приемане на акта;
- формулировката “За Европейския парламент, Председател”, “За Съвета, Председател”, следвана от името на председателя на Парламента и на председателстващия Съвета в момента на приемане на акта.

Член 74

Подписване на приетите актове

След финализирането на приетия текст съгласно член 180 и след като бъде потвърдено, че всички процедури са надлежно спазени, актовете, приети по обикновената законодателна процедура, се подписват от председателя и от генералния секретар и се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* от генералните секретари на Парламента и на Съвета.

ГЛАВА 6а

КОНСТИТУЦИОННИ ВЪПРОСИ

Член 74а

Обикновена процедура за преразглеждане на Договорите

1. Съгласно членове 41 и 48 компетентната комисия може да внесе в Парламента доклад с предложения до Съвета за изменение на Договорите.

2. Когато се провеждат консултации с Парламента, в съответствие с член 48, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, във връзка с предложение за решение на Европейския съвет за разглеждане на изменения към Договорите, въпросът се отнася до компетентната комисия. Комисията изготвя доклад, който съдържа:

предложение за резолюция, в което се посочва дали Парламентът одобрява или отхвърля предлаганото решение и което може да съдържа предложения на вниманието на Конвента или на конференцията на представители на правителствата на държавите-членки;

при необходимост, изложение на мотивите.

3. Ако Европейският съвет реши да свика Конвент, представителите на Парламента се определят от Парламента по предложение на Председателския съвет.

Делегацията на Парламента избира свой ръководител и свои кандидати за членство във всички ръководни групи или бюра, създадени от Конвента.

4. Когато Европейският съвет поиска одобрението на Парламента във връзка с решение да не се свиква Конвент за разглеждането на предложените изменения на Договорите, въпросът се разпределя на компетентната комисия за разглеждане по реда на член 81.

Член 74б

Опростена процедура за преразглеждане на Договорите

1. По реда на членове 41 и 48 компетентната комисия може да внесе в Парламента доклад с предложения до Европейския съвет за цялостно или частично преразглеждане на разпоредбите на Част 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз в съответствие с процедурата по член 48, параграф 6 от Договора за Европейския съюз.

2. Когато се провеждат консултации с Парламента, в съответствие с член 48, параграф 6 от Договора за Европейския съюз, във връзка с предложение за решение на Европейския съвет за изменение на част трета от Договора за функционирането на Европейския съюз, разпоредбите на член 74а, параграф 2 се прилагат *mutatis mutandis*. В този случай предложението за резолюция може да съдържа предложения за изменения единствено на разпоредби от част трета от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 74в

Договори за присъединяване

1. Всяка молба на европейска държава за членство в Европейския съюз се разпределя на компетентната комисия за разглеждане.
2. По предложение на компетентната комисия, на политическа група или на най-малко четиридесет членове на ЕП, Парламентът може да реши да покани Комисията и Съвета да вземат участие в разисквания преди започването на преговори с държавата, подала молба за членство в ЕС.
3. В хода на преговорите Комисията и Съветът редовно и изчерпателно информират, ако е необходимо при условията на поверителност, компетентната комисия за напредъка на преговорите.
4. На всеки етап от преговорите Парламентът може, въз основа на доклад на компетентната комисия, да приема препоръки и да изисква те да бъдат взети предвид преди сключването на договор за присъединяване на държава, подала молба за членство в ЕС.
5. След приключването на преговорите, но преди подписването на споразумение, проектът на споразумение се представя в Парламента за одобрение в съответствие с член 81.

Член 74г

Оттегляне от Съюза

Ако дадена държава-членка реши да се оттегли от Съюза съгласно член 50 от Договора за Европейския съюз, въпросът се отнася до компетентната комисия на Парламента. Разпоредбите на член 74в се прилагат *mutatis mutandis*. Парламентът дава одобрение на споразумение за оттегляне с мнозинство от подадените гласове.

Член 74д

Нарушаване на основни принципи от страна на държава-членка

1. Парламентът може, въз основа на нарочен доклад на компетентната комисия, изготвен в съответствие с членове 41 и 48:
 - а) да гласува мотивирано предложение, с което призовава Съвета да предприеме действия в съответствие с член 7, параграф 1 от Договора за Европейския съюз;
 - б) да гласува предложение, с което призовава Комисията или държавите-членки да внесат предложение по член 7, параграф 2 от Договора за Европейския съюз;
 - в) да гласува предложение, с което Съветът се призовава да предприеме действия в съответствие с член 7, параграф 3 или, впоследствие, в съответствие с член 7, параграф 4 от Договора за Европейския съюз.
2. Всяко искане от Съвета за одобрение във връзка с предложение, представено в съответствие с член 7, параграфи 1 и 2 от Договора за Европейския съюз, заедно с представените от заинтересованата държава-членка бележки, се обявяват пред Парламента и се разпределят на компетентната комисия в съответствие с член 81. Освен в неотложни и

обосновани случаи, Парламентът взема решение въз основа на предложение на компетентната комисия.

3. Решенията по параграфи 1 и 2 се вземат с мнозинство от две трети от подадените гласове, представляващи мнозинството от членовете на Парламента.

4. С разрешението на Председателския съвет компетентната комисия може да внесе придружаващо предложение за резолюция. В това предложение за резолюция се изразява становището на Парламента относно наличието на сериозно нарушение, извършено от държава-членка, подходящите санкции, както и относно тяхното изменение или отмяна.

5. Компетентната комисия гарантира предоставянето на пълна информация на Парламента и, по целесъобразност, провеждането на консултации с Парламента по всички мерки за предприемане на последващи действия по даденото от него одобрение по параграф 3. Съветът се приканва да направи преглед на развитието на въпроса. По предложение на компетентната комисия, изготвено с разрешение на Председателския съвет, Парламентът може да приема препоръки до Съвета.

Член 74е

Състав на Парламента

Достатъчно време преди края на парламентарния мандат Парламентът може, въз основа на доклад на компетентната си комисия, съставен в съответствие с член 41, да направи предложение за промяна на състава си. Проекторешението на Европейския съвет за определяне на състава на Парламента се разглежда по реда на член 81.

Член 74ж

Засилено сътрудничество между държавите-членки

1. Исканията за въвеждане на засилено сътрудничество между държави-членки съгласно член 20 от Договора за Европейския съюз се разпределят от председателя за разглеждане от компетентната комисия. В зависимост от случая се прилагат разпоредбите на членове 37, 38, 39, 43, от 53 до 59 и 81 от настоящия правилник.

2. Компетентната комисия проверява съответствието с член 20 от Договора за Европейския съюз и с членове от 326 до 334 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

3. Последващи актове, предложени в рамките на вече установено засилено сътрудничество, се разглеждат от Парламента по процедурите, които се прилагат в случаите, когато няма установено засилено сътрудничество. Прилагат се разпоредбите на член 43.

ГЛАВА 7

БЮДЖЕТНИ ПРОЦЕДУРИ

Член 75

Многогодишна финансова рамка

Когато Съветът изисква одобрението на Парламента по отношение на предложение за регламент относно многогодишната финансова рамка, въпросът се разпределя на компетентната комисия в съответствие с процедурата по член 81. За одобрението на Парламента са необходими гласовете на мнозинството от неговите членове.

Член 75а

Работни документи

1. На членовете на ЕП се предоставят следните документи:
 - а) представеният от Комисията проектобюджет;
 - б) резюме на Съвета от разискванията му по проектобюджета;
 - в) позицията на Съвета относно проектобюджета, съставена в съответствие с член 314, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
 - г) всяко проекторешение относно временните суми от една дванадесета съобразно член 315 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
2. Тези документи се разпределят на водещата комисия. Всяка заинтересована комисия може да изрази становище.
3. Ако други комисии желаят да дадат становища, председателят на Парламента определя срока, в който те трябва да представят становищата си на водещата комисия.

Член 75б

Разглеждане на проектобюджета – първа фаза

1. При посочените по-долу условия всеки член на Парламента може да внесе и да се изказва в подкрепа на проектоизменения към проектобюджета.
2. Проектноизмененията са допустими само ако са внесени в писмена форма и са подписани най-малко от 40 членове на Парламента или са внесени от името на политическа група или комисия, уточняват бюджетната позиция, за която се отнасят, и гарантират поддържането на баланс между приходи и разходи. В проектоизмененията трябва да се съдържа цялата необходима информация, свързана с бележките, които следва да се запишат по съответния бюджетен ред.

Всички проектоизменения на проектобюджета трябва да бъдат мотивирани в писмена форма.
3. Председателят определя срок за внасяне на проектоизменения.
4. Водещата комисия дава становището си по представените текстове преди обсъждането им в Парламента.

Проектоизменения, които са били отхвърлени от водещата комисия, не се поставят на гласуване на пленарно заседание, освен ако това е било поискано в писмена форма от комисия или най-малко от 40 членове на Парламента преди изтичането на краен срок, определен от председателя; този краен срок в никакъв случай не може да е по-малък от двадесет и четири часа преди началото на гласуването.
5. Проектноизменения към бюджетната прогноза на Парламента, които са подобни на вече отхвърлени от Парламента проектоизменения при съставянето на прогнозата, се обсъждат само ако водещата комисия е дала положително становище.
6. Независимо от член 55, параграф 2, Парламентът гласува поотделно и последователно:
 - всяко проектоизменение,

- всеки раздел на проектобюджета,
- предложение за резолюция относно проектобюджета.

Продължават да се прилагат обаче разпоредбите на член 161, параграфи 4 до 8.

7. Членове, глави, дялове и раздели от проектобюджета, по които не са били внесени проектоизменения, се считат за приети.

8. За приемането на проектоизменения са необходими гласовете на мнозинството от членовете на Парламента.

9. Ако Парламентът е изменил проектобюджета, така измененият проектобюджет се изпраща на Съвета и на Комисията, заедно с обосновките.

10. Протоколът от заседанието, на което Парламентът се е произнесъл по проектобюджета, се изпраща на Съвета и на Комисията.

Член 75в

Финансов триалог

Председателят участва в редовни срещи между председателите на Европейския парламент, Съвета и Комисията, свиквани по инициатива на Комисията, в рамките на бюджетните процедури, посочени в дял II на Част шеста от Договора за функционирането на Европейския съюз. Председателят взема всички необходими мерки за насърчаване на консултациите и сближаване на позициите на институциите с цел улесняване на прилагането на гореспоменатите процедури.

Председателят на Парламента може да делегира тази задача на заместник-председател, който има опит в бюджетната област или на председателя на компетентната по бюджетните въпроси комисия.

Член 75г

Бюджетно помирение

1. Председателят на Парламента свиква помирителния комитет в съответствие с член 314, параграф 4 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

2. Броят на членовете на делегацията, която представлява Парламента на заседанията на помирителния комитет в рамките на бюджетната процедура, е равен на броя на членовете на делегацията на Съвета.

3. Членовете на делегацията се определят от политическите групи всяка година, преди Парламентът да гласува позицията на Съвета, за предпочитане измежду членовете на компетентната по бюджетните въпроси комисия и на други заинтересовани комисии. Делегацията се оглавява от председателя на Парламента. Председателят на Парламента може да делегира тази функция на заместник-председател, който има опит в бюджетната област, или на председателя на компетентната по бюджетните въпроси комисия.

4. Прилагат се разпоредбите на член 68, параграфи 2, 4, 5, 7 и 8.

5. Когато в рамките на помирителния комитет се постигне съгласие по общ текст, въпросът се включва в дневния ред на заседание на Парламента, което се провежда в срок до 14 дни от датата на това съгласие. Общият текст се предоставя на всички членове на ЕП. Прилагат се разпоредбите на член 69, параграфи 2 и 3.

6. Общият текст се гласува наведнъж в цялост. Гласуването е поименно. Общият текст се счита за одобрен, освен ако бъде отхвърлен с мнозинство от членовете на Парламента.

7. Ако Парламентът одобри общия текст, а Съветът го отхвърли, компетентната комисия може да внесе за потвърждение всички или част от измененията, които Парламентът е внесъл в позицията на Съвета, в съответствие с член 314, параграф 7, буква г) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Гласуването за потвърждение се включва в дневния ред на заседание на Парламента, което се провежда в срок от 14 дни от датата на съобщението на Съвета, че отхвърля общия текст.

Измененията се считат за потвърдени, ако са одобрени от мнозинството от членовете на Парламента и мнозинство от три пети от подадените гласове.

Член 75д

Окончателно приемане на бюджета

Когато председателят се увери, че бюджетът е приет в съответствие с разпоредбите на член 314 от Договора за функционирането на Европейския съюз, той обявява на пленарно заседание, че бюджетът е окончателно приет. Той предприема необходимите действия за публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 75е

Режим на временните суми от една дванадесета

1. Всяко решение на Съвета за разрешаване на разходи, надвишаващи временната сума от една дванадесета за разходи, се разпределя на компетентната комисия.

2. Компетентната комисия може да внесе проекторешение за намаляване на разходите по параграф 1. Парламентът взема решение по него в срок от 30 дни след приемането на решението на Съвета.

3. Парламентът взема решение с мнозинство от своите членове.

Член 76

Освобождаване от отговорност на Комисията във връзка с изпълнението на бюджета

Разпоредбите относно процедурите, които следва да се прилагат при вземането на решение за освобождаване от отговорност на Комисията във връзка с изпълнението на бюджета съгласно финансовите разпоредби на Договора за функционирането на Европейския съюз и Финансовия регламент, се включват под формата на приложение към настоящия правилник⁹. Приложението се приема по реда на член 212, параграф 2.

Член 77

Други процедури за освобождаване от отговорност

Разпоредбите относно процедурата за освобождаване от отговорност на Комисията във връзка с изпълнението на бюджета се прилагат и по отношение на процедурата за освобождаване от отговорност на:

- председателя на Европейския парламент във връзка с изпълнението на бюджета на Европейския парламент;

⁹Вж. приложение VI.

- лицата, отговарящи за изпълнението на бюджетите на други институции и органи на Европейския съюз като Съвета (по отношение на дейността му в качеството на орган с изпълнителни правомощия), Съда на Европейския съюз, Сметната палата, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите;
- Комисията във връзка с изпълнението на бюджета на Европейския фонд за развитие;
- органите, отговарящи за бюджетното управление на юридически независими образувания, които осъществяват задачи на Съюза, доколкото тяхната дейност е предмет на правна уредба, изискваща освобождаване от отговорност от Европейския парламент.

Член 78

Парламентарен контрол върху изпълнението на бюджета

1. Парламентът следи за изпълнението на бюджета за текущата година. Той възлага тази задача на комисиите, отговарящи за бюджета и бюджетния контрол, и на други заинтересувани комисии.
2. Всяка година, преди първото четене на проектобюджета за следващата финансова година, Парламентът обсъжда проблемите, свързани с изпълнението на текущия бюджет, по целесъобразност въз основа на предложение за резолюция, внесено от компетентната комисия.

ГЛАВА 8

ВЪТРЕШНИ БЮДЖЕТНИ ПРОЦЕДУРИ

Член 79

Бюджетна прогноза на Парламента

1. Бюрото съставя предварителния проект на бюджетна прогноза въз основа на доклад, изготвен от генералния секретар.
2. Председателят изпраща предварителния проект на бюджетна прогноза на компетентната комисия, която съставя проекта на бюджетна прогноза и докладва на Парламента.
3. Председателят определя срок за внасянето на предложения за изменение на проекта на бюджетна прогноза.

Компетентната комисия дава становище по тези предложения.

4. Парламентът приема прогнозата.
5. Председателят изпраща прогнозата на Комисията и на Съвета.
6. Предходните разпоредби важат и за прогнозите за коригиращите бюджети.

Член 79а

Процедура прилагана при съставянето на бюджетната прогноза на Парламента

1. По отношение на бюджета на Парламента, Бюрото и комисията, компетентна по бюджетните въпроси, вземат на последователни етапи решения относно:

- а) щатното разписание;
- б) предварителния проект на бюджетна прогноза и проекта на бюджетна прогноза.

2. Решенията относно щатното разписание се вземат при спазване на следната процедура:

- а) Бюрото съставя щатното разписание за всяка финансова година;
- б) между Бюрото и комисията, компетентна по бюджетните въпроси, се прилага помирителна процедура в случаите, когато становището на последната се различава от първоначалните решения, взети от Бюрото;
- в) в края на процедурата окончателното решение за прогнозата за щатното разписание се взема от Бюрото, в съответствие с член 207, параграф 3 от Правилника, без да се нарушават решенията, взети по реда на член 314 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

3. По отношение на самата бюджетна прогноза процедурата за съставянето ѝ започва веднага след като Бюрото вземе окончателно решение за щатното разписание. Етапите на тази процедура са посочени в член 79 от Правилника, а именно: когато позициите на комисията, компетентна по бюджетните въпроси, и на Бюрото силно се различават, се прилага помирителна процедура.

Член 80

Правомощие за поемане и уреждане на разходи

1. Председателят поема и урежда или възлага поемането и уреждането разходите, предвидени в приетите от Бюрото вътрешни финансови правилници, след консултации с компетентната комисия.

2. Председателят изпраща проекта на годишния счетоводен отчет на компетентната комисия.

3. Въз основа на доклад на компетентната комисия, Парламентът одобрява счетоводния отчет и взема решение за освобождаване от отговорност.

ГЛАВА 9

ПРОЦЕДУРА НА ОДОБРЕНИЕ

Член 81

Процедура на одобрение

1. Когато се иска одобрението на Парламента за предложен акт, той взема решението си въз основа на препоръка на компетентната комисия за приемане или отхвърляне на съответния акт.

Парламентът се произнася с едно гласуване по актовете, за които според Договора за Европейския съюз или Договора за функционирането на Европейския съюз се иска неговото одобрение, като не могат да се внасят никакви изменения. Необходимото мнозинство за даване на одобрение е мнозинството, посочено в съответния член от Договора за Европейския съюз или Договора за функционирането на Европейския съюз, който съставлява правното основание на предлагания акт.

2. По отношение на договорите за присъединяване, международните споразумения и установяването на сериозно и трайно нарушаване на общи принципи от страна на държава-членка се прилагат съответно разпоредбите на членове 74в, 74д и 90. За процедура за засилено сътрудничество в област, за която се прилага обикновената законодателна процедура, се прилагат разпоредбите на член 74ж от настоящия правилник.

3. Когато се иска одобрението на Парламента за предложение за законодателен акт или предвидено международно споразумение, с оглед улесняване на положителния резултат от процедурата, компетентната комисия може да реши да представи на Парламента междинен доклад по предложението с предложение за резолюция, съдържащо препоръки за промяна или прилагане на предложениния акт.

ГЛАВА 10

заличена

Член 82

заличен

ГЛАВА 11

ДРУГИ ПРОЦЕДУРИ

Член 83

Процедура за даване на становища по член 140 от Договора за функционирането на Европейския съюз

1. Когато съгласно член 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз Парламентът е поканен да изрази становището си по препоръки на Съвета, след тяхното представяне от Съвета в пленарно заседание, Парламентът провежда разисквания въз основа на писмено или устно представено предложение на компетентната парламентарна комисия, с което се предлага приемането или отхвърлянето на препоръките, по които е поискано становището на Парламента.

2. След приключване на разискванията Парламентът гласува препоръките „ан блок“, като не се допуска внасяне на предложения за тяхното изменение.

Член 84

Процедури, свързани със социалния диалог

1. Всеки изготвен от Комисията документ по член 154 от Договора за функционирането на Европейския съюз или постигнатите между социалните партньори споразумения по член 155, параграф 1 от Договора, както и представените от Комисията предложения по член 155, параграф 2 от Договора, се изпращат от председателя за разглеждане от компетентната комисия.

2. Когато социалните партньори уведомят Комисията за желанието си да започнат процеса, предвиден в член 155 от Договора за функционирането на Европейския съюз, компетентната комисия може да изготви доклад по същество.

3. Когато социалните партньори са постигнали споразумение и заедно са поискали това споразумение да бъде приведено в изпълнение с решение на Съвета по предложение на Комисията в съответствие с член 155, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, компетентната комисия внася предложение за резолюция, с която се препоръчва приемане или отхвърляне на искането.

Член 85

Процедури, свързани с разглеждането на доброволни споразумения

1. Когато Комисията уведоми Парламента за намерението си да проучи възможността за прибягване до доброволни споразумения вместо издаването на законодателен акт, компетентната комисия може да изготви доклад по същество по реда на член 48.

2. Когато Комисията обяви намерението си да сключи доброволно споразумение, компетентната комисия може да внесе предложение за резолюция, с която се препоръчва приемане или отхвърляне на предложението и се уточняват условията, на които подлежи приемането или отхвърлянето.

Член 86

Кодификация

1. Когато Парламентът е сезиран с предложение за кодификация на законодателството на Съюза, предложението се изпраща за разглеждане на комисията, компетентна по правните въпроси. Последната разглежда предложението по реда и условията, договорени на междуинституционално равнище¹⁰, за да се увери, че то представлява обикновена кодификация, без промени по същество.

2. Комисията, която е била компетентна за актовете, които са предмет на кодификацията, може, по собствено искане или по искане на комисията, компетентна по правните въпроси, да бъде сезирана за становище относно целесъобразността на кодификацията.

3. Не се допускат изменения на текста на предложението.

Въпреки това, по искане на докладчика, председателят на комисията, компетентна по правните въпроси може да предложи на нейното одобрение изменения, отнасящи се до технически адаптации, при условие че тези адаптации са необходими, за да се осигури съответствието на предложението с правилата за кодификация, и не внасят промени по същество в предложението.

4. Ако комисията, компетентна по правните въпроси счита, че предложението не води до промени по същество на законодателството на Съюза, тя го внася за одобрение от Парламента.

Ако комисията, компетентна по правните въпроси счита, че предложението води до промяна по същество, тя предлага на Парламента да отхвърли предложението.

¹⁰Междуинституционално споразумение от 20 декември 1994 г, Ускорен метод на работа за официалната кодификация на законодателни текстове, точка 4 (ОВ С 102, 4.4.1996 г., стр. 2).

И в двата случая Парламентът се произнася с едно гласуване без изменения и разискване.

Член 87

Преработка

1. Когато Парламентът е сезиран с предложение на Комисията за преработване на законодателството на Съюза, въпросното предложение се изпраща за разглеждане от комисията по правни въпроси и от водещата комисия.

2. Комисията, компетентна по правните въпроси разглежда предложението в съответствие с реда и условията, договорени на междуинституционално равнище¹¹, с цел да провери дали то не съдържа други промени по същество освен посочените като такива в предложението.

В рамките на това разглеждане не се допускат изменения на текста на предложението. Въпреки това член 86, параграф 3, алинея втора се прилага за непроменените разпоредби в предложението за преработване.

3. Ако комисията по правни въпроси счита, че предложението не води до други промени по същество освен посочените като такива в предложението, тя уведомява за това водещата комисия.

В този случай, в допълнение към условията, определени в членове 156 и 157, в компетентната по същество комисия се допускат само изменения, които се отнасят за частите от предложението, които съдържат промени.

Въпреки това, ако в съответствие с точка 8 от Междуинституционалното споразумение компетентната по същество комисия възнамерява също така да внесе изменения в кодифицираните части от предложението, тя незабавно съобщава това на Съвета и на Комисията, като последната, преди гласуването по член 54, следва да уведоми компетентната по същество парламентарна комисия относно своята позиция по измененията и дали възнамерява да оттегли преработеното предложение или не.

4. Ако комисията, компетентна по правните въпроси счита, че предложението води до други промени по същество освен посочените като такива в него, тя предлага на Парламента да отхвърли предложението и уведомява за това компетентната по същество комисия.

В такъв случай председателят приканва Комисията да оттегли предложението си. Ако Комисията оттегли предложението си, председателят обявява процедурата за безпредметна и уведомява Съвета за това. Ако Комисията не оттегли предложението си, Парламентът го връща на водещата комисия, която го разглежда по обичайната процедура.

Член 87а

Делегирани актове

Когато законодателен акт делегира на Комисията правомощието да допълва или изменя определени несъществени елементи на законодателен акт, компетентната комисия:

- проучва всеки проект на делегиран акт, когато той е предаден на Парламента с цел упражняване на контрол;

¹¹Междуинституционално споразумение от 28 ноември 2001 г. относно по-структурирано използване на техниката за преработване на нормативни актове, точка 9 (ОВ С 77, 28.3.2002 г., стр. 1).

- може да представи на Парламента, в рамките на предложение за резолюция, всяко подходящо предложение в съответствие с разпоредбите на законодателния акт.

Разпоредбите на член 88, параграфи 1, 2 и 3 се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 88

Мерки за изпълнение на други актове

1. Когато Комисията изпрати на Парламента проект на мерки за изпълнение на друг акт, председателят изпраща проекта на мерки за разглеждане от комисията, която е била компетентна за акта, от който произтичат мерките за изпълнение. Когато във връзка с основния акт е била приложена процедура с асоциирани комисии, водещата комисия приканва всяка асоциирана комисия да съобщи становището си устно или с писмо.

2. Председателят на компетентната комисия определя срок, в който членовете на ЕП могат да предложат комисията да възрази срещу проекта на мерки. Ако комисията намери за необходимо, тя може да определи докладчик измежду своите членове или техните постоянни заместници. Ако комисията възрази срещу проекта на мерки, тя внася предложение за резолюция за противопоставяне на приемането на проекта на мерки, в което могат да се посочат и промените, които трябва да се внесат в проекта на мерки.

Ако, в приложимия срок от датата на получаване на проекта на мерки, Парламентът приеме такава резолюция, председателят приканва Комисията да оттегли или измени проекта на мерки, или да внесе предложение по подходящата законодателна процедура.

3. Когато преди изтичането на срока не се провежда месечна сесия правото на отговор на Парламента се счита за делегирано на компетентната комисия. Отговорът се дава под формата на писмо от председателя на комисията до компетентния член на Комисията и се свежда до знанието на всички членове на Парламента.

4. Ако предвижданите от Комисията мерки за изпълнение попадат в приложното поле на процедурата по регулиране с контрол, разпоредбите на параграф 3 не се прилагат, а разпоредбите на параграфи 1 и 2 се допълват, както следва:

а) срокът за контрол започва да тече след внасянето в Парламента на проекта на мерки на всички официални езици. Когато се прилагат съкратени срокове (член 5а, параграф 5, буква б) от Решение 1999/468/ЕО на Съвета за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията) и при спешни случаи (член 5а, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО), ако председателят на компетентната комисия не възрази, срокът за контрол започва да тече от датата на получаване от Парламента на окончателния проект на мерките за изпълнение, на езиковите версии, представени на членовете на комитета, създаден съгласно Решение 1999/468/ЕО. В този случай член 146 не се прилага;

б) Парламентът, с гласовете на мнозинството от своите членове, може да се противопостави на приемането на проекта на мерки, като обоснове противопоставянето си чрез посочване, че проектът на мерки превишава изпълнителните правомощия, предвидени в основния акт, че проектът е несъвместим с целта или съдържанието на основния акт, или че не зачита принципите на субсидиарност или пропорционалност;

в) Ако проектът на мерки е въз основа на параграф 5 или 6 от член 5а от Решение 1999/468/ЕО, които предвиждат съкратени срокове за възражение от

страна на Парламента, предложение за резолюция против приемането на проекта на мерки може да бъде внесено от председателя на компетентната комисия, ако комисията не е успяла да проведе заседание в определеното време.

ДЯЛ Па

ВЪНШНИ ОТНОШЕНИЯ

ГЛАВА 12

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Член 89

заличен

Член 90

Международни споразумения

1. Когато се предвижда започване на преговори за сключване, подновяване или изменение на международно споразумение, включително споразумения в специфични области като парични въпроси или търговия, компетентната комисия може да реши да изготви доклад или да наблюдава по друг начин процедурата и да информира Съвета на председателите на комисии за това решение. По целесъобразност могат да се изискват становищата на други комисии съгласно член 49, параграф 1. Член 188, параграф 2 и член 50 или 51 се прилагат според случая.

Председателите и докладчиците на компетентната комисия или, в зависимост от случая, на асоциираните комисии предприемат съвместно съответните действия, за да се гарантира, че Комисията предоставя на Парламента пълна информация, ако е необходимо при условията на поверителност, за своите препоръки относно мандата за преговори, както и информацията по параграфи 3 и 4.

2. По предложение на компетентната комисия, на политическа група или на най-малко четиридесет членове на ЕП, Парламентът може да поиска от Съвета да не дава разрешение за започването на преговори, докато Парламентът не изрази позицията си по предложени мандат за преговори въз основа на доклад на компетентната комисия.

3. Към момента, в който се предвижда откриване на преговори, компетентната комисия се информира от Комисията за избраното правно основание за сключване на международните споразумения по параграф 1. Компетентната комисия проверява избраното правно основание по реда на член 37. Ако Комисията не посочи правно основание или при наличие на съмнения относно неговата правилност, се прилагат разпоредбите на член 37.

4. В хода на преговорите Комисията и Съветът редовно и изчерпателно информират, ако е необходимо при условията на поверителност, компетентната комисия за напредъка на преговорите.

5. На всеки етап от преговорите Парламентът може, въз основа на доклад на компетентната комисия и след като разгледа всички съответни предложения, внесени по реда на член 121, да приеме препоръки и да изисква те да бъдат взети предвид преди сключването на разглежданото международно споразумение.

6. След приключване на преговорите, но преди подписването на каквото и да е споразумение, проектът на споразумение се представя в Парламента за становище или за одобрение. По отношение на процедурата на одобрение се прилагат разпоредбите на член 81.

7. Преди да се проведе гласуването за даване на одобрение, компетентната комисия, политическа група или най-малко една десета от членовете на ЕП могат да предложат Парламентът да поиска становището на Съда относно съвместимостта на дадено международно споразумение с Договорите. Ако Парламентът одобри такова предложение, гласуването за даване на одобрение се отлага до произнасянето на становището на Съда.

8. Парламентът дава становището или одобрението си за сключването, подновяването или изменението на международно споразумение или финансов протокол, сключен от Европейския съюз, като се произнася с едно гласуване с мнозинство от подадените гласове, като не се допуска внасянето на изменения в текста на споразумението или протокола.

9. Ако изразеното от Парламента становище е отрицателно, председателят изисква от Съвета да не сключва въпросното споразумение.

10. Ако Парламентът откаже да одобри сключването на международно споразумение, председателят уведомява Съвета, че въпросното споразумение не може да бъде сключено.

Член 91

Процедури, основани на член 218 от Договора за функционирането на Европейския съюз, в случаите на временно прилагане или суспендиране на прилагането на международни споразумения, или изготвянето на позиции, които се приемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден с международно споразумение

Когато по силата на член 218, параграф 10 от Договора за функционирането на Европейския съюз Комисията и/или Съветът са длъжни незабавно и изчерпателно да информират Парламента, в пленарно заседание се прави изявление, следвано от разисквания. Парламентът може да формулира препоръки по реда на член 90 или член 97.

ГЛАВА 13

ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО НА СЪЮЗА ВЪВ ВЪНШНИТЕ ОТНОШЕНИЯ И ОБЩА ВЪНШНА ПОЛИТИКА И ПОЛИТИКА НА СИГУРНОСТ

Член 92

заличен

Член 93

Специални представители

1. Когато Съветът възнамерява да назначи специален представител по член 33 от Договора за Европейския съюз, по искане на компетентната комисия председателят кани Съвета да направи изявление и да отговори на въпроси относно мандата, целите и други въпроси, свързани със задачата и ролята на специалния представител.

2. След назначаването му, но преди официалното му встъпване в длъжност, специалният представител може да бъде поканен да се яви пред компетентната комисия, за да направи изявление и да отговаря на поставени от нея въпроси.

3. В срок от три месеца от изслушването компетентната комисия може да предложи препоръка съгласно член 121, която е пряко свързана с изявлението и отговорите на специалния представител.

4. Специалният представител се приканва да информира Парламента редовно и изчерпателно относно практическото изпълнение на мандата му.

5. Специален представител, назначен от Съвета с мандат по конкретни политически въпроси, може да бъде канен за изявление пред компетентната комисия по негова собствена инициатива или по инициатива на Парламента.

Член 94

заличен

Член 95

Представителство в международните отношения

1. Когато трябва да се определи ръководител на външна делегация на Съюза, кандидатът може да бъде поканен да се яви пред съответния парламентарен орган, за да направи изявление и да отговаря на въпроси.

2. В срок от три месеца от изслушването, предвидено в параграф 1, компетентната комисия може да приеме резолюция или да формулира препоръка, която е пряко свързана с направеното изявление и дадените отговори.

Член 96

Консултации с и предоставяне на информация на Парламента в рамките на общата външна политика и политика на сигурност

1. Когато се провеждат консултации с Парламента по реда на член 36 от Договора за Европейския съюз, въпросът се отнася до компетентната комисия, която може да формулира препоръки съгласно член 97 от настоящия правилник.

2. Заинтересуваните комисии се стремят редовно и своевременно да получават от Заместник-председателя на Комисията/Върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност информация относно развитието и провеждането на общата външна политика и политика на сигурност на Съюза, относно предвижданите разходи всеки път, когато в рамките на тази политика се приема решение, което води до финансови последици, и относно всички други финансови аспекти, свързани с изпълнението на действията по тази политика. По изключение, по искане на заместник-председателя/Върховния представител, дадена комисия може да вземе решение за провеждане на закрити заседания.

3. Два пъти годишно се провеждат разисквания по утвърдения от заместник-председателя на Комисията/Върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност консултативен документ относно главните аспекти и основните решения във външната политика и политиката на сигурност, включително общата политика на сигурност и отбрана и финансовите последици за бюджета на Съюза. Прилагат се процедурите, предвидени в член 110.

(Вж. и тълкуването към член 121)

4. Заместник-председателят/Върховният представител се канят на всяко разискване в пленарно заседание, отнасящо се до външната политика, политиката на сигурност или политиката на отбрана.

Член 97

Препоръки в рамките на общата външна политика и политика на сигурност

1. Комисията, компетентна по въпросите на общата външна политика и политика на сигурност може, след като получи разрешение от Председателския съвет или вследствие на предложение по смисъла на член 121, да формулира препоръки до Съвета в рамките на своята компетентност.

2. В неотложни случаи разрешението по параграф 1 може да бъде дадено от председателя на Парламента, който също така може да дава разрешение за провеждането на неотложно заседание на заинтересованата комисия.

3. В процеса на приемане на тези препоръки, които трябва да се гласуват под формата на писмен текст, не се прилагат разпоредбите на член 146 и се допуска внасянето на устни предложения за изменение.

Неприлагането на член 146 е възможно само в рамките на комисия и единствено в неотложни случаи. На пленарни заседания, както и на заседания на комисия, които не са обявени за неотложни, не се допуска отклонение от разпоредбите на член 146.

Разпоредбата, която гласи, че се допуска внасянето на устни предложения за изменение, означава, че членовете на комисия не могат да се противопоставят на поставянето на гласуване на устни предложения за изменение в рамките на комисия.

4. Формулираните по този начин препоръки се включват в дневния ред за следващата месечна сесия. В неотложни случаи, определени като такива от председателя, препоръките могат да бъдат включени в дневния ред на текущата месечна сесия. Препоръките се считат за приети, освен ако преди началото на месечната сесия най-малко четиридесет членове на ЕП представят писмено възражение, в който случай препоръките на комисията се включват в дневния ред на същата сесия за разисквания и гласуване. Предложения за изменение могат да се внасят от политическа група или от най-малко четиридесет членове на ЕП.

Член 98

Нарушаване на правата на човека

На всяка месечна сесия, без да е необходимо разрешение, всяка от компетентните комисии може по предвидения в член 97, параграф 4 ред да внася предложение за резолюция във връзка със случаи на нарушаване на правата на човека.

ГЛАВА 14

заличена

Член 99

заличен

Член 100

заличен

Член 101

заличен

ГЛАВА 15

заличена

Член 102

заличен

ДЯЛ III

ПРОЗРАЧНОСТ НА РАБОТАТА

Член 103

Прозрачност на дейността на Парламента

1. Парламентът осигурява максимална прозрачност на своята дейност в съответствие с разпоредбите на член 1, алинея втора от Договора за Европейския съюз, член 15 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 42 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Разискванията на Парламента са публични.
3. Заседанията на комисиите по принцип са публични. Въпреки това, комисиите могат да решат, най-късно в момента на приемане на дневния ред на определено заседание, да разделят дневния ред на въпросното заседание на открити и закрити за публичен достъп точки. Ако обаче заседанието се провежда при закрити врати, комисията може, при условията на член 4, параграфи от 1 до 4 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета, да предостави публичен достъп до документите и протоколите от заседанието. В случай на нарушение на разпоредбите за поверителност се прилага член 153.
4. Компетентната комисия винаги разглежда в закрито заседание исканията, свързани с предвидените в член 7 процедури относно имунитета.

Член 104

Публичен достъп до документи

1. Всеки гражданин на Съюза и всяко физическо или юридическо лице, чието местопребиваване или седалище се намират на територията на държава-членка, имат право на достъп до документите на Парламента в съответствие с член 15 от Договора за функционирането на Европейския съюз при спазване на принципите, условията и ограниченията, предвидени в Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета, и в съответствие със специалните разпоредби, които се съдържат в настоящия правилник.

Доколкото е възможно, същият достъп до документите на Парламента се предоставя и на други физически или юридически лица.

Регламент (ЕО) № 1049/2001 се публикува заедно с настоящия правилник за сведение.

2. За целите на достъпа до документи, изразът “документи на Парламента” означава всеки текст по смисъла на член 3, буква а) от Регламент (ЕО) № 1049/2001, изготвен или получен от лица, които заемат мандатни длъжности в Парламента по смисъла на дял I, глава 2 от настоящия правилник, органите на Парламента, комисиите и междупарламентарните делегации, или от секретариата на Парламента.

За целите на достъпа до документи, документите, изготвени от отделни членове на Парламента или политически групи, се считат за документи на Парламента, ако са предложени за обсъждане по реда на настоящия правилник.

Бюрото приема правила, които да гарантират регистрацията на всички документи на Парламента.

3. Парламентът създава регистър на парламентарните документи. В съответствие с Регламент (ЕО) № 1049/2001 до законодателните документи и някои други категории документи се осигурява пряк достъп чрез регистъра. Доколкото е възможно, в регистъра се включват и препратки към другите документи на Парламента.

Категориите документи, до които се осигурява пряк достъп, се посочват в приет от Бюрото списък, който се публикува на интернет страницата на Парламента. Този списък не ограничава правото на достъп до документите, които не са включени в изброените категории; тези документи се предоставят въз основа на писмено заявление.

Бюрото може да приеме правила в съответствие с Регламент (ЕО) № 1049/2001 относно режима за достъп, които се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

4. Бюрото определя органите, които отговарят за обработката на първоначалните заявления (член 7 от Регламент (ЕО) № 1049/2001), и приема решения относно заявленията за потвърждение (член 8 от регламента) и заявленията за достъп до чувствителни документи (член 9 от регламента).

5. Председателският съвет определя представителите на Парламента в междуинституционалната комисия, създадена по силата на член 15, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1049/2001.

6. Един от заместник-председателите контролира обработването на заявленията за достъп до документи.

7. Въз основа на предоставената от Бюрото и от други източници информация, компетентната парламентарна комисия изготвя годишния доклад по член 17 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 и го представя в пленарно заседание.

Компетентната комисия също така разглежда и оценява докладите, приети от другите институции и агенции съгласно член 17 от регламента.

ДЯЛ IV

ОТНОШЕНИЯ С ДРУГИТЕ ИНСТИТУЦИИ И ОРГАНИ

ГЛАВА 1

НАЗНАЧЕНИЯ

Член 105

Избор на председател на Комисията

1. След като Европейският съвет предложи кандидат за председател на Комисията, председателят на Парламента кани кандидата да направи изявление и да представи политическите си насоки пред Парламента. След изявлението се провеждат разисквания.

Европейският съвет се кани за участие в разискванията.

2. Парламентът избира председателя на Комисията с мнозинство от всички свои членове.

Гласуването е тайно.

3. Ако кандидатът бъде избран, председателят уведомява за това Съвета и изисква от него и от новоизбрания председател на Комисията да предложат с общо съгласие кандидатите за различните постове на членове на Комисията.

4. Ако кандидатът не получи необходимото мнозинство, председателят приканва Европейския съвет да предложи в срок от един месец нов кандидат, който се избира според същата процедура.

Член 106

Избор на Комисията

1. След провеждане на консултации с новоизбрания председател на Комисията, председателят на Парламента кани предложените от новоизбрания председател и от Съвета кандидати за различните постове на членове на Комисията да се явят пред съответните парламентарни комисии, в зависимост от сферата на тяхната бъдеща компетентност. Тези изслушвания са публични.

2. Съответната комисия или комисии канят номинирания за член на Европейската комисия да направи изявление и да отговаря на въпроси. Изслушванията се организират по такъв начин, че да дават възможност на номинирания за член на Европейската комисия да представи на Парламента цялата релевантна информация. Разпоредбите, свързани с организацията на изслушванията, се посочват в приложение към Правилника за дейността¹².

3. Новоизбраният председател представя колективно състава на Комисията и нейната програма на заседание на Парламента, на което се канят да присъстват всички членове на Съвета. След изявлението се провеждат разисквания.

4. След приключване на разискванията всяка политическа група или най-малко четиридесет членове на Парламента могат да внесат предложение за резолюция. Прилагат се разпоредбите на член 110, параграфи 3, 4 и 5.

¹²Вж. приложение XVII.

След гласуването на предложението за резолюция Парламентът избира или отхвърля Комисията с мнозинство от подадените гласове.

Гласуването е поименно.

Парламентът може да отложи гласуването за следващото заседание.

5. Председателят уведомява Съвета за избора или отхвърлянето на Комисията.

6. В случай на съществена промяна в портфейлите в рамките на Комисията по време на нейния мандат, като например при попълване на свободно място или при назначаване на нов член на Комисията вследствие на присъединяване на нова държава-членка, съответните членове на Комисията се канят да се явят пред комисиите, отговарящи за областите, които са от тяхната компетентност, в съответствие с параграф 2.

Член 107

Предложение за вот на недоверие на Комисията

1. Една десета от всички членове на Парламента могат да внесат чрез председателя на Парламента предложение за вот на недоверие на Комисията.

2. Предложението трябва да съдържа наименованието “предложение за вот на недоверие” и да бъде мотивирано. То се изпраща на Комисията.

3. Председателят съобщава на членовете на Парламента, че е постъпило предложение за вот на недоверие веднага след като го получи.

4. Разискванията по предложението за вот на недоверие се провеждат най-малко двадесет и четири часа след обявяването на членовете на ЕП, че е постъпило такова предложение.

5. Предложението се гласува поименно, а самото гласуване се провежда най-малко четиридесет и осем часа след началото на разискванията.

6. Разискванията и гласуването се провеждат най-късно по време на месечната сесия след внасяне на предложението.

7. Предложението за вот на недоверие се приема с мнозинство от две трети от подадените гласове, представляващи мнозинство от членовете на Парламента. Резултатът от гласуването се съобщава на председателя на Съвета и на председателя на Комисията.

Член 107а

Назначаване на съдии и генерални адвокати в Съда на Европейския съюз

По предложение на компетентна парламентарна комисия, Парламентът назначава своя кандидат за член на седемчленния комитет, отговарящ за проверката на годността на кандидатите да упражняват функциите на съдия и генерален адвокат в Съда и в Общия съд.

Член 108

Назначаване на членовете на Сметната палата

1. Кандидатите за членове на Сметната палата се канят да направят изявление пред компетентната комисия и да отговорят на поставените им от нейните членове въпроси. Комисията гласува тайно и поотделно всяка от кандидатурите.

2. Компетентната комисия формулира препоръка до Парламента за одобрение на кандидатурата под формата на доклад, съдържащ отделно предложение за решение по всяка от кандидатурите.

3. Гласуването в пленарна зала се провежда в срок от два месеца от представянето на кандидатурите, освен ако по искане на компетентната комисия, политическа група или най-малко четиридесет членове на Парламента последният реши друго. Парламентът гласува тайно и поотделно всяка от кандидатурите и се произнася с мнозинство от подадените гласове.

4. Ако Парламентът изрази отрицателно становище относно отделна кандидатура, председателят изисква от Съвета да оттегли предложението си и да предложи нова кандидатура на Парламента.

Член 109

Назначаване на членовете на Изпълнителния съвет на Европейската централна банка

1. Предложеният кандидат за председател на Европейската централна банка се кани да направи изявление пред компетентната парламентарна комисия и да отговаря на поставени от нейните членове въпроси.

2. Компетентната комисия формулира препоръка до Парламента относно одобрението на кандидатурата.

3. Гласуването в пленарна зала се провежда в срок от два месеца от представянето на кандидатурата, освен ако по искане на компетентната комисия, политическа група или най-малко четиридесет членове на Парламента последният реши друго.

4. Ако изразеното от Парламента становище е отрицателно, председателят изисква от Съвета да оттегли предложението си и да предложи нова кандидатура на Парламента.

5. Същата процедура се прилага и за кандидатурите за заместник-председател и за останалите членове на Изпълнителния съвет на Европейската централна банка.

ГЛАВА 2

ИЗЯВЛЕНИЯ

Член 110

Изявления на Комисията, Съвета и Европейския съвет

1. Членовете на Комисията, Съвета и Европейския съвет могат по всяко време да поискат от председателя на Парламента разрешение да направят изявление. Председателят на Европейския съвет прави изявление след всяко заседание на Европейския съвет. Председателят на Парламента решава кога може да бъде направено изявлението, както и дали то да бъде последвано от пълни разисквания или от тридесетминутна сесия, в която членове на ЕП могат да задават кратки и конкретни въпроси.

2. При включването на изявление, последвано от разисквания, в дневния си ред, Парламентът решава дали разискванията да приключат с резолюция. Това не се прави, ако на същата или на следващата месечна сесия е предвидено да бъде разгледан доклад по същия въпрос, освен ако поради изключителни причини председателят предложи друго. Ако Парламентът реши да приключи разискванията с резолюция, комисия, политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП могат да внесат предложение за резолюция.

3. Предложенията за резолюции се поставят на гласуване в същия ден. Председателят взема решения за допускане на евентуални изключения от това правило. Допускат се обяснения на вот.

4. Общото предложение за резолюция замества внесените преди това предложения от лицата, които са го подписали, но не и предложенията, внесени от други комисии, политически групи или членове на ЕП.

5. След приемането на резолюция не могат да се поставят на гласуване други предложения, освен ако председателят по изключение реши друго.

Член 111

Изявления за обяснение на решения на Комисията

След като се допита до Председателския съвет, председателят на Парламента може да покани председателя на Комисията, члена на Комисията, който отговаря за отношенията с Парламента, или, по споразумение, друг член на Комисията, да направи изявление пред Парламента след всяко заседание на Комисията, в което да изложи взетите основни решения. Изявлението се следва от разисквания с продължителност най-малко тридесет минути, в хода на които членовете на ЕП могат да задават кратки и конкретни въпроси.

Член 112

Изявления на Сметната палата

1. В рамките на процедурата по освобождаване от отговорност или на дейността на Парламента в областта на бюджетния контрол, председателят на Сметната палата може да бъде поканен да вземе думата, за да представи бележките, съдържащи се в годишния доклад, специалните доклади или становищата на палатата, или за да даде разяснения по нейната работна програма.

2. Парламентът може да реши да проведе отделни разисквания, с участието на Комисията и на Съвета, по всеки повдигнат в изказването въпрос, по-специално когато са били докладвани нередности във финансовото управление.

Член 113

Изявления на Европейската централна банка

1. Председателят на Европейската централна банка представя пред Парламента годишния отчет на банката за дейността на Европейската система на централните банки и за паричната политика през предходната и текущата година.

2. След представянето се провеждат общи разисквания.

3. Председателят на Европейската централна банка се кани да присъства на заседанията на компетентната комисия най-малко четири пъти годишно, за да направи изявления и да отговаря на въпроси.

4. По тяхно искане или по искане на Парламента, председателят, заместник-председателят и останалите членове на Изпълнителния съвет на Европейската централна банка се канят да присъстват и на други заседания.

5. За изслушванията по параграфи 3 и 4 се съставя пълен стенографски протокол на официалните езици.

Член 114

Препоръки относно общите насоки на икономическите политики

1. Препоръката на Комисията относно общите насоки на икономическите политики на държавите-членки и на Съюза се представя на компетентната комисия, която представя доклад на Парламента.
2. Съветът се кани да информира Парламента относно съдържанието на неговата препоръка и взетата от Европейския съвет позиция.

ГЛАВА 3

ПАРЛАМЕНТАРНИ ВЪПРОСИ

Член 115

Въпроси с искане за устен отговор, последван от разисквания

1. На Съвета или Комисията могат да бъдат задавани въпроси от комисия, политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП, като същите могат да отправят искане за включването на тези въпроси в дневния ред на Парламента.

Въпросите се отправят в писмена форма чрез председателя на Парламента, който незабавно ги внася в Председателския съвет.

Председателският съвет решава дали и в какъв ред да бъдат включени въпросите в дневния ред. Въпросите, които в срок от три месеца от постъпването им не са включени в дневния ред, отпадат.

2. Въпросите към Комисията трябва да бъдат изпратени на тази институция най-малко една седмица преди заседанието, в чиито дневен ред е включен съответният въпрос, а въпросите към Съвета се изпращат най-малко три седмици преди тази дата.

3. Когато въпросите се отнасят за областите, посочени в член 42 от Договора за Европейския съюз, срокът по параграф 2 на настоящия член не се прилага и Съветът трябва да отговори достатъчно бързо, за да бъде Парламентът надлежно информиран.

4. Един от вносителите на въпроса може да го развие в рамките на пет минути. Отговорът се дава от един от членовете на съответната институция.

Вносителят на въпроса има право да използва цялото посочено време за изказване.

5. Разпоредбите на член 110, параграфи от 2 до 5 се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 116

Време за въпроси

1. В рамките на всяка месечна сесия се отделя време за въпроси към Съвета и Комисията в момент, определен от Парламента по предложение на Председателския съвет.
2. В рамките на една месечна сесия всеки член на Парламента има право да задава само един въпрос към Съвета и един към Комисията.
3. Въпросите се депозират в писмена форма до председателя, който се произнася по тяхната допустимост и реда за разглеждането им. Взетото решение незабавно се съобщава на вносителя.

4. Подробната процедура за провеждане на времето за въпроси се урежда с насоки, съдържащи се в приложение към настоящия правилник¹³.

5. В съответствие с насоките, установени от Председателския съвет, може да се отдели специално време за въпроси към председателя на Комисията, към заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и към председателя на Еврогрупата.

Член 117

Въпроси с искане за писмен отговор

1. Всеки член на ЕП може да отправя към председателя на Европейския съвет, Съвета, Комисията или към заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност въпроси с искане за писмен отговор в съответствие с насоки, съдържащи се в приложение към настоящия правилник¹⁴. За съдържанието на въпросите отговарят единствено техните вносителите.

2. Въпросите се отправят в писмена форма до председателя на Парламента, който ги изпраща до адресатите. При съмнения относно допустимостта на даден въпрос решение се взема от председателя. Решението му се съобщава на вносителя.

3. Ако определен въпрос не може да получи отговор в определения срок, по искане на неговия вносител въпросът се включва в дневния ред на следващото заседание на компетентната комисия. Разпоредбите на член 116 се прилагат *mutatis mutandis*.

4. На въпроси, които изискват незабавен отговор, но не и задълбочено проучване (въпроси от първостепенна важност), се дава отговор в срок от три седмици от изпращането им до адресатите. Всеки член на Парламента може да поставя по един въпрос от първостепенна важност месечно.

На останалите въпроси (въпроси, които не са от първостепенна важност) се дава отговор в срок от шест седмици от датата на изпращането им до адресатите.

Членовете на ЕП уточняват вида на поставения от тях въпрос. Окончателното решение се взема от председателя.

5. Въпросите и отговорите се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 118

Въпроси с искане за писмен отговор към Европейската централна банка

1. Всеки член на ЕП може да отправя към Европейската централна банка въпроси с искане за писмен отговор в съответствие с насоки, съдържащи се в приложение към настоящия правилник¹⁵.

2. Въпросите се депозират в писмена форма до председателя на компетентната комисия, който ги изпраща до Европейската централна банка.

3. Въпросите и отговорите се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

¹³Вж. приложение II.

¹⁴Вж. приложение III.

¹⁵Вж. приложение III.

4. Ако определен въпрос не е получил отговор в определения срок, по искане на неговия вносител въпросът се включва в дневния ред на следващото заседание на компетентната комисия, на което присъства председателят на Европейската централна банка.

ГЛАВА 4

ДОКЛАДИ НА ДРУГИ ИНСТИТУЦИИ

Член 119

Годишни доклади и други доклади на други институции

1. Годишните доклади и другите доклади на други институции, по отношение на които Договорите предвиждат консултиране с Европейския парламент или за които по силата на други правни разпоредби се изисква становището на Парламента, се разглеждат в доклад, който се представя за обсъждане на пленарно заседание.

2. Годишните доклади и другите доклади на други институции, които не попадат в приложното поле на параграф 1, се разпределят на компетентната комисия, която може да предложи изготвянето на доклад по реда на член 48.

ГЛАВА 5

РЕЗОЛЮЦИИ И ПРЕПОРЪКИ

Член 120

Предложения за резолюции

1. Всеки член на Парламента може да внесе предложение за резолюция по въпрос, попадащ в кръга от дейности на Европейския съюз.

Предложението не може да надвишава 200 думи.

2. Компетентната комисия взема решение относно приложимата процедура.

Тя може да обедини предложението за резолюция с други предложения за резолюции или доклади.

Тя може да приеме становище под формата на писмо.

Тя може да реши да изготви доклад по реда на член 48.

3. Решенията на комисията и на Председателския съвет се съобщават на вносителите на предложението за резолюция.

4. Докладът съдържа текста на предложението за резолюция.

5. Становищата под формата на писмо, адресирани до други институции на Европейския съюз, се изпращат от председателя на Парламента.

6. Вносителят или вносителите на предложение за резолюция, внесено по реда на член 110, параграф 2, член 115, параграф 5 или член 122, параграф 2, имат право да го оттеглят преди окончателното гласуване.

7. Предложение за резолюция, внесено по реда на параграф 1, може да бъде оттеглено от неговия вносител или вносителите, или от първия подписал предложението преди

компетентната комисия да е взела решение съгласно параграф 2 за съставяне на доклад по предложението.

След поемане по този начин на предложението от компетентната комисия, единствено тя е оправомощена да го оттегли, и то до началото на окончателното гласуване.

8. Оттеглено предложение за резолюция може да се поеме и незабавно да се внесе повторно от политическа група, комисия или от толкова на брой членове на ЕП, колкото са необходими за внасянето на това предложение за разглеждане.

Комисиите са длъжни да гарантират, че внесените по реда на настоящия член предложения за резолюции, които отговарят на определените изисквания, са обект на последващи действия и надлежно се цитират в изготвените като краен резултат документи.

Член 121

Препоръки до Съвета

1. Политическа група или най-малко четиридесет членове на Парламента могат да внасят предложение за препоръка до Съвета по въпросите, уредени в дял V от Договора за Европейския съюз, или когато не е проведено допитване до Парламента относно международно споразумение, което попада в приложното поле на членове 90 или 91.

2. Тези предложения се изпращат за разглеждане от компетентната комисия.

Когато е необходимо, комисията сезира Парламента в съответствие с определените в настоящия правилник процедури.

3. Когато представя доклад, компетентната комисия представя на Парламента предложение за препоръка до Съвета, заедно с кратко изложение на мотивите и, когато е необходимо, становищата на комисиите, с които са проведени консултации.

За прилагането на този параграф не се изисква предварително разрешение на Председателския съвет.

4. Прилагат се разпоредбите на член 97.

Член 122

Разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава

1. Комисия, междупарламентарна делегация, политическа група или най-малко четиридесет членове на Парламента могат в писмена форма да поискат от председателя да се проведат разисквания по неотложен случай на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава (член 137, параграф 3).

2. Въз основа на исканията по параграф 1 и в съответствие с разпоредбите на приложение IV, Председателският съвет съставя списък на въпросите, които следва да бъдат включени в окончателния проект на дневен ред за следващото разискване по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава. Общият брой на включените в дневния ред въпроси не може да надвишава три, в това число подвъпросите.

В съответствие с разпоредбите на член 140, Парламентът може да реши да не разгледа даден въпрос, включен сред насрочените за разискване въпроси, и да го замени с друг,

който не е включен в дневния ред. Предложенията за резолюции по избраните въпроси се внасят до края на деня, в който се приема дневният ред. Председателят определя точния срок за внасяне на такива предложения за резолюции.

3. Общото време за изказвания на политическите групи и независимите членове на ЕП се разпределя в съответствие с процедурата, предвидена в член 149, параграфи 4 и 5, в рамките на максималното време за разисквания, т.е. не повече от 60 минути за месечна сесия.

Времето, което остава, след като се вземат предвид времето за представяне и гласуване на предложенията за резолюции и времето за евентуални изказвания на представители на Комисията и на Съвета, се разпределя между политическите групи и независимите членове на ЕП.

4. Непосредствено след края на разискванията се провежда гласуване. Разпоредбите на член 170 не се прилагат.

Гласуванията по реда на този член могат да бъдат проведени под формата на общо гласуване под ръководството на председателя и на Председателския съвет.

5. Ако са внесени две или повече предложения за резолюции с един и същи предмет, се прилага процедурата по член 110, параграф 4.

6. Председателят на Парламента и председателите на политическите групи могат да решат да поставят на гласуване дадено предложение за резолюция, без да се провеждат разисквания. За вземането на такова решение се изисква единодушното съгласие на председателите на всички политически групи.

Разпоредбите на членове 174, 175 и 177 не се прилагат по отношение на предложения за резолюции, включени в дневния ред за разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава.

Предложенията за резолюции се включват в дневния ред на разискванията по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава, само след приемане на списъка с въпросите. Предложенията за резолюции, които не могат да бъдат разгледани в рамките на предвиденото за това време, отпадат. Същото важи и за предложенията за резолюции, за които след искане по член 155, параграф 3 се установи липса на кворум. Разбира се, членовете на ЕП имат право повторно да внесат тези предложения за разглеждане в комисия съгласно член 120 или за разискването по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава на следващата месечна сесия.

В дневния ред на разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава не може да се включва въпрос, който вече е бил включен в дневния ред на същата месечна сесия.

В настоящия правилник не се съдържат разпоредби, допускащи общо разискване по предложение за резолюция, внесено по реда на параграф 2, алинея втора, и доклад на комисия по същия въпрос.

* * *

Когато е отправено искане по член 155, параграф 3 за установяване на наличието на кворум, искането е валидно само за предложението за резолюция, което предстои да се гласува, но не и за следващите предложения.

Член 123

Писмени декларации

1. До петима членове на Парламента могат да внесат писмена декларация от не повече от 200 думи по въпрос, който попада в компетенциите на Европейския съюз и не включва теми, предмет на текуща към момента законодателна процедура. Председателят дава разрешение за всеки отделен случай. Писмените декларации се отпечатват на официалните езици и се разпространяват. Те се вписват в регистър, заедно с имената на лицата, които са ги подписали. Регистърът е публичен и се пази пред входа на пленарната зала по време на месечните сесии, а през останалото време на подходящо място, определено от квесторската колегия.

Съдържанието на писмените декларации не може да излиза извън формата на декларация и, по-конкретно, не може да съдържа решение по въпроси, за чието приемане в Правилника за дейността се предвиждат специални процедури и компетентности.

2. Всеки член на Парламента може да положи подписа си под декларация, която е вписана в регистъра.

3. Когато дадена декларация е подписана от мнозинството от членовете на Парламента, председателят уведомява за това Парламента и публикува имената на подписалите я членове на ЕП в протокола от заседанието и декларацията като приет текст.

4. Процедурата се закрива с предаването, в края на месечната сесия, на декларацията заедно с имената на подписалите я членове на ЕП на нейните адресати.

5. Писмена декларация, която е била вписана в регистъра в продължение на повече от три месеца и не е подписана от най-малко половината от членовете на Парламента, отпада.

Член 124

Консултации с Европейския икономически и социален комитет

1. Ако Договорът за функционирането на Европейския съюз предвижда консултации с Европейския икономически и социален комитет, председателят започва процедурата на консултация и информира Парламента относно това.

2. Всяка комисия може да поиска да се проведат консултации с Европейския икономически и социален комитет по проблеми от общ характер или по конкретен въпрос.

Комисията определя срок, в който Европейският икономически и социален комитет да изрази становището си.

Изпратените от Европейския икономически и социален комитет становища се изпращат за разглеждане от компетентната комисия.

3. Исканията за консултации с Европейския икономически и социален комитет се одобряват от Парламента без да се провеждат разисквания.

Член 125

Консултации с Комитета на регионите

1. Ако Договорът за функционирането на Европейския съюз предвижда консултации с Комитета на регионите, председателят започва процедурата на консултация и информира Парламента относно това.

2. Всяка комисия може да поиска да се проведат консултации с Комитета на регионите по проблеми от общ характер или по конкретен въпрос.

Комисията определя срок, в който Комитетът на регионите да изрази становището си.

Исканията за консултации с Комитета на регионите се одобрява от Парламента без да се провеждат разисквания.

3. Изпратените от Комитета на регионите становища се изпращат за разглеждане от компетентната комисия.

Член 126

Искания, отправени до европейски агенции

1. Когато Парламентът има право да отправи искане до някоя европейска агенция, всеки член на ЕП може писмено да отправи такова искане до председателя на Парламента. Искането трябва да се отнася за въпроси, които попадат в предмета на дейност на съответната агенция, и трябва да се придружава от обща информация, която разяснява естеството на въпроса и интереса на Съюза.

2. След като се допита до компетентната комисия, председателят на Парламента изпраща искането до агенцията или предприема други подходящи действия. Членът на ЕП, който е представил искането, незабавно се информира за това. Във всяко искане, изпратено от председателя до агенция, се предвижда срок за отговор.

3. Когато агенцията счита, че не може да отговори на така формулираното искане или иска то да бъде изменено, тя незабавно уведомява за това председателя на Парламента, който предприема подходящи действия, при необходимост след провеждане на консултации с компетентната комисия.

ГЛАВА 6

МЕЖДУИНСТИТУЦИОНАЛНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Член 127

Междуинституционални споразумения

1. Парламентът може да сключва споразумения с други институции в контекста на прилагане на Договорите или с оглед усъвършенстване или изясняване на процедури.

Тези споразумения могат да бъдат под формата на съвместни декларации, размяна на писма, кодекси за поведение или други подходящи актове. Те се подписват от председателя след разглеждането им от комисията, компетентна по конституционните въпроси и одобряването им от Парламента. Те могат да бъдат приложени към настоящия правилник за сведение.

2. Когато такива споразумения предполагат изменение на съществуващи процедурни права или задължения, или създават нови процедурни права или задължения за членовете или за органите на Парламента, или по друг начин предполагат изменение или тълкуване на настоящия правилник, в съответствие с член 211, параграфи от 2 до 6, въпросът се отнася за разглеждане от компетентната комисия преди подписване на споразумението.

ГЛАВА 7

СЕЗИРАНЕ НА СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Член 128

Производства пред Съда на Европейския съюз

1. В предвидените в Договорите и в Статута на Съда на Европейския съюз срокове за предявяване на иски от институциите на Съюза или от физически или юридически лица, Парламентът прави преглед на законодателството на Съюза и на мерките за неговото прилагане, за да се гарантира пълното зачитане на разпоредбите на Договорите, по-специално в частта им относно правата на Парламента.

2. Компетентната комисия докладва на Парламента, при необходимост устно, когато счита, че е налице нарушение на правото на Съюза.

3. Председателят предявява иск от името на Парламента в съответствие с препоръката на компетентната комисия.

В началото на следващата месечна сесия Председателят може да постави на сезира Парламента с въпроса за поддържането на иска. Ако Парламентът вземе решение срещу поддържането на иска с мнозинство от подадените гласове, председателят оттегля иска.

Ако председателят предяви иск противно на препоръката на компетентната комисия, в началото на следващата месечна сесия той задължително сезира Парламента въпроса за поддържането на иска.

4. Председателят представя бележки или встъпва от името на Парламента в съдебни производства, след като се консултира с компетентната комисия.

Ако председателят възнамерява да се отклони от препоръката на компетентната комисия, той информира за това компетентната комисия и отнася въпроса за разглеждане от Председателския съвет, като излага своите мотиви.

Когато Председателският съвет счита, че по изключение Парламентът не следва да представи бележки или да встъпи в дело пред Съда на Европейския съюз, когато под въпрос е поставена действителността на приет от Парламента акт, въпросът незабавно се поставя на обсъждане в пленарно заседание.

В неотложни случаи председателят може да предприеме предохранителни действия с оглед спазване на определените от съответния съд срокове. В такива случаи предвидената в настоящия параграф процедура се прилага при първа възможност.

Никоя от разпоредбите на правилника не възпрепятства компетентната комисия да взема решения относно подходящата процедура за своевременно предаване на нейната препоръка в неотложни случаи.

Член 129

заличен

ДЯЛ V

ОТНОШЕНИЯ С НАЦИОНАЛНИТЕ ПАРЛАМЕНТИ

Член 130

Обмен на информация, контакти и реципрочни улеснения

1. Парламентът редовно информира националните парламенти на държавите-членки за своята дейност.
 2. Организацията и насърчаването на ефективно и редовно междупарламентарно сътрудничество в рамките на Съюза, в съответствие с член 9 от Протокола относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, е предмет на преговори, въз основа на мандат, предоставен от Председателския съвет, след консултации със Съвета на председателите на комисии.
- Парламентът одобрява всяко споразумение по такива въпроси в съответствие с процедурата, предвидена в член 127.
3. Парламентарна комисия може да започне пряко диалог с националните парламенти на равнище комисии в рамките на бюджетните кредити, определени за тази цел. Това може да включва подходящи форми на сътрудничество преди и след законодателния процес.
 4. Всеки документ относно законодателна процедура на равнището на Съюза, който се предава официално от национален парламент на Европейския парламент, се препраща на комисията, компетентна по въпроса, разгледан в този документ.
 5. Председателският съвет може да упълномощи председателя да договаря улеснения за националните парламенти на държавите-членки на реципрочна основа и да предлага всякакви други мерки за улесняване на контактите с националните парламенти.

Член 131

Конференция на комисиите по европейски въпроси (КОСАК)

1. По предложение на председателя, Председателският съвет определя членовете и може да възлага мандат на делегацията на Парламента в КОСАК. Делегацията се ръководи от заместник-председателя на Европейския парламент, отговарящ за отношенията с националните парламенти, и от председателя на комисията, компетентна по институционалните въпроси.
2. Останалите членове на делегацията се избират в зависимост от обсъжданите теми на заседанието на КОСАК и включват, доколкото е възможно, представители на комисиите, компетентни по тези въпроси. След всяко заседание делегацията представя доклад.
3. Надлежно се взема предвид общият политически баланс в рамките на Парламента.

Член 132

Конференции на парламентите

Председателският съвет определя членовете на делегацията на Парламента във всяка конференция или аналогичен орган, в който участват парламентарни представители, и ѝ възлага мандат в съответствие с приложимите резолюции на Парламента. Делегацията избира свой председател и, при необходимост, един или повече заместник-председатели.

ДЯЛ VI

СЕСИИ

ГЛАВА 1

ПАРЛАМЕНТАРНИ СЕСИИ

Член 133

Парламентарен мандат, сесии, месечни сесии, заседания

1. Парламентарният мандат съвпада с мандата на членовете на Парламента, предвиден в Акта от 20 септември 1976 г.
2. Сесия е едногодишният период, предвиден в горепосочения Акт и в Договорите.
3. Месечна сесия е заседание на Парламента, което по правило се свиква всеки месец и се подразделя на дневни заседания.

Пленарните заседания на Парламента, които се провеждат в рамките на един и същи ден, се считат за едно заседание.

Член 134

Свикване на Парламента

1. Парламентът се събира, без да се налага да бъде свикван, във вторник през втората седмица на месец март всяка година и сам определя продължителността на прекъсванията между сесиите.
2. Освен това, Парламентът се събира, без да се налага да бъде свикван, във вторник през първата седмица след изтичането на един месец от края на срока, посочен в член 10, параграф 1 от Акта от 20 септември 1976 г.
3. Председателският съвет може с мотивирано решение, взето най-малко петнадесет дни преди определената преди това от Парламента дата за възобновяване на сесията, да променя продължителността на прекъсванията, определена в съответствие с параграф 1; въпреки това, датата за възобновяване на сесията не може да се отлага с повече от две седмици.
4. По изключение, след провеждане на консултации с Председателския съвет, председателят може да свика Парламента по искане на мнозинството от неговите членове или по искане на Комисията или Съвета.

По изключение, с одобрението на Председателския съвет, председателят може да свика Парламента в неотложни случаи.

Член 135

Място на провеждане на заседанията

1. Парламентът провежда пленарните си заседания и заседанията на комисиите в съответствие с разпоредбите на Договорите.

Предложенията за допълнителни месечни сесии в Брюксел, както и предложенията за евентуални изменения на тези предложения, се приемат с мнозинство от подадените гласове.

2. Всяка комисия може да реши да поиска едно или повече нейни заседания да се проведат на друго място. Мотивираното искане се адресира до председателя на Парламента, който го представя на Бюрото. Ако въпросът не търпи отлагане, председателят може сам да вземе решение. Ако искането бъде отхвърлено от председателя или от Бюрото, отказът се мотивира.

Член 136

Присъствие на членовете на ЕП на пленарни заседания

1. За всяко заседание се изготвя присъствен списък, в който членовете на ЕП трябва да се подписват.

2. Имената на присъстващите членове на ЕП, според присъствения списък, се отбелязват в протокола от всяко заседание.

ГЛАВА 2

РЕД НА РАБОТАТА НА ПАРЛАМЕНТА

Член 137

Проект на дневен ред

1. Преди всяка месечна сесия проектът на дневен ред се изготвя от Председателския съвет въз основа на препоръките на Съвета на председателите на комисии, като се взема предвид договорената годишна законодателна и работна програма по член 35.

По покана на председателя, Комисията и Съветът могат да присъстват на обсъждането на проекта на дневен ред в рамките на Председателския съвет.

2. В проекта на дневен ред може да се посочи времето за гласуване на някои от точките, подлежащи на обсъждане.

3. В проекта могат да се предвидят един или два периода с максимална обща продължителност 60 минути, определени за разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава по член 122.

4. Окончателният проект на дневен ред се раздава на членовете на Парламента най-малко три часа преди началото на съответната месечна сесия.

Член 138

Процедура в пленарната зала без изменения и разисквания

1. Всяко предложение за законодателен акт (първо четене) и всяко незаконодателно предложение за резолюция, приети в рамките на комисия, за които "против" са гласували по-малко от една десета от членовете на комисията, се включва в дневния ред на Парламента за гласуване без изменения.

По тази точка се провежда само едно гласуване, освен ако преди съставянето на окончателния проект на дневен ред политическа група или отделни членове на ЕП, които заедно съставляват една десета от членовете на Парламента, писмено са поискали по точката да могат да се внасят изменения. В този случай председателят определя срока за тяхното внасяне.

2. По точките, включени в окончателния проект на дневен ред за гласуване без изменение, не се провеждат разисквания, освен ако при приемането на дневния ред в началото на месечната сесия Парламентът реши друго по предложение на Председателския съвет или по искане на политическа група или на най-малко четиридесет членове на Парламента.

3. При съставяне на окончателния проект на дневен ред за месечната сесия, Председателският съвет може да предложи разглеждането и на други точки без изменения или разисквания. При приемане на дневния ред, Парламентът може да не приеме нито едно от тези предложения, ако политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП са депозирали писмени възражения най-малко един час преди началото на месечната сесия.

4. Когато дадена точка се разглежда без разисквания, докладчикът или председателят на компетентната комисия може непосредствено преди гласуването да направи изказване с продължителност от не повече от две минути.

Член 139

Кратко представяне

По искане на докладчика или по предложение на Председателския съвет Парламентът може също да реши въпрос, който не се нуждае от пълни разисквания, да бъде разгледан посредством кратко представяне в пленарна зала от докладчика. В такъв случай Комисията има възможност да даде отговор, последван от разискване с продължителност до десет минути, по време на което председателят на Парламента може да даде думата на членове на ЕП, които привлекат вниманието му, за не повече от една минута всеки.

Член 140

Приемане и изменение на дневния ред

1. В началото на всяка месечна сесия Парламентът приема с решение окончателния проект на дневен ред. Изменения могат да се предлагат от комисия, политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП. Всяко такова предложение трябва да бъде получено от председателя най-малко един час преди началото на месечната сесия. Председателят може да даде думата на вносителя на предложението, на един изказващ се "за" и на един изказващ се "против" предложението, като всеки от тях разполага с не повече от една минута за изказване.

2. Веднъж приет, дневният ред не може да се изменя, освен по реда на член 142 или членове 174 до 178 или по предложение на председателя.

В случай на отхвърляне на процедурно предложение за изменение на дневния ред, същото предложение не може да се внася повторно през същата месечна сесия.

3. Преди да закрие заседанието, председателят обявява датата, часа и дневния ред на следващото заседание.

Член 141

Извънредни разисквания

1. Политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП могат да поискат в дневния ред на Парламента да бъде включено извънредно разискване по въпрос от особено важен интерес, свързан с политиката на Европейския съюз. По правило в рамките на една месечна сесия се провежда не повече от едно извънредно разискване.

2. Искането се представя в писмен вид до председателя най-малко три часа преди началото на месечната сесия, на която следва да се проведе извънредното разискване. Искането се поставя на гласуване в началото на месечната сесия, когато Парламентът приема своя дневен ред.

3. В отговор на събития, които са настъпили след приемането на дневния ред за месечната сесия, председателят, след допитване до председателите на политическите групи, може да предлага провеждането на извънредни разисквания. Всяко такова предложение се гласува в началото на заседанието или в определеното за гласуване време, като членовете на ЕП се уведомяват за предложението най-малко един час предварително.

4. Председателят определя времето за провеждане на такива разисквания. Общата продължителност на разискванията не надвишава 60 минути. Времето за изказвания се разпределя между политическите групи и независимите членове на ЕП в съответствие с разпоредбите на член 149, параграфи 4 и 5.

5. Разискванията приключват без да се приема резолюция.

Член 142

Неотложна процедура

1. Искане за третирането като неотложни на разискванията по предложение, по което съгласно член 43, параграф 1 са били проведени консултации с Парламента, може да се отправя до Парламента от председателя, комисия, политическа група, най-малко четиридесет членове на ЕП, Комисията или Съвета. Искането трябва да бъде в писмена форма и мотивирано.

2. Веднага след получаването на искане за неотложни разисквания, председателят обявява това на Парламента. Искането се поставя на гласуване в началото на заседанието, следващо заседанието, на което е обявено постъпването на искането, при условие че предложението, за което се отнася искането, е разпространено на официалните езици. Когато са постъпили няколко искания за неотложни разисквания по един и същи въпрос, приемането или отхвърлянето на едно от тях важи за всички останали.

3. Преди гласуването могат да бъдат изслушани само вносителят, един изказващ се "за" и един изказващ се "против", както и председателят и/или докладчикът на компетентната комисия, като изказването на всеки от тях продължава не повече от три минути.

4. Въпросите, които се разглеждат в рамките на неотложната процедура, се ползват с предимство пред останалите точки в дневния ред. Председателят определя времето за разисквания и гласуване по тях.

5. Неотложни разисквания могат да се провеждат без доклад или, по изключение, въз основа на устен доклад на компетентната комисия.

Член 143

Общо разискване

По всяко време може да се вземе решение за общо разискване на сходни или фактически свързани въпроси.

Член 144

Срокове

Освен в неотложните случаи по членове 122 и 142, разискванията и гласуването по даден текст не могат да започнат, ако текстът не е бил раздаден най-малко двадесет и четири часа предварително.

ГЛАВА 3

ОБЩИ ПРАВИЛА ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА ПЛЕНАРНИ ЗАСЕДАНИЯ

Член 145

Достъп до пленарната зала

1. Никой няма право на достъп до пленарната зала, освен членовете на ЕП, членовете на Комисията или Съвета, генералния секретар на Парламента, служителите, чиито функции налагат това, и експертите и длъжностните лица на Европейския съюз.
2. Единствено притежателите на пропуск, издаден от председателя или от генералния секретар на Парламента, имат достъп до галериите.
3. Представителите на обществеността, които са допуснати до галериите, трябва да седят и да пазят тишина. Всяко лице, което дава израз на одобрението или неодобрението си, се извежда незабавно от разпоредителите.

Член 146

Езици

1. Всички документи на Парламента се съставят на официалните езици.
2. Всички членове на ЕП имат право да говорят в Парламента на официален език по техен избор. Изказванията, направени на един от официалните езици, се превеждат симултанно на останалите официални езици и на всеки друг език, който Бюрото счете за необходимо.
3. На заседанията на комисиите и на делегациите се осигурява устен превод от и на официалните езици, ползвани и поискани от членовете на съответната комисия или делегация и от техните заместници.
4. На заседанията на комисиите и делегациите, които се провеждат извън обичайните работни места на Парламента, се осигурява устен превод от и на езиците на онези членове, които са потвърдили, че ще участват в заседанието. По изключение членовете на комисията или делегацията могат да уговорят по-гъвкави условия. При разногласие решението се взема от Бюрото.

Когато след обявяване на резултатите от гласуването се установят различия между отделните езикови версии, председателят решава дали обявеният резултат е действителен по реда на член 171, параграф 5. Ако обяви резултата за действителен, той решава коя езикова версия се счита за приета. Независимо от това, оригиналната версия не може да се приеме по правило за официалния текст, тъй като е възможна ситуация, при която всички останали езици се различават от оригиналния текст.

Член 147

Преходна разпоредба

1. В рамките на преходен период с продължителност до края на седмия¹⁶ парламентарен мандат са допустими отклонения от разпоредбите на член 146, когато и доколкото не е налице необходимият брой устни или писмени преводачи за даден официален език, въпреки взетите съответни мерки.
2. По предложение на генералния секретар Бюрото установява наличието на условията по параграф 1 по отношение на всеки от съответните официални езици и преразглежда решението си на всеки шест месеца въз основа на доклад на генералния секретар относно постигнатия напредък. Бюрото приема необходимите правила за прилагане.
3. Приложими са временните специални разпоредби относно формулировката на нормативните актове, приети от Съвета въз основа на Договорите, с изключение на регламентите, които се приемат съвместно от Европейския парламент и Съвета.
4. По мотивирана препоръка от Бюрото Парламентът може да реши по всяко време да отмени настоящия член по-рано или, в края на посочения в параграф 1 срок - да удължи срока.

Член 148

Разпространяване на документи

Документите, които служат за основа на разискванията и решенията на Парламента, се отпечатват и раздават на членовете на ЕП. Списък на тези документи се публикува в протоколите от парламентарните заседания.

Без да се накърнява прилагането на първия параграф, членовете на ЕП и политическите групи имат пряк достъп до вътрешната компютърна система на Европейския парламент за справка с всички подготвителни документи, които нямат поверителен характер (проектодоклади, проектопрепоръки, проектостановища, работни документи, изменения, внесени в комисия).

Член 149

Разпределение на времето за изказвания и списък на ораторите

1. Председателският съвет може да предложи на Парламента как да се разпредели времето за изказвания в рамките на определено разискване. Парламентът взема решение по предложението, без да го поставя на обсъждане.
2. Членовете на ЕП не могат да се изказват, без да са получили думата от председателя. Членовете на ЕП се изказват от място и се обръщат към председателя. Ако даден оратор се отклонява от обсъждания въпрос, председателят го предупреждава да се придържа към темата.
3. За първата част на конкретно разискване председателят може да състави списък на ораторите, който включва една или повече поредици от желаещи да се изкажат оратори от всяка политическа група, по ред, определен от числеността на политическата група, и един независим член на ЕП.

¹⁶Удължен с решение на Парламента от 11 март 2009 г.

4. Времето за изказвания през тази част на разискването се разпределя по следните критерии:

- а) една част от времето се разделя поравно между всички политически групи;
- б) друга част се разделя между политическите групи пропорционално на общия брой на техните членове;
- в) независимите членове на ЕП получават общо време за изказвания въз основа на дяловете на всяка политическа група, определени в букви а) и б).

5. Когато е определено общо време за изказвания по няколко точки от дневния ред, политическите групи съобщават на председателя каква част от времето си ще използват за отделните точки. Председателят следи за спазването на направеното разпределение.

6. Останалата част от времето за разискване не се разпределя предварително. Вместо това председателят приканва членовете на ЕП да ограничават по правило изказванията си до една минута. Председателят гарантира, доколкото е възможно, редуването на изказвания на оратори с различни политически възгледи и от различни държави-членки.

7. При поискване, може да се отдава предимство на председателя или докладчика на компетентната комисия и на председателите на политическите групи, които желаят да се изкажат от името на своите групи, или на заместващи тези лица оратори.

8. Председателят може да дава думата на членове на ЕП, които, чрез вдигане на синя карта, изразят желание да зададат въпрос от не повече от половин минута на друг член на ЕП по време на неговото изказване, със съгласието на оратора и когато председателят се увери, че това няма да доведе до смущаване на разискването.

9. Никой член на ЕП не може да говори повече от една минута по: протоколите от заседания, процедурни предложения, изменения в окончателния проект на дневен ред или дневния ред.

10. Без да се накърняват останалите дисциплинарни правомощия на председателя, той може да разпреди да бъдат заличени от протоколите от заседанията изказвания на членове на ЕП, на които не е била дадена думата или които продължават да говорят след изтичане на определеното им време.

11. По правило при разискванията по даден доклад Комисията и Съветът се изслушват непосредствено след представянето на доклада от докладчика. Комисията, Съветът и докладчикът могат да бъдат изслушани отново, в частност, за да отговорят на изявления, направени от членове на ЕП.

12. Членовете на ЕП, които не са се изказвали по време на разискванията, могат, най-много веднъж в рамките на една месечна сесия, да внесат писмено изявление, не по-дълго от 200 думи, което се прилага към стенографския протокол от разискванията.

13. Без да се накърняват разпоредбите на член 230 от Договора за функционирането на Европейския съюз, председателят се стреми да постигне споразумение с Комисията, Съвета и председателя на Европейския съвет за подходящо разпределение на времето за изказвания между тях

Член 150

Едноминутни изказвания

В рамките на не повече от тридесет минути на първото заседание от всяка месечна сесия председателят дава думата на членове на ЕП, които желаят да поставят на вниманието на Парламента въпрос от политическа значимост. Времето за изказване на всеки член на ЕП е не повече от една минута. Председателят може да даде допълнително време по-късно в рамките на същата месечна сесия.

Член 151

Лични изявления

1. Член на ЕП, който желае да направи лично изявление, се изслушва в края на обсъждането на текущата точка от дневния ред или в момента на одобряване на протокола от заседанието, за което се отнася искането за лично изявление.

Съответният член на ЕП не може да говори по същество, а е длъжен да ограничи изказването си до опровергаване на забележките, отправени към неговата личност в хода на разискванията, или на приписано му мнение, или до коригиране на казаното от него самия.

2. Освен ако Парламентът реши друго, личните изявления не могат да бъдат по-дълги от три минути.

ГЛАВА 4

МЕРКИ В СЛУЧАЙ НА НЕСПАЗВАНЕ НА НОРМИТЕ ЗА ПОВЕДЕНИЕ НА ЧЛЕНОВЕ НА ЕП

Член 152

Незабавни мерки

1. Председателят призовава към спазване на реда всеки член на ЕП, който нарушава нормалното протичане на заседанието или чието поведение не отговаря на съответните разпоредби на член 9.

2. При повторно нарушение председателят отново призовава към спазване на реда и това се отразява в протокола от заседанието.

3. При продължаващо безредие или последващо нарушение председателят може да отнеме на нарушителя правото да се изказва и да го отстрани от залата до края на заседанието. В изключително сериозни случаи председателят може да прибегне до посочената мярка незабавно и без повторен призив за спазване на реда. Генералният секретар незабавно осигурява изпълнението на тези дисциплинарни мерки с помощта на разпоредителите и, ако е необходимо, на парламентарната служба за охрана.

4. Ако безредието заплашва да попречи на работата на Парламента, председателят закрива или прекъсва за определено време заседанието, за да възстанови реда. Ако не може да бъде чул, той напуска председателското място; с това действие заседанието се прекъсва. Заседанието се свиква отново от председателя.

5. Правомощията, предвидени в параграфи от 1 до 4, се предоставят *mutatis mutandis* на лицата, председателстващи заседанията на органи, комисии и делегации съгласно настоящия правилник.

6. При необходимост и с оглед на тежестта на нарушението на нормите за поведение, членът на ЕП, който председателства заседанието, може, не по-късно от следващата месечна сесия или следващото заседание на съответния орган, комисия или делегация, да поиска от председателя на ЕП да приложи член 153.

Член 153

Санкции

1. При изключително сериозни нарушения на реда или смушаване на работата на Парламента в нарушение на принципите, предвидени в член 9, председателят, след като изслуша съответния член на ЕП, взема мотивирано решение за определяне на подходяща санкция. Преди да бъде обявено в пленарна зала, решението се съобщава на съответния член на ЕП и на председателите на органите, комисиите и делегациите, в които участва въпросният член на ЕП.

2. При оценката на наблюдаваното поведение се вземат предвид неговият епизодичен, повтарящ се или системен характер, както и неговата тежест, въз основа на насоките, приложени към настоящия правилник¹⁷.

3. Санкцията може да се състои в прилагане на една или няколко от следните мерки:

а) порицание;

б) лишаване от право на надбавка за дневни разходи за срок от 2 до 10 дни;

в) временно отстраняване от участие във всички или в част от дейностите на Парламента за срок от 2 до 10 последователни дни, в които Парламентът или който и да е от неговите органи, комисии или делегации заседават, без да се накърнява упражняването на правото му на гласуване в пленарна зала и при строго спазване в този случай на нормите за поведение на членовете на ЕП;

г) представяне на Председателския съвет в съответствие с член 19 на предложение за временно отстраняване или освобождаване на члена на ЕП от една или повече заемани от него изборни длъжности в рамките на Парламента.

Член 154

Вътрешни процедури за обжалване

Съответният член на ЕП може да подаде жалба по вътрешен ред до Бюрото в двуседмичен срок от съобщаването на наложената от председателя на ЕП санкция. Жалбата спира изпълнението на санкцията. Най-късно до четири седмици след подаване на жалбата Бюрото може да отмени, потвърди или намали наложената санкция, без да се накърняват правата за външно обжалване, с които разполага съответният член на ЕП. В случай, че в определения срок Бюрото не се произнесе с решение, санкцията се счита за нищожна.

¹⁷Вж. приложение XVI.

ГЛАВА 5

КВОРУМ И ГЛАСУВАНЕ

Член 155

Кворум

1. Парламентът може да разисква, да определя дневния си ред и да одобрява протоколите от своите заседания независимо от броя на присъстващите членове на ЕП.
2. Кворум има, когато в пленарната зала присъстват една трета от общия брой членове на ЕП.
3. Всички гласувания са действителни, независимо от броя на гласуващите, освен ако председателят, по искане, отправено преди началото на самото гласуване от най-малко четиридесет членове на ЕП, установи, че в момента на гласуването няма кворум. Ако от гласуването е видно, че няма кворум, гласуването се включва в дневния ред на следващото заседание.

Искане за проверка на кворума трябва да бъде направено от най-малко четиридесет членове на ЕП. Не се допуска искане от името на политическа група.

Съгласно параграф 2 при установяване на резултата от гласуването трябва да се вземат предвид всички присъстващи в пленарната зала членове на ЕП и съгласно параграф 4 – всички членове на ЕП, които са поискали проверка на кворума. Електронната система за гласуване не може да се използва за тази цел. Вратите на пленарната зала не се затварят.

Ако необходимият за наличието на кворум брой членове на ЕП не е налице, председателят не обявява резултатите от гласуването, а вместо това обявява липса на кворум.

Последното изречение на параграф 3 не се прилага при гласуване на процедурни предложения, а само при гласувания по същество.

4. Членовете на ЕП, които са поискали проверка на кворума, се броят за присъстващи по смисъла на параграф 2, дори вече да са напуснали пленарната зала.

Членовете на Европейския парламент, поискали проверка на кворума, трябва да присъстват в пленарната зала при отправяне на искането.

5. Ако присъстват по-малко от четиридесет членове на ЕП, председателят може да обяви липса на кворум.

Член 156

Внасяне и предлагане на изменения

1. Изменения могат да се внасят за разглеждане от Парламента само от водещата комисия, политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП.

Измененията се внасят в писмена форма и се подписват от техните автори.

Измененията на документи от законодателен характер по смисъла на член 43, параграф 1 могат да бъдат придружени от кратка обосновка. Отговорност за обосновката носи нейният автор и тя не се поставя на гласуване.

2. При спазване на ограниченията, посочени в член 157, дадено изменение може да има за цел промяна на която и да е част от текста, както и заличаване, добавяне или замяна на думи или цифри.

По смисъла на настоящия член и на член 157 думата "текст" означава цялото предложение за резолюция/проект на законодателна резолюция, предложение за решение или предложение за законодателен акт.

3. Председателят определя срок за внасянето на изменения.

4. Измененията могат да бъдат представени в хода на разискванията от техния автор или от всеки друг член на ЕП, упълномощен от него да го замества.

5. Когато дадено изменение бъде оттеглено от неговия автор, то отпада, освен ако бъде незабавно поето от друг член на ЕП.

6. Измененията се поставят на гласуване само след като са били отпечатани и разпространени на всички официални езици, освен ако Парламентът реши друго. Такова решение не може да бъде взето, ако срещу него възразят най-малко четиридесет членове на ЕП. Парламентът се въздържа от вземане на решения, които биха довели до неприемливо поставяне в неравностойно положение на членове на ЕП, използващи определен език.

Ако присъстващите членове на ЕП са по-малко от сто, Парламентът не може да реши друго, ако срещу него възразят поне една десета от присъстващите членове на ЕП.

Устно предложените в комисия изменения могат да бъдат поставени на гласуване, освен ако някой от членовете на комисията възрази.

Член 157

Допустимост на измененията

1. Недопустими са всички изменения:

а) които не са пряко свързани с текста, който целят да изменят;

б) които целят да заличат или заменят текста изцяло;

в) които целят да изменят повече от един отделен член или параграф от текста, за който се отнасят. Тази разпоредба не се отнася за компромисни изменения или за изменения, които целят идентични промени на определено съчетание от думи в целия текст;

г) за които е установено, че формулировката на текста, чието изменение се цели, на поне един от официалните езици не се нуждае от промяна; в този случай председателят, заедно с останалите заинтересовани, се стреми да намери подходящо езиково решение на въпроса.

2. Всяко изменение, което е несъвместимо взетите преди това решения при гласуването на текста, отпада.

3. Решението относно допустимостта на изменения се взема от председателя.

Решението на председателя по параграф 3 относно допустимостта на изменения се основава не само на разпоредбите на параграфи 1 и 2 от настоящия член, а на всички разпоредби на настоящия правилник.

4. Политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП могат да внесат алтернативно предложение за резолюция, което да замени предложението за законодателна резолюция, съдържащо се в доклад на парламентарна комисия.

В такъв случай групата или съответните членове на ЕП нямат право да предлагат изменения в предложението за резолюция на водещата комисия. Алтернативното предложение за резолюция не може да бъде по-дълго от предложението за резолюция на комисията. То се поставя на едно гласуване от Парламента без изменения.

Разпоредбите на член 110, параграф 4 се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 158

Процедура за гласуване

1. За докладите се прилага следната процедура за гласуване:

- а) първо се гласуват всички внесени изменения на текста, за който се отнася докладът на водещата комисия;
- б) на второ място се гласува текстът в неговата цялост, с евентуалните изменения;
- в) на трето място се гласуват измененията на предложението за резолюция/законодателна проекторезолюция;
- г) накрая се гласува предложението за резолюция/проектът на законодателна резолюция в цялост (окончателно гласуване).

Парламентът не гласува изложението на мотивите, съдържащо се в доклада.

2. При второ четене се прилага следната процедура:

- а) когато не е внесено предложение за отхвърляне или изменение на позицията на Съвета, тя се счита за одобрена по реда на член 72;
- б) предложение за отхвърляне на позицията на Съвета се гласува преди гласуването на евентуални изменения (вж. член 65, параграф 1);
- в) когато са предложени няколко изменения на позицията на Съвета, те се гласуват по предвидения в член 161 ред;
- г) когато Парламентът е гласувал изменение на общата позиция, по-нататъшно гласуване на текста в неговата цялост може да се проведе само по реда на член 65, параграф 2.

3. При трето четене се прилага процедурата по член 69.

4. При гласуване на законодателни текстове и на предложения за законодателни резолюции първо се гласува частта от текста по същество и след това позоваванията и съображенията. Измененията, които са несъвместими с решение, взето с предходно гласуване, отпадат.

5. Единственият член на ЕП, който има право да взема думата по време на гласуването, е докладчикът, който има възможност накратко да изложи становището на водещата комисия по поставените на гласуване изменения.

Член 159

Равен брой гласове

1. В случай на равен брой гласове по член 158, параграф 1, буква б) или г), текстът в неговата цялост се връща за ново разглеждане в комисията. Същата процедура се прилага и при гласуванията по членове 3 и 7, както и при окончателните гласувания по членове 186 и 198, като в случая на последните два члена въпросът се връща за ново разглеждане от Председателския съвет.
2. В случай на равен брой гласове при гласуването на дневния ред в неговата цялост (член 140) или на протоколите в тяхната цялост (член 179), или на текст, подложен на разделно гласуване по член 163, текстът се счита за приет.
3. Във всички останали случаи при равен брой гласове текстът или предложението се считат за отхвърлени, без да се накърняват разпоредбите на членовете, които изискват квалифицирано мнозинство.

Член 160

Принципи на гласуване

1. Гласуването на доклад се провежда въз основа на препоръка на водещата комисия. Комисията може да делегира това правомощие на своя председател и на докладчика си.
2. Комисията може да препоръча всички или някои изменения да бъдат поставени на гласуване "ан блок", да бъдат приети, отхвърлени или анулирани.
Комисията може да предложи и компромисни изменения.
3. Когато комисията предлага измененията да бъдат гласувани "ан блок", първо се провежда гласуване "ан блок".
4. Когато комисията предлага компромисно изменение, то има предимство при гласуването.
5. Измененията, за които е поискано поименно гласуване, се гласуват поотделно.
6. Не се допуска разделно гласуване в случаите на гласуване "ан блок" или на гласуване на компромисно изменение.

Член 161

Ред за гласуване на изменения

1. Измененията имат предимство пред текста, за който се отнасят, и се гласуват преди него.
2. Ако са внесени две или повече взаимно изключващи се изменения на една и съща част от текста, предимство има и първо се гласува изменението, което най-много се отклонява от първоначалния текст. Ако то бъде прието, останалите изменения се считат за отхвърлени. Ако то бъде отхвърлено, следващото по предимство изменение се поставя на гласуване и въпросът се решава по аналогичен начин за останалите изменения. При съмнение относно предимството, въпросът се решава от председателя. Ако всички изменения бъдат отхвърлени, за приет се счита първоначалният текст, освен ако е било поискано отделно гласуване в определения срок.

3. Председателят може да постави на гласуване най-напред първоначалния текст или да постави на гласуване изменение, което е по-близко до първоначалния текст, преди изменението, което най-много се отклонява от първоначалния текст.

Ако едно от двете получи мнозинство от гласовете, всички останали изменения, внесени по същия текст отпадат.

4. По изключение, по предложение на председателя, изменения, внесени след приключване на разискванията, могат да бъдат поставени на гласуване, ако се касае за компромисни изменения или при възникване на технически проблеми. Председателят може да поставя такива изменения на гласуване само със съгласието на Парламента.

Съгласно член 157, параграф 3 председателят се произнася по допустимостта на измененията. В случай на компромисни изменения, внесени след приключване на разискванията, по силата на настоящия параграф, председателят взема решение относно тяхната допустимост за всеки отделен случай, като отчита техния компромисен характер.

За определяне на допустимостта се прилагат следните общи критерии:

- *по правило компромисните изменения не могат да се отнасят до части от текста, които не са били предмет на изменение преди изтичането на срока за внасяне на изменения;*
- *по правило компромисни изменения се могат да бъдат внасяни сами от политическите групи, от председателите или докладчиците на заинтересованите комисии, или от авторите на други изменения;*
- *по правило компромисните изменения водят до оттегляне на други изменения към същата част от текста.*

Единствено председателят на Парламента може да предложи да бъде взето предвид дадено компромисно изменение. За да се постави на гласуване съответното изменение, председателят трябва да получи съгласието на Парламента, като попита дали има възражения срещу провеждането на такова гласуване. Ако бъде повдигнато такова възражение, Парламентът взема решение с мнозинство от подадените гласове.

5. Ако компетентната комисия е внесла пакет от изменения към текста, за който се отнася нейният доклад, председателят ги поставя на гласуване "ан блок", освен ако политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП поискат измененията да бъдат гласувани поотделно или ако са постъпили други изменения.

6. Председателят може да постави други изменения на гласуване "ан блок", когато те са допълващи. В този случай той следва процедурата, предвидена в параграф 5. Авторите на допълващи изменения могат да предложат гласуване "ан блок".

7. След приемането или отхвърлянето на конкретно изменение председателят може да реши да постави на гласуване "ан блок" няколко други изменения, които са с подобно съдържание или си поставят аналогични цели. Преди това председателят може да поиска съгласието на Парламента.

Такъв пакет от изменения може да се отнася до различни части на първоначалния текст.

8. При предлагане на две или повече идентични изменения от различни автори те се гласуват като едно.

Член 162

Разглеждане в комисия на изменения, внесени за пленарно заседание

Когато за един доклад са внесени повече от петдесет изменения и искания за разделно гласуване или гласуване поотделно, които да бъдат разгледани на пленарно заседание, председателят може, след като се консултира с председателя на компетентната комисия, да поиска тя да разгледа тези изменения или искания на нейно заседание. Всяко изменение или искане за разделно гласуване или гласуване поотделно, което на този етап не събере гласовете на най-малко една десета от членовете на комисията, не се поставя на гласуване на пленарно заседание.

Член 163

Разделно гласуване

1. Когато подлежащият на гласуване текст съдържа две или повече разпоредби или се отнася до два или повече въпроса, или може да бъде разделен на две или повече части, които имат самостоятелен смисъл и/или нормативна стойност, политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП могат да поискат разделно гласуване.
2. Искането се внася вечерта преди гласуването, освен ако председателят определи друг срок. Решение по искането се взема от председателя.

Член 164

Право на глас

Правото на глас е лично.

Членовете на ЕП гласуват индивидуално и лично.

Всяко нарушение на разпоредбите на този член се счита за сериозно нарушение на реда по смисъла на член 153, параграф 1 и води до правните последици, предвидени в посочения член.

Член 165

Гласуване

1. Обикновено в Парламента се гласува с вдигане на ръка.
2. Ако председателят прецени, че резултатът буди съмнение, гласуването се извършва отново чрез електронната система за гласуване, а ако последната не работи, чрез седане и изправяне.
3. Резултатът от гласуването се регистрира.

Член 166

Окончателно гласуване

При гласуване на предложение за законодателен акт, независимо дали това става с едно и/или с окончателното гласуване, Парламентът гласува поименно чрез електронната система за гласуване.

Член 167

Поименно гласуване

1. В допълнение към случаите, предвидени в член 106, параграф 4, член 107, параграф 5 и член 166, гласуването е поименно и ако политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП са отправили писмено искане за това вечерта преди гласуването, освен ако председателят не определи друг срок.

2. Поименното гласуване се извършва чрез електронната система за гласуване. Когато последната не може да се използва по технически причини, поименното гласуване се извършва по азбучен ред, като се започва с изтеглено чрез жребий име на член на ЕП. Председателят гласува последен.

Гласува се устно с думите “да”, “не” или “въздържал се”. За да се определи дали предложението е прието или отхвърлено, се отчитат само гласовете, подадени “за” и “против”. Председателят установява резултата от гласуването и го обявява.

Гласуването се отразява в протокола от заседанието. Списъкът на гласувалите се изготвя по политически групи и по азбучен ред на имената на членовете на ЕП, като се посочва как е гласувал всеки един от тях.

Член 168

Електронно гласуване

1. Председателят може по всяко време да реши гласуването по членове 165, 167 и 169 да се извърши чрез електронната система за гласуване.

Когато електронната система за гласуване не може да се използва по технически причини, гласуването се извършва по реда, предвиден в член 165, член 167, параграф 2 или член 169.

Техническите подробности по използването на електронната система за гласуване се уреждат с указания на Бюрото.

2. При електронно гласуване се регистрира само цифровият резултат от гласуването.

Независимо от това, ако е било поискано поименно гласуване по член 167, параграф 1, гласовете се регистрират в протокола от заседанието по политически групи и по азбучен ред на имената на членовете на ЕП.

3. По искане на мнозинството от присъстващите членове на ЕП се провежда поименно гласуване по член 167, параграф 2. Системата по параграф 1 от настоящия член може да се използва за определяне на наличието на мнозинство.

Член 169

Тайно гласуване

1. В случаите на назначения се провежда тайно гласуване, без да се накърняват разпоредбите на член 13, параграф 1, член 186, параграф 1 и член 191, параграф 2, алинея втора.

При определяне на броя на подадените гласове се вземат предвид само бюлетини с имената на номинираните членове на ЕП.

2. Тайно гласуване може да се проведе и по искане на най-малко една пета от общия брой членове на ЕП. Такова искане трябва да се представи преди началото на гласуването.

Когато преди началото на гласуването най-малко една пета от общия брой на членовете на Парламента внесат искане за тайно гласуване, задължително се провежда такова гласуване.

3. Искане за тайно гласуване има предимство пред искане за поименно гласуване.
4. От двама до осем членове на ЕП, избрани чрез жребий, преброяват гласовете, подадени при тайното гласуване, освен ако се провежда електронно гласуване.

В случай на гласуване по параграф 1 кандидати не могат да действат в качеството на преброители.

Имената на членовете на ЕП, които са участвали в тайното гласуване, се отбелязват в протоколите от заседанието, на което се е провело гласуването.

Член 170

Обяснения на вот

1. След приключване на общите разисквания всеки член на ЕП може да даде устно обяснение по окончателния вот в рамките на една минута или да даде писмено обяснение, не по-дълго от 200 думи, което се включва в пълния стенографски протокол от заседанието.

Всяка политическа група може да даде обяснение на вота в рамките на две минути.

След започване на първото обяснение не се приемат повече искания за даване на обяснение на вот.

Допустими са обяснения на вота при окончателното гласуване по всеки въпрос, внесен за разглеждане от Парламента. За целите на настоящия член понятието "окончателно гласуване" се отнася не до вида гласуване, а означава последното гласуване по даден въпрос.

2. Не се допускат обяснения на вот при гласуване по процедурни въпроси.
3. Когато предложение за законодателен акт или доклад са били включени в дневния ред на Парламента по реда на член 138, членовете на ЕП могат да представят писмени обяснения на вота по реда на параграф 1.

Както писмените, така и устните обяснения трябва да имат пряко отношение към гласувания текст.

Член 171

Спорове относно гласуването

1. Председателят обявява началото и края на гласуването.
2. След като председателят е обявил началото на гласуването, никой, с изключение на самия него, не може да взема думата до обявяване на края на гласуването.
3. Процедурни въпроси, свързани с действителността на гласуването, могат да се повдигат, след като председателят е обявил края на гласуването.
4. След като резултатът от гласуването с вдигане на ръка бъде обявен, всеки член на ЕП може да поиска проверка на резултата чрез електронната система за гласуване.

5. Председателят решава дали обявеният резултат е действителен. Решението е окончателно.

ГЛАВА 6

ПРОЦЕДУРНИ ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Член 172

Процедурни предложения

1. Думата се дава с предимство за едно от следните процедурни предложения:
 - а) искане за обявяване на недопустимост (член 174);
 - б) искане за връщане за ново разглеждане в комисия (член 175);
 - в) искане за закриване на разискванията (член 176);
 - г) искане за отсрочване на разисквания или на гласуване (член 177); или
 - д) искане за прекъсване или закриване на заседанието (член 178).

Във връзка с тези предложения, освен техният автор, се изслушват единствено: един изказващ се "за" и един "против" предложението, както и председателят или докладчикът на компетентната комисия.

2. Времето за изказване не може да надвишава една минута.

Член 173

Нарушения на правилника

1. Думата може да се даде на всеки член на ЕП, за да обърне внимание на председателя за евентуално неспазване на Правилника за дейността на ЕП. Членът на ЕП трябва първо да посочи члена от правилника, на който се позовава.
2. Исканията за изказване във връзка с нарушения на правилника имат предимство пред всяко друго искане на думата.
3. Времето за изказване не може да надвишава една минута.
4. Председателят незабавно се произнася по всяко посочено нарушение в съответствие с Правилника за дейността на ЕП и обявява решението си веднага след изказването. Решението на председателя не подлежи на гласуване.
5. По изключение той може да заяви, че ще обяви решението си по-късно, но след не повече от двадесет и четири часа от повдигането на въпроса за нарушението. Отлагането на произнасянето на решението не води до отсрочване на разискванията. Председателят може да отнесе въпроса до компетентната комисия.

Исканията за изказване във връзка с неспазване на правилника трябва да се отнасят за точката от дневния ред, която се разглежда в момента. В подходящ момент, например след приключване на разискванията по тази точка или преди прекъсване на заседанието, председателят може да даде думата за изказване по повод на неспазване на правилника, свързано с друг въпрос.

Член 174

Искане за обявяване на недопустимост

1. В началото на разискванията по конкретна точка от дневния ред, може да се оспори нейната допустимост. Подобно искане незабавно се поставя на гласуване.

Намерението да се оспори допустимостта трябва да бъде заявено не по-късно от двадесет и четири часа предварително на председателя, който незабавно уведомява за това Парламента.

2. Ако искането за обявяване на недопустимост бъде подкрепено, Парламентът незабавно преминава към следващата точка от дневния ред.

Член 175

Връщане за ново разглеждане в комисия

1. Връщане за ново разглеждане в комисия може да бъде поискано от политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП при определянето на дневния ред или преди началото на разискванията.

Намерението за внасяне на искане за връщане за ново разглеждане в комисия се заявява най-малко двадесет и четири часа предварително на председателя, който незабавно уведомява за това Парламента.

2. Връщане за ново разглеждане в комисия може също така да бъде поискано от политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП преди или по време на гласуване. Предложението незабавно се поставя на гласуване.

3. Искане за връщане може да се прави само веднъж на всеки от различните етапи на процедурата.

4. Връщането за ново разглеждане в комисия води до прекъсване на обсъждането на точката.

5. Парламентът може да определи срок, в който комисията да докладва заключенията си.

Член 176

Закриване на разискванията

1. По предложение на председателя или по искане на политическа група или на най-малко четиридесет членове на ЕП разискванията могат да бъдат закрити и преди да е изчерпан списъкът на изказващите се. Предложението или искането се поставя незабавно на гласуване.

2. Ако предложението или искането бъде прието, право на изказване има само по един член на ЕП от всяка политическа група, чиито представители не са взели участие в разискванията до този момент.

3. След изказванията по параграф 2 разискванията се закриват и Парламентът пристъпва към гласуване на обсъдения въпрос, освен ако времето за гласуване е било определено предварително.

4. Ако предложението или искането бъде отхвърлено, то не може да бъде внасяно повторно в хода на същите разисквания, освен от председателя.

Член 177

Отсрочване на разискванията и на гласуването

1. В началото на разискванията по дадена точка от дневния ред политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП могат да поискат отлагане на разискванията за определена дата и час. Искането незабавно се поставя на гласуване.

Намерението за внасяне на искане за отсрочване на разискванията се заявява най-малко двадесет и четири часа предварително на председателя, който незабавно уведомява за това Парламента.

2. Ако искането бъде прието, Парламентът преминава към разглеждане на следващата точка от дневния ред. Отсроченото разискване се възобновява на определената дата и час.

3. Ако искането бъде отхвърлено, то не може да се отправя повторно до края на същата месечна сесия.

4. Преди или по време на гласуване политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП могат да предложат отлагане на гласуването. Предложението незабавно се поставя на гласуване.

Във всяко решение на Парламента за отлагане на разискванията за следваща месечна сесия се посочва месечната сесия, в чийто дневен ред те ще бъдат включени, като, разбира се, дневният ред за тази месечна сесия се съставя по реда на членове 137 и 140.

Член 178

Прекъсване или закриване на заседанието

Заседанието може да бъде прекъснато или закрито по време на разисквания или гласуване, ако Парламентът вземе такова решение по предложение на председателя или по искане на политическа група или на най-малко четиридесет членове на ЕП. Предложението или искането се поставя на гласуване незабавно.

ГЛАВА 7

ПУБЛИЧНОСТ НА ДЕЙНОСТТА НА ПАРЛАМЕНТА

Член 179

Протоколи

1. Протоколът от всяко заседание, в който подробно се описват заседанието и решенията на Парламента и имената на изказалите се, се раздава най-малко половин час преди началото на следобедната част на следващото заседание.

В контекста на законодателната процедура всички изменения, приети от Парламента, също се считат за решения по смисъла на тази разпоредба, включително в случай на окончателно отхвърляне на предложението на Комисията по член 56, параграф 1 или съответно на отхвърляне на позицията на Съвета по член 65, параграф 3.

2. В началото на следобедната част на всяко заседание председателят предлага на Парламента да одобри протокола от предходното заседание.

3. Ако протоколът бъде оспорен, Парламентът, при необходимост, решава дали поисканите промени трябва да бъдат взети под внимание. Никой член на ЕП не може да се изказва по тази тема повече от една минута.

4. Протоколът се подписва от председателя и от генералния секретар и се съхранява в архивите на Парламента. Протоколите се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 180

Приети текстове

1. Приетите от Парламента текстове се публикуват непосредствено след гласуването. Те се представят на Парламента заедно с протокола от съответното заседание и се съхраняват в архивите на Парламента.

2. Приетите от Парламента текстове подлежат на правно-езикова редакция под отговорността на председателя на Европейския парламент. Когато такива текстове са приети въз основа на споразумение, постигнато между Парламента и Съвета, окончателното редактиране на текстовете се извършва от двете институции при условията на тясно сътрудничество и взаимно съгласие.

3. Процедурата по член 216 се прилага когато, за да се гарантира последователността и качеството на текста в съответствие с изразената от Парламента воля, са необходими адаптации, които надхвърлят отстраняването на печатни грешки или корекции, необходими за гарантиране на съответствието между всички езикови версии, на тяхната езикова правилност и терминологична последователност.

4. Позициите на Парламента, приети в рамките на обикновената законодателна процедура, са под формата на консолидиран текст. Когато гласуването на Парламента не е извършено въз основа на споразумение със Съвета, в консолидирания текст се посочват всички приети изменения.

5. След финализирането им приетите текстове се подписват от председателя и генералния секретар и се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 181

Пълни стенографски протоколи

1. За всяко пленарно заседание се съставя пълен стенографски протокол на всички официални езици.

2. От ораторите се изисква да върнат коригирания текст на изказванията си в секретариата в срок от една седмица.

3. Пълните стенографски протоколи се публикуват като приложение към *Официален вестник на Европейския съюз*.

4. Членовете на ЕП могат да поискат превод на извлечения от пълния стенографски протокол в кратък срок.

Член 182

Аудиовизуални записи на разискванията

Незабавно след всяко пленарно заседание се подготвят и публикуват в интернет аудиовизуални записи на разискванията, включително и на звука от всички преводачески кабинни.

ДЯЛ VII

КОМИСИИ И ДЕЛЕГАЦИИ

ГЛАВА I

КОМИСИИ – СЪЗДАВАНЕ И ПРАВОМОЩИЯ

Член 183

Създаване на постоянни комисии

По предложение на Председателския съвет Парламентът създава постоянни комисии, чиито правомощия се уреждат в съответното приложение към настоящия правилник¹⁸. Членовете на тези комисии се избират на първата месечна сесия на новоизбрания Парламент и отново след две години и половина.

Правомощията на постоянните комисии могат да бъдат определени и в друг момент, различен от деня на тяхното създаване.

Член 184

Създаване на специални комисии

По предложение на Председателския съвет Парламентът може по всяко време да създава специални комисии, чиито правомощия, състав и срок на действие се определят едновременно с решението за създаването им; срокът на действие на специалната комисия не може да бъде по-дълъг от дванадесет месеца, освен ако след изтичане на този срок Парламентът реши да го удължи.

Тъй като правомощията, съставът и срокът на действие на специалните комисии се определят в момента на вземане на решение за тяхното създаване, Парламентът не може впоследствие да реши да промени техните правомощия, като ги разшири или ограничи.

Член 185

Анкетни комисии

1. По искане на една четвърт от всички свои членове Парламентът може да създаде анкетна комисия за разследване на твърдения за нарушения или неправилно прилагане на правото на Съюза, които може да са били извършени от институция или орган на Европейския съюз, от публичен административен орган на държава-членка или от лица, оправомощени от правото на Съюза да го прилагат.

Решението за създаване на анкетна комисия се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* в едномесечен срок. Наред с това Парламентът взема всички необходими мерки за възможно най-широкото огласяване на това решение.

2. Начинът на работа на анкетната комисия се определя от разпоредбите на настоящия правилник относно комисиите, освен ако изрично е предвидено друго в настоящия член и в Решението на Европейския парламент, Съвета и Комисията от 19 април 1995 г. за реда и условията за упражняване на правото на разследване на Европейския парламент, което е приложено към настоящия правилник¹⁹.

¹⁸Вж. приложение VII.

¹⁹Вж. приложение IX.

3. Искането за създаване на анкетна комисия трябва да има точно определен предмет на разследване и да съдържа подробно изложение на мотивите. По предложение на Председателския съвет Парламентът решава дали да създаде комисията и ако вземе такова решение, определя нейния състав в съответствие с разпоредбите на член 186.

4. Анкетната комисия приключва дейността си с представянето на доклад в срок до дванадесет месеца. Парламентът може да реши да удължи този срок два пъти с по три месеца.

Единствено пълноправни членове, а в тяхно отсъствие – постоянни заместници, имат право на глас в анкетната комисия.

5. Анкетната комисия избира свой председател и двама заместник-председатели и назначава един или повече докладчици. Комисията може също да възложи отделни отговорности, функции или конкретни задачи на свои членове, които впоследствие трябва подробно да докладват пред нея.

При необходимост или в неотложен случай, в интервалите между отделните заседания, бюро на анкетната комисия изпълнява правомощията на комисията, като действията му подлежат на одобрение на следващото заседание на комисията.

6. Ако дадена анкетна комисия счита, че някое от нейните правомощия е нарушено, тя предлага на председателя да предприеме необходимите мерки.

7. Анкетната комисия може да се обръща към институциите или лицата по член 3 от решението, цитирано в параграф 2, с цел провеждане на изслушване или получаване на документи.

Пътните и дневните разноски на членовете и длъжностните лица на институциите и органите на Съюза се поемат от съответните институции. Пътните и дневните разноски на другите лица, които се явяват пред анкетна комисия, се възстановяват от Европейския парламент в съответствие с разпоредбите, приложими за изслушването на експерти.

Всяко лице, призовано да даде показания пред анкетна комисия, може да се позовава на правата, с които би се ползвало, ако се явяваше в качеството си на свидетел пред съдебен орган в страната на произхода си. Преди лицето да направи изявление пред комисията, то трябва да бъде уведомено за правата си.

По отношение на използваните езици анкетната комисия прилага разпоредбите на член 146. Независимо от това, бюро на комисията:

- може да ограничи устния превод до официалните езици на участващите в обсъждането, ако намери това за необходимо по съображения за поверителност;
- взема решения относно писмения превод на получените документи по начин, който гарантира, че комисията може да проведе разискванията си ефективно и бързо, при спазване на необходимата степен на секретност и поверителност.

8. Председателят на анкетната комисия заедно с бюро следва да следи за спазването на секретността или поверителността на разискванията и надлежно предупреждава членовете на комисията за това.

Председателят също така изрично се позовава на разпоредбите на член 2, параграф 2 от решението, цитирано по-горе. Прилагат се разпоредбите на приложение VIII, част А от настоящия правилник.

9. Изпратените секретни или поверителни документи се разглеждат при използване на технически мерки, които гарантират, че единствено отговарящите за конкретния случай членове имат личен достъп до тях. Въпросните членове тържествено се заклеват да не предоставят на никое друго лице достъп до секретна или поверителна информация в съответствие с настоящия член и да използват тази информация изключително за целите на изготвянето на техния доклад за анкетната комисия. Заседанията се провеждат в помещения, оборудвани по начин, който не позволява заседанията да бъдат слушани от неупълномощени лица.

10. След приключване на работата си анкетната комисия представя на Парламента доклад за резултатите от дейността си, съдържащ мненията на малцинството, ако има такива, в съответствие с условията на член 52. Докладът се публикува.

По искане на анкетната комисия Парламентът провежда разисквания по доклада на следващата месечна сесия след неговото внасяне.

Комисията може също така да внесе в Парламента проектопрепоръка, адресирана до институциите или органите на Европейския съюз или на държавите-членки.

11. Председателят възлага на компетентната комисия съгласно приложение VII да следи за предприемането на съответни действия в резултат от работата на анкетната комисия и ако е необходимо да докладва за тях. Той взема всички допълнителни мерки, считани за необходими с оглед на практическото прилагане на заключенията от анкетата.

Единствено предложението на Председателския съвет относно състава на анкетната комисия (параграф 3) е открито за изменения по реда на член 186, параграф 2.

Не могат да се внасят изменения по отношение на предмета на анкетата, така както е определен от една четвърт от всички членове на ЕП (параграф 3), както и по отношение на срока, предвиден в параграф 4.

Член 186

Състав на комисииите

1. Членовете на комисииите и на анкетните комисии се избират след издигането на съответните кандидатури от политическите групи и от независимите членове на ЕП. Председателският съвет внася предложенията в Парламента. Доколкото е възможно, съставът на комисииите отразява състава на Парламента.

Когато член на ЕП смени политическата си група, той запазва за остатъка от мандата си от две години и половина, членството си в парламентарни комисии. Въпреки това, ако в резултат на смяната на политическата група се променя справедливото представителство на различните политически възгледи в комисията, Председателският съвет прави нови предложения за състава на тази комисия по предвидения във второто изречение на параграф 1 ред, като се гарантират индивидуалните права на съответните членове на ЕП.

Пропорционалното разпределение на местата в комисия между политическите групи не трябва да се отклонява от най-близкото съответно цяло число. Ако дадена група реши да не заеме места в определена комисия, въпросните места остават свободни и комисията намалява своята численост със съответния брой членове. Не може да се позволява размяна на места между политически групи.

2. Изменения на предложенията на Председателския съвет се допускат само ако са предложени от най-малко четиридесет членове на ЕП. Парламентът гласува тези изменения с таен вот.

3. За избрани се считат членовете на ЕП, чиито имена фигурират в предложенията на Председателския съвет, евентуално изменени съгласно параграф 2.

4. Когато дадена политическа група не успее да представи кандидатури за анкетна комисия по реда на параграф 1 в срока, определен от Председателския съвет, последният внася в Парламента единствено кандидатурите, представени пред него в срок.

5. Председателският съвет може да реши временно да попълни свободните места в дадена комисия със съгласието на лицата, които ще бъдат назначени, и при спазване на разпоредбите на параграф 1.

6. Всички подобни промени се внасят в Парламента за утвърждаване на следващото заседание.

Член 187

Заместници

1. Политическите групи и независимите членове на ЕП могат да определят за всяка комисия постоянни заместници, чийто брой е равен на броя на пълноправните членове, представляващи тези групи или независимите членове на ЕП в комисията. Председателят се уведомява за това. Постоянните заместници имат право да присъстват и да се изказват на заседанията на комисията и, ако пълноправният член отсъства, да участват в гласуването.

2. Освен това, в отсъствието на пълноправен член и когато няма определени заместници или те отсъстват, постоянни член на комисията може да направи необходимото, за да бъде представляван на заседанията от друг член на същата политическа група, който ще има право да гласува. Името на заместника се съобщава на председателя на комисията преди началото на гласуването.

Параграф 2 се прилага mutatis mutandis по отношение на независимите членове на ЕП.

Предварителното уведомяване, предвидено в последното изречение на параграф 2, се прави преди края на разискванията или преди началото на гласуването по точката или точките от дневния ред, за които пълноправният член бива заместван.

* * *

Разпоредбите на настоящия член съдържат два елемента, които са ясно определени в текста:

- *една политическа група не може да има повече постоянни заместници в дадена комисия, отколкото пълноправни членове;*
- *само политическите групи имат право да назначават постоянни заместници, при единственото условие да уведомят председателя.*

В заключение:

- *качеството на постоянен заместник зависи единствено от членството в определена политическа група;*

- когато броят на пълноправните членове от една политическа група в дадена комисия се промени, съобразно с това се променя максималният брой на постоянните заместници, които тя може да назначи във въпросната комисия;
- когато даден член на ЕП смени политическата си група, той не може да запази качеството си на постоянен заместник, което е имал по силата на членството в първоначалната си група;
- член на комисията не може при никакви обстоятелства да бъде заместник на свой колега, който принадлежи към друга политическа група.

Член 188

Функции на комисииите

1. Постоянните комисии разглеждат въпроси, отнесени до тях от Парламента, или извън сесиите, разпределени им от председателя от името на Председателския съвет. Компетентността на специалните комисии и на анкетните комисии се определя при тяхното създаване; те нямат право да отправят становища до останалите комисии.

(Вж. тълкуването към член 184)

2. Ако постоянна комисия се обяви за некомпетентна да разгледа определен въпрос, както и в случай на спор за компетентност между две или повече постоянни комисии, въпросът за компетентността се отнася до Председателския съвет в срок от четири работни седмици от обявяването на пленарно заседание на разпределянето на въпроса за разглеждане от комисията.

Председателският съвет взема решение в срок от шест седмици въз основа на препоръка на Съвета на председателите на комисии или, ако не се очаква подобна препоръка, по препоръка на председателя на последния. Ако в този срок Председателският съвет не е взел решение, препоръката се счита за одобрена.

Председателите на комисии могат да встъпват в споразумение с председатели на други комисии относно разпределянето на даден въпрос за разглеждане от дадена комисия ако, по необходимост, е получено разрешение за процедура с асоциирани комисии съгласно член 50.

3. Ако две или повече постоянни комисии са компетентни по определен въпрос, едната комисия се определя за водеща, а останалите - за подпомагащи.

Въпреки това, даден въпрос не може да бъде разпределен на повече от три комисии едновременно, освен ако по основателни причини се вземе решение за отклоняване от това правило при условията, предвидени в параграф 1.

4. Две или повече комисии или подкомисии могат съвместно да разглеждат въпроси, попадащи в тяхната компетентност, но не и да вземат решение.

5. Със съгласието на Бюрото на Парламента всяка комисия може да възложи на един или повече от своите членове осъществяването на проучвателна или информационна мисия.

Член 189

Комисия, компетентна за проверка на пълномощията

Една от комисиите, създадени в съответствие с разпоредбите на настоящия правилник, отговаря за проверката на пълномощията и за изготвянето на решенията по възражения във връзка с действителността на изборите.

Член 190

Подкомисии

1. С предварителното съгласие на Председателския съвет всяка постоянна или специална комисия може, в интерес на своята работа, да създаде една или повече подкомисии, като същевременно определи техния състав съгласно член 186 и област на компетентност. Подкомисиите се отчитат пред комисията, която ги е създадала.
2. Процедурата за работа на подкомисиите е същата като тази на комисиите.
3. Заместниците имат право да участват в заседанията на подкомисиите при условията, приложими за комисиите.
4. Прилагането на тези разпоредби трябва да гарантира взаимозависимостта между подкомисията и комисията, в рамките на която тя е създадена. За тази цел всички пълноправни членове на подкомисията се избират измежду членовете на основната комисия.

Член 191

Бюро на комисия

1. На първото заседание на комисията след избирането на нейните членове по реда на член 186 тя избира бюро, състоящо се от председател и заместник-председатели, които се гласуват поотделно. Броят на заместник-председателите, които да бъдат избрани, се определя от Парламента по предложение на Председателския съвет.

Тази разпоредба не изключва възможността председателят на основната комисия да включи председателите на подкомисиите в работата на бюрото, нито пък да им позволи да председателстват разисквания, посветени конкретно на въпроси от компетентността на съответната подкомисия - напротив тя дава такава възможност, при условие че този начин на работа бъде сведен в своята цялост до знанието на бюрото и получи неговото одобрение.

2. Когато броят на кандидатурите съответства на броя на местата, които следва да бъдат попълнени, кандидатите могат да бъдат избрани чрез акламация.

В противен случай или по искане на една шеста от членовете на комисията, изборът се произвежда чрез тайно гласуване.

Ако има само един кандидат, той се избира с абсолютно мнозинство от подадените гласове, които включват гласовете "за" и "против".

Ако на първия тур има повече от един кандидат, избран е този, който получи абсолютно мнозинство от подадените гласове, съгласно предходната алинея. На втория тур за избран се смята кандидатът, получил най-голям брой гласове. При равен брой гласове, избран е по-възрастният кандидат.

Когато се налага втори тур, могат да бъдат издигани нови кандидатури.

Член 192

Координатори за комисии и докладчици в сянка

1. Политическите групи могат да определят един от своите членове за координатор.
2. При необходимост, координаторите за съответната комисия се свикват от нейния председател, за да подготвят решенията, които следва да бъдат взети от комисията, по-конкретно решенията относно процедурата и назначаването на докладчици. Комисията може да делегира на координаторите правомощие за вземане на определени решения, с изключение на решения за приемането на доклади, становища или изменения. Заместник-председателите могат да бъдат поканени да участват в заседанията на координаторите за комисии в съвещателно качество. Координаторите се стремят към постигането на консенсус. Когато не може да бъде постигнат консенсус, те могат да действат единствено с мнозинство, което ясно представлява широкото мнозинство в комисията, като съответно се вземе предвид числеността на различните групи.
3. Политическите групи могат за всеки доклад да определят докладчик в сянка, който да следи напредъка на съответния доклад и да намира компромиси в рамките на комисията от името на групата. Имената на докладчиците в сянка се съобщават на председателя на комисията. Комисията, по предложение на координаторите, може по-конкретно да взема решение за включване на докладчика в сянка при търсенето на споразумение със Съвета при обикновената законодателна процедура.

ГЛАВА 2

КОМИСИИ - НАЧИН НА РАБОТА

Член 193

Заседания на комисиите

1. Комисията заседава, когато бъде свикана от своя председател или по инициатива на председателя на Парламента.
2. Комисията и Съветът могат да вземат участие в заседанията на комисията по покана на нейния председател, отправена от името на комисията.

Със специално решение комисията може да покани и всяко друго лице да присъства и да се изказва на нейно заседание.

По аналогия, решението относно присъствието на сътрудниците на членовете на комисията на заседанията на комисията, се взема от самата комисия.

Със съгласието на Бюрото водещата комисия може да организира изслушване на експерти, ако счита, че това е особено важно за ефективността на нейната работа по определен въпрос.

Подпомагащите комисии могат, ако желаят, да присъстват на това изслушване.

3. Без да се накърнява член 49, параграф 6 и ако комисията не реши друго, членовете на ЕП могат да присъстват на заседанията на комисии, в които не членуват, но не могат да участват в разискванията им.

Въпреки това, тези членове на ЕП могат да получат разрешението на комисията да вземат участие в нейната работа със съвещателен глас.

Член 194

Протоколи от заседанията на комисиите

Протоколът от всяко заседание на комисията се раздава на всички нейни членове и се внася за одобрение в комисията.

Член 195

Гласуване в комисия

1. Всеки член на ЕП може да предлага изменения за разглеждане в комисия.
2. Комисията може да проведе валидно гласуване, ако присъстват една четвърт от членовете ѝ. Независимо от това, ако преди началото на гласуването една шеста от членовете ѝ поискат това, валидно гласуване може да се проведе, само ако в него са участвали мнозинството от всички членове на комисията.
3. Гласуването в комисията става с вдигане на ръка, освен ако една четвърт от членовете на комисията поискат поименно гласуване. В такъв случай гласуването се провежда по реда на член 167, параграф 2.
4. Председателят на комисията може да участва в разискванията и да гласува, без обаче да има решаващ глас.
5. Въз основа на предложените изменения, вместо да пристъпи към гласуване, комисията може да поиска от докладчика да представи нов проект, в който е взета предвид възможно най-голяма част от измененията. В този случай се определя нов срок за внасяне на предложения към този проект.

Член 196

Разпоредби относно пленарните заседания, приложими към заседанията на комисиите

Членове 12, 13, 14, 17, 18, от 36 до 44, 148, 149, параграф 2 и параграф 10, 152, 154, членове от 156 до 159, член 161, член 163, параграф 1, членове 164, 165, 168, 169, членове от 171 до 174 и членове 177, 178 се прилагат *mutatis mutandis* към заседанията на комисиите.

Член 197

Време за въпроси в комисиите

Комисията може да предвиди време за въпроси, ако вземе такова решение. Всяка комисия сама определя правилата за протичане на времето за въпроси.

ГЛАВА 3

МЕЖДУПАРЛАМЕНТАРНИ ДЕЛЕГАЦИИ

Член 198

Създаване и функции на междупарламентарните делегации

1. По предложение на Председателския съвет Парламентът създава постоянни междупарламентарни делегации и определя техния характер и численост с оглед на

функциите им. Членовете на тези делегации се избират по време на първата или втората месечна сесия на новоизбрания Парламент за срока на парламентарния мандат.

2. Членовете на делегациите се избират, след като на Председателския съвет са били представени кандидатури от отделните политически групи и от независимите членове на ЕП. Председателският съвет внася в Парламента предложения, които целят да осигурят възможно най-справедливо представителство на държави-членки и на политически възгледи. Прилага се член 186, параграфи 2, 3, 5 и 6.

3. Бюрата на делегациите се съставят в съответствие с процедурата, установена за постоянните комисии по член 191.

4. Парламентът определя общите правомощия на отделните делегации. Той може по всяко време да реши да разшири или да ограничи тези правомощия.

5. Разпоредбите по прилагането, необходими за осъществяване на дейността на делегациите, се приемат от Председателския съвет по предложение на Съвета на председателите на делегации.

6. Всеки председател на делегация представя доклад за дейността на делегацията на комисията, компетентна в областта на външните работи и сигурността.

7. Председателят на делегация получава възможност да бъде изслушан от дадена парламентарна комисия, когато в нейния дневен ред е включена точка, която касае кръга на компетентност на делегацията. Същото се прилага на заседанията на делегация за председателя или докладчика на съответната комисия.

Член 199

Сътрудничество с Парламентарната асамблея на Съвета на Европа

1. Органите на Парламента, и по-специално комисииите, си сътрудничат със своите хомолози в Парламентарната асамблея на Съвета на Европа в областите от взаимен интерес с цел подобряване на ефективността на тяхната работа и избягване на дублирането на усилия.

2. Председателският съвет, по споразумение с компетентните органи на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа, определя конкретните мерки за изпълнение на тези разпоредби.

Член 200

Съвместни парламентарни комитети

1. Европейският парламент може да създава съвместни парламентарни комитети с парламентите на държавите, асоциирани към Съюза или с държави, с които са започнали преговори за присъединяване.

Тези комитети могат да отправят препоръки към участващите парламенти. В случая на Европейския парламент препоръките се разпределят на компетентната комисия, която прави предложения за предприемане на определени действия.

2. Общите функции на различните съвместни парламентарни комитети се определят от Европейския парламент и от споразуменията с третите държави.

3. Съвместните парламентарни комитети се ръководят от процедурите, установени в съответните споразумения. Тези процедури се основават на принципа на равенство между делегацията на Европейския парламент и делегацията на съответния парламент.
4. Съвместните парламентарни комитети изготвят собствените си процедурни правила и ги представят за одобрение на Бюрото на Европейския парламент и на ръководството на съответния парламент.
5. Изборът на членовете на делегациите на Европейския парламент в съвместните парламентарни комитети и съставянето на ръководствата на тези делегации се извършват в съответствие с процедурата, предвидена за междупарламентарните делегации.

ДЯЛ VIII

ПЕТИЦИИ

Член 201

Право на петиция

1. Всеки гражданин на Европейския съюз, както и всяко физическо или юридическо лице, което има местопребиваване или седалище в държава-членка, има право да отправи, индивидуално или съвместно с други граждани или лица, петиция до Европейския парламент по въпрос от сферите на дейност на Европейския съюз, който пряко го засяга.

2. Петициите до Европейския парламент трябва да съдържат име, националност и постоянен адрес на всяко от лицата, които ги подават.

3. Когато дадена петиция е подписана от няколко физически или юридически лица, подписалите определят свой представител и заместник-представители, които за целите на настоящия дял се считат за вносители на петицията.

Ако такива лица не бъдат определени, за вносител на петицията се счита първото подписало я лице или друго подходящо лице.

4. Всеки вносител на петиция може по всяко време да оттегли подкрепата си за петицията.

След като всички вносители оттеглят подкрепата си, петицията става нищожна.

5. Петициите трябва да бъдат написани на официален език на Европейския съюз.

Петициите, написани на друг език, се разглеждат само когато вносителят им е приложил превод на официален език. В кореспонденцията на Парламента с вносителя на петицията се използва официалният език, на който е съставен преводът.

Бюрото може да вземе решение петициите и кореспонденцията с вносителите на петиции да се съставят на други езици, които се използват в държава-членка.

6. Петициите се вписват в регистър по реда на тяхното постъпване, ако отговарят на изискванията, предвидени в параграф 2; петициите, които не отговарят на изискванията, се оставят без разглеждане и техният вносител се уведомява за причините за това.

7. Вписаните в регистъра петиции се изпращат от председателя на Парламента на компетентната комисия, която първо се произнася по допустимостта на петицията в съответствие с член 227 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Ако компетентната комисия не успее да постигне единодушие по допустимостта на петицията, тя се обявява за допустима по искане на най-малко една четвърт от членовете на комисията.

8. Петициите, обявени за недопустими от комисията, се оставят без разглеждане; техните вносители се уведомяват за взетото решение и за мотивите за него. По възможност могат да се препоръчат алтернативни средства за защита.

9. По правило, след вписването им в регистъра, петициите стават обществено достъпни документи и Парламентът може да публикува името на вносителя и съдържанието на петицията по съображения за прозрачност.

10. Независимо от разпоредбите на параграф 9, вносителят на петиция може да поиска името му да бъде запазено в тайна с оглед защита на неприкосновеността на неговия личен живот, в който случай Парламентът е длъжен да се съобрази с искането.

Когато твърденията, съдържащи се в петицията не могат да бъдат проверени по причини, свързани с анонимността на вносителя, се иска мнението му относно последващите действия, които да бъдат предприети.

11. Вносителят може да поиска петицията му да бъде разгледана в условията на поверителност, в който случай Парламентът взема подходящи предпазни мерки за гарантиране, че съдържанието ѝ няма да стане публично достояние. Вносителят на петицията бива информиран при какви условия точно ще се прилага настоящата разпоредба.

12. Ако комисията счете за необходимо, тя може да отнесе въпроса до омбудсмана.

13. Петициите, адресирани до Парламента от физически или юридически лица, които не са нито граждани на Европейския съюз, нито имат местопребиваване или седалище в държава-членка, се регистрират отделно и оставят без движение. Председателят изпраща всеки месец справка за такива петиции, получени през предходния месец, посочваща техния предмет, до комисията компетентна за разглеждане на петициите, която може да поиска да се запознае с онези от тях, които желае да разгледа.

Член 202

Разглеждане на петициите

1. Допустими петиции се разглеждат от компетентната комисия в хода на обичайната ѝ дейност чрез разискване на редовно заседание или посредством писмена процедура. Вносителите на петиции могат да бъдат поканени за участие в заседание на комисията, ако тяхната петиция е предмет на разискването, или ако те поискат да присъстват. Правото на изказване се дава на вносителите на петиции по преценка на председателя.

2. Във връзка с допустима петиция комисията може да реши да изготви доклад по собствена инициатива съгласно член 48, параграф 1 от Правилника за дейността или да внесе в Парламента кратко предложение за резолюция, при условие че няма възражения от страна на Председателския съвет. Такива предложения за резолюции се включват в дневния ред на месечна сесия, провеждаща се не по-късно от осем седмици след приемането им в комисия. Те се поставят на едно гласуване и без разисквания, освен ако Председателският съвет реши по изключение да приложи член 139 от Правилника за дейността.

Съгласно член 49 и приложение VII комисията може да иска становища от други комисии със специална компетентност по разглеждания въпрос.

3. Когато докладът се отнася по-конкретно до прилагането или тълкуването на правото на Съюза, или до предложения за промени в действащото законодателство, комисията, компетентна по предмета на предложението, се асоциира в съответствие с член 49, параграф 1 и член 50, първо и второ тире. Водещата комисия приема без гласуване предложенията за части от предложението за резолюция, получено от компетентна по предмета на предложението комисия, които се отнасят до прилагането или тълкуването на правото на Съюза, или до промени в действащото законодателство. Ако водещата комисия не приеме тези предложения, асоциираната комисия може да ги внесе направо в парламента.

4. Създава се електронен регистър, чрез който гражданите могат да подкрепят или да оттеглят подкрепата си за вносителя на дадена петиция, като положат своя електронен подпис под петициите, които са обявени за допустими и вписани в регистъра.

5. При извършване на проверки по петиции, установяване на факти или търсене на решения комисията може да организира констативни посещения в засегнатата от петицията държава-членка или регион.

Докладите за посещенията се съставят от участниците в тях. След одобрение от комисията, те се изпращат до председателя на Парламента.

6. Парламентарната комисия може да поиска съдействие от Комисията, по-специално чрез информация относно прилагането или спазването на правото на Съюза, както и чрез предоставяне на каквато и да било информация или документи, имащи отношение към петицията. Представители на Комисията са поканени да участват в заседанията на парламентарната комисия.

7. Парламентарната комисия може да поиска от председателя на Парламента да изпрати становището или препоръката ѝ на Комисията, Съвета или съответния орган на държавата-членка с оглед предприемане на действия или даване на отговор.

8. На всеки шест месеца комисията информира Парламента за резултата от нейните разисквания.

По-специално, комисията уведомява Парламента за мерките, предприети от Съвета или от Комисията по отношение на петициите, които Парламентът е отнесъл до тях.

9. Вносителят на петицията бива уведомен за взетото от комисията решение и мотивите за него.

Когато завърши разглеждането на допустима петиция, процедурата по разглеждане на петицията се обявява за приключена и вносителят ѝ бива уведомен за това.

Член 203

Публичност на петициите

1. Петициите, вписани в регистъра по член 201, параграф 6, както и по-важните решения във връзка с процедурата по тяхното разглеждане, се обявяват на пленарно заседание. Тези съобщения се включват в протоколите от заседанието.

2. Заглавието и резюмето на текста на петициите, вписани в регистъра, заедно с текстовете на становищата и най-важните решения, взети във връзка с разглеждането на петициите, се въвеждат в база данни, до която има публичен достъп, при условие че вносителят на петицията е съгласен с това. Поверителните петиции се съхраняват в архивите на Парламента, на разположение на неговите членове за справки.

ДЯЛ IX

ОМБУДСМАН

Член 204

Избиране на омбудсмана

1. В началото на всеки парламентарен мандат, председателят, веднага след неговото избиране или в случаите по параграф 8, отправя покана за издигането на кандидатури за поста омбудсман и определя срок за тяхното представяне. Поканата се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Кандидатурите трябва да са подкрепени от най-малко четиридесет членове на ЕП, които са граждани на най-малко две държави-членки.

Всеки член на ЕП може да подкрепи само една кандидатура.

Кандидатурите трябва да са придружени от всички необходими документи, доказващи по безспорен начин, че кандидатът отговаря на условията, предвидени в правилата относно омбудсмана.

3. Кандидатурите се изпращат на компетентната комисия, която може да поиска да изслуша кандидатите.

Изслушванията са открити за всички членове на ЕП.

4. Списъкът на допустимите кандидатури по азбучен ред се поставя на гласуване в Парламента.

5. Гласуването е тайно, като изборът се определя от мнозинството на подадените гласове.

Ако на двата първи тура не бъде избран нито един кандидат, остават само двамата кандидати, получили най-голям брой от гласовете на втория тур.

При равен брой гласове, за избран се счита по-възрастният кандидат.

6. Преди началото на гласуването председателят се уверява, че присъстват поне половината от всички членове на Парламента.

7. Избраният кандидат незабавно полага клетва пред Съда.

8. Омбудсманът изпълнява функциите си до встъпване в длъжност на неговия наследник, освен в случай на смърт или освобождаване от длъжност.

Член 205

Дейност на омбудсмана

1. Решението относно правилата и общите условия за изпълнението на функциите на омбудсмана, както и разпоредбите по прилагането на това решение, приети от омбудсмана, се прилагат към настоящия правилник²⁰ за сведение.

2. В съответствие с член 3, параграфи 6 и 7 от горепосоченото решение омбудсманът информира Парламента за случаите на лошо администриране, по които компетентната

²⁰Вж. приложение XI.

комисия може да изготви доклад. Също така, в съответствие с член 3, параграф 8 от горепосоченото решение, в края на всяка годишна сесия омбудсманът внася в Парламента доклад за резултатите от извършените от него проверки. Компетентната комисия изготвя доклад, който се внася в Парламента за обсъждане.

3. Омбудсманът може също да информира компетентната комисия по нейно искане или да бъде изслушван от нея по негова собствена инициатива.

Член 206

Освобождаване на омбудсмана

1. Една десета от всички членове на ЕП могат да поискат освобождаване на омбудсмана, ако той е престанал да отговаря на условията за изпълнение на неговите функции или е извършил сериозно нарушение.

2. Искането се изпраща на омбудсмана и на компетентната комисия, която, ако реши с мнозинство от членовете си, че искането е основателно, представя доклад на Парламента. По негово искане омбудсманът се изслушва преди гласуването на доклада. След разисквания Парламентът взема решение с тайно гласуване.

3. Преди началото на гласуването председателят се уверява, че присъстват половината от всички членове на ЕП.

4. Ако след положителен вот за освобождаване на омбудсмана той откаже да подаде оставка, най-късно до месечната сесия след тази, през която се е провело гласуването, председателят сезира Съда с искане за своевременно постановяване на съдебно решение за освобождаване на омбудсмана.

С подаване на оставка от омбудсмана процедурата се прекратява.

ДЯЛ X

ГЕНЕРАЛЕН СЕКРЕТАРИАТ НА ПАРЛАМЕНТА

Член 207

Генерален секретариат

1. Парламентът се подпомага от генерален секретар, назначен от Бюрото.

Генералният секретар тържествено се задължава пред Бюрото да изпълнява задълженията си съвестно и напълно безпристрастно.

2. Генералният секретар ръководи секретариат, чиито състав и организация се определят от Бюрото.

3. Бюрото взема решение относно щатното разписание на Генералния секретариат и определя правилата за административното и финансово положение на длъжностните лица и другите служители.

Бюрото определя и за кои категории длъжностни лица и служители намират приложение в цялост или отчасти членове от 11 до 13 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз.

Председателят на Парламента уведомява съответните компетентни институции на Европейския съюз.

ДЯЛ XI

ПРАВОМОЩИЯ И ОТГОВОРНОСТИ, СВЪРЗАНИ С ПОЛИТИЧЕСКИТЕ ПАРТИИ НА ЕВРОПЕЙСКО РАВНИЩЕ

Член 208

Правомощия и отговорности на председателя

Председателят представлява Парламента в отношенията му с политическите партии на европейско равнище съгласно член 20, параграф 4.

Член 209

Правомощия и отговорности на Бюрото

1. Бюрото взема решение относно всяка молба за финансиране, подадена от политическа партия на европейско равнище, както и относно разпределянето на бюджетни кредити между политическите партии - бенефициери. Бюрото съставя списък на бенефициерите и на отпуснатите им средства.
2. Бюрото взема решение относно спирането или намаляването на финансирането и относно възстановяването на недължимо изплатени суми.
3. В края на всяка бюджетна година Бюрото одобрява заключителния доклад за дейността и окончателния финансов отчет на всяка партия - бенефициер.
4. При реда и условията, предвидени в Регламент (ЕО) № 2004/2003 на Европейския парламент и на Съвета, Бюрото може да предостави техническа помощ на политическите партии на европейско равнище в съответствие с постъпилите от тях предложения. Бюрото може да делегира определени решения за предоставяне на техническа помощ на генералния секретар.
5. Във всички случаи по горните параграфи Бюрото действа по предложение на генералния секретар. Освен в случаите по параграфи 1 и 4, преди вземането на решение Бюрото изслушва представителите на съответната политическа партия. То може да се консултира във всеки момент с Председателския съвет.
6. Когато след проверка Парламентът установи, че дадена политическа партия на европейско равнище е престанала да спазва принципите на свобода, демокрация, зачитане на правата на човека и основните свободи и принципа на правовата държава, Бюрото решава да изключи тази партия от финансиране.

Член 210

Правомощия и отговорности на компетентната комисия и на пленарния състав на Парламента

1. По искане на една четвърт от членовете на ЕП, представляващи най-малко три политически групи, председателят, след размяна на мнения с Председателския съвет, възлага на компетентната комисия да провери дали дадена политическа партия на европейско равнище продължава да спазва (по-специално в програмата и в дейността си) принципите, на които се основава Европейският съюз, а именно принципите на свобода, демокрация, зачитане на правата на човека и основните свободи и принципа на правовата държава.

2. Преди внасянето на предложение за решение в Парламента компетентната комисия изслушва представителите на съответната политическа партия и изисква и разглежда становище от комисия от независими видни личности, съгласно Регламент (ЕО) № 2004/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно статута и финансирането на политическите партии на европейско равнище.
3. Парламентът гласува (с мнозинство от подадените гласове) предложението за решение, с което се установява, че съответната политическа партия спазва или не спазва принципите, посочени в параграф 1. Изменения не могат да се внасят. Във всеки случай, ако предложението за решение не събере мнозинство, за прието се счита обратното решение на това, което е било поставено на гласуване.
4. Решението на Парламента се прилага считано от деня на внасяне на искането по параграф 1.
5. Председателят представлява Парламента в комисията от независими видни личности.
6. Компетентната комисия изготвя доклада, предвиден в Регламент (ЕО) № 2004/2003, за прилагането на цитирания регламент и за финансираните дейности и го внася на пленарно заседание.

ДЯЛ XII

ПРИЛАГАНЕ И ИЗМЕНЕНИЕ НА ПРАВИЛНИКА ЗА ДЕЙНОСТТА НА ЕП

Член 211

Прилагане на Правилника за дейността

1. Ако възникне съмнение относно прилагането или тълкуването на настоящия правилник, председателят може да отнесе въпроса до компетентната за неговото разглеждане комисия.

Председателите на комисии могат да направят това, когато такова съмнение възникне в хода на работа на съответната комисия и е свързано с нея.

2. Компетентната комисия решава дали се налага да предложи изменение на настоящия правилник. В такъв случай комисията действа по реда на член 212.

3. Ако комисията реши, че е достатъчно да се даде тълкуване на разпоредбите на действащия правилник, тя изпраща тълкуването си на председателя, който уведомява Парламента на следващата месечна сесия.

4. Ако политическа група или най-малко четиридесет членове на ЕП оспорят тълкуването на комисията, въпросът се поставя на гласуване в Парламента. Приемането на текста става с мнозинство от подадените гласове, при условие че присъстват най-малко една трета от всички членове на ЕП. При отхвърляне въпросът се връща в комисията за преразглеждане.

5. Неоспорените тълкувания и тълкуванията, приети от Парламента, се добавят като обяснителни бележки в курсив към съответния член или членове от правилника.

6. Тълкуванията следва да се вземат предвид при бъдещото прилагане и тълкуване на съответните членове.

7. Компетентната комисия редовно прави преглед на Правилника за дейността на ЕП и тълкуванията.

8. Когато разпоредбите на настоящия правилник предоставят права на определен брой членове на ЕП, този брой автоматично се коригира до най-близкото цяло число, представляващо същия процент от състава на Парламента, винаги когато общият брой на членовете на ЕП се увеличи, по-специално - при разширяване на Европейския съюз.

Член 212

Изменение на Правилника за дейността на ЕП

1. Всеки член на ЕП може да предлага изменения на настоящия правилник и приложенията към него, придружени, ако е необходимо, с кратка обосновка

Предложените изменения се превеждат, отпечатват, разпространяват и разпределят на компетентната комисия, която ги разглежда и решава дали да ги внесе в Парламента.

За целите на прилагане на членове 156, 157 и 161 при разглеждането в пленарно заседание на така предложените изменения, позоваванията в тези членове на "оригиналния текст" или на "предложението за законодателен акт" се считат за позоваване на разпоредбата, която е в сила към съответния момент.

2. Измененията на настоящия правилник се приемат само ако получат гласовете на мнозинството от всички членове на ЕП.
3. Освен ако при гласуването се реши друго, измененията на правилника и на приложенията към него влизат в сила в първия ден от месечната сесия след тяхното приемане.

ДЯЛ XIII

РАЗНИ

Член 213

Символите на Съюза

1. Парламентът признава и приема следните символи на Съюза:
 - знамето, на което е изобразен кръг, съставен от дванадесет златни звезди върху син фон;
 - химна, основан на "Ода на радостта" от Девета симфония на Лудвиг ван Бетовен;
 - девиза "Единство в многообразието".
2. Парламентът чества Деня на Европа на 9 май.
3. Знамето се издига във всички сгради на Парламента и по повод на официални събития. Знамето се използва във всички заседателни зали на Парламента.
4. Химнът се изпълнява при откриването на всяко учредително заседание и на други тържествени заседания, по-специално за приветстване на държавни или правителствени ръководители или за посрещане на нови членове след разширяване.
5. Девизът се възпроизвежда върху официалните документи на Парламента.
6. Бюрото разглежда допълнителното използване на символите в рамките на Парламента. Бюрото определя реда и условията за прилагане на настоящия член.

Член 214

Недовършени дела

В края на последната месечна сесия преди избори всички недовършени парламентарни дела се считат за прекратени при условията на параграф втори от настоящия член.

В началото на всеки парламентарен мандат Председателският съвет взема решение по мотивираните искания от парламентарните комисии и от другите институции за възобновяване или продължаване на разглеждането на подобни въпроси.

Тези разпоредби не се прилагат по отношение на петициите и текстовете, които не изискват решение.

Член 215

Подредба на приложенията

Приложенията към настоящия правилник се подреджат в следните четири раздела:

- а) разпоредби по прилагането на процедури по настоящия правилник, приети с мнозинството от подадените гласове (приложение VII);
- б) разпоредби, приети в изпълнение на конкретни норми на настоящия правилник и в съответствие с процедурите и правилата за мнозинство, предвидени в тях (приложения I, II, III, IV, VI, VIII(A), (B) и (Г) и X);

в) междуинституционални споразумения и други разпоредби, приети по силата на Договорите, които са приложими в Парламента или имат значение за неговото функциониране. Решенията за включването на такива разпоредби като приложения към настоящия правилник се вземат от Парламента с мнозинство от подадените гласове, по предложение на компетентната комисия (приложения VIII (Б), IX, XI, XII, XIII, XIV, XV и XIX).

г) насоки и кодекси за поведение, приети от съответните органи на Парламента (приложения XVI, XVII, XVIII и XX).

Член 216

Поправки

1. Когато в текст, приет от Парламента, бъде открита грешка, председателят по целесъобразност сезира компетентната комисия с проект на поправка.

2. Когато в текст, който е приет от Парламента и по който е постигнато споразумение с други институции, бъде открита грешка, председателят, преди да продължи съгласно параграф 1, се стреми да получи съгласието на тези институции относно необходимите поправки.

3. Компетентната комисия разглежда проекта на поправка и го внася в Парламента, след като се увери, че е налице грешка, която може да бъде поправена по предложения начин.

4. Поправката се обявява на следващата месечна сесия. Тя се счита за приета, освен ако най-късно до четиридесет и осем часа от обявяването ѝ политическа група или най-малко четиридесет членове на Парламента пожелаят да бъде поставена на гласуване. Ако поправката не бъде одобрена, тя се връща за ново разглеждане в компетентната комисия, която може да предложи изменен вариант на поправката или да прекрати процедурата.

5. Одобрените поправки се публикуват по същия начин, както и текстът, за който се отнасят. Разпоредбите на член 72, 73 и 74 се прилагат с необходимите изменения.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Разпоредби за прилагането на член 9, параграф 1 от Правилника - прозрачност и финансови интереси на членовете на Парламента

Член 1

1. Преди да се изказва в Парламента или в някой от неговите органи, както и ако бъде предложен за докладчик, всеки член на ЕП, който има пряк финансов интерес от обсъждания въпрос, разкрива устно този интерес.

2. За да може да бъде надлежно издигната кандидатурата на даден член на ЕП за мандатна длъжност в Парламента или в някой от неговите органи, по реда на членове 13, 191 или член 198, параграф 2 от Правилника за дейността на ЕП или за да може да участва в официална делегация по член 68 или член 198, параграф 2, съответният член на ЕП трябва надлежно да е попълнил предвидената в член 2 декларация.

Член 2

Квесторите поддържат регистър, в който всеки член на ЕП декларира лично и подробно:

- а) професионалните си дейности и всички други функции или дейности, изпълнявани срещу възнаграждение;
- б) всяко възнаграждение, получавано от него във връзка с упражняван мандат в друг парламент;
- в) всяка помощ - финансова, материална или свързана с персонал, която получава в допълнение към осигуряваната от Парламента, и която му се предоставя във връзка с неговата политическа дейност от трети лица, като самоличността на последните се посочва.

Членовете на ЕП се въздържат от получаване на всякакви други подаръци или облаги при изпълнението на служебните си задължения.

Декларациите в регистъра се правят на личната отговорност на съответния член на ЕП и трябва да се актуализират всяка година.

Периодично Бюрото може да изготвя списък с въпроси, които счита, че трябва да бъдат декларирани в регистъра.

Ако след като бъде надлежно поканен, даден член на ЕП не изпълни задължението си да подаде декларация съгласно букви а) и б), председателят му напомня още веднъж да подаде декларацията в срок от два месеца. Ако декларацията не бъде подадена в срок, името на съответния член на ЕП, заедно с посочване на извършеното нарушение, се публикуват в протокола от първия ден на всяка месечна сесия след изтичането на срока. Ако и след публикуването на нарушението членът на ЕП продължи да отказва да подаде декларацията, председателят прилага разпоредбите на член 153 от Правилника за временно отстраняване на съответния член на ЕП.

Председателите на обединения от членове на ЕП, както интергрупи, така и други неформални обединения на членове на ЕП, са длъжни да декларират всяка помощ, без значение дали парична или в натура (напр. секретарска помощ), която, ако бъде предложена на отделни членове на ЕП, следва да се декларира съгласно настоящия член.

Квесторите отговарят за поддържането на регистър и за изготвянето на подробни правила за декларирането на външна помощ от страна на такива обединения.

Член 3

Регистърът е публичен.

До него може да бъде осигурен публичен достъп по електронен път.

Член 4

За членовете на ЕП са в сила задълженията за деклариране на имущество съгласно законодателството на държавата-членка, в която са избрани.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Протичане на времето за въпроси по член 116 от Правилника за дейността на ЕП

A. Насоки

1. Допускат се само въпроси, които:

- са кратки и формулирани така, че да позволят кратък отговор;
- са от компетентността и отговорността на Комисията и на Съвета и са от общ интерес;
- не изискват предварително задълбочено проучване или изследване от страна на съответната институция;
- са ясно формулирани и се отнасят до конкретен проблем;
- не съдържат твърдения или оценки;
- не се отнасят до строго лични въпроси;
- не целят получаването на документи или статистическа информация;
- са съставени във въпросителна форма.

2. Не се допуска въпрос, свързан с тема, която вече е включена в дневния ред за обсъждане с участието на заинтересуваната институция.

3. Не се допуска въпрос, ако същият или сходен на него въпрос е бил зададен и е получил отговор през последните три месеца, освен ако има ново развитие или вносителът на въпроса иска да получи допълнителна информация. В първия случай на вносителя се дава копие от въпроса и отговора.

Уточняващи въпроси

4. След отговора на въпроса всеки член на Парламента може да зададе уточняващ въпрос към всеки въпрос. Той може да зададе най-много два уточняващи въпроса.

5. Уточняващите въпроси трябва да отговарят на условията за допустимост, изложени в настоящите насоки.

6. Председателят се произнася по допустимостта на уточняващите въпроси и ограничава техния брой, така че всеки член на Парламента, който е задал въпрос, да може да получи отговор на него.

Председателят не е длъжен да обяви даден уточняващ въпрос за допустим, дори когато той отговаря на гореспоменатите условия за допустимост, ако:

- а) има вероятност въпросът да наруши нормалното протичане на времето за въпроси или
- б) основният въпрос, към който той се отнася, вече е бил достатъчно разяснен от други уточняващи въпроси, или
- в) няма пряко отношение към основния въпрос.

Отговори на въпроси

7. Запитаната институция се грижи отговорите да са кратки и да имат отношение към предмета на въпроса.
8. Ако съдържанието на съответните въпроси позволява, след консултации с вносителите им председателят може да реши запитаната институция да им отговори едновременно.
9. На въпрос може да се отговори само ако неговият вносител присъства или е уведомил писмено председателя, преди началото на времето за въпроси, за името на своя заместник.
10. Ако нито вносителят, нито неговият заместник присъстват, въпросът отпада.
11. Ако член на Парламента внесе въпрос, но нито той, нито неговият заместник присъстват на времето за въпроси, председателят напомня писмено на члена на Парламента за неговото задължение да присъства или да бъде заместен. Ако председателят бъде принуден да изпрати такова писмо три пъти в рамките на дванадесет месеца, съответният член на Парламента губи правото си да поставя въпроси във времето за въпроси за срок от шест месеца.
12. На въпросите, останали без отговор поради липса на време, се отговаря по реда на член 117, параграф 4, алинея първа от Правилника, освен ако техните вносители поискат да се приложи член 117, параграф 3 от Правилника.
13. Процедурата за писмени отговори се урежда от член 117, параграфи 3 и 5 от Правилника.

Срокове

14. Въпросите се внасят най-малко една седмица преди началото на времето за въпроси. Въпроси, които не са внесени в този срок, могат да бъдат разгледани във времето за въпроси със съгласието на запитаната институция.

Въпросите, обявени за допустими, се раздават на членовете на Парламента и се изпращат на съответните институции.

Б. Препоръки

(извлечение от резолюция на Парламента от 13 ноември 1986 г.)

Европейският парламент,

1. Препоръчва по-строго прилагане на насоките за провеждане на времето за въпроси съгласно член 43²¹ от Правилника за дейността на ЕП и по-специално на точка 1 от тези насоки, уреждаща допустимостта.
2. Препоръчва по-честото използване на правото, предоставено на председателя на Европейския парламент по силата на член 43, параграф 3²² от Правилника за дейността на ЕП, да групира въпросите според техния предмет; счита обаче, че само въпросите в първата половина на списъка с въпроси, внесени за дадена месечна сесия, би следвало да подлежат на такова групиране;

²¹Нов член 116.

²²Нов член 116, параграф 3.

3. Препоръчва по отношение на уточняващите въпроси, по правило председателят да разрешава задаването на един уточняващ въпрос от вносителя на основния въпрос и на един или най-много два уточняващи въпроса от членове на Парламента, които за предпочитане принадлежат към политическа група и/или държава-членка, различна от тази на вносителя на основния въпрос; напомня, че уточняващите въпроси трябва да бъдат кратки и съставени във въпросителна форма, и предлага тяхната продължителност да не превишава 30 секунди;
4. Приканва Комисията и Съвета, съгласно точка 7 от насоките, да следят отговорите да бъдат кратки и да съответстват на предмета на въпроса.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Насоки за въпросите с искане за писмен отговор по членове 117 и 118

1. Въпросите с искане за писмен отговор трябва да:

- ясно посочват адресатите, на които те трябва да бъдат предадени чрез обичайните междуинституционални канали;
- са от компетентността и сферата на отговорност на адресатите и да са от общ интерес;
- са кратки и да съдържат разбираемо питане;
- не съдържат обидни думи и изрази;
- не се отнасят до строго лични въпроси.

2. Ако даден въпрос не съответства на настоящите насоки, секретариатът предлага на вносителя формулировка, която би превърнала въпроса в допустим.

3. Ако през предходните шест месеца е бил внесен или е даден отговор на идентичен или сходен въпрос, секретариатът предоставя на вносителя екземпляр от предходния въпрос и съответния отговор. Наново поставеният въпрос не се изпраща на адресатите, освен ако вносителят се позове на нови съществени обстоятелства или цели получаване на допълнителна информация.

4. Ако с въпроса се цели получаване на фактическа или статистическа информация, с която библиотеката на Парламента вече разполага, библиотеката информира за това члена на ЕП, който може да оттегли въпроса.

5. На въпроси по свързани теми може да се дава общ отговор.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Насоки и общи принципи за избора на теми, които да се включват в дневния ред на разискванията по случаи на нарушения на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава, предвидени в член 122 от Правилника

Основни принципи

1. Дава се предимство на предложения за резолюции, целящи да доведат до гласуване в Парламента, насочено към Съвета, Комисията, държавите-членки, трети страни или международни организации, по повод на определено събитие, преди то да се състои, при условие че текущата месечна сесия е единствената месечна сесия на Европейския парламент, на която гласуването може да се проведе навреме.
2. Предложенията за резолюции не могат да надхвърлят 500 думи.
3. Темите, свързани с установените в Договорите компетенции на Европейския съюз, се ползват с предимство, при условие че са от голямо значение.
4. Броят на избраните теми трябва да е такъв, че да дава възможност за разисквания, съответстващи на тяхната значимост, като този брой не може да надхвърля три теми, в това число и подтемите.

Ред и условия за прилагане

5. Основните принципи, прилагани при определянето на темите, които да бъдат включени в дневния ред на разискванията по случаи на нарушения на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава, се съобщават на Парламента и на политическите групи.

Ограничения и разпределяне на времето за изказвания

6. С цел по-добро използване на наличното време, след консултации с председателите на политическите групи, председателят на Парламента договаря със Съвета и Комисията времето за техните изявления, ако има такива, в рамките на разискванията по случаи на нарушение на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава.

Краен срок за внасяне на изменения

7. Крайният срок за внасяне на изменения трябва да е определен така, че да има достатъчно време между тяхното разпространение на официалните езици и времето, определено за разисквания по предложенията за резолюции, за да се даде възможност на членовете на Парламента и политическите групи да ги разгледат с необходимото внимание.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

заличено

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Процедура за разглеждане и вземане на решения за освобождаване от отговорност

Член 1

Документи

1. Отпечатват се и се разпространяват следните документи:

- а) отчетът за приходите и разходите, финансовият анализ и счетоводният баланс, изпратени от Комисията;
- б) годишният доклад и специалните доклади на Сметната палата, заедно с отговорите на институциите;
- в) декларацията за достоверност относно надеждността и точността на отчетите, както и законосъобразността и редовността на свързаните с тях операции, изготвена от Сметната палата на основание на член 287 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
- г) препоръката на Съвета.

2. Тези документи се разпределят на водещата комисия. Всяка заинтересувана комисия може да даде становище.

3. Когато и други комисии желаят да изразят становища, председателят определя срока, в който те трябва да бъдат представени на водещата комисия.

Член 2

Разглеждане на доклада

1. Парламентът разглежда доклада на водещата комисия относно освобождаването от отговорност до 30 април на годината след приемането на годишния доклад на Сметната палата според изискванията на Финансовия регламент.

2. Освен ако в настоящото приложение е предвидено друго, се прилагат разпоредбите на Правилника за дейността на Парламента относно измененията и гласуването.

Член 3

Съдържание на доклада

1. Докладът за освобождаване от отговорност, изготвен от водещата комисия, съдържа:

- а) предложение за решение за освобождаване от отговорност или за отсрочване на решението за освобождаване от отговорност (гласуване по време на априлската сесия), или предложение за решение, с което се дава или се отказва освобождаване от отговорност (гласуване по време на октомврийската сесия);
- б) предложение за решение за приключване на сметките за всички приходи, разходи, активи и пасиви на Съюза;
- в) предложение за резолюция, която съдържа забележките, придружаващи предвиденото в буква а) предложение за решение, включително оценка на

бюджетното управление на Комисията през финансовата година и бележки във връзка с управлението на разходите в бъдеще;

г) като приложение - списък на документите, получени от Комисията, както и на поисканите, но несполучени документи;

д) становищата на заинтересуваните комисии.

2. Ако водещата комисия предложи отсрочване на решението за освобождаване от отговорност, в съответното предложение за резолюция, наред с другото, се посочват също:

а) мотивите за отсрочването;

б) допълнителните действия, които се очаква да предприеме Комисията и крайните срокове за тях;

в) документите, необходими на Парламента, за да вземе информирано решение.

Член 4

Разглеждане и гласуване в Парламента

1. Всеки доклад на водещата комисия относно освобождаването от отговорност се включва в дневния ред на първата месечна сесия след внасянето му.

2. Допустими са изменения само на предложението за резолюция, внесено съгласно член 3, параграф 1, буква в).

3. Освен ако в член 5 е предвидено друго, гласуването на предложенията за решения и на предложението за резолюция се извършва по реда на член 3.

4. Парламентът взема решение с мнозинство от подадените гласове съгласно член 231 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Член 5

Варианти на процедурата

1. Гласуване през априлската сесия

През първата фаза в доклада за освобождаване от отговорност се предлага или разрешаване на освобождаването, или отсрочване на решението за освобождаване.

а) Ако предложение за освобождаване от отговорност получи мнозинство, освобождаването от отговорност се разрешава. Това представлява същевременно и приключване на сметките.

Ако предложение за разрешаване на освобождаването от отговорност не успее да получи мнозинство, освобождаването се счита за отложено, а водещата комисия в шестмесечен срок внася нов доклад, съдържащ ново предложение за разрешаване на или отказ за освобождаване от отговорност.

б) Ако бъде прието предложение за отсрочване на решението за освобождаване от отговорност, водещата комисия в шестмесечен срок внася нов доклад, съдържащ ново предложение за разрешаване на или отказ за освобождаване от отговорност. В такъв случай приключването на сметките също се отлага и се предлага отново с новия доклад.

Ако предложение за отсрочване на освобождаването от отговорност не успее да получи мнозинство, освобождаването от отговорност се счита за разрешено. В такъв случай решението означава и приключване на сметките. Предложението за резолюция може все пак да бъде поставено на гласуване.

2. Гласуване през октомврийската сесия

Във втората фаза в доклада за освобождаване от отговорност се предлага или да се разреши, или да се откаже освобождаването от отговорност.

а) Ако предложение за освобождаване от отговорност събере мнозинство, освобождаването от отговорност се разрешава. Това представлява и приключване на сметките.

Ако предложение за разрешаване на освобождаването от отговорност не успее да събере мнозинство, това представлява отказ за освобождаване. Официално предложение за приключване на сметките за съответната бюджетна година се внася на следваща месечна сесия, на която Комисията се кани да направи изявление.

б) Ако предложение за отказ за освобождаване от отговорност събере мнозинство, официално предложение за приключване на сметките за съответната бюджетна година се внася на следваща месечна сесия, на която Комисията се кани да направи изявление.

Ако предложение за отказ за освобождаване от отговорност не успее да събере мнозинство, освобождаването от отговорност се счита за разрешено. В този случай решението представлява и приключване на сметките. Предложението за резолюция може все пак да бъде поставено на гласуване.

3. В случай че предложението за резолюция или предложението за приключване на сметките съдържа разпоредби, които са в противоречие с гласуването от Парламента освобождаване от отговорност, председателят на Парламента, след консултация с председателя на водещата комисия, може да отложи гласуването и да определи нов краен срок за предлагане на изменения.

Член 6

Прилагане на решения за освобождаване от отговорност

1. Председателят изпраща всяко решение или резолюция на Парламента по член 3 на Комисията и на всяка от останалите институции. Той прави необходимото за тяхното публикуване в предвидената за актовете със законодателен характер серия на *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Най-малко веднъж годишно водещата комисия докладва пред Парламента за мерките, взети от институциите в отговор на бележките, придружаващи решенията за освобождаване от отговорност и на другите бележки, които се съдържат в резолюции на Парламента относно управлението на разходите.

3. Въз основа на доклад на комисията, компетентна за бюджетния контрол, председателят, от името на Парламента, може да предяви иск пред Съда на Европейския съюз срещу съответната институция, съгласно член 265 от Договора за функционирането на Европейския съюз, за неизпълнение на задълженията, произтичащи от бележките, придружаващи решението за освобождаване от отговорност или другите резолюции за управлението на разходите.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

Правомощия и отговорности на постоянните комисии²³

I. Комисия по външни работи

Комисията отговаря за:

1. общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) и европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО). В този контекст комисията се подпомага от подкомисия по сигурност и отбрана;
2. отношенията с други институции и органи на ЕС, с ООН и други международни организации и междупарламентарни асамблеи по въпроси от нейната компетентност;
3. укрепването на политическите отношения с трети страни, особено страните в непосредствено съседство на Съюза, чрез мащабни програми за сътрудничество и помощ или международни споразумения като споразумения за асоцииране и партньорство;
4. откриването, мониторинга и приключването на преговори за присъединяване на европейски държави към Съюза;
5. въпросите относно правата на човека, защитата на малцинствата и насърчаването на демократичните ценности в трети страни. В този контекст комисията се подпомага от подкомисия по правата на човека. Без да се нарушава приложимата правна уредба, членовете на други комисии и органи с отговорности в тази област се канят да присъстват на заседанията на подкомисията.

Комисията координира работата на съвместните парламентарни комитети и комисиите за парламентарно сътрудничество, както и работата на междупарламентарните делегации и на ad hoc делегациите и мисиите за наблюдение на избори, които влизат в кръга на нейната компетентност.

II. Комисия по развитие

Комисията отговаря за:

1. насърчаването, прилагането и мониторинга на политиката на развитие и сътрудничество на Съюза, включително:
 - а) политическия диалог с развиващите се страни, на двустранна основа, както и в рамките на съответните международни организации и на междупарламентарни форуми,
 - б) помощта за развиващите се страни и споразуменията за сътрудничество с тях,
 - в) насърчаването на демократичните ценности, доброто управление и правата на човека в развиващите се страни;
2. въпросите, отнасящи се до споразумението за партньорство между ЕС и страните от АКТЬ и отношенията със съответните органи;

²³Приет с решение на Парламента от 6 май 2009 г.

3. участието на Парламента в мисии за наблюдение на избори, по целесъобразност в сътрудничество с други съответни комисии и делегации.

Комисията координира работата на междупарламентарните делегации и ad hoc делегациите, които влизат в кръга на нейната компетентност.

III. Комисия по международна търговия

Комисията отговаря за:

въпросите, свързани с установяването и прилагането на общата търговска политика на Съюза и неговите външноикономически отношения, по-специално:

1. финансовите, икономическите и търговските отношения с трети страни и регионални организации;
2. мерките за техническа хармонизация или стандартизация в областите, уредени с международноправни актове;
3. отношенията със съответните международни организации и с организациите, насърчаващи регионалната икономическа и търговска интеграция извън Съюза;
4. отношенията със Световната търговска организация, включително нейното парламентарно измерение.

Комисията поддържа връзки със съответните междупарламентарни и ad hoc делегации компетентни в областта на икономическите и търговските аспекти на отношенията с трети страни.

IV. Комисия по бюджети

Комисията отговаря за:

1. многогодишната финансова рамка на приходите и разходите на Съюза и системата за собствени средства на Съюза;
2. бюджетните прерогативи на Парламента, а именно бюджета на Съюза, както и договарянето и прилагането на междуинституционални споразумения в тази област;
3. бюджетните прогнози на Парламента по определения в Правилника за дейността на ЕП ред;
4. бюджета на децентрализираните органи;
5. финансовите дейности на Европейската инвестиционна банка;
6. бюджетирането на Европейския фонд за развитие, без да се накърняват правомощията на комисията, която отговаря за споразумението за партньорство между ЕС и страните от АКТЬ;
7. финансовите последици и съвместимостта с многогодишната финансова рамка на всички актове на Съюза, без да се накърняват правомощията на съответните комисии;
8. следенето и оценката на изпълнението на текущия бюджет, независимо от разпоредбите на член 78, параграф 1, трансферите на бюджетни кредити,

процедурите във връзка с щатните разписания, бюджетните кредити за административни цели и становищата по проекти за недвижими имоти със значителни финансови последици;

9. Финансовия регламент, с изключение на въпросите, отнасящи се до изпълнението, управлението и контрола на бюджета.

V. Комисия по бюджетен контрол

Комисията отговаря за:

1. контрола върху изпълнението на бюджета на Съюза и на Европейския фонд за развитие, и решенията за освобождаване от отговорност, които трябва да бъдат взети от Парламента, включително вътрешната процедура по освобождаване от отговорност и всички други мерки, които съпровождат или привеждат в изпълнение такива решения;
2. приключването, представянето и извършването на одит на сметките и счетоводните баланси на Съюза, неговите институции и всички органи, финансирани от него, включително определянето на бюджетните кредити, които подлежат на пренос, и установяването на салдата по сметките;
3. контрола на финансовите дейности на Европейската инвестиционна банка;
4. оценката на разходната ефективност на различните форми на финансиране на Съюза при осъществяването на неговите политиките;
5. проверката на измами и нередности при изпълнението на бюджета на Съюза, мерките, целящи предотвратяването и съдебното преследване на такива случаи и защитата на финансовите интереси на Съюза като цяло;
6. отношенията със Сметната палата, назначаването на нейните членове и разглеждането на нейните доклади;
7. Финансовия регламент, що се отнася до изпълнението, управлението и контрола на бюджета.

VI. Комисия по икономически и парични въпроси

Комисията отговаря за:

1. икономическата и паричната политика на Съюза, функционирането на Икономическия и паричен съюз и на Европейската парична и финансова система (включително отношенията със съответните институции или организации);
2. свободното движение на капитали и плащания (трансгранични плащания, единна платежна зона, платежни баланси, движения на капитал и политика на вземане и отпускане на заеми, контрол върху движенията на капитали с произход от трети страни, мерки за насърчаване на износа на капитал на Съюза);
3. международната парична и финансова система, включително отношенията с финансови и парични институции и организации;
4. правилата за конкуренция и държавните или публични помощи;

5. данъчните разпоредби;
6. регулирането и надзора на финансови услуги, институции и пазари, включително финансовата отчетност, одита, счетоводните норми, корпоративното управление и други въпроси от областта на дружественото право, които се отнасят конкретно до финансовите услуги.

VII. Комисия по заетост и социални въпроси

Комисията отговаря за:

1. политиката на заетост и всички аспекти на социалната политика като условия на труд, социална сигурност и социална защита;
2. мерките за здравословни и безопасни условия на труд;
3. Европейския социален фонд;
4. политиката на професионално обучение, включително професионалните квалификации;
5. свободното движение на работници и пенсионери;
6. социалния диалог;
7. всички форми на дискриминация на работното място и на пазара на труда, с изключение на дискриминацията по полов признак;
8. отношенията с:
 - Европейския център за развитие на професионалното обучение (Cedefop),
 - Европейската фондация за подобряване на условията на живот и труд,
 - Европейската фондация за обучение,
 - Европейската агенция за безопасност и здраве при работа,
 - както и отношенията с други съответни органи на ЕС и международни организации.

VIII. Комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните

Комисията отговаря за:

1. политиката в областта на околната среда и мерките за опазване на околната среда, особено що се отнася до:
 - а) замърсяването на въздуха, почвата и водите, управлението и рециклирането на отпадъци, опасните вещества и препарати, нивата на шума, промяната на климата, опазването на биологичното разнообразие,
 - б) устойчивото развитие,
 - в) международните и регионални мерки и споразумения за опазване на околната среда,

- г) възстановяването на щетите, нанесени на околната среда,
 - д) гражданската защита,
 - е) Европейската агенция за околна среда,
 - ж) Европейската агенция по химикалите;
2. общественото здраве, по-специално:
- а) програмите и специфичните действия в областта на общественото здраве,
 - б) фармацевтичните и козметичните продукти,
 - в) здравните аспекти на биологичния тероризъм,
 - г) Европейската агенция по лекарствата и Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията;
3. въпросите, свързани с безопасността на храните, по-специално:
- а) етикетирането и безопасността на храните,
 - б) ветеринарното законодателство относно защитата срещу рискове за човешкото здраве; проверките на храни и системите за производство на храни от гледна точка на общественото здраве,
 - в) Европейския орган за безопасност на храните и Европейската служба за хранителен и ветеринарен контрол.

IX. Комисия по промишленост, изследвания и енергетика

Комисията отговаря за:

1. промишлената политика на Съюза и прилагането на нови технологии, включително мерките във връзка с малките и средни предприятия;
2. изследователската политика на Съюза, включително разпространяването и използването на резултатите от изследвания;
3. политиката в областта на космическото пространство;
4. дейностите на Съвместния център за научни изследвания и на Централното бюро за ядрени измервания, както и JET, ITER и други проекти в същата област;
5. мерките на Съюза в областта на енергийната политика като цяло, сигурността на енергийните доставки и енергийната ефективност, включително изграждането и развитието на трансевропейски мрежи в сектора на енергийната инфраструктура;
6. Договора за Евратом и Агенцията за доставки на Евратом; ядрената безопасност, извеждането от експлоатация на производствени мощности и унищожаването на отпадъци в ядрения сектор;
7. информационното общество и информационните технологии, включително изграждането и развитието на трансевропейски мрежи в сектора на телекомуникационната инфраструктура.

X. Комисия по вътрешния пазар и защита на потребителите

Комисията отговаря за:

1. координацията на националното законодателство на ниво Съюз в областта на вътрешния пазар и на митническия съюз, по-специално:
 - а) свободното движение на стоки, включително хармонизацията на технически стандарти,
 - б) свободата на установяване,
 - в) свободното предоставяне на услуги, с изключение на финансовия и пощенския сектор;
2. мерките, насочени към установяване и премахване на потенциалните пречки за функционирането на вътрешния пазар;
3. насърчаването и защитата на икономическите интереси на потребителите, с изключение на въпросите, свързани с общественото здраве и безопасността на храните, в контекста на изграждането на вътрешния пазар.

XI. Комисия по транспорт и туризъм

Комисията отговаря за:

1. въпросите, свързани с развитието на обща политика за железопътния, автомобилния, вътрешния речен, морския и въздушния транспорт, по-специално:
 - а) приложимите общи правила за транспорт в рамките на Европейския съюз,
 - б) изграждането и развитието на трансевропейски мрежи в областта на транспортната инфраструктура,
 - в) предоставянето на транспортни услуги и отношенията с трети страни в областта на транспорта,
 - г) сигурността на транспорта,
 - д) отношенията с международни транспортни органи и организации;
2. пощенските услуги;
3. туризма.

XII. Комисия по регионално развитие

Комисията отговаря за:

регионалната политика и кохезионната политика, по-специално:

- а) Европейския фонд за регионално развитие, Кохезионния фонд и другите инструменти на регионалната политика на Съюза,
- б) оценката на въздействието на други политики на Съюза върху икономическото и социалното сближаване,

- в) координацията на структурните инструменти на Съюза,
- г) най-отдалечените региони и острови, както и трансграничното и междурегионално сътрудничество,
- д) отношенията с Комитета на регионите, организациите за междурегионално сътрудничество и органите на местната и регионална власт.

XIII. Комисия по земеделие и развитие на селските райони

Комисията отговаря за:

1. провеждането и развитието на общата селскостопанска политика;
2. развитието на селските райони, включително дейностите, свързани със съответните финансови инструменти;
3. законодателните актове в областта на:
 - а) ветеринарните въпроси и въпросите на растителното здраве, животинските фуражи, при условие че тези мерки не целят защитата срещу рискове за човешкото здраве,
 - б) животновъдството и животинското здраве;
4. подобряването на качеството на селскостопанските продукти;
5. снабдяването със селскостопански суровини;
6. Службата на Общността за сортовете растения;
7. лесовъдството.

XIV. Комисия по рибно стопанство

Комисията отговаря за:

1. провеждането, развитието и управлението на общата политика в областта на рибното стопанство;
2. опазването на рибните ресурси;
3. общата организация на пазара на рибни продукти;
4. структурната политика в секторите на рибното стопанство и аквакултурите, включително финансовите инструменти за ориентиране на рибното стопанство;
5. международните споразумения в областта на рибното стопанство.

XV. Комисия по култура и образование

Комисията отговаря за:

1. културните аспекти на Европейския съюз, по-специално:
 - а) подобряването на познаването и разпространението на културата,
 - б) защитата и насърчаването на културното и езиково многообразие,

- в) опазването и съхраняването на културното наследство, културните обмени и художественото творчество;
2. образователната политика на Съюза, включително областта на европейското висше образование, насърчаването на системата на европейски училища и на обучението през целия живот;
 3. аудиовизуалната политика и културните и образователни аспекти на информационното общество;
 4. политиката за младежта и развитието на политика за спорт и отдих;
 5. информационната и медийната политика;
 6. сътрудничеството с трети страни в областта на културата и образованието и отношенията със съответните международни организации и институции.

XVI. Комисия по правни въпроси

Комисията отговаря за:

1. тълкуването и прилагането на правото на Съюза, съответствието на актовете на Съюза с първичното право, особено избора на правни основания и съблюдаването на принципите на субсидиарност и пропорционалност;
2. тълкуването и прилагането на международното право, доколкото то засяга Европейския съюз;
3. опростяването на правото на Съюза, по-специално на законодателните предложения за неговото официално кодифициране;
4. правната защита на правата и прерогативите на Парламента, включително участието му в дела пред Съда на Европейския съюз;
5. актове на Съюза, които засягат правния ред на държавите-членки, по-специално в областта на:
 - а) гражданското и търговското право,
 - б) дружественото право,
 - в) правото в областта на интелектуалната собственост,
 - г) процесуалното право;
6. мерки относно съдебното и административно сътрудничество по гражданскоправни въпроси;
7. отговорността за околната среда и санкциите за екологични престъпления;
8. етичните въпроси, свързани с новите технологии, при прилагане на процедура с асоциирани комисии - със съответните комисии;
9. Устава на членовете на Парламента и Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз;
10. привилегиите и имунитетите, както и проверката на пълномощията на членовете на Парламента;

11. организацията и статута на Съда на Европейския съюз;
12. Службата за хармонизация във вътрешния пазар.

XVII. Комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

Комисията отговаря за:

1. защитата на правата на гражданите, правата на човека и основните права на територията на Съюза, включително закрилата на малцинствата, както е предвидено в Договорите и в Хартата на основни права на Европейския съюз;
2. необходимите мерки за борба с всички други форми на дискриминация, освен дискриминация по полов признак или дискриминация на работното място или на пазара на труда;
3. законодателството в областта на прозрачността и на защитата на физически лица по отношение на обработката на лични данни;
4. установяването и развитието на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, по-специално:
 - а) мерките относно влизането и движението на лица, убежището и миграцията,
 - б) мерките относно интегрираното управление на общите граници,
 - в) мерките във връзка с полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси;
5. Европейския център за мониторинг на наркотици и наркомании и Агенцията на Европейския съюз за основните права, Европол, Евроюст, Европейския полицейски колеж и други органи и агенции в същата област;
6. установяването на явна опасност от сериозно нарушаване от страна на държава-членка на общите за държавите-членки принципи.

XVIII. Комисия по конституционни въпроси

Комисията отговаря за:

1. институционалните аспекти на Европейския интеграционен процес, по-специално в рамките на подготовката и протичането на конвенти и междуправителствени конференции;
2. прилагането на Договора за ЕС и оценката за неговото действие;
3. институционалните последици от преговорите за разширяване на Съюза;
4. междуинституционалните отношения, включително разглеждането на междуинституционалните споразумения съгласно член 127, параграф 2 от Правилника за дейността на ЕП с оглед на одобрението им от Парламента;
5. единната изборителна процедура;
6. политическите партии на европейско равнище, без да се накърняват компетенциите на Бюрото;

7. установяването на сериозно и системно нарушаване от държава-членка на общите за държавите-членки принципи;
8. тълкуването и прилагането на Правилника за дейността на ЕП и предложения за неговото изменение.

XIX. Комисия по правата на жените и равенството между половете

Комисията отговаря за:

1. определянето, насърчаването и защитата на правата на жените в Съюза и свързаните с това мерки на Съюза;
2. насърчаването на правата на жените в трети страни;
3. политиката на равни възможности, включително равенството между мъже и жени по отношение на възможностите на пазара на труда и отношението на работното място;
4. премахването на всички форми на дискриминация по полов признак;
5. прилагането и по-нататъшното развитие на принципа на равенство между половете във всички сектори;
6. предприемането на последващи действия и прилагането на международни споразумения и конвенции, които засягат правата на жените;
7. информационната политика относно жените.

XX. Комисия по петиции

Комисията отговаря за:

1. петициите;
2. отношенията с Европейския омбудсман.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

Поверителни и чувствителни документи и информация

A. Разглеждане на поверителни документи, предадени на Парламента

Процедура за разглеждане на поверителни документи, предадени на Европейския парламент²⁴

1. Под поверителни документи се разбират документи и информация, до които може да бъде отказан обществен достъп съгласно член 4 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета, както и чувствителни документи по смисъла на член 9 от същия регламент.

Когато поверителният характер на получените от Парламента документи се постави под съмнение от някоя от институциите, въпросът се отнася за разглеждане от създадената съгласно член 15, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 междуинституционалната комисия.

Когато на Парламента се предават поверителни документи с изискването същите да бъдат разгледани при условията на поверителност, председателят на компетентната парламентарна комисия автоматично прилага процедурата за разглеждане на поверителни документи, предвидена в точка 3 по-долу.

По предложение на Бюрото Парламентът приема допълнителни правила за защитата на поверителни документи, които се прилагат към Правилника за дейността на ЕП. В тези правила се вземат под внимание постигнатите договорености с Комисията и Съвета.

2. Всяка комисия на Европейския парламент има право, по писмено или устно искане на някой от нейните членове, да приложи процедурата за разглеждане на поверителни документи спрямо информация или документ, посочени в искането. За вземане на решение за прилагане на процедурата за разглеждане на поверителни документи се изисква мнозинство от две трети от присъстващите членове.

3. Когато председателят на комисията е обявил прилагането на процедурата за разглеждане на поверителни документи, в разискванията могат да участват само членовете на комисията и длъжностни лица и експерти, които предварително са били определени от председателя и чието присъствие е абсолютно необходимо.

Документите се номерират, раздават се в началото на заседанието и отново се събират в края му. Не се допуска воденето на бележки, а още по-малко фотокопиране на документите.

В протокола от заседанието не се отразяват разискванията по въпроса, по отношение на който е приложена процедурата за разглеждане на поверителни документи. В протокола може да бъде записано само съответното решение, ако има такова.

4. Трина членове на комисията, която е приложила процедурата за разглеждане на поверителни документи, могат да поискат разглеждането на случаи на нарушение на изискването за поверителност, което може да се включи в дневния ред. Мнозинството от членовете на комисията може да реши разглеждането на нарушението на изискването за поверителност да се включи в дневния ред на първото заседание след внасянето на искането до нейния председател.

²⁴Приета с решение на Парламента от 15 февруари 1989 г. и изменена с негово решение от 13 ноември 2001 г.

5. Санкции: в случай на нарушение, председателят на комисията, след допитване до заместник-председателите, определя с мотивирано решение санкциите (порицание, отстраняване от комисията за по-кратък или по-дълъг период или за постоянно).

Съответният член на ЕП може да обжалва решението, като жалбата не спира прилагането на решението. Тази жалба се разглежда съвместно от Председателския съвет на Европейския парламент и ръководството на съответната комисия. Взетото с мнозинство решение е окончателно.

Ако се докаже, че длъжностно лице не е спазило изискването за поверителност, се прилагат санкциите, предвидени в Правилника за длъжностните лица.

Б. Достъп на Парламента до чувствителна информация в областта на политиката на сигурност и отбрана

Междуинституционално споразумение от 20 ноември 2002 г. между Европейския парламент и Съвета относно достъпа на Европейския парламент до чувствителна информация на Съвета в областта на политиката на сигурност и отбрана²⁵

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ,

като имат предвид, че:

1. Член 21 от Договора за Европейски съюз гласи, че председателството на Съвета се консултира с Европейския парламент по главните аспекти и основните насоки на общата външна политика и политика на сигурност, и гарантира, че становището на Европейския парламент е надлежно взето под внимание. В този член се предвижда също, че председателството на Съвета и Комисията редовно информират Европейския парламент за развитието на общата външна политика и политика на сигурност. Следва да се въведе механизъм, който да гарантира прилагането на тези принципи в тази област.

2. Предвид специфичното естество и особено чувствителното съдържание на определена класифицирана информация с висока степен на поверителност в областта на политиката на сигурност и отбрана, следва да се въведе специален режим за обработката на документи, съдържащи такава информация.

3. Съгласно член 9, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно обществения достъп до документи на Европейския парламент, Съвета и Комисията²⁶, Съветът е длъжен да информира Европейския парламент за чувствителните документи по смисъла на член 9, параграф 1 от същия регламент в съответствие с постигнатите договорености между институциите.

4. В повечето държави-членки съществуват специфични механизми за преноса и обработката на класифицирана информация между националните правителства и парламенти. Настоящото междуинституционално споразумение следва да осигури на Европейския парламент механизми за обработка, вдъхновени от най-добрите практики на държавите-членки,

СКЛЮЧИХА НАСТОЯЩОТО МЕЖДУИНСТИТУЦИОНАЛНО СПОРАЗУМЕНИЕ:

²⁵ОВ С 298, 30.11.2002 г., стр. 1.

²⁶ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

1. Приложно поле

1.1 Настоящото междуинституционално споразумение урежда достъпа на Европейския парламент до чувствителна информация, т. е. информация, класифицирана като "TRÈS SECRET/TOP SECRET", "SECRET" или "CONFIDENTIAL", независимо от нейния произход, носител или състояние на завършеност, която Съветът притежава в областта на политиката на сигурност и отбрана, както и обработката на класифицирани по този начин документи.

1.2 Информацията с произход от трета държава или международна организация се предава със съгласието на тази държава или организация.

Когато на Съвета се предава информация с произход от държава-членка без изрично ограничение за разпространяването ѝ сред други институции, освен нейната класификация, се прилагат правилата, предвидени в раздели 2 и 3 от настоящото междуинституционално споразумение. В противен случай, такава информация се предава със съгласието на въпросната държава-членка.

В случай на отказ за предаване на информация с произход от трета държава, международна организация или държава-членка, Съветът мотивира отказа си.

1.3 Разпоредбите на настоящото междуинституционално споразумение се прилагат в съответствие с приложимото право и без да се нарушават разпоредбите на Решение 95/167/ЕО, Евратом, ЕОВС на Европейския парламент, Съвета и Комисията от 19 април 1995 г. относно реда и условията за упражняване на правото на разследване на Европейския парламент²⁷ и без да се нарушават съществуващите договорености, и по-специално Междуинституционалното споразумение от 6 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина и подобряването на бюджетната процедура²⁸.

2. Общи правила

2.1 Двете институции действат в съответствие с взаимните си задължения за честно сътрудничество в дух на взаимно доверие, както и съобразно съответните разпоредби на Договорите. Предаването и обработката на информация, която е предмет на настоящото междуинституционално споразумение, се извършват при зачитане на интересите, които класифицирането има за цел да защитава, и по-специално обществения интерес по отношение на сигурността и отбраната на Европейския съюз или на една или повече от неговите държави-членки, или военното и невоенно управление на кризи.

2.2 По искане на някое от лицата, посочени в точка 3.1, Председателството на Съвета или Генералният секретар/Върховният представител ги информира, с необходимата бързина, за съдържанието на всяка чувствителна информация, която е необходима на Европейския парламент за упражняване на правомощията, които са му предоставени с Договора за Европейски съюз в областта, обхваната от настоящото междуинституционално споразумение, като се вземе предвид обществения интерес по въпроси, свързани със сигурността и отбраната на Европейския съюз или на една или повече от неговите държави-членки, или военното и невоенно управление на кризи съгласно режима, определен в раздел 3.

²⁷ОВ L 113, 19.5.1995 г., стр. 1.

²⁸ОВ C 172, 18.6.1999 г., стр. 1.

3. Режим на достъп до и обработка на чувствителна информация

3.1 В контекста на настоящото междуинституционално споразумение, председателят на Европейския парламент или председателят на комисията по външни работи, права на човека и обща политика на сигурност и отбрана на Европейския парламент може да поиска Председателството на Съвета или Генералният секретар/Върховният представител да предоставят на тази комисия информация относно развитието на европейската политика на сигурност и отбрана, включително чувствителна информация, за която се прилагат разпоредбите на точка 3.3.

3.2 В случай на криза или по искане на председателя на Европейския парламент, или на председателя на комисията по външни работи, права на човека и обща политика на сигурност и отбрана, такава информация се предоставя във възможно най-кратък срок.

3.3 В тази рамка, Председателството на Съвета или Генералният секретар/Върховният представител информират председателя на Европейския парламент и специална комисия, оглавявана от председателя на комисията по външни работи, права на човека и обща политика на сигурност и отбрана, в състав от четирима членове, определени от Председателския съвет, за съдържанието на чувствителната информация, когато тя е необходима на Европейския парламент за упражняване на правомощията, които са му предоставени с Договора за Европейски съюз в областта на материята, уредена с настоящото междуинституционално споразумение. Председателят на Европейския парламент и специалната комисия могат да поискат да направят справка с въпросните документи в помещенията на Съвета.

Когато е уместно и възможно с оглед на естеството и съдържанието на съответната информация или документи, същите се предоставят на разположение на председателя на Европейския парламент, който избира една от следните възможности:

- а) информация, предназначена за председателя на комисията по външни работи, права на човека и обща политика на сигурност и отбрана;
- б) ограничаване на достъпа до информация само до членовете на комисията по външни работи, права на човека и обща политика на сигурност и отбрана;
- в) обсъждане на закрито заседание на комисията по външни работи, права на човека и обща политика на сигурност и отбрана при условия, които могат да се различават в зависимост от съответната степен на поверителност;
- г) предаване на документи, от които е заличена информация в зависимост от изискваната степен на поверителност.

Тези възможности не са приложими, ако чувствителната информация е класифицирана като "TRÈS SECRET/TOP SECRET".

По отношение на информация или документи, класифицирани като "SECRET" или "CONFIDENTIAL", председателят на Европейския парламент предварително съгласува избора на една от тези възможности със Съвета.

Въпросната информация или документи не се публикуват или изпращат до други адресати.

4. Заключителни разпоредби

4.1 Европейският парламент и Съветът предприемат, всеки в рамките на своята компетентност, всички необходими мерки, с които да се гарантира прилагането на

настоящото междуинституционално споразумение, включително мерките, които се изискват за извършването на проверка за надеждност на съответните лица.

4.2 Двете институции са готови да обсъдят подобни междуинституционални споразумения, които да уреждат класифицираната информация в други сфери на дейност на Съвета с уговорката, че разпоредбите на настоящото междуинституционално споразумение не съставляват прецедент за другите сфери на дейност на Съюза или на Общността и няма да засегнат съдържанието на други междуинституционални споразумения.

4.3 Настоящото междуинституционално споразумение се преразглежда след две години по искане на едната от двете институции въз основа на придобития опит при прилагането му.

Приложение

Настоящото междуинституционално споразумение се прилага в съответствие с приложимите разпоредби, и по-специално с принципа, според който съгласието на източника на информация е необходимо условие за предаването на класифицирана информация, предвидено в точка 1.2.

Членовете на специалната комисия на Европейския парламент извършват справка с чувствителни документи в обезопасена стая в помещенията на Съвета.

Настоящото междуинституционално споразумение влиза в сила, след като Европейският парламент приеме вътрешни мерки за сигурност, които съответстват на принципите, определени в точка 2.1, и са съпоставими с мерките на другите институции, за да се гарантира равностойна степен на защита на съответната чувствителна информация.

В. Прилагане на междуинституционалното споразумение относно достъпа на Европейския парламент до чувствителна информация в областта на политиката на сигурност и отбрана

Решение на Европейския парламент от 23 октомври 2002 г. относно прилагането на междуинституционалното споразумение относно достъпа на Европейския парламент до чувствителна информация на Съвета в областта на политиката на сигурност и отбрана²⁹

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ,

като взе предвид член 9, и по-специално параграфи 6 и 7, от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно обществения достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията³⁰,

като взе предвид точка 1 от приложение VII³¹, част А от Правилника за дейността си,

като взе предвид член 20 от Решение на Бюрото от 28 ноември 2001 г. относно обществения достъп до документи на Парламента³²,

като взе предвид междуинституционалното споразумение между Европейския парламент и Съвета относно достъпа на Европейския парламент до чувствителна информация на Съвета в областта на политиката на сигурност и отбрана,

като взе предвид предложението на Бюрото,

²⁹ОВ С 298, 30.11.2002 г., стр. 4.

³⁰ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

³¹Сега Приложение VIII.

³²ОВ С 374, 29.12.2001 г., стр. 1.

като взе предвид специфичното естество и особено чувствителното съдържание на някои сведения с високо ниво на поверителност в областта на политиката на сигурност и отбрана,

като има предвид, че в съответствие с договорените между институциите разпоредби Съветът е длъжен да предоставя на Парламента информация за чувствителни документи,

като има предвид, че членовете на Европейския парламент, които са членове на специалната комисия, създадена с междуинституционалното споразумение, трябва да бъдат проучени за надеждност преди да получат разрешение за достъп до чувствителна информация в съответствие с принципа "необходимост да се знае",

като взе предвид необходимостта от установяване на специфични механизми за получаването, обработката и съхраняването на чувствителна информация, изпратена от Съвета, държавите-членки, трети държави или международни организации,

РЕШИ:

Член 1

С настоящото решение се приемат допълнителните мерки, необходими за прилагане на междуинституционалното споразумение относно достъпа на Европейския парламент до чувствителна информация на Съвета в областта на политиката на сигурност и отбрана.

Член 2

Исканията на Парламента за достъп до чувствителна информация на Съвета се обработват от Съвета съгласно неговите правила. Когато поисканите документи са съставени от други институции, държави-членки, трети държави или международни организации, те се изпращат само със съгласието на съответните институции, държави или организации.

Член 3

Председателят на Парламента отговаря за прилагането на междуинституционалното споразумение в рамките на институцията.

В тази връзка, той/тя предприема всички необходими мерки, за да се гарантира поверителната обработка на информацията, получена директно от председателя на Съвета или от Генералния секретар/Върховен представител, или на информацията, придобита в хода на извършването на справка с чувствителни документи в помещенията на Съвета.

Член 4

Когато председателят на Парламента или председателят на комисията по външни работи, права на човека и обща политика на сигурност и отбрана поиска от Председателството на Съвета или от Генералния секретар/Върховния представител да предоставят чувствителна информация на специалната комисия, създадена с междуинституционалното споразумение, тази информация се предоставя възможно най-бързо. В тази връзка Парламентът оборудва стая, специално предназначена за провеждането на заседания, на които се разглежда чувствителна информация. Стаята се избира така, че да се гарантира ниво на защита, равностойно на нивото на защита при такъв вид заседания, което е предвидено в Решение 2001/264/ЕО на Съвета от 19 март 2001 г.³³ за приемане на правилата за сигурност на Съвета.

³³ОВ L 101, 11.4.2001 г., стр. 1.

Член 5

Информационното заседание, което се ръководи от председателя на Парламента или от председателя на гореспоменатата комисия, се провежда при закрити врати.

С изключение на четиримата членове на ЕП, определени от Председателския съвет, достъп до заседателната зала имат само длъжностните лица, които по силата на служебните си задължения или поради оперативни изисквания, са били проучени за надеждност и са упълномощени да присъстват при спазване на принципа "необходимост да се знае".

Член 6

Съгласно параграф 3.3 от гореспоменатото междуинституционално споразумение, когато председателят на Парламента или председателят на гореспоменатата комисия реши да поиска разрешение за справка с документи, съдържащи чувствителна информация, тази справка се извършва в помещенията на Съвета.

Справката с документи се извършва на място във версията на документите, която е на разположение.

Член 7

Членовете на Европейския парламент, които трябва да присъстват на информационни заседания или да имат достъп до чувствителни документи, подлежат на процедура по проучване за надеждност, подобна на процедурата, през която преминават членовете на Съвета и членовете на Комисията. В тази връзка председателят на Парламента предприема необходимите действия пред компетентните национални органи.

Член 8

На длъжностните лица, които трябва да имат достъп до чувствителна информация, се прави проучване за надеждност в съответствие с разпоредбите, предвидени за другите институции. Проучените по този начин длъжностни лица, и при спазване на принципа "необходимост да се знае", се канят да присъстват на гореспоменатите информационни заседания или да се запознаят с въпросните документи. В тази връзка Генералният секретар, след като получи мнението на компетентните органи на държавите-членки, дава разрешение за достъп въз основа на извършеното от същите органи проучване за надеждност.

Член 9

Информацията, получена по време на такива заседания или по време на справка с такива документи в помещенията на Съвета, не може да се разкрива, разпространява или възпроизвежда, изцяло или отчасти, под каквато и да е форма. Не се разрешава също така никакъв запис на данни, свързани с предоставената от Съвета чувствителна информация.

Член 10

Определените от Председателския съвет членове на Парламента, които трябва да имат достъп до чувствителна информация, са обвързани от задължението за поверителност. Всеки член на Парламента, който наруши това изискване, се заменя в специалната комисия с друг член на Парламента, определен от Председателския съвет. В тази връзка членът на Парламента виновен за нарушението може, преди изключването му/й от специалната комисия, да бъде изслушан от Председателския съвет, който провежда специално заседание при закрити врати. Освен изключване от специалната комисия, срещу члена на Парламента, който е отговорен за изтичането на информация може, по целесъобразност, да бъде образувано съдебно производство съгласно съответното действащо законодателство.

Член 11

Длъжностните лица, получили надлежно разрешение за достъп до чувствителна информация в съответствие с принципа "необходимост да се знае", са обвързани от задължението за поверителност. Всяко длъжностно лице, което наруши това правило, подлежи на разследване водено под ръководството на председателя на Парламента и, по целесъобразност, срещу него може да се образува дисциплинарно производство в съответствие с Правилника за длъжностните лица. В случай на образуване на съдебно производство председателят на Парламента предприема всички необходими мерки за предоставяне на възможност на компетентните национални органи да приложат подходящите процедури.

Член 12

Бюрото е компетентно да извършва евентуално преразглеждане, изменение или тълкуване, необходими за прилагането на настоящото решение.

Член 13

Настоящото решение се прилага към Правилника за дейността на Европейския парламент и влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Д. Конфликт на интереси

Със съгласието на Бюрото, въз основа на мотивирано решение, на член на ЕП може да бъде отказано правото да преглежда документ на Парламента, когато Бюрото след изслушване на съответния член на ЕП се убеди, че това преглеждане може да доведе до недопустимо накърняване на институционалните интереси на Парламента или на обществения интерес и преглеждането е поискано от члена на ЕП по частни и лични причини. В срок от един месец след съобщаването на решението членът на ЕП може подаде писмена жалба срещу него, която трябва да бъде мотивирана. Парламентът взема решение по жалбата без разисквания, по време на месечната сесия следваща подаването на жалбата.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

Ред и условия за упражняване на правото на разследване на Европейския парламент

Решение на Европейския парламент, Съвета и Комисията от 19 април 1995 г. относно реда и условията за упражняване на правото на разследване на Европейския парламент³⁴

Европейският парламент, Съветът и Комисията,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана, и по-специално член 20б от него,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 193 от него,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 107б от него,

като имат предвид, че редът и условията за упражняване на правото на разследване на Европейския парламент трябва да бъдат определени при надлежно зачитане на разпоредбите, залегнали в Договорите за създаване на Европейските общности,

като имат предвид, че временните анкетни комисии трябва да разполагат с необходимите за изпълнението на функциите им средства; като имат предвид, че за тази цел е от особено значение държавите-членки, институциите и органите на Европейските общности да вземат всички мерки за улесняване на изпълнението на тези функции,

като имат предвид, че тайната и поверителността на работата на временните анкетни комисии трябва да бъдат защитени,

като имат предвид, че по искане на една от трите заинтересовани институции, редът и условията за упражняване на правото на разследване могат да бъдат преразгледани от края на текущия мандат на Европейския парламент в светлината на натрупания опит,

С ОБЩО СЪГЛАСИЕ ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

С настоящото решение се определят редът и условията за упражняване на правото на разследване на Европейския парламент, в съответствие с член 20б от Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана, член 193 от Договора за създаване на Европейската общност и член 107б от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.

Член 2

1. Съгласно условията и ограниченията, установени в посочените в член 1 договори и в процеса на изпълнението на функциите си, по искане на една четвърт от своите членове Европейският парламент може, да създаде временна анкетна комисия за разследване на твърдения за нарушения или лошо администриране при прилагането на общностното право, които могат да са извършени от институция или орган на Европейските общности, на орган

³⁴ОВ L 113, 19.5.1995 г., стр. 1.

на публичната администрация на държава-членка или на лица, които са овластени от общественото право да го привеждат в изпълнение.

Европейският парламент определя състава и вътрешния правилник за дейността на временните анкетни комисии.

Решението за създаване на временна анкетна комисия, в което се уточняват по-специално нейната цел и срока за представянето на доклада ѝ, се публикува в *Официален вестник на Европейските общности*.

2. Временната анкетна комисия изпълнява функциите си в съответствие с правомощията, предоставени от Договорите на институциите и органите на Европейските общности.

Членовете на временната анкетна комисия и всички други лица, на които във връзка с техните функции са станали известни факти, информация, сведения, документи или предмети, по отношение на които трябва да се спазва поверителност съгласно разпоредбите, приети от държава-членка или от институция на Общността, са длъжни, дори след преустановяване на функциите им, да ги пазят в тайна от всяко неупълномощено лице и от обществеността.

Изслушванията и даването на показания са публични. Те се провеждат при закрити врати, ако това е поискано от една четвърт от членовете на анкетната комисия или от общностните или национални органи, или когато временната анкетна комисия разглежда секретна информация. Свидетелите и експертите имат право да правят изявления или да дават показания при закрити врати.

3. Въпроси, които са предмет на спор пред национален съд или съд на Общността, не могат да бъдат разследвани от временна анкетна комисия до приключването на съдебното производство.

В срок до два месеца от публикацията по параграф 1 или от информирането на Комисията относно твърдение, направено пред временна анкетна комисия, за нарушение на общественото право от страна на държава-членка, Комисията може да уведоми Европейския парламент, че въпрос, който следва да бъде проучен от временна анкетна комисия, е обект на общностна досъдебна процедура; в такъв случай временната анкетна комисия взема всички необходими мерки, за да даде възможност на Комисията напълно да упражни правомощията, предоставени ѝ от Договорите.

4. Временната анкетна комисия преустановява съществуването си с представянето на своя доклад в рамките на определения при създаването ѝ срок или най-късно с изтичането на период, не по-дълъг от дванадесет месеца от датата на създаването ѝ, и във всички случаи - с края на парламентарния мандат.

Европейският парламент може, с мотивирано решение, да удължи дванадесетмесечния период два пъти с по три месеца. Това решение се публикува в *Официален вестник на Европейските общности*.

5. Не може да се създава, нито да се възобновява временна анкетна комисия във връзка с въпроси, по които вече е проведено разследване от временна анкетна комисия, преди изтичането на най-малко дванадесет месеца от представянето на доклада от това разследване или от приключването на задачата ѝ, освен ако са възникнали нови факти.

Член 3

1. Временната анкетна комисия провежда разследванията, необходими за установяване на истинността на твърденията за нарушения или лошо при прилагането на общностното право съгласно посочените по-долу условия.

2. Временната анкетна комисия може да покани институция или орган на Европейските общности, или правителството на държава-членка да определят свой член, който да вземе участие в работата ѝ.

3. С мотивирано искане на временната анкетна комисия заинтересуваните държави-членки и институциите или органите на Европейските общности определят длъжностното лице или служителя, когото упълномощават да се яви пред временната анкетна комисия, освен ако съображения за секретност или за обществена или национална сигурност налагат друго по силата на национално или общностно законодателство.

Съответните длъжностни лица или други служители се изказват от името и съгласно инструкциите на своите правителства или институции. Те остават обвързани със задълженията, произтичащи от съответните норми, на които са подчинени.

4. Властите на държавите-членки и институциите или органите на Европейските общности предоставят на временната анкетна комисия, ако тя поиска това или по тяхна собствена инициатива, необходимите за изпълнението на функциите ѝ документи, освен ако са възпрепятствани да го сторят от съображения за секретност или за обществената или национална сигурност, произтичащи от национални или общностни закони или разпоредби.

5. Параграфи 3 и 4 не накърняват разпоредбите на държавите-членки, които забраняват явяването на длъжностни лица или изпращането на документи.

Всяка пречка, породена от съображения за секретност, за обществена или национална сигурност или от разпоредбите по алинея първа, се съобщава на Европейския парламент от представител, упълномощен да ангажира правителството на заинтересуваната държава-членка или съответната институция

6. Институциите или органите на Европейските общности не предоставят на временната анкетна комисия документи, произхождащи от някоя държава-членка, без първо да информират съответната държава.

Те не предават на временната анкетна комисия никакви документи, за които се прилага параграф 5, без първо да са получили съгласието на съответната държава-членка.

7. Разпоредбите на параграфи 3, 4 и 5 се прилагат спрямо физически или юридически лица, овластени от общностното право да го привеждат в изпълнение.

8. Доколкото е необходимо за изпълнението на функциите ѝ, временната анкетна комисия може да поиска от всяко лице да даде показания пред нея. Ако поименното упоменаване на дадено лице в процеса на разследване може да навреди на това лице, временната анкетна комисия го информира за това; тя изслушва това лице, ако то поиска това.

Член 4

1. Информацията, получена от временната анкетна комисия, се използва единствено за изпълнението на функциите ѝ. Тя не може да се огласява публично, ако съдържа материали със секретен или поверителен характер или споменава поименно лица.

Европейският парламент приема административни мерки и процедурни правила, необходими за защитата на секретността и поверителността на работата на временните анкетни комисии.

2. Докладът на временната анкетна комисия се внася в Европейския парламент, който може да реши да го огласи публично съгласно условията на параграф 1.

3. Европейският парламент може да изпрати на институциите или органите на Европейските общности, или на държавите-членки всякакви препоръки, които приеме на базата на доклада на временната анкетна комисия. Те извличат от тях изводите, които смятат за уместни.

Член 5

Всяко съобщение, предназначено за националните власти на държавите-членки за целите на прилагането на настоящото решение, се прави чрез техните постоянни представителства към Европейския съюз.

Член 6

По молба на Европейския парламент, Съвета или Комисията, горепосочените правила могат да бъдат преразгледани считано от края на текущия мандат на Европейския парламент, в светлината на натрупания опит.

Член 7

Настоящото решение влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

ПРИЛОЖЕНИЕ X

Разпоредби за прилагане на член 9, параграф 4 - лобиране в Парламента

Член 1

Пропуски

1. Пропускът представлява пластмасова карта със снимка на притежателя, собственото и фамилното му име и наименованието на дружеството, организацията или лицето, за което същият работи.

Притежателят носи постоянно и на видно място пропуска си във всички помещения на Парламента. Неспазването на това задължение може да доведе до отнемане на пропуска.

Пропуските се различават по форма и цвят от пропуските, които се издават на случайни посетители.

2. Пропускът се подновява, само ако притежателят е изпълнил задълженията по член 9, параграф 4 от Правилника за дейността на Европейския парламент.

Всяко възражение, повдигнато от член на Парламента срещу дейността на представител или лоби се отнася до квесторите, които го разглеждат и могат да вземат решение за запазване или отнемане на съответния пропуск.

3. При никакви обстоятелства пропуските не дават право на достъп на техните притежатели до други заседания на Парламента или на неговите органи, освен тези, които са обявени за публични, като в този случай не дават право на дерогации от правилата за достъп, които се прилагат за всички останали граждани на Съюза.

Член 2

Сътрудници

1. В началото на всеки парламентарен мандат квесторите определят максималния брой сътрудници, които могат да бъдат акредитирани от всеки член на Парламента.

При встъпване в длъжност акредитираните сътрудници подават писмена декларация за професионалните си дейности, както и за всяка друга платена функция или дейност, която извършват.

2. Сътрудниците имат достъп до Парламента при същите условия, които важат за служителите на Генералния секретариат или на политическите групи.

3. Всички други лица, включително непосредствено работещите с членовете на Парламента, имат достъп до Парламента само при условията, предвидени в член 9, параграф 4 от Правилника за дейността на Европейския парламент.

Член 3

Кодекс за поведение

1. В контекста на отношенията си с Парламента, лицата, чиито имена фигурират в регистъра по член 9, параграф 4 от Правилника за дейността на Европейския парламент:

- а) трябва да спазват разпоредбите на член 9 от Правилника за дейността на Европейския парламент и на настоящото приложение;

- б) трябва да заявят интереса или интересите, които представляват при контактите си с членове на Парламента, техните служители или длъжностните лица на Парламента;
- в) трябва да се въздържат от всякакви действия, насочени към непочтено събиране на информация;
- г) не могат да претендират за официални взаимоотношения с Парламента в отношенията си с трети страни;
- д) не могат да разпространяват на трети страни, с цел извличане на имуществена облага, екземпляри на документи, получени от Парламента;
- е) трябва стриктно да спазват разпоредбите на приложение I, член 2, параграф втори;
- ж) трябва да се уверят, че всяко оказано съдействие в съответствие с разпоредбите на приложение I, член 2, е декларирано в предвидения за целта регистър;
- з) при назначаване на бивши длъжностни лица на институциите, трябва да спазват разпоредбите на Правилника за длъжностните лица;
- и) трябва да спазват всички установени от Парламента правила относно правата и отговорностите на бивши членове на ЕП;
- й) с цел избягване на евентуален конфликт на интереси, трябва предварително да получат съгласието на съответния член или членове на Парламента относно всяко евентуално договорно или трудово правоотношение, в което встъпват със сътрудник на член на Парламента, и впоследствие да се уверят, че това е декларирано в регистъра, предвиден в член 9, параграф 4 от Правилника за дейността на Европейския парламент.

2. Всяко нарушение на настоящия кодекс за поведение може да доведе до отнемане на пропуската, издаден на съответните лица и по целесъобразност на организацията, в която работят.

ПРИЛОЖЕНИЕ XI

Изпълнение на функциите на омбудсмана

А. Решение на Европейския парламент относно правилата и общите условия за изпълнението на функциите на омбудсмана³⁵

Европейският парламент,

като взе предвид Договорите за създаване на Европейските общности, и по-специално член 195, параграф 4 от Договора за създаване на Европейската общност и член 107г, параграф 4 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия,

като взе предвид становището на Комисията,

като взе предвид одобрението на Съвета,

като има предвид, че правилата и общите условия за изпълнението на функциите на омбудсмана следва да бъдат приети в съответствие с разпоредбите на Договорите за създаване на Европейските общности;

като има предвид, че трябва да се определят условията, при които може да бъде подадена жалба до омбудсмана, както и връзката между изпълнението на функциите на омбудсмана и съдебни и административни производства;

като има предвид, че омбудсманът, който може да действа и по собствена инициатива, трябва да има достъп до всички елементи, необходими за изпълнение на функциите му; като има предвид, че за тази цел органите и институциите на Общността са длъжни да предоставят на омбудсмана, по негово искане, всяка желана от него информация, и без да се накърнява задължението на омбудсмана да не разкрива съответната информация; като има предвид, че достъп до класифицирана информация или документи, и по-специално до чувствителни документи по смисъла на член 9 от Регламент (ЕО) № 1049/2001³⁶, следва да се предоставя при спазване на правилата за сигурност на съответната институция или орган на Общността; като има предвид, че институциите или органите, които предоставят класифицирана информация или документи по член 3, параграф 2, първа алинея, следва да уведомят омбудсмана за това, че тази информация или документи са класифицирани; като има предвид, че за прилагането на правилата, предвидени в член 3, параграф 2, първа алинея, омбудсманът следва да съгласува предварително със съответната институция или орган условията за обработката на класифицирана информация или документи и друга информация, за която е в сила задължението за опазване на професионална тайна; като има предвид, че ако не получи поисканото съдействие, омбудсманът уведомява за това Европейския парламент, който предприема необходимите мерки;

като има предвид, че е необходимо да се определят процедурите, които ще се прилагат в случай, че в резултат на извършваните от омбудсмана проверки се разкрият случаи на лошо администриране; като има предвид, че е необходимо също да се предвиди омбудсмана да представя подробен доклад пред Европейския парламент в края на всяка годишна сесия;

³⁵Прието от Парламента на 9 март 1994 г. (ОВ L 113, 4.5.1994 г., стр. 15) и изменено с Решения на Парламента от 14 март 2002 г. (ОВ L 92, 9.4.2002 г., стр. 13) и от 18 юни 2008 г. (ОВ L 189, 17.7.2008 г., стр. 25).

³⁶Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

като има предвид, че омбудсманът и служителите от неговата администрация са длъжни да опазват поверителния характер на информацията, която са получили при упражняване на функциите им; като има предвид, че въпреки това омбудсманът е, все пак, длъжен да информира компетентните власти за факти, които счита, че имат отношение към наказателното право и които са му станали известни рамките на извършената от него проверка;

като има предвид, че е необходимо да се предвиди възможност за сътрудничество между омбудсмана и аналогични органи в някои държави-членки при условията на спазване на приложимото национално законодателство;

като има предвид, че Европейският парламент следва да назначава омбудсмана в началото на своя мандат и за срока на този мандат, като го избира измежду лица, които са граждани на Съюза и предоставят всички необходими гаранции за независимост и компетентност;

като има предвид, че трябва да се предвидят условията за прекратяване на функциите на омбудсмана;

като има предвид, че омбудсманът трябва да изпълнява задълженията си при условията на пълна независимост, за което полага тържествена клетва пред Съда на Европейските общности при встъпването си в длъжност; като има предвид, че следва да се определят дейностите, които са несъвместими с изпълнението на функциите на омбудсман, както и възнаградението, привилегиите и имунитетите, които му се предоставят;

като има предвид, че следват да се предвидят разпоредби относно длъжностните лица и служителите в секретариата на омбудсмана, които го подпомагат при изпълнението на неговите функции, както и разпоредби за неговия бюджет; като има предвид, че седалището на омбудсмана следва да съвпада със седалището на Европейския парламент;

като има предвид, че омбудсманът приема разпоредбите по прилагане на настоящото решение; като има предвид освен това, че следва да се приемат някои преходни разпоредби, приложими спрямо първия омбудсман, назначен след влизането в сила на Договора за ЕС,

РЕШИ:

Член 1

1. С настоящото решение се определят правилата и общите условия за изпълнението на функциите на омбудсмана в съответствие с член 195, параграф 4 от Договора за създаване на Европейската общност и член 107г, параграф 4 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.
2. Омбудсманът изпълнява функциите си в съответствие с правомощията, които Договорите предоставят на институциите и органите на Общността.
3. Омбудсманът не може да встъпва в дела пред съд или да поставя под въпрос обосноваването на съдебно решение.

Член 2

1. В рамките и при условията на гореспоменатите Договори, омбудсманът допринася за разкриването на случаи на лошо администриране в дейността на институциите и органите на Общността, с изключение на Съда на Европейските общности и Първоинстанционния съд на Европейските общности в качеството им на правораздавателни органи, и формулира препоръки с оглед преустановяването на такива случаи. Действията на други органи или лица не могат да бъдат предмет на жалба пред омбудсмана.

2. Всеки гражданин на Съюза или всяко физическо или юридическо лице с местопребиваване или седалище в държава-членка на Съюза може да подаде до омбудсмана, пряко или с посредничеството на член на Европейския парламент, жалба във връзка със случай на лошо управление в дейността на институциите или органите на Общността, с изключение на Съда на Европейските общности и Първоинстанционния съд на Европейските общности в качеството им на правораздавателни органи. Омбудсманът информира заинтересуваната институция или орган непосредствено след като е бил сезиран с жалба.
3. От жалбата трябва да ясно да личат нейният предмет и самоличността на жалбоподателя; жалбоподателят може да поиска жалбата му да остане поверителна.
4. Жалбата трябва да бъде подадена в срок от две години от датата, на която жалбоподателят е узнал фактите, на които тя се основава, и да бъде предшествана от подходящите административни постъпки пред съответните органи и институции.
5. Омбудсманът може да посъветва жалбоподателя да адресира жалбата до друг орган.
6. Подадените до омбудсмана жалби не спират сроковете за обжалване при административни или съдебни производства.
7. Когато омбудсманът, поради висящо или приключило съдебно производство, отнасящо се до представените пред него факти, трябва да обяви жалбата за недопустима или да прекрати разглеждането ѝ, резултатите от всички проведени преди това от него проверки се изпращат в архив.
8. До омбудсмана не могат да се подават жалби във връзка с трудовоправни отношения между институциите и органите от Общността и техните длъжностни лица или други служители, ако не са изчерпани всички възможности за подаване на молби и жалби по вътрешно-административен ред, и по-специално процедурите по член 90, параграфи 1 и 2 от Правилника за длъжностните лица, и не са изтекли сроковете за отговор от страна на съответния орган, до който е отправена молбата или жалбата.
9. Омбудсманът уведомява възможно най-скоро жалбоподателя за предприетите от него мерки.

Член 3

1. Омбудсманът, по собствена инициатива или въз основа на подадена жалба, извършва всички проверки, които счита за обосновани с оглед изясняването на предполагаема лоша администрация от страна на институции и органи на Общността. Омбудсманът уведомява за това заинтересуваната институция или орган, който от своя страна може да представи всички бележки, които счете за необходими.
2. Институциите и органите на Общността са длъжни да предоставят поисканата от омбудсмана информация, както и да му осигурят достъп до съответните досиета. Достъп до класифицирана информация или документи, и по-специално до чувствителни документи по смисъла на член 9 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, се предоставя при спазване на правилата за сигурност на съответната институция или орган на Общността.

Институциите или органите, които предоставят класифицирана информация или документи, както е посочено в предходната алинея, уведомяват омбудсмана за това, че тази информация или документи са класифицирани.

За прилагането на правилата, предвидени в алинея 1, омбудсманът съгласува предварително със съответната институция или орган условията за обработката на класифицирана

информация или документи и друга информация, за която е в сила задължението за опазване на професионална тайна.

Съответните институции и органи предоставят достъп до документи с произход от държава-членка, които по силата на законов или подзаконов нормативен акт са класифицирани като секретни, само с предварителното съгласие на съответната държава-членка.

Те предоставят достъп до други документи с произход от държава-членка, след като информират съответната държава-членка.

И в двата случая, съгласно член 4, омбудсманът не може да разпространява съдържанието на документите.

Длъжностните лица и другите служители на институциите и органите на Общността са длъжни да свидетелстват по искане на омбудсмана; те остават обвързани от Правилника за длъжностите лица, и по-специално задължението за опазване на професионална тайна

3. По искане на омбудсмана органите на държавите-членки са длъжни да му предоставят, чрез постоянните си представителства в Европейските общности, всяка информация, която би допринесла за изясняването на случаи на лоша администрация от страна на институции или органи на Общността, освен ако исканата информация е предмет на законови или подзаконови разпоредби, които забраняват нейното разпространение. В последния случай обаче, съответната държава-членка може да разреши на омбудсмана да се запознава с тази информация, при положение че същият се задължи да не я разпространява.

4. Когато омбудсманът не получи поисканото от него съдействие, той уведомява за това Европейския парламент, който предприема съответните мерки.

5. Доколкото е възможно, омбудсманът се стреми, съвместно със заинтересуваната институция или орган, да намери решение, с което да се преустановят случаите на лошо управление и да се удовлетвори жалбата.

6. Ако омбудсманът установи случай на лоша администрация, той сезира съответната институция или орган, и при необходимост формулира проект на препоръки. Сезираната институция или орган изпраща на омбудсмана подробно становище в срок от три месеца.

7. След това омбудсманът изпраща доклад до Европейския парламент и до заинтересуваната институция или орган, в който може да формулира препоръки. Омбудсманът уведомява жалбоподателя за резултатите от проверката, за изразеното от заинтересуваната институция или орган становище и за евентуално формулираните от него препоръки.

8. На края на всяка годишна сесия омбудсманът представя пред Европейския парламент доклад за резултатите от проведените от него проверки.

Член 4

1. Омбудсманът и служителите от неговата администрация, за които важат разпоредбите на член 287 от Договора за създаване на Европейската общност и член 194 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, са длъжни да не разпространяват информацията или документите, които са получили в хода на извършваните от тях проверки. Те са длъжни по-специално да не разпространяват класифицирана информация или други документи, предоставени на омбудсмана, в частност чувствителни документи по силата на член 9 на Регламент (ЕО) № 1049/2001, или документи, попадащи в обхвата на законодателството на Общността относно защитата на

личните данни, както и всяка информация, която би увредила жалбоподателя или друго евентуално заинтересувано лице, без да се накърняват разпоредбите на параграф 2.

2. Ако в хода на проверките омбудсманът узнае за факти, за които счита, че биха могли да имат наказателноправно значение, той незабавно уведомява компетентните национални органи чрез постоянните представителства на държавите-членки в Европейските общности, и доколкото случаят попада в правомощията на компетентната институция, орган или служба на Общността, отговаряща за борбата с измамите; по целесъобразност, омбудсманът уведомява и институцията или органа на Общността, в който служи въпросното длъжностно лице или служител, и който може да приложи разпоредбите на член 18, параграф 2 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности. Омбудсманът може да информира заинтересуваната институция или орган на Общността и за фактите, които поставят под въпрос поведението на техен служител от дисциплинарна гледна точка.

Член 4а

Омбудсманът и служителите от неговата администрация разглеждат исканията за обществен достъп до документи, различни от документите, посочени в член 4, параграф 1, в съответствие с условията и ограниченията на Регламент (ЕО) № 1049/2001.

Член 5

1. Доколкото това може да способства за постигането на по-голяма ефективност на проверките и за по-добрата защита на правата и интересите на жалбоподателите, омбудсманът може да си сътрудничи с аналогични органи в някои държави-членки, при условие че спазва приложимото национално законодателство. Омбудсманът не може да изисква по този начин документи, до които не би имал достъп съгласно член 3.

2. В рамките на функциите си, предвидени в член 195 от Договора за създаване на Европейската общност и член 107, буква г) от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и като избягва всяко дублиране с дейностите на други институции и органи, омбудсманът може да си сътрудничи при същите условия с институции и органи на държавите-членки, отговорни за насърчаването и защитата на основните права.

Член 6

1. Омбудсманът се назначава от Европейския парламент след всяко избиране на нов Парламент и за срока на парламентарния мандат. Мандатът на омбудсмана може да се подновява.

2. Омбудсманът се избира измежду лица, които са граждани на Съюза и се ползват с пълни граждански и политически права, предоставят гаранции за независимост и отговарят на условията за заемане на най-висша съдебна длъжност в своята страна или притежават призната компетентност и опит, за да изпълняват функциите на омбудсман.

Член 7

1. Омбудсманът прекратява изпълнението на функциите си при изтичане на срока на мандата му, подаване на оставка или освобождаване.

2. Освен в случай на освобождаване, омбудсманът продължава да изпълнява функциите си до назначаването на негов приемник.

3. В случай на предсрочно прекратяване на функциите на омбудсмана, в срок от три месеца от момента на освобождаване на длъжността се назначава приемник за остатъка от парламентарния мандат.

Член 8

Омбудсман, който вече не отговаря на необходимите условия за изпълнение на неговите функции или е извършил сериозно нарушение при изпълнението на служебните си задължения, може да бъде освободен от Съда на Европейските общности по искане на Европейския парламент.

Член 9

1. Омбудсманът изпълнява функциите си при условията на пълна независимост и в общ интерес на Общностите и гражданите на Съюза. При изпълнение на функциите си той не иска или не получава указания от никое правителство или друг орган. Омбудсманът се въздържа от всякакви действия, които са несъвместими с характера на неговите функции.

2. При встъпването си в длъжност омбудсманът полага тържествена клетва пред Съда на Европейските общности да изпълнява функциите си при условията на пълна независимост и безпристрастност, както и по време на и след изтичането на мандата си да спазва задълженията, произтичащи от заеманата от него длъжност, и по-специално задължението за почтеност и сдържаност при приемането на определени назначения или облаги след прекратяване на служебните му функции.

Член 10

1. По време на мандата си омбудсманът не може да извършва никаква друга политическа или административна дейност, нито да развива друга професионална дейност, възмездно или безвъзмездно.

2. По отношение на възнаграждението, надбавките и пенсията, омбудсманът се ползва с ранга на съдия в Съда на Европейските общности.

3. По отношение на омбудсмана и длъжностните лица и служителите в неговия секретариат се прилагат разпоредбите на членове от 12 до 15 и член 18 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности.

Член 11

1. Омбудсманът се подпомага от секретариат, чийто ръководител се назначава от него самия.

2. За длъжностните лица и другите служители в секретариата на омбудсмана важат правилата и нормите, които са приложими за длъжностните лица и служителите на Европейските общности. Тяхната численост се определя ежегодно в рамките на бюджетната процедура.

3. Длъжностните лица на Европейските общности и на държавите-членки, които са назначени в секретариата на омбудсмана, се командироваат в интерес на службата, като на същите се гарантира автоматично възстановяване на длъжност в институцията, от която идват.

4. По въпросите, които се отнасят до служителите в неговата администрация, омбудсманът е приравнен на институциите по смисъла на член 1 от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности.

Член 12

Заличен

Член 13

Седалището на омбудсмана съвпада със седалището на Европейския парламент.

Член 14

Омбудсманът приема разпоредби за прилагане на настоящото решение.

Член 15

Първият омбудсман, който ще бъде назначен след влизането в сила на Договора за създаване на Европейски съюз, се назначава за остатъка от парламентарния мандат.

Член 16

Заличен

Член 17

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейските общности*. То влиза в сила на датата на публикуването му.

Б. Решение на Европейския омбудсман за приемане на разпоредби за прилагане³⁷

Член 1

Определения

В настоящите разпоредби за прилагане,

- а) "заинтересувана институция" означава институция или орган на Общността, които са обект на жалба или на проверка по собствена инициатива;
- б) "статут" означава нормите и общите условия, уреждащи изпълнението на функциите на омбудсмана.

Член 2

Получаване на жалби

2.1 При получаването им, жалбите се класифицират, регистрират и номерират.

2.2 На жалбоподателя се изпраща потвърждение за получаване на жалбата му, в което се посочват регистрационният номер на жалбата и данните на юриста, който отговаря за случая.

2.3 Петиция, изпратена до омбудсмана от Европейския парламент със съгласието на подателя, се разглежда като жалба.

³⁷Прието на 8 юли 2002 г. и изменено с решение на омбудсмана на 5 април 2004 г.

2.4 В подходящи случаи и със съгласието на жалбоподателя, омбудсманът може да препраща жалба до Европейския парламент, за да бъде разгледана като петиция.

2.5 В подходящи случаи и със съгласието на жалбоподателя, омбудсманът може да препраща жалба до друг компетентен орган.

Член 3

Допустимост на жалбите

3.1 Въз основа на критериите, определени в Договора и в Статута, омбудсманът определя дали дадена жалба попада в кръга на неговата компетентност, и ако това е така, дали тя е допустима; той може да поиска от жалбоподателя да представи допълнителна информация или документи преди да се произнесе по допустимостта на жалбата.

3.2 В случай, че дадена жалба е извън неговата компетентност или е недопустима, омбудсманът прекратява преписката във връзка с жалбата. Той уведомява жалбоподателя за решението си и за мотивите за него. Омбудсманът може да посъветва жалбоподателя да се обърне към друг орган.

Член 4

Проверки по допустими жалби

4.1 Омбудсманът решава дали са налице достатъчно основания, които да обосновават извършването на проверка по допустима жалба.

4.2 Ако омбудсманът не установи наличие на достатъчно основания, които да обосновават извършването на проверка, той прекратява преписката във връзка с жалбата и уведомява за това жалбоподателя.

4.3 Ако омбудсманът установи наличие на достатъчно основания, които да обосновават извършването на проверка, той уведомява за това жалбоподателя и заинтересуваната институция. Омбудсманът изпраща копие от жалбата на заинтересуваната институция и я приканва да представи становище в определен срок, който обичайно не надвишава три месеца. В поканата до заинтересуваната институция могат да се посочват конкретни аспекти или въпроси, повдигнати в жалбата, които да бъдат разгледани в становището.

4.4 Омбудсманът изпраща становището на заинтересуваната институция на жалбоподателя. Жалбоподателят има възможност да представи свои бележки на омбудсмана в определен срок, който обикновено не надвишава три месеца.

4.5 След като разгледа становището и евентуалните бележки от страна на жалбоподателя, омбудсманът взема решение дали да приключи случая с мотивирано решение или да продължи проверката. Омбудсманът уведомява жалбоподателя и заинтересуваната институция за взетото от него решение.

Член 5

Правомощия за извършване на проверки

5.1 При условията, определени в правилника, омбудсманът може да изисква от институциите и органите на Общността, както и от органите на държавите-членки, да представят в разумен срок информация или документи, които са необходими за извършването на определена проверка.

5.2 Омбудсманът може да преглежда преписката на заинтересуваната институция на Общността, за да провери точността и пълнотата на нейните отговори. Омбудсманът може да прави копия на цялата преписка или на отделни документи, съдържащи се в нея. Той уведомява жалбоподателя за извършената проверка.

5.3 Омбудсманът може да изисква длъжностни лица или други служители, институции или органи на Общността да дават показания при определените в правилника условия.

5.4 Омбудсманът може да изисква от институциите и органите на Общността да му осигурят условия за извършването на проверки на място.

5.5 Омбудсманът може да възлага извършване на проучвания или изготвяне на експертизи, които според него са необходими за успешното извършване на дадена проверка.

Член 6

Приятелско решение

6.1 Ако омбудсманът установи случай на лоша администрация, той осъществява максимално сътрудничество със заинтересуваната институция при намирането на приятелско решение за преустановяване на лошата администрация и удовлетворяване на жалбоподателя.

6.2 Ако омбудсманът счита, че това сътрудничество е било успешно, той приключва случая с мотивирано решение. Омбудсманът уведомява жалбоподателя и заинтересуваната институция за взетото от него решение.

6.3. Ако омбудсманът счита, че е невъзможно да се постигне приятелско решение, или че търсенето на такова решение е било неуспешно, той приключва случая с мотивирано решение, което може да включва критична бележка, или изготвя доклад, съдържащ проект на препоръки.

Член 7

Критични бележки

7.1 Омбудсманът формулира критична бележка, ако счита, че:

- а) заинтересуваната институция вече не е в състояние да преустанови случая на лошо управление и
- б) случаят на лошо управление няма общозначими последици.

7.2 Когато омбудсманът приключва случая с критична бележка, той уведомява за това жалбоподателя.

Член 8

Доклади и препоръки

8.1 Омбудсманът изготвя доклад, съдържащ проекти на препоръки към заинтересуваната институция, ако счита, че:

- а) заинтересуваната институция може да преустанови случая на лоша администрация или
- б) случаят на лоша администрация има общозначими последици.

8.2 Омбудсманът изпраща екземпляр от доклада и проектите на препоръки до заинтересуваната институция и жалбоподателя.

8.3 Заинтересуваната институция изпраща до омбудсмана подробно становище в срок от три месеца. Становището може да се състои в приемане на решението на омбудсмана и да съдържа описание на предприетите мерки за изпълнение на проектите на препоръки.

8.4 Ако омбудсманът не счита подробното становище за удовлетворително, той може да изготви специален доклад до Европейския парламент във връзка със случая на лоша администрация. Докладът може да съдържа препоръки. Омбудсманът изпраща екземпляр от доклада до заинтересуваната институция и жалбоподателя.

Член 9

Проверки по собствена инициатива

9.1 Омбудсманът може да взема решения за извършване на проверки по собствена инициатива.

9.2 При извършването на проверки по собствена инициатива омбудсманът разполага със същите правомощия с каквито разполага при извършването на проверки по повод на подадена на жалба.

9.3 Процедурата, която важи за проверките по повод на подадена жалба, се прилага по аналогия и за проверките по собствена инициатива.

Член 10

Процедурни въпроси

10.1 По искане на жалбоподателя, омбудсманът класифицира жалбата му като поверителна. Омбудсманът може да класифицира дадена жалба като поверителна и по собствена инициатива, ако счита, че това е необходимо за защитата на интересите на жалбоподателя или на трети страни.

10.2 Ако счита за целесъобразно, омбудсманът може да предприема мерки за отдаване на предимство при разглеждането на определена жалба.

10.3 В случай на образуване на съдебно производство във връзка с въпроси, които са предмет на проверка от омбудсмана, той приключва случая. Резултатите от извършените от него до този момент проверки се архивират, без да се предприемат по-нататъшни действия.

10.4 Омбудсманът информира съответните национални органи, и по целесъобразност определена институция или орган от Общността за факти от наказателноправно значение, които е узнал в хода на дадена проверка. Омбудсманът може също да информира институция или орган от Общността за факти, които по негово мнение биха дали основание за образуването на дисциплинарно производство.

Член 11

Доклади до Европейския парламент

11.1 Омбудсманът представя на Европейския парламент годишен доклад за цялостната си дейност, включително за резултатите от извършените от него проверки.

11.2 Освен специалните доклади по член 8.4 по-горе, омбудсманът може да представя на Европейския парламент и други специални доклади, които счита за целесъобразни с оглед изпълнението на задълженията му, произтичащи от Договорите и правилника.

11.3 Годишният доклад и специалните доклади на омбудсмана могат да съдържат препоръки, които той счита за целесъобразни с оглед изпълнението на задълженията му, произтичащи от Договорите и правилника.

Член 12

Сътрудничество с омбудсмани и аналогични органи в държавите-членки

Омбудсманът може да работи в сътрудничество с омбудсмани и аналогични органи в държавите-членки с оглед повишаване на ефективността както на собствените му проверки, така и на тези, които се извършват от омбудсмани и аналогични органи в държавите-членки, и осигуряване на по-ефективна защита на правата и интересите, охранявани от правото на Европейския съюз и на Европейската общност.

Член 13

Право на жалбоподателя да се запознае с преписката

13.1 Жалбоподателят има право да се запознае с образуваната от омбудсмана преписка по подадената от него или нея жалба при условията на член 13.3 по-долу.

13.2 Жалбоподателят може да упражнява правото си да се запознае с преписката на място. Той или тя може да поиска от омбудсмана екземпляр от цялата преписка или от конкретни документи, които се съдържат в преписката.

13.3 Когато омбудсманът извършва справка с документацията на заинтересуваната институция или сменя свидетелски показания по реда на членове 5.2 и 5.3 по-горе, жалбоподателят няма право на достъп до поверителни документи или поверителна информация, които са получени в резултат на извършената справка или снемането на показания.

Член 14

Публичен достъп до документите, които се съхраняват от омбудсмана

14.1 Обществеността има право на достъп до непубликувани документи, които се съхраняват от омбудсмана, при същите условия и ограничения, които са определени в Регламент (ЕО) № 1049/2001³⁸ относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията, както и съобразно разпоредбите на член 14.2 по-долу.

14.2 Когато омбудсманът извършва справка с документацията на заинтересуваната институция или сменя свидетелски показания по реда на членове 5.2 и 5.3 по-горе, жалбоподателят няма право на достъп до поверителни документи или поверителна информация, които са получени в резултат на извършената справка или снемането на показания.

14.3 Молбите за достъп до документи се подават в писмена форма (писмо, факс или електронно писмо) и трябва да са достатъчно конкретни, за да може да се идентифицира съответният документ.

³⁸Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

14.4 Молбите за достъп до посочените по-долу документи се удовлетворяват автоматично, освен в случай на жалби, класифицирани като поверителни в съответствие с разпоредбите на член 10.1 по-горе:

- а) общия регистър на жалбите;
- б) жалби и приложения към тях документи от жалбоподателя;
- в) становища и подробни становища на заинтересуваните институции, както и евентуални бележки по тях от страна на жалбоподателя;
- г) решения на омбудсмана за приключване на случаи;
- д) доклади и проекти на препоръки по член 8 по-горе.

14.5 Достъп се предоставя на място или чрез предоставяне на копие от съответния документ. Омбудсманът може да определя разумни такси за предоставянето на копия от документи. Методът за изчисляване на всяка такса се разяснява.

14.6 Достъпът до документите, посочени в член 14.4 по-горе, се предоставя своевременно. Решенията по молбите за публичен достъп до други документи се вземат в срок от 15 работни дни от получаване на молбата.

14.7 Всеки пълен или частичен отказ на молба за достъп до документ се мотивира.

Член 15

Езиков режим

15.1 Жалба може да се представи на омбудсмана на всеки от езиците, предвидени в Договора. Омбудсманът не е длъжен да разглежда жалби, които са представени на друг език.

15.2 Производството пред омбудсмана се води на един от езиците, предвидени в Договора; при производство, образувано по повод на жалба, езикът, на който се води производството, е езикът, на който е формулирана жалбата.

15.3 Омбудсманът определя кои документи трябва да бъдат съставени на езика, на който се води производството.

15.4 Кореспонденцията с органите на държави-членки се води на официалния език на съответната държава.

15.5 Годишният доклад, специалните доклади и по възможност останалите документи, които се публикуват от омбудсмана, се съставят на всички официални езици.

Член 16

Публикуване на доклади

16.1 Европейският омбудсман публикува в *Официален вестник на Европейските общности* съобщения относно приемането на годишни и специални доклади и публично оповестява начините, по които всяко заинтересувано лице може да получи достъп до пълния текст на документите.

16.2 Всички доклади или резюмета на решенията на омбудсмана относно поверителни жалби се публикуват във форма, която не позволява да се установи самоличността на жалбоподателя.

Член 17

Влизане в сила

17.1 Разпоредбите за прилагане, приети на 16 октомври 1997 г., се отменят.

17.2 Настоящото решение влиза в сила на 1 януари 2003 г.

17.3 Председателят на Европейския парламент се уведомява за приемането на настоящото решение. Съобщение в този смисъл се публикува и в *Официален вестник на Европейските общности*.

ПРИЛОЖЕНИЕ XII

Предотвратяване на измами, корупция и всякакви незаконни действия, увреждащи интересите на Общностите

Решение на Европейския парламент относно реда и условията за вътрешните разследвания във връзка с предотвратяването на измами, корупция и всякакви незаконни действия, увреждащи интересите на Общностите³⁹

Европейският парламент,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 199 от него,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана, и по-специално член 25 от него,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 112 от него,

като взе предвид Правилника за дейността си, и по-специално член 186, буква в)⁴⁰ от него,

като има предвид, че:

Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета⁴¹ и Регламент (Евратом) № 1074/1999⁴² на Съвета относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите, предвиждат, че Службата започва и провежда административни разследвания в институциите, органите, службите и агенциите, учредени с или въз основа на Договора за ЕО или на Договора за Евратом,

Отговорността на Европейската служба за борба с измамите, както е установена от Комисията, се простира отвъд защитата на финансовите интереси, като обхваща всички дейности, свързани с необходимостта да се предпазят интересите на Общността от неправомерни действия, които биха предизвикали административно или наказателно преследване,

Обхватът на борбата срещу измамите трябва да се разшири, а ефективността ѝ да се засили, като се използват наличните специализирани познания в областта на административните разследвания,

Следователно, въз основа на административната си автономия, всички институции, органи, служби и агенции трябва да възложат на Службата задачата да провежда вътрешни административни разследвания с цел да се разкрият сериозни случаи, свързани с изпълнението на служебни задължения, които могат да представляват неизпълнение на задълженията на длъжностните лица и другите служители на Общностите по смисъла на членове 11, 12, втори и трети параграф, членове 13, 14, 16 и 17, първи параграф от Правилника за длъжностните лица и условията за наемане на работа на другите служители на Европейските общности (наричан оттук нататък "Правилник за служителите"), увреждат интересите на тези Общности и е възможно да доведат до дисциплинарно или в определени случаи, до наказателно преследване, или представляват сериозно нарушение по смисъла на член 22 от Правилника за служителите, или неизпълнение на аналогичните задължения на

³⁹Прието на 18 ноември 1999 г.

⁴⁰Сега член 215, буква в).

⁴¹ОВ L 136 от 31.5.1999 г., стр. 1.

⁴²ОВ L 136 от 31.5.1999 г., стр. 8.

членовете или персонала на Европейския парламент, спрямо които Правилникът за служителите се прилага,

Тези разследвания трябва да се извършват при пълно спазване на съответните разпоредби на Договорите за създаване на Европейските общности, в частност Протокола за привилегиите и имунитетите, на текстовете по прилагането им и на Правилника за служителите,

Тези разследвания трябва да се извършват при равностойни условия във всички институции, органи, служби и агенции на Общността; възлагането на тази задача на Службата не трябва да засяга отговорностите на самите институции, органи, служби или агенции и по никакъв начин не трябва да намалява правната защита на засегнатите лица,

До приемане на измененията на Правилника за служителите, трябва да бъдат установени практически правила относно съдействието, което членовете на институциите и органите, управителите на служби и агенции и длъжностните лица и другите служители на институциите, органите, службите и агенциите оказват във връзка с гладкото протичане на вътрешните разследвания,

РЕШИ СЛЕДНОТО:

Член 1

Задължение за сътрудничество със Службата

Генералният секретар, службите и всички длъжностни лица или други служители на Европейския парламент са длъжни да сътрудничат напълно на служителите на Службата и да оказват всяка необходима за разследването подкрепа. За тази цел те предоставят на служителите на Службата всякаква полезна информация и обяснения.

Без да се накърняват съответните разпоредби на Договорите за създаване на Европейските общности, и по-специално на Протокола за привилегиите и имунитетите, и на текстовете по прилагането им, членовете на Европейския парламент сътрудничат напълно на Службата.

Член 2

Задължение за предоставяне на информация

Всяко длъжностно лице или друг служител на Европейския парламент, на когото станат известни сведения, пораждащи предположение за наличието на възможни случаи на измама, корупция или всякакви други незаконни действия, увреждащи интересите на Общностите, или за сериозни случаи, свързани с изпълнението на служебни задължения, които могат да представляват неизпълнение на задълженията на длъжностните лица или другите служители на Общностите или на персонала, спрямо когото Правилникът за служителите не се прилага, които могат да доведат до дисциплинарно или в определени случаи - до наказателно преследване, уведомява своевременно ръководителя на отдела си или главния директор или ако го счете за полезно, своя главен секретар или директно Службата, когато става въпрос за длъжностно лице, служител или друг член на персонала, спрямо когото Правилникът за служителите не се прилага, а в случай на неизпълнение на аналогичните задължения на членовете на Парламента - председателя на Европейския парламент.

Председателят, генералният секретар, генералните директори и ръководителите на отдели на Европейския парламент своевременно предават на Службата всички сведения, които са им известни и от които може да се предположи наличието на нередности по смисъла на първи параграф.

Длъжностните лица или другите служители на Европейския парламент не бива в никакъв случай да бъдат подлагани на несправедливо или дискриминиращо отношение в резултат на това, че са съобщили информацията по първи и втори параграф.

Членовете на Парламента, на които станат известни факти по смисъла на първи параграф, информират председателя на Парламента или ако сметат за полезно - директно Службата.

Настоящият член се прилага, без да се накърняват изискванията за поверителност, установени със закон или с Правилника за дейността на Европейския парламент.

Член 3

Помощ от отдела за сигурност

По искане на директора на Службата отделът за сигурност на Европейския парламент подпомага Службата при практическото провеждане на разследванията.

Член 4

Имунитет и право на отказ да се дадат показания

Правилата за парламентарния имунитет и за правото на членовете на Парламента да откажат да дадат показания остават непроменени.

Член 5

Информиране на заинтересованата страна

Когато е възможно да бъде замесен член на Парламента, длъжностно лице или друг служител, заинтересованата страна се информира бързо, ако това не е в ущърб на разследването. Във всеки случай, при приключване на разследването не могат да се правят заключения, споменаващи поименно член, длъжностно лице или друг служител на Европейския парламент, ако на заинтересованата страна не е била дадена възможността да изрази мнението си по всички отнасящи се до нея факти.

В случаи, когато за целите на разследването е необходимо да се пази пълна тайна и се налага използването на процедури за разследване, които са от компетентността на национален съдебен орган, изпълнението на задължението да се покани членът, длъжностното лице или служителят на Европейския парламент да изрази мнението си, може да бъде отложено по споразумение съответно с председателя на Парламента - ако става въпрос за член на Парламента, или с генералния секретар - ако става въпрос за длъжностно лице или друг служител.

Член 6

Информация за приключване на разследването без предприемане на последващи действия

Ако след проведено вътрешно разследване няма достатъчно данни за повдигане на каквото и да е обвинение срещу член, длъжностно лице или друг служител на Европейския парламент, който е бил обект на това разследване, образуването срещу него вътрешно разследване се прекратява, без да се предприемат последващи действия, с решение на директора на Службата, който уведомява заинтересованата страна в писмена форма.

Член 7

Снемане на имунитет

Всички искания от национален полицейски или съдебен орган относно снемането на имунитета срещу съдебно преследване на длъжностно лице или друг служител на Европейския парламент във връзка с възможни случаи на измама, корупция или всякакви други незаконни действия се предават на директора на Службата за становище. Службата се уведомява, ако дадено искане за снемане на имунитет се отнася за член на Европейския парламент.

Член 8

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му от Европейския парламент.

ПРИЛОЖЕНИЕ XIII

Споразумение между Европейския парламент и Комисията относно условията и реда за прилагане на Решение 1999/468/ЕО на Съвета за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията, изменено с Решение 2006/512/ЕО

Предоставяне на информация на Европейския парламент

1. Съгласно член 7, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО⁴³, Европейският парламент следва да бъде информиран редовно от Комисията за работата на комитетите⁴⁴ съобразно условията и реда за гарантиране на прозрачност и ефикасност на системата за предаване и идентификация на информацията и на различните етапи на процедурата. За тази цел той получава, едновременно и при същите условия като членовете на комитетите, проектите на дневен ред за заседанията на комитетите, проектите на мерки за прилагане, представени на тези комитети съгласно основни актове, приети в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора, резултатите от гласуването, съкратените протоколи от заседанията и списъците на органите, към които принадлежат лицата, определени от държавите-членки да ги представляват.

Регистър

2. Комисията създава регистър, съдържащ всички документи, изпратени до Европейския парламент⁴⁵. Европейският парламент ще има пряк достъп до този регистър. В съответствие с предвиденото в член 7, параграф 5 от Решение 1999/468/ЕО, позоваванията на всички документи, изпратени до Европейския парламент, се оповестяват публично.

3. В съответствие с поетите от Комисията ангажименти в декларацията ѝ относно член 7, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО⁴⁶, и след като бъдат предприети всички подходящи технически мерки, регистърът по точка 2 предоставя възможност, по-конкретно за:

- ясна идентификация на документите, обхванати от една и съща процедура и на промените в мярката за прилагане на всеки етап от процедурата;
- указване на етапа на процедурата и сроковете;
- ясно разграничение между проекта на мерки, получен от Европейския парламент едновременно с членовете на съответния комитет съгласно правото му на информация, и окончателния проект след произнасяне на становището на комитета, който е изпратен до Европейския парламент;
- ясна идентификация на всяка промяна в сравнение с документите, вече изпратени до Европейския парламент.

4. Когато, след преходен период, който започва да тече от влизането в сила на настоящото споразумение, Европейският парламент и Комисията стигнат до заключение, че системата функционира и е задоволителна, изпращането на документи до Европейския парламент се извършва чрез електронно уведомление, съдържащо връзка към предвидения

⁴³ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11.).

⁴⁴Счита се, че думата „комитет“ в текста на настоящото споразумение се отнася за комитетите, създадени в съответствие с Решение 1999/468/ЕО.

⁴⁵Предвидената дата за създаване на регистъра е 31 март 2008 г.

⁴⁶ОВ С 171, 22.7.2006 г., стр. 21.

в точка 2 регистър. Решение за това се взема чрез размяна на писма между председателите на двете институции. През преходния период, документите се изпращат до Европейския парламент под формата на приложение към съобщение по електронна поща.

5. Освен това, Комисията се съгласява да изпраща до Европейския парламент, за сведение и при поискване от компетентната парламентарна комисия, конкретни проекти на мерки за прилагане на основни актове, които, макар и да не са приети в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора, са от особено значение за Европейския парламент. Тези мерки се вписват в регистъра по точка 2, като Европейският парламент се уведомява за това.

6. Освен обобщените протоколи по точка 1, Европейският парламент може да поиска достъп до протоколите от заседанията на комитетите⁴⁷. Комисията разглежда всяко искане поотделно съгласно правилата за поверителност, установени в приложение 1 към Рамковото споразумение относно отношенията между Европейския парламент и Комисията⁴⁸.

Поверителни документи

7. Поверителните документи се обработват съгласно вътрешните административни процедури, установени от всяка институция, с оглед осигуряване на всички необходими гаранции.

Резолюции на Европейския парламент по член 8 от Решение 1999/468/ЕО

8. Съгласно член 8 от Решение 1999/468/ЕО, Европейският парламент може да посочи в мотивирана резолюция, че проект на мерки за прилагане на основен акт, приет в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора, може да превиши изпълнителните правомощия, предвидени в основния акт.

9. Европейският парламент приема такива резолюции в съответствие със своя Правилник за дейността, за което той разполага с едномесечен срок, който започва да тече от датата на получаване на окончателния проект на мерките за прилагане на езиковите версии, представени на членовете на съответния комитет.

10. Европейският парламент и Комисията се съгласяват, че е целесъобразно за постоянно да се установи по-кратък срок за някои видове спешни мерки за прилагане, по които в интерес на надеждното управление трябва да се вземе решение в по-кратък срок. По-конкретно, това се отнася за някои видове мерки, свързани с външни действия, включително хуманитарна помощ и помощ в извънредни ситуации, закрила на здравето и безопасността, транспортна сигурност и безопасност и освобождаване от задължение за спазване на правилата за възлагане на обществени поръчки. Видовете съответни мерки и приложимите срокове се определят по споразумение между член на Комисията и председателя на компетентната парламентарна комисия. Такова споразумение може да бъде отменено по всяко време от всяка от страните.

11. Без да се засягат случаите, посочени в точка 10, срокът е по-кратък при спешност и в случай на мерки, свързани с ежедневни административни въпроси и/или мерки с ограничен срок на действие. Този срок може да бъде много кратък в изключително спешни случаи, по-конкретно в случаи, свързани с общественото здраве. Компетентният член на Комисията определя подходящ срок и го мотивира. В такива случаи Европейският парламент може да използва процедура, при която прилагането на член 8 от Решение 1999/468/ЕО се делегира

⁴⁷Вж. решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 19 юли 1999 г. по дело T-188/97 Rothmans с/у Комисията, ССП 1999 г., стр. II-2463.

⁴⁸ОВ С 117 Е, 18.5.2006 г., стр. 123.

на компетентната парламентарна комисия, която може да изпрати отговор на Комисията в съответния срок.

12. Непосредствено след като службите на Комисията предвидят, че проект на мерки по точки 10 и 11 е вероятно да бъде представен пред комитет, те предупреждават неофициално секретариата на компетентната комисия или съответно секретариатите на компетентните комисии. Непосредствено след представянето на първоначалния проект на мерки пред членовете на комитета, службите на Комисията уведомяват секретариата на парламентарната комисия или съответно секретариатите на парламентарните комисии относно спешността и сроковете, които ще се прилагат след представянето на окончателния проект.

13. След приемането от Европейския парламент на резолюция по точка 8 или на отговор по точка 11, съответният член на компетентната комисия уведомява Европейския парламент или, когато е подходящо, компетентната парламентарна комисия за действията, които Комисията възнамерява да предприеме.

14. Данните по точки 10 до 13 се включват в регистъра.

Процедура по регулиране с контрол

15. Когато е приложима процедурата по регулиране с контрол, след гласуване в рамките на комитета, Комисията уведомява Европейския парламент за приложимите срокове. При спазване на точка 16, тези срокове започват да текат едва след получаването на всички езикови версии от Европейския парламент.

16. Когато се прилагат съкратени срокове (член 5а, параграф 5, буква б) от Решение 1999/468/ЕО) и в случаи на спешност (член 5а, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО), сроковете започват да текат от датата на получаване от Европейския парламент на окончателните проекти мерки за прилагане на езиковите версии, представени на членовете на комитета, освен ако председателят на парламентарната комисия не възрази. При всички положения Комисията се стреми да изпрати всички езикови версии на Европейския парламент във възможно най-кратки срокове. Непосредствено след като службите на Комисията предвидят, че проект на мерки по член 5а, параграф 5, буква б) и член 5а, параграф 6 е вероятно да бъде представен пред комитет, те предупреждават неофициално секретариата на компетентната парламентарна комисия или съответно секретариатите на компетентните парламентарни комисии.

Финансови услуги

17. Съгласно своето изявление относно член 7, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО по отношение на финансовите услуги, Комисията се ангажира да:

- гарантира, че длъжностното лице от Комисията, което председателства заседанието на комитет, уведомява Европейския парламент след всяко заседание, по искане за това от последния, за всички разисквания относно проект на мерки за прилагане, представен пред този комитет;
- да отговори устно или писмено на всеки въпрос във връзка с разискванията относно проект на мерки за прилагане, представени пред комитета.

Накрая, Комисията гарантира, че ангажиментите, поети на пленарното заседание на Парламента от 5 февруари 2002 г.⁴⁹ и потвърдени на неговото пленарно заседание от 31

⁴⁹ОВ С 284 Е, 21.11.2002 г., стр. 19.

март 2004 г.⁵⁰, както и ангажиментите, посочени в точки 1 до 7 от писмото от 2 октомври 2001 г.⁵¹ от члена на Комисията Volkestein до председателя на Комисията по икономически и парични въпроси на Европейския парламент, се спазват за целия сектор на финансовите услуги (включително ценни книжа, банки, застраховане, пенсии и счетоводство).

График на парламентарната работа

18. Освен когато се прилагат съкратени срокове или в случаи на спешност, при предаването на проекти на мерки за прилагане съгласно настоящото споразумение, Комисията взема предвид периодите на прекъсване на работата на Европейския парламент (през зимата, лятото и по време на изборите за Европейски парламент), за да се гарантира възможността на Парламента да упражнява прерогативите си в рамките на сроковете, предвидени в Решение 1999/468/ЕО и настоящото споразумение.

Сътрудничество между Европейския парламент и Комисията

19. Двете институции изразяват своята готовност за взаимно подпомагане, така че да осигурят пълно сътрудничество при работата си по конкретни мерки за прилагане. За тази цел се създават съответните контакти на административно равнище.

Предходни споразумения

20. Споразумението от 2000 г. между Европейския парламент и Комисията за условията и реда за прилагане на Решение 1999/468/ЕО на Съвета⁵² се заменя. Европейският парламент и Комисията считат следните споразумения за заменени и следователно без правна сила, доколкото се отнася за тях самите: споразумение Plumb/Delors от 1988 г., споразумение Samland/Williamson от 1996 г. и *modus vivendi* от 1994 г.⁵³

⁵⁰ОВ С 103 Е, 29.4.2004 г., стр. 446 и пълен стенографски протокол (CRE) на пленарното заседание на Парламента от 31 март 2004 г., раздел „Гласуване“.

⁵¹ОВ С 284 Е, 21.11.2002 г., стр. 83.

⁵²ОВ L 256, 10.10.2000 г., стр. 19.

⁵³ОВ С 102, 4.4.1996 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ XIV

Рамково споразумение за отношенията между Европейския парламент и Комисията

Европейският парламент⁵⁴ и Комисията на Европейските общности, наричани по-долу "двете институции",

- като взеха предвид Договора за Европейския съюз, Договора за създаване на Европейската общност и Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, наричани по-долу "Договорите",

- като взеха предвид междуинституционалните споразумения и текстовете, които уреждат отношенията между двете институции,

- като взеха предвид Правилника за дейността на Парламента⁵⁵ и по-специално членове 105⁵⁶, 106 и 127, както и приложение VIII,

А. като имат предвид, че Договорите укрепват демократичната легитимност на процеса на вземане на решения на Европейския съюз,

Б. като имат предвид, че двете институции придават най-голяма важност на ефективното транспониране и прилагане на общностното право,

В. като имат предвид, че настоящото рамково споразумение не засяга правомощията и прерогативите на Парламента, нито тези на Комисията или на която и да било друга институция или орган на Европейския съюз, а има за цел да осигури възможно най-ефективното упражняване на тези правомощия и прерогативи,

Г. като имат предвид, че е целесъобразно да се актуализира рамковото споразумение, сключено през юли 2000 г.⁵⁷ и да бъде заменено със следния текст,

сключват следното споразумение:

I. ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

1. Двете институции договарят относно следните мерки за засилване на политическата отговорност и легитимност на Комисията, разширяване на конструктивния диалог, подобряване на обмена на информация между двете институции, както и подобряване на координацията на процедурите и планирането.

Двете институции приемат също така специфични правоприлагащи мерки във връзка с предаването на поверителни документи и информация на Комисията, установени в приложение 1, и графика за законодателната и работна програма на Комисията, установен в приложение 2.

⁵⁴Решение на Парламента от 26 май 2005 г.

⁵⁵ОВ L 44, 15 февруари 2005 г., стр. 1.

⁵⁶Номерата на членовете и приложенията са адаптирани с оглед новата номерация на Правилника за дейността на ЕП в сила от началото на Седмия парламентарен мандат.

⁵⁷ОВ С 121, 24.4.2001, стр. 122.

II. ПОЛИТИЧЕСКА ОТГОВОРНОСТ

2. Всеки член на Комисията носи политическа отговорност за действията си в областта, за която отговаря, без с това да се накърнява принципът на действие на Комисията като колегиален орган.

Председателят на Комисията е изцяло отговорен за установяването на всеки конфликт на интереси, който води до невъзможност за член на Комисията да изпълнява задълженията си.

Председателят на Комисията е също така отговорен за всяка последваща мярка, взета при такива обстоятелства. В случай на преразпределяне на дадено досие председателят на Комисията веднага информира за това председателя на Парламента в писмена форма.

3. В случай че Парламентът реши да изрази недоверие в даден член на Комисията, председателят на Комисията, след сериозно обмисляне на това решение, може или да поиска оставката на съответния член, или да обясни решението си пред Парламента.

4. Когато трябва да се направи необходимото за замяната на член на Комисията преди изтичането на неговия мандат по силата на член 215 от Договора за създаване на Европейската общност, председателят на Комисията незабавно осъществява контакт с председателя на Парламента с цел постигане на съгласие за начина, по който председателят на Комисията възнамерява да осигури своевременното представяне на бъдещия член пред Парламента, при пълното зачитане на прерогативите на институциите.

Парламентът осигурява максимално бързото провеждане на своите процедури, за да може председателят на Комисията да бъде уведомен своевременно за позицията на Парламента, преди този член да бъде призован да изпълнява функциите на представител на Комисията.

5. Председателят на Комисията незабавно уведомява Парламента за всяко решение относно възлагането на отговорности на даден член на Комисията. В случай на съществена промяна на отговорностите на член на Комисията, по искане на Парламента съответният член се явява пред компетентната парламентарна комисия.

6. Всяка промяна на разпоредби от Кодекса за поведение на членовете на Комисията, свързана с конфликт на интереси или етично поведение, се изпраща незабавно на Парламента.

Комисията взема предвид мнението на Парламента по този въпрос.

7. Съгласно член 106 от Правилника за дейността си Парламентът установява контакт с номинирания председател на Комисията, достатъчно време преди началото на процедурите по одобряване на новата Комисия. Парламентът взема предвид забележките на номинирания председател.

Процедурите се съставят така, че цялата номинирана Комисия да бъде оценена по открит, справедлив и последователен начин.

Членовете на номинираната Комисия се грижат за пълно разкриване на цялата подходяща информация в съответствие със задължението за независимост, предвидено в член 213 от Договора за създаване на Европейската общност.

III. КОНСТРУКТИВЕН ДИАЛОГ И ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

(i) Общи разпоредби

8. Комисията информира Парламента изчерпателно и своевременно за своите предложения и инициативи в законодателната и бюджетната сфери.

Във всички сфери, в които Парламентът действа в качеството си на законодателен орган или като част от бюджетната власт, той бива информиран наравно със Съвета, на всеки етап от законодателния и бюджетен процес.

9. В сферата на общата външна политика и политиката на сигурност, на полицейското сътрудничество и на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси Комисията взема мерки за подобряване на участието на Парламента, така че неговото мнение да бъде отчетено възможно най-пълно.

10. На всеки три месеца председателят на Комисията и/или заместник-председателят, който отговаря за междуинституционалните отношения, участват в заседание на Председателския съвет с цел осигуряване на редовен диалог между двете институции на най-високо равнище. Председателят на Комисията присъства на заседанията на Председателския съвет най-малко два пъти годишно.

11. Всеки член на Комисията се грижи за осигуряване на редовен и пряк обмен на информация между него и председателя на съответната парламентарна комисия.

12. Комисията не огласява публично каквото и да е законодателно предложение или друга важна инициатива или решение, преди писмено да е информирала Парламента за това.

Въз основа на законодателната и работна програма на Комисията и на многогодишната програма двете институции определят предварително, с общо съгласие, особено важните предложения и инициативи с оглед тяхното представяне на пленарно заседание на Парламента.

По същия начин те определят онези предложения и инициативи, за които трябва да се представи информация пред Председателския съвет или да се изпрати, по подходящ начин, на компетентната парламентарна комисия или на нейния председател.

Тези решения се вземат в рамките на редовния диалог между двете институции, предвиден в точка 10, и редовно се актуализират, като надлежно се взема предвид всяко развитие на политическия процес.

13. Ако вътрешен документ на Комисията - за който Парламентът не е бил информиран, съгласно предвиденото в точки 8, 9 и 12 - бъде разпространен извън Европейските институции, председателят на Парламента може да изиска своевременното изпращане на съответния документ на Парламента, с цел да бъде предоставен на всеки член на Парламента, който би го поискал.

14. Комисията предоставя, редовно и в писмена форма, информация по мерките, предприети вследствие на конкретните искания, отправени към нея в резолюциите на Парламента, включително в случаите, когато тя не е била в състояние да следва мнението на Парламента.

Относно процедурата за освобождаване от отговорност, се прилагат специалните разпоредби, изложени в точка 26.

Комисията взема предвид всички искания, отправени от Парламента до Комисията съгласно член 192 от Договора за създаване на Европейската общност, за внасяне на законодателни предложения и предоставя бърз и достатъчно подробен отговор по тях.

По искане на Парламента или на Комисията пред компетентната парламентарна комисия и при необходимост, на пленарно заседание на Парламента, се представя информация относно предприетите последващи действия във връзка с важните искания на Парламента.

15. Когато държава-членка представи законодателна инициатива по член 34 от Договора за Европейския съюз, Комисията, ако е запитана, информира Парламента за становището си относно дадената инициатива чрез компетентната парламентарна комисия .

16. Комисията уведомява Парламента за списъка на експертните си групи, създадени с цел да подпомогнат Комисията при упражняването на правото ѝ на инициатива. Този списък се актуализира редовно и е открит за обществеността.

В тези рамки Комисията информира по подходящ начин компетентната парламентарна комисия, по конкретно и мотивирано искане на нейния председател, за дейностите и състава на тези групи.

17. Двете институции водят конструктивен диалог чрез подходящите механизми относно важните административни въпроси, особено по въпросите с преки последици за администрацията на Парламента.

18. Когато се изисква поверителност по отношение на информация, предадена по настоящото рамково споразумение, се прилагат разпоредбите на приложение 1.

(ii) Външни отношения, разширяване и международни споразумения

19. Във връзка с международни споразумения, включително търговски споразумения, Комисията предоставя навременна и ясна информация на Парламента, както на етапа на подготовката на споразуменията, така и при провеждането и приключването на международни преговори. Тази информация обхваща проектодирективите за преговори, приетите директиви за преговори, последвалите преговори и тяхното приключване.

Информацията по алинея първа се предоставя на Парламента във време, което е достатъчно за него да изрази мнението си, ако това е целесъобразно, а за Комисията - да успее да вземе под внимание мнението на Парламента във възможно най-голяма степен. Тази информация се предоставя чрез съответните парламентарни комисии и по целесъобразност - на пленарно заседание.

20. От своя страна, Парламентът се задължава да установи подходящи процедури и гаранции по отношение на поверителността, в съответствие с разпоредбите на приложение 1.

Комисията предприема необходимите стъпки, за да осигури незабавното и изчерпателно информироване на Парламента относно:

- (i) решения, отнасящи се до временното прилагане или суспендиране на споразумения; и
- (ii) позицията на Общността в орган, създаден със споразумение.

21. Когато Комисията представлява Европейската общност, по искане на Парламента тя улеснява включването на членове на Парламента като наблюдатели в делегации на Общността, които водят преговори по многостранни споразумения. Членовете на Парламента може да не участват пряко в заседанията по преговорите.

Комисията се задължава да информира системно членовете на Парламента, които участват като наблюдатели в делегации на Общността, водещи преговори по многостранни споразумения.

22. На донорски конференции, преди да даде финансови обещания, които предполагат нови финансови ангажименти и изискват съгласието на бюджетната власт, Комисията уведомява последната за това и надлежно разглежда нейните бележки.

23. Двете институции са съгласни да си сътрудничат в областта на наблюдението на избори. Комисията сътрудничи с Парламента в осигуряването на необходимата подкрепа за парламентарните делегации, участващи в общностни мисии за наблюдение на избори.

24. Комисията информира изчерпателно Парламента за хода на преговори за присъединяване и по-специално за основните аспекти и развитие, за да му даде възможност да изрази своевременно мнението си чрез съответните парламентарни процедури.

25. Когато Парламентът приеме препоръка по въпросите по точка 24 съгласно член 74в от Правилника за дейността си и когато по важни съображения Комисията реши, че не може да подкрепи тази препоръка, тя излага основанията за това пред Парламента, на пленарно заседание или на следващото заседание на компетентната парламентарна комисия.

(iii) Изпълнение на бюджета

26. Във връзка с годишното освобождаване от отговорност съгласно член 276 от Договора за създаване на Европейската общност, Комисията изпраща цялата информация, необходима за контрола по изпълнението на бюджета за съответната година, която председателят на парламентарната комисия, отговорна за процедурата по освобождаване от отговорност съгласно приложение VII към Правилника за дейността на Парламента, поиска за тази цел от нея.

Ако станат известни нови факти относно предходни години, за които вече е било разрешено освобождаване от отговорност, Комисията изпраща цялата необходима информация по този въпрос с цел вземане на решение, което е приемливо и за двете страни.

IV. СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЗАКОНОДАТЕЛНИТЕ ПРОЦЕДУРИ И ПЛАНИРАНЕ

(i) Политическа и законодателна програми на Комисията и многогодишно планиране на Европейския съюз

27. Комисията представя предложения за многогодишното планиране на Европейския съюз с цел постигането на консенсус по междуинституционалното планиране между заинтересуваните институции.

28. Новоизбраната Комисия представя, колкото е възможно по-скоро, своята политическа и законодателна програма.

29. Когато Комисията подготвя законодателната и работната си програма, двете институции си сътрудничат в съответствие с графика, установен в приложение 2.

Комисията взема под внимание приоритетите, изразени от Парламента.

Комисията дава достатъчно подробна информация за това какво се предвижда по всяка точка от законодателната и работната програма.

30. Заместник-председателят на Комисията, отговарящ за междуинституционалните отношения, се задължава да докладва на Съвета на председателите на комисии на всеки три месеца, като очертава политическото изпълнение на законодателната и работната програма за съответната година и всяко осъвременяване, наложено от актуални и важни политически събития.

(ii) Общи законодателни процедури

31. Комисията се задължава внимателно да проучи приетите от Парламента изменения на законодателните ѝ предложения с цел тяхното отразяване във всяко предложение.

Когато дава становището си по измененията на Парламента, съгласно член 251 от Договора за създаване на Европейската общност, Комисията се задължава да вземе под внимание в най-пълна степен измененията, приети на второ четене; ако тя реши, по важни съображения и след обсъждане в рамките на колегията, да не приеме или подкрепи тези изменения, тя обяснява решението си пред Парламента и във всеки случай - в становището си по направените от Парламента изменения по силата на член 251, параграф 2, алинея трета, буква в).

32. Комисията уведомява предварително Парламента и Съвета, преди да оттегли предложенията си.

33. За законодателни процедури, които не изискват съвместно вземане на решение, Комисията:

- (i) следи на органите на Съвета своевременно да се напомня да не постигат политическо споразумение по нейните предложения, преди Парламентът да е приел своето становище. Иска приключване на разискванията на министерско равнище, след като на членовете на Съвета е бил даден разумен срок да се запознаят със становището на Парламента;
- (ii) следи Съветът да се придържа към правилата, разработени от Съда на Европейските общности, които изискват повторно консултиране с Парламента, ако Съветът значително измени предложение на Комисията. Комисията информира Парламента за всяко напомняне на Съвета за необходимостта от повторно консултиране;
- (iii) се задължава, ако е целесъобразно, да оттегли законодателно предложение, което Парламентът е отхвърлил. Ако, по важни съображения и след разглеждане в рамките на колегията, Комисията реши да запази предложението си, тя излага мотивите за това решение в изявление пред Парламента.

34. От своя страна, с цел да подобри законодателното планиране, Парламентът се задължава:

- (i) да планира законодателните раздели в дневния си ред, като ги съгласува с текущата законодателна програма и с резолюциите, които е приел по отношение на тази програма;
- (ii) да спазва разумни срокове, доколкото това е полезно за процедурата, когато приема своето становище за първо четене при процедурите на сътрудничество и съвместно вземане на решение, както и при процедурата на консултация;
- (iii) доколкото е възможно, да определи докладчици по бъдещи предложения веднага след приемането на законодателната програма;
- (iv) да разглежда исканията за повторна консултация с абсолютно предимство, при условие че му е изпратена цялата необходима информация.

(iii) Специфични законодателни и изпълнителни правомощия на Комисията

35. Комисията дава пълна и навременна информация на Парламента относно актовете, които тя приема и които попадат в рамките на собствените ѝ законодателни правомощия.

Прилагането на Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., което определя процедурите за упражняването на изпълнителните правомощия, предоставени на

Комисията⁵⁸ се урежда от Споразумението между Европейския парламент и Комисията⁵⁹ относно процедурите за прилагането на това решение.

По отношение на мерките по прилагането, свързани с ценните книжа, банковия и застрахователния сектор, Комисията потвърждава поетите от нея на пленарното заседание на 5 февруари 2002 г. задължения, които бяха потвърдени отново на 31 март 2004 г. По-специално, Комисията се задължава да отчита в най-пълна степен позицията на Парламента и всички резолюции, които той би могъл да приеме по отношение на мерките по прилагането, надвишаващи изпълнителните правомощия, предвидени в основния акт; в такива случаи тя се стреми да намери балансирано решение.

(iv) Мониторинг на прилагането на общественото право

36. В допълнение към специалните доклади и годишния доклад за прилагането на общественото право Комисията, по искане на компетентната парламентарна комисия, информира устно Парламента за фазата, в която е процедурата, от момента на изпращане на мотивираното становище, а когато процедурите са били започнати заради несъобщаване на мерките по прилагането на директива или заради неизпълнение на решение на Съда на Европейските общности - от момента на официалното предупреждение.

V. УЧАСТИЕ НА КОМИСИЯТА В ПАРЛАМЕНТАРНИЯ ПРОЦЕС

37. По правило Парламентът се стреми, да осигури обединяване на точките от дневния ред, които са в рамките на компетентността на един и същи член на Комисията.

По правило Комисията се стреми да осигури присъствието на членове на Комисията на пленарни заседания по точки от дневния ред, които са в рамките на тяхната компетентност, когато Парламентът поиска това.

38. С оглед осигуряване на присъствието на членовете на Комисията, Парламентът се задължава да прави всичко възможно да спазва окончателните си проекти на дневен ред.

Парламентът незабавно уведомява Комисията, когато внася изменения в окончателния си проект на дневен ред или когато премества точки от дневния ред в рамките на дадена месечна сесия. Комисията полага всички усилия да осигури присъствието на компетентния член на Комисията.

39. Комисията може да предложи включването на точки в дневния ред не по-късно от заседанието на Председателския съвет, на което се взема решение относно окончателния проект на дневен ред за дадена месечна сесия. Парламентът отчита в най-пълна степен подобни предложения.

40. По правило членът на Комисията, компетентен по въпрос, който се разглежда от дадена парламентарна комисия, присъства на съответното заседание на комисията, когато е поканен.

Членовете на Комисията се изслушват по тяхно искане.

Парламентарните комисии се стремят да спазват проектите си на дневен ред и дневния си ред.

Когато някоя парламентарна комисия внесе изменения в проекта си на дневен ред или в дневния си ред, Комисията незабавно бива уведомена за това.

⁵⁸ОВ L 184, 17.7.1999, стр. 23.

⁵⁹ОВ L 136, 31.5.1999, стр. 20.

Когато присъствието на член на Комисията на заседание на парламентарна комисия не се изисква изрично, Комисията се грижи да бъде представена от компетентно длъжностно лице на подходящо равнище.

VI. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

41. Двете институции се задължават да засилят сътрудничеството си в областта на информацията и комуникациите.

42. Прилагането на настоящото Рамково споразумение и на приложенията към него се оценява периодично от двете институции, а по искане на някоя от тях се обмисля преработването му, в светлината на практическия опит.

43. Настоящото Рамково споразумение се преразглежда след влизането в сила на Договора за създаване на Конституция за Европа.

Приложение 1

Изпращане на поверителна информация на Европейския парламент

1. Обхват

1.1. Настоящото приложение урежда изпращането до Парламента и обработката на поверителна информация от Комисията във връзка с упражняването на парламентарните прерогативи относно законодателните и бюджетните процедури, процедурата за освобождаване от отговорност и по принцип упражняването на контролните правомощия на Парламента. Двете институции действат в съответствие с взаимните си задължения на искрено сътрудничество, в дух на пълно взаимно доверие и при най-строго придържане към съответните разпоредби на Договора, по-специално членове 6 и 46 от Договора за Европейския съюз и член 276 от Договора за създаване на Европейската общност.

1.2. "Информация" означава всяка писмена или устна информация, независимо от носителя и автора.

1.3. В съответствие с разпоредбите на настоящото приложение Комисията осигурява достъп до информация на Европейския парламент, винаги когато получи искане за изпращане на поверителна информация от някой от посочените в точка 1.4. парламентарни органи.

1.4. В контекста на настоящото приложение поверителна информация от Комисията може да бъде изисквана от: председателя на Парламента, председателите на заинтересованите парламентарни комисии, Бюрото и Председателския съвет.

1.5. Информация относно процедурите за нарушения и процедурите в областта на конкуренцията, се изключва от настоящото приложение, доколкото те не са били включени в окончателно решение на Комисията към датата, когато е получено искането от някой от парламентарните органи.

1.6. Настоящите разпоредби се прилагат, без да се накърнява Решение 95/167/ЕО, Евратом, ЕОВС на Европейския парламент, Съвета и Комисията от 19 април 1995 г. относно реда и условията за упражняване на правото на разследване на Европейския парламент⁶⁰ и съответните разпоредби на Решение 1999/352/ЕО, ЕОВС, Евратом на

⁶⁰ОВ L 113, 19.5.1995, стр. 1.

Комисията от 28 април 1999 г. за създаване на Европейската служба за борба с измамите (OLAF)⁶¹

2. Общи правила

2.1 По искане на някой от органите по точка 1.4., Комисията изпраща на този орган в най-кратък срок всяка поверителна информация, която се изисква за упражняването на контролните правомощия на Парламента. Съгласно съответните им правомощия и отговорности двете институции зачитат:

- основните права на човека, включително правото на справедлив съдебен процес и правото на неприкосновеност на личния живот;
- разпоредбите, които уреждат съдебните и дисциплинарните процедури;
- защитата на търговската тайна и на търговските отношения;
- защитата на интересите на Съюза, особено на интересите, свързани с обществената сигурност, международните отношения, паричната стабилност и финансовите интереси.

В случай на разногласие въпросът се отнася до председателите на двете институции, за да разрешат спора. Поверителна информация от държава, институция или международна организация се изпраща само с нейно съгласие.

2.2. В случай на съмнение относно поверителния характер на дадена информация или когато е необходимо да се определят подходящите условия за нейното изпращане в съответствие с една от възможностите, посочени в точка 3.2., председателят на съответната парламентарна комисия, когато е необходимо - придружен от докладчика, се консултира незабавно с компетентния в дадена област член на Комисията. В случай на разногласие въпросът се отнася до председателите на двете институции, за да разрешат спора.

2.3. Ако в края на процедурата по точка 2.2. не е постигнато съгласие, в отговор на мотивирано искане от компетентната парламентарна комисия председателят на Парламента призовава Комисията да изпрати в рамките на надлежно посочения съответен срок съответната поверителна информация, като избере условията от възможностите, посочени в раздел 3 на настоящото приложение. Преди изтичането на този срок Комисията информира писмено Парламента за своята окончателна позиция, като Парламентът си запазва правото при необходимост да я оспори.

3. Условия за достъп и обработка на поверителна информация

3.1. Поверителна информация, изпратена в съответствие с процедурите, посочени в точка 2.2. и по целесъобразност в точка 2.3., се изпраща на отговорността на председателя или на член на Комисията до парламентарния орган, който е внесъл искането.

3.2. Без да се накърняват разпоредбите на точка 2.3., достъпът и условията, целящи запазване на поверителността на информацията, се установяват с общо съгласие между компетентния в дадена област член на Комисията и съответния парламентарен орган, представен от неговия председател, чрез избор на една от следните възможности:

- информация, предназначена за председателя и докладчика на компетентната парламентарна комисия;

⁶¹ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 20.

- ограничен достъп до информация за всички членове на компетентната парламентарна комисия, при спазване на подходящия режим, с евентуално обратно събиране на документите след проучването им и забрана за правенето на копия;
- обсъждане в компетентната парламентарна комисия, която заседава при закрити врата, при спазване на режим, който може да се променя в зависимост от степента на поверителност и в съответствие с принципите, изложени в приложение VIII към Правилника за дейността на Парламента;
- предаване на документи, от които са били заличени всички лични данни;
- в случаи, обосновани от изключителни обстоятелства, информация, предназначена само за председателя на Парламента.

Не се допуска публикуването или изпращането на въпросната информация на какъвто и да е друг получател.

3.3. В случай на неспазване на този режим се прилагат санкционните разпоредби, изложени в приложение VIII към Правилника за дейността на Парламента.

3.4. С оглед на прилагането на изложените по-горе разпоредби Парламентът следи за действителното изпълнение на следните мерки:

- защитена система за архивиране на документи, класифицирани като поверителни;
- обезопасена читалня (без фотокопирни машини, телефони, факсмашини, скенери или каквито и да е други технически средства за размножаване и разпространяване на документи и т.н.);
- охранителен режим за достъпа до читалнята, включително изискванията за подпис в регистър за достъп и тържествена декларация да не се разпространява разглежданата поверителна информация.

3.5. Комисията взема всички мерки, необходими за прилагането на разпоредбите на настоящото приложение.

Приложение 2

График за законодателната и работната програма на Комисията

1. През февруари председателят на Комисията и/или заместник-председателят, който отговаря за междуинституционалните отношения, представят на Председателския съвет решението за годишната стратегическа политика (ГСП) за следващата година.
 2. По време на месечната сесия през февруари-март съответните институции участват в разискване на основните насоки на политическите приоритети въз основа на решението за ГСП за следващата година.
 3. След разискването компетентните парламентарни комисии и компетентните членове на Комисията водят редовен двустранен диалог през цялата година, за да оценят състоянието на изпълнението на текущата законодателна и работна програма на Комисията и да обсъдят изготвянето на бъдещата програма във всяка от специфичните им области. Всяка парламентарна комисия редовно докладва на Съвета на председателите на комисии за резултата от тези заседания.
 4. Съветът на председателите на комисии редовно обменя мнения със заместник-председателя на Комисията, който отговаря за междуинституционалните отношения, с цел оценка на състоянието на изпълнението на текущата законодателна и работна програма на Комисията, обсъждане на изготвянето на бъдещата програма и преглед на резултатите от постоянния двустранен диалог между съответните парламентарни комисии и компетентните членове на Комисията.
 5. През септември Съветът на председателите на комисии представя съкратен доклад на Председателския съвет. Председателският съвет информира Комисията за него.
 6. По време на месечната сесия през ноември председателят на Комисията с участието на колегията на членовете на Комисията представя пред Парламента законодателната и работната програма на Комисията за следващата година. Това представяне включва оценка на изпълнението на текущата програма. След представянето, по време на месечната сесия през декември Парламентът приема резолюция.
- Законодателната и работната програма на Комисията се придружават от списък с предложения от законодателен и незаконодателен характер за следващата година във вид, който подлежи на уточняване⁶²Програмата се изпраща на Парламента достатъчно време преди месечната сесия, на която трябва да бъде обсъдена.
7. Настоящият график се прилага за всеки редовен цикъл на планиране, с изключение на годините, в които има избори за Парламент, съвпадащи с края на мандата на Комисията.
 8. Настоящият график не засяга бъдещи споразумения за междуинституционалното планиране.

⁶²Да се включат: график и по целесъобразност, правно основание и последици за бюджета.

ПРИЛОЖЕНИЕ XV

Регламент (ЕО) № 1049/2001 относно публичния достъп до документи

Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията⁶³

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 255, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията⁶⁴,

съгласно процедурата, посочена в член 251 от Договора⁶⁵,

като имат предвид, че:

(1) Член 1, втора алинея от Договора за създаване на Европейския съюз е посветен на понятието за откритост, като посочва, че Договорът отбелязва нов етап в процеса на създаване на все по-тесен съюз между народите на Европа, в който решенията се вземат възможно най-открито и възможно най-близо до неговите граждани.

(2) Откритостта дава възможност на гражданите да участват в процеса на вземане на решения и е гаранция за по-голяма законност, ефективност и отговорност на управление на гражданите в демократична система. Откритостта допринася за засилване на принципите на демокрация и за спазването на основните права, както е определено в член 6 от Договора за създаване на ЕС и в Хартата за основните права на Европейския съюз.

(3) Заключениета от заседанията на Европейския съвет от Бирмингам, Единбург и Копенхаген подчертаха необходимостта от въвеждане на по-голяма прозрачност в работата на институциите на Съюза. Настоящият регламент консолидира вече предприетите от институциите инициативи за подобряване на прозрачността в процеса на вземане на решения.

(4) Настоящият регламент цели да даде възможно най-голяма гласност на правото на публичен достъп до документите и да установи основните принципи и ограничения съгласно член 255, параграф 2 от Договора за ЕО.

(5) Тъй като въпросът за достъпа до документи не се разглежда в Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана и в Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, Европейският парламент, Съветът и Комисията следва, в съответствие с Декларация № 41 към Заключителния акт от Договора от Амстердам, да изготвят насоки от настоящия регламент по отношение на документи в областите, разглеждани в тези два договора.

(6) По-широк достъп до документи следва да бъде предоставен в случаите, когато институциите функционират като законодатели, включително съгласно чужди пълномощия, като се следи за запазването на ефективността на процеса на вземане на решения от

⁶³ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

⁶⁴ОВ С 177 Е, 27.6.2000 г., стр. 70.

⁶⁵Становище на Европейския парламент от 3 май 2001 г. (все още не публикувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 28 май 2001 г.

институциите. До тези документи следва да бъде осигурен пряк достъп във възможно най-голяма степен.

(7) В съответствие с член 28, параграф 1 и член 41, параграф 1 от Договора за създаване на ЕС правото на достъп се прилага също така за документи, свързани с общата външна политика и политиката на сигурност и с полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. Всяка институция следва да спазва тези правила за сигурност.

(8) С цел да се гарантира пълното прилагане на настоящия регламент във всички области на дейност на Съюза, всички създадени от институциите агенции следва да прилагат принципите, установени в настоящия регламент.

(9) Някои документи, поради изключително чувствителния им характер, следва да бъдат обект на специална обработка. Договореностите за информиране на Европейския парламент за съдържанието на такива документи следва да се уреждат чрез споразумения между институциите.

(10) За да се допринесе за по-голяма откритост в работата на институциите, Европейският парламент, Съветът и Комисията трябва да предоставят достъп не само до документите, изготвени от институциите, но и до получените от тях документи. В този контекст е препоръчително да се припомни, че Декларация № 35 към Заключителния акт на Договора от Амстердам предвижда, че една държава-членка може да изиска от Комисията или от Съвета да не предоставя на трети страни документ, издаден от тази държава, без предварителното ѝ съгласие.

(11) По принцип до всички документи на институциите следва да бъде осигурен публичен достъп. Въпреки това следва да се защитават някои публични и частни интереси, като се използва режимът на изключенията. На институциите следва да бъде предоставена възможност да защитят своите вътрешни консултации и преговори, когато това е необходимо предвид запазване на възможност за изпълнение на задачите им. При оценка на изключенията институциите следва да отчитат принципите на законодателството на Общността по отношение на защитата на личните данни във всички области на дейност на Съюза.

(12) Всички правила относно достъпа на документи до институциите следва да бъдат в съответствие с настоящия регламент.

(13) С цел гарантиране на пълното спазване на правото на достъп следва да се предвиди прилагането на двуетапна административна процедура, съчетана с допълнителна възможност за обжалване пред съда или подаване на жалба пред омбудсмана.

(14) Всяка институция следва да предприема необходимите мерки за информиране на обществеността за новите разпоредби, които са в сила, и да обучава своя персонал за подпомагане на гражданите при упражняването на техните права съгласно настоящия регламент. С цел да улесни гражданите при упражняването на правата си всяка институция следва да предостави достъп до регистър с документи.

(15) Въпреки че настоящият регламент няма за предмет, нито цели изменение на националното законодателство в областта на достъпа до документи, очевидно е все пак, че по силата на принципа за лоялно сътрудничество в отношенията между държавите-членки и институциите държавите-членки следва да следят да не бъде засегнато правилното прилагане на настоящия регламент и следва да бъдат спазени правилата за сигурност на институциите.

(16) Настоящият регламент не засяга съществуващите права на достъп до документи за държавите-членки, съдебните или следствените органи.

(17) В съответствие с член 255, параграф 3 от Договора за ЕС всяка институция в своя процедурен правилник определя специални разпоредби относно достъпа до нейните документи. Решение 93/731/ЕО на Съвета от 20 декември 1993 г. относно публичния достъп до документи на Съвета⁶⁶, Решение 94/90/ЕОВС, ЕО, Евратом на Комисията от 8 февруари 1994 г. относно публичния достъп до документи на Комисията⁶⁷, Решение 97/632/ЕО, ЕОВС, Евратом на Европейския Парламент⁶⁸ от 10 юли 1997 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, както и правилата относно поверителния характер на Шенгенските документи следва, ако е уместно, да бъдат изменени или отменени.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1 Цел

Целта на настоящият регламент е:

- а) да определи принципите, условията и границите, на базата на съображения за обществен или частен интерес, които регулират правото на достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (наричани по-долу „институциите“), посочени в член 255 от Договора за ЕО, с цел гарантиране на възможно най-широк достъп до документите;
- б) да установи правилата, гарантиращи възможно най-лесно упражняване на това право; и
- в) да насърчава добрите административни практики относно достъпа до документи.

Член 2 Бенефициери и приложно поле

1. Всеки гражданин на Съюза и всяко физическо или юридическо лице, пребиващо или чието седалище според учредителния акт е в държава-членка, има право на достъп до документите на институциите, при условие че са спазени принципите, условията и ограниченията, определени в настоящия регламент.
2. Институциите могат, при спазване на същите принципи, условия и ограничения, да разрешат достъп до документите на всяко физическо или юридическо лице, което не пребивава или няма седалище според учредителния акт в държава-членка..
3. Настоящият регламент се прилага за всички документи, държани от институцията, т.е. които са изготвени или получени от нея и са нейно притежание, във всички области на дейност на Европейския съюз.
4. Без да се засягат членове 4 и 9, документите се предоставят за достъп на обществеността било въз основа на писмено заявление, било пряко в електронна форма или чрез използването на регистър. По-конкретно документи, изготвени или получени в хода на законодателна процедура, са пряко достъпни в съответствие с член 12.
5. Документи, квалифицирани като чувствителни съгласно определението в член 9, параграф 1, са предмет на специална обработка в съответствие с този член.

⁶⁶ОВ L 340, 31.12.1993 г., стр. 43. Решение, последно изменено с Решение 2000/527/ЕО (ОВ L 212, 23.8.2000 г., стр. 9).

⁶⁷ОВ L 46, 18.2.1994 г., стр. 58. Решение, последно изменено с Решение 96/567/ЕО, ЕОВС, Евратом (ОВ L 247, 28.9.1996 г., стр. 45)

⁶⁸ОВ L 263, 25.9.1997 г., стр. 27.

6. Настоящият регламент не засяга правата на публичен достъп до документи, притежание на институциите, които евентуално са на базата на инструменти на международното право или актове на тези институции, към които се прилагат тези данни.

Член 3 Определения

По смисъла на настоящия регламент:

а) „документ“ означава всякаква информация, която се съдържа на независимо какъв информационен носител (на хартиен носител или в електронна форма, звукозапис, видео- или аудио-визуален запис) и касаеща области, свързани с политиките, дейностите и решенията, които попадат в сферата на компетенциите на съответната институция;

б) „трети страни“ е всяко физическо или юридическо лице или образование, което се явява външно за съответната институция, включително държавите-членки, другите институции или органи на Общността или институции и органи извън Общността, както и трети страни.

Член 4 Изключения

1. Институциите отказват достъп до документи в случаите, когато оповестяването им засяга защитата на:

- а) обществения интерес по отношение на:
 - обществената сигурност,
 - отбраната и военните въпроси,
 - международните отношения,
 - финансовата, валутната или икономическата политика на Общността или на държава-членка;
- б) частния живот и личната неприкосновеност, и по-специално в съответствие със законодателството на Общността относно защитата на личните данни.

2. Институциите отказват достъп до документи в случаите, когато оповестяването би засегнало защитата на:

- търговските интереси на физическо или юридическо лице, включително по отношение на интелектуалната собственост,
- съдебните процедури и правни становища,
- целите на дейности по инспектиране, разследване и одит,

3. освен ако по-висш обществен интерес не диктува оповестяването на посочения документ. Достъпът до документ, изготвен от дадена институция за вътрешно ползване или получен от институция и третиращ въпрос, по който тя все още не е взела решение, се отказва в случаите, когато оповестяването на документа би засегнало сериозно процеса на вземане на решение на тази институция, освен ако по-висш обществен интерес не диктува оповестяването на посочения документ.

Достъпът до документ, изготвен от дадена институция за вътрешно ползване или получен от институция и третиращ въпрос, по който тя все още не е взела решение, се отказва в случаите, когато оповестяването на документа би засегнало сериозно процеса на вземане на

решение на тази институция, освен ако по-висш обществен интерес не диктува оповестяването на посочения документ.

4. По отношение на документи на трета страна институцията се консултира с третата страна, за да определи дали е приложимо някое от изключенията, предвидени в параграф 1 или 2, освен ако не става ясно, че документът се оповестява или не.

5. Една държава-членка може да поиска от институция да не оповестява документ, издаден от тази държава, без да има предварителното ѝ съгласие.

6. Ако само част от искания документ е обект на едно или няколко от горепосочените изключения, останалите части на документа се разпространяват.

7. Изключенията, както са установени в параграфи 1, 2 и 3, се прилагат само за периода, през който защитата по отношение на съдържанието на документа е обоснована. Изключенията могат да се прилагат за максимален период от тридесет години. В случаите на документи, които са предмет на изключение във връзка със защита на лична неприкосновеност или търговски интереси, и в случай на чувствителни документи може при необходимост този период да е по-голям от определения по-горе.

Член 5 Документи в държавите-членки

Когато държава-членка получи заявка за достъп до документ, който е нейно притежание и е оповестен от определена институция, държавата-членка се консултира със съответната институция преди вземане на решение, за да не застраши постигането на целите на настоящия регламент.

Вместо това държавата-членка може да предостави искането на самата институция.

Член 6 Заявления за достъп

1. Заявленията за достъп до документ се формулират в писмена форма, включително и с електронни средства, на един от езиците, посочени в член 314 от Договора за ЕС, и се изготвят достатъчно точно, за да могат институциите да идентифицират документа. Заявителят не е длъжен да мотивира заявката си.

2. Ако дадена заявка не е достатъчно точна, институцията приканва заявителя да внесе разяснения и му помага за това, като например му предоставя информация за употребата на публичните документални регистри.

3. Ако дадена заявка не е достатъчно точна, институцията приканва заявителя да внесе разяснения и му помага за това, като например му предоставя информация за употребата на публичните документални регистри.

4. Институциите предоставят информация и съдействие на гражданите за условията на подаване на заявления за достъп до документи.

Член 7 Обработване на първоначални заявления

1. Заявление за достъп до документ се разглеждат по най-бързия начин. Уведомление за получаване се изпраща на заявителя. В рамките на петнадесет работни дни от регистрацията на заявлението институцията или разрешава достъп до искания документ и го предоставя в същия срок, в съответствие с член 10, или в писмен отговор съобщава на заявителя мотивите за пълния или частичния отказ, като го информира и за правото му да представи потвърждение на заявката в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

2. В случай на пълен или частичен отказ заявителят може в срок петнадесет работни дни след получаване на отговора на институцията да внесе потвърждение на заявлението с цел тя да преразгледа своята позиция по въпроса.

3. По изключение, например когато едно заявление се отнася до много голям документ или до голям брой документи, срокът, предвиден в параграф 1, може да бъде удължен с петнадесет работни дни, като предварително се нотифицира заявителят и като се предостави мотивирано описание на причините.

4. Липсата на отговор на институцията в съответния срок дава право на заявителя да депозира потвърждение на заявлението.

Член 8 Обработване на потвърдителни заявления

1. Потвърдителните заявления се разглеждат по най-бързия начин. В рамките на петнадесет работни дни от регистрирането на такова заявление институцията разрешава достъп до искания документ и го предоставя в същия срок, в съответствие с член 10, или в писмен отговор излага мотивите за пълния или частичния отказ на достъп. В случай на пълен или частичен отказ на достъп до документа институцията информира заявителя за начините на обжалване, на които има право, а именно обжалване пред съда и/или подаване на жалба до омбудсмана, съгласно условията, установени в членове 230 и 195 от Договора за създаване на ЕО.

2. По изключение, например при заявления, отнасящи се до твърде голям документ или до голям брой документи, срокът, предвиден в параграф 1, може да бъде удължен с петнадесет работни дни, като заявителят е нотифициран предварително за това и са предоставени подробно причините.

3. Липсата на отговор на институцията в рамките на съответния срок се счита за отрицателен отговор и дава право на заявителя да образува съдебно производство срещу институцията и/или да подаде жалба до омбудсмана съгласно прилаганите разпоредби от Договора за създаване на ЕО.

Член 9 Обработка на чувствителни документи

1. Чувствителни документи са документите, издадени от институции или създадени от тях агенции от държавите-членки, от трети страни или от международни организации, класифицирани като „TRÈS SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ или „CONFIDENTIEL“ в съответствие с правилата на съответната институция, които защитават основните интереси на Европейския съюз или на една или няколко от тези държави-членки в областите, уредени в член 4, параграф 1, буква а), конкретно по отношение на обществената сигурност, отбраната и военните въпроси.

2. Заявленията за достъп до чувствителните документи съгласно процедурите, предвидени в членове 7 и 8, се разглеждат предимно от оторизирани за запознаване с тези документи. Без да се засяга член 11, параграф 2, тези лица трябва също така да преценят позоваванията на тези чувствителни документи, които биха могли да фигурират в публичния регистър.

3. Чувствителните документи се вписват в регистъра или се предоставят, при условие че има съгласие на органа, който ги е издал.

4. Всяко решение на определена институция да откаже достъп до чувствителен документ се основава на мотиви, които не нарушават интересите, чиято защита е предвидена в член 4.

5. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато обработват заявления за чувствителни документи, ще спазват принципите, оповестени в настоящия член и в член 4.

6. Правилата на институциите по отношение на чувствителните документи се оповестяват публично.

7. Комисията и Съветът информират Европейския парламент относно чувствителните документи в съответствие с разпоредбите, договорени между институциите.

Член 10 Достъп в резултат на заявление

1. Заявителят има достъп до документи като консултира документите на място или като получи копие, включително, когато е необходимо, електронно копие, в зависимост от предпочитанията на заявителя. Разходите за изпълнението и изпращането на копията може да бъдат за сметка на заявителя. Дължимата сума не може да надхвърля реалния разход за издаване и изпращане на копията. При консултация на място или когато броят на копията не надхвърля 20 страници формат А4, както и при директен достъп в електронен формат или в регистър е задължително достъпът да е безплатен.

2. Ако определен документ вече е бил издаден от съответната институция и е леснодостъпен за заявителя, институцията може да изпълни своето задължение и да разреши достъп до документа, като информира заявителя как да получи искания документ.

3. Документите се доставят в съществуващата версия и формат (включително електронна или в друг формат: брайлово писмо, едър шрифт или запис), като се отчита изцяло предпочитанието на заявителя.

Член 11 Регистри

1. За да могат гражданите ефективно да се ползват от правото си, произтичащо от настоящия регламент, всяка институция осигурява достъп до документалния си регистър. Достъпът до регистъра следва да бъде предоставен в електронен формат. Позоваванията на документите се вписват незабавно в регистъра.

2. За всеки документ регистърът съдържа референтен номер (когато е приложимо, включително и позоваване на междуинституционално ниво), като разглежданата тема и/или кратко описание на съдържанието на документа, както и датата, на която документът е получен или изготвен, също се вписват в регистъра. Позоваванията се изготвят по начин, който не предполага защита на интересите в член 4.

3. Институциите незабавно вземат необходимите мерки за съставяне на регистъра, който трябва да действа преди 3 юни 2002 г.

Член 12 Пряк достъп в електронен формат или чрез регистър

1. Институциите следва, доколкото е възможно, да правят документите пряко достъпни за обществото в електронен формат или чрез регистър в съответствие с правилата на въпросните институции.

2. По-конкретно, законодателните документи, т.е. документите, които са изготвени или получени по време на процедурите по приемане на актове, които са правно обвързващи във или за държавите-членки, следва съгласно членове 4 и 9 да бъдат пряко достъпни.

3. Когато е уместно, останалите документи, а именно документите, свързани с изграждането на политика или стратегия, следва да бъдат пряко достъпни.

4. Когато прекият достъп не се предоставя чрез регистър, регистърът максимално точно посочва къде се намира документът.

Член 13 Публикуване в Официален вестник

1. В Официален вестник се публикуват освен актовете, посочени в член 254, параграфи 1 и 2 от Договора за създаване на ЕО и в член 163, първи параграф от Договора за Евратом, при условията на членове 4 и 9 от настоящия регламент и следните документи:

- а) предложенията на Комисията;
- б) приетите от Съвета общи позиции в съответствие с процедурите, посочени в членове 251 и 252 от Договора за създаване на ЕО, както и мотивите, подчертаващи тези общи позиции, както и позициите на Европейския парламент в тези процедури;
- в) рамковите решения и решенията, посочени в член 34, параграф 2 от Договора за създаване на ЕС;
- г) конвенциите, изготвени от Съвет, в съответствие с член 34, параграф 2 от Договора за създаване на ЕС;
- д) конвенциите, подписани между държавите-членки на основата на член 293 от Договора за създаване на ЕО;
- е) сключените от Общността или съгласно член 24 от Договора за създаване на ЕС международни споразумения.

2. Доколкото е възможно, в Официален вестник се публикуват следните документи:

- а) инициативите, представени на Съвета или на държава-членка по силата на член 67, параграф 1 от Договора за създаване на ЕО или съгласно член 34, параграф 2 от Договора за ЕС;
- б) общите позиции, посочени в член 34, параграф 2 от Договора за ЕС;
- в) директиви, различни от тези, посочени в член 254, параграфи 1 и 2 от Договора за създаване на ЕО, решения, различни от тези, посочени в член 254, параграф 1 от Договора за ЕО, препоръки и становища.

3. Всяка институция е свободна да определи свой собствен процедурен правилник, като останалите документи се публикуват в Официален вестник.

Член 14 Информация

1. Всяка институция предприема исканите мерки да информира обществото за правата, от които то може да се ползва по силата на настоящия регламент.

2. Държавите-членки си сътрудничат с институциите при предоставянето на информация на гражданите си.

Член 15 Административна практика в институциите

1. Институциите разработват добри административни практики, за да се улесни упражняването на правото на достъп, гарантирано от настоящия регламент.

2. Институциите създават междуинституционален комитет, който да проучва най-добрите практики, разрешаване на евентуални спорове и обсъждане на бъдещо развитие в областта на публичния достъп до документи.

Член 16 Възпроизвеждане на документи

Настоящият регламент не засяга други действащи правила в областта на авторското право, които биха могли да ограничат правото на трети страни да възпроизвеждат или използват разпространените документи.

Член 17 Отчети

1. Всяка институция публикува годишен отчет за изтеклата година, в който се посочва броят на отказите за разрешаване на достъп от институциите и мотивите за тези откази, както и броят на чувствителни документи, които не са вписани в регистъра.

2. Най-късно до 31 януари 2004 г. Комисията публикува отчет за прилагането на принципите на настоящия регламент и формулира препоръки, включително и предложения за преразглеждането на настоящия регламент, ако е уместно, както и програма за действие, включваща мерките, които да се предприемат от институциите.

Член 18 Мерки за прилагане

1. Всяка институция адаптира своя процедурен правилник към разпоредбите на настоящия регламент. Адаптациите влизат в сила от 3 декември 2001 г.

2. В срок шест месеца от влизането в сила на настоящия регламент Комисията разглежда съвместимостта с настоящия регламент на Регламент (ЕИО, Евратом) № 354/83 на Съвета от 1 февруари 1983 г. относно отварянето за обществеността на историческите архиви на Европейската икономическа общност и на Европейската общност за атомна енергия⁶⁹, с цел да се гарантират запазването и архивирането на документите във възможно най-голяма степен.

3. В срок шест месеца от влизането в сила на настоящия регламент Комисията разглежда съвместимостта на настоящия регламент с действащите правила относно достъпа до документи.

Член 19 Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Той се прилага от 3 декември 2001 г.

⁶⁹ОВ L 43, 15.2.1983 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ XVI

Насоки за тълкуване на нормите за поведение на членовете на ЕП

1. Следва да се прави разграничение между видими действия, които могат да бъдат толерирани, при условие че не са оскърбителни и/или оклеветяващи, осъществени са в разумни граници и не водят до конфликт, и действия, които действително смущават парламентарната дейност.

2. Членовете на ЕП носят отговорност за всяко неспазване в помещенията на Парламента на приложимите за членовете на ЕП норми за поведение от страна на наети от тях лица или лица, на които с тяхно съдействие се предоставя достъп до Парламента.

Председателят или негови представители могат да упражняват дисциплинарни правомощия по отношение на тези лица и всяко друго външно лице, което се намира в помещенията на Парламента.

ПРИЛОЖЕНИЕ XVII

Насоки за одобрението на Комисията

1. Следните принципи, критерии и условия се прилагат при одобряване на цялата колегия на Комисията чрез гласуване от Парламента:

а) Критерии за оценка

Парламентът оценява номинираните за членове на Комисията въз основа на общата им компетентност, европейска ангажираност и лична независимост. Парламентът оценява познанията в областта на съответния им портфейл и уменията им за общуване;

Парламентът обръща особено внимание на балансираното представяне на половете. Той може да изрази становище относно разпределението на отговорностите по портфейли от страна на избрания за председател на Комисията;

Парламентът може да поиска всякаква информация, която му е необходима да вземе решение относно пригодността на номинираните за членове на Комисията. Парламентът очаква пълно разкриване на информация, свързана с техните финансови интереси;

б) Изслушвания

Всеки номиниран за член на Комисията се кани пред съответната парламентарна комисия или комисии за едно изслушване. Изслушванията са публични.

Изслушванията се организират съвместно от Председателския съвет и от Съвета на председателите на комисии. Когато портфейлите са смесени, се вземат съответни мерки за асоцииране на компетентните комисии. Възможни са три случая:

- (i) ако портфейлът на номинирания за член на Комисията попада в областта на компетентност само на една парламентарна комисия, номинираният за член на Комисията се изслушва единствено от тази комисия;
- (ii) ако портфейлът на номинирания за член на Комисията попада в почти еднаква степен в областта на компетентност на повече от една парламентарна комисия, номинираният за член на Комисията се изслушва съвместно от тези комисии; и
- (iii) ако портфейлът на номинирания за член на Комисията попада предимно в областта на компетентност на една парламентарна комисия и само в малка степен в областта на компетентност на най-малко една друга парламентарна комисия, номинираният за член на Комисията се изслушва от основната компетентна комисия, която кани на изслушването другата комисия или комисии.

Редът и условията за провеждане на изслушването са предмет на изчерпателни консултации с избрания за председател на Комисията.

Парламентарните комисии внасят въпроси с искане за писмен отговор до номинираните за членове на Комисията в подходящ срок преди изслушванията. Броят на въпросите с искане за писмен отговор по същество се ограничава до пет на компетентна парламентарна комисия.

Изслушванията се провеждат в обстановка и при условия, които дават на номинираните за членове на Комисията равни и справедливи възможности да представят себе си и своите становища.

Номинираните за членове на Комисията се канят да направят встъпително устно изявление, което не надхвърля двадесет минути. Провеждането на изслушванията има за цел развиване на плуралистичен политически диалог между номинирания за член на Комисията и членовете на Парламента. Преди края на изслушването на номинираните за членове на Комисията се дава възможност за кратко заключително изявление.

в) Оценка

Индексиран видеозапис на изслушванията се предоставя на разположение на обществеността в срок от двадесет и четири часа.

Веднага след изслушването комисиите провеждат заседание за оценка на отделните лица, номинирани за членове на Комисията на Европейските общности. Тези заседания са закрити. Комисиите се канят да обявят дали, според тях, номинираните за членове на Комисията на Европейските общности притежават необходимата квалификация да бъдат както членове на колегията, така и да изпълняват конкретните задължения, които са им възложени. Ако комисията не е в състояние да постигне единодушие по всяка от двете точки, председателят ѝ в краен случай поставя двете решения на тайно гласуване. Оценките на комисиите се предоставят на разположение на обществеността и се представят на съвместно заседание на Председателския съвет и на Съвета на председателите на комисии, което се провежда при закрити врата. След обмен на мнения Председателският съвет и Съветът на председателите на комисии обявяват изслушванията за приключени, освен ако решат да поискат допълнителна информация.

Избраният за председател на Комисията представя цялата колегия на номинираните за членове на Комисията и тяхната програма на заседание на Парламента, за участие в което се кани Съветът в пълен състав. След представянето се провеждат разисквания. За приключване на разискванията всяка политическа група или най-малко четиридесет членове на Парламента могат да внесат предложение за резолюция. Прилагат се разпоредбите на член 110, параграфи 3, 4 и 5. След гласуването на предложението за резолюция Парламентът гласува дали да даде своето съгласие за назначаване, в качеството на колегиален орган, на избрания за председател и на номинираните за членове на Комисията. Парламентът взема решение с мнозинството от подадените гласове, чрез поименно гласуване. Той може да отложи гласуването до следващото заседание.

В случай на промяна в състава на колегията или на съществена промяна на портфейлите по време на мандата на Комисията, се прилага следният ред:

- а) когато следва да бъде попълнено свободно място, причина за което е подаване на оставка, задължително пенсиониране или смърт, Парламентът в бърз порядък кани номинирания за член на Комисията да вземе участие в изслушване при същите условия като посочените в параграф 1.
- б) в случай на присъединяване на нова държава-членка Парламентът кани номинирания за член на Комисията да вземе участие в изслушване при същите условия като посочените в параграф 1.
- в) в случай на съществена промяна в портфейлите засегнатите членове на Комисията се канят да се явят пред съответните парламентарни комисии, преди да поемат новите си отговорности.

По изключение от процедурата, предвидена в параграф 1, буква в), алинея трета, гласуване в пленарно заседание, което се отнася до назначаването на отделен комисар, е тайно.

ПРИЛОЖЕНИЕ XVIII

Процедура по разрешаване изготвянето на доклади по собствена инициатива

РЕШЕНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛСКИЯ СЪВЕТ ОТ 12 ДЕКЕМВРИ 2002 Г.⁷⁰

Председателският съвет,

като взе предвид членове 25, 27, 119, 120, 35, 42, 45, 47, 48, 50, 202, параграф 2 и 205, параграф 2 от Правилника за дейността на Европейския парламент;

като взе предвид предложението на Съвета на председателите на комисии и Работната група за парламентарна реформа;

като има предвид, че вследствие решението на Председателския съвет от 12 декември 2007 г., решението на последния от 12 декември 2002 г. следва да бъде изменено:

РЕШИ

Член 1

Общи разпоредби

Приложно поле

1. Настоящото решение се прилага за следните видове доклади по собствена инициатива:

а) Законодателни доклади по собствена инициатива, изготвени съобразно член 192 от Договора за ЕО и член 42 от Правилника за дейността на ЕП;

б) Стратегически доклади, изготвени въз основа на незаконодателни стратегически и приоритетни инициативи, включени в годишната законодателна и работна програма на Комисията;

в) Незаконодателни доклади по собствена инициатива, които не са изготвени въз основа на документ на друга институция или орган на Европейския съюз или са изготвени въз основа на документ, изпратен на Парламента за сведение, без да се накърняват разпоредбите на член 2, параграф 3;

г) Годишни доклади за дейността и мониторингови доклади (както са изброени в приложение 1)⁷¹;

⁷⁰Настоящото решение е изменено с решение на Председателския съвет от 26 юни 2003 г., консолидирано е на 3 май 2004 г. и наново изменено с решение, прието в пленарно заседание на 15 юни 2006 г. относно тълкуването на член 48 от Правилника за дейността на Европейския парламент, както и с решение на Председателския съвет от 14 февруари 2008 г.

⁷¹Парламентарни комисии, които предвиждат изготвянето на годишни доклади за дейността и мониторингови доклади по член 119, параграф 1 от Правилника за дейността на Европейския парламент или други правни разпоредби (включени в приложение 2), трябва предварително да уведомят за това Съвета на председателите на комисии, като посочат по-специално съответното правно основание, произтичащо от Договорите и от други правни разпоредби, включително тези на Правилника за дейността на Европейския парламент. Съветът на председателите на комисии уведомява впоследствие Председателския съвет за

д) Доклади за изпълнението относно транспонирането на законодателството на ЕС в националното право и относно изпълнението и прилагането му в държавите-членки.

Квота

2. Всяка парламентарна комисия може да изготвя едновременно до шест доклада по собствена инициатива. За комисиите, към които има подкомисии, квотата нараства с един доклад за всяка подкомисия. Този допълнителен доклад следва да бъде изготвен от подкомисията.

Това ограничение не се отнася за:

- законодателни доклади по собствена инициатива;
- доклади за изпълнението, като всяка комисия може да изготвя един такъв доклад годишно.

Минимален срок преди приемане

3. Исканата разрешение парламентарна комисия не може да приема въпросния доклад по-рано от три месеца след датата на разрешението или, в случай на уведомление, преди изтичането на трите месеца след датата на заседанието на Съвета на председателите на комисии, на което докладът е бил обявен.

Член 2

Условия за даване на разрешение

1. Предложеният доклад не трябва да е посветен на теми, които попадат главно в сферата на аналитични и изследователски дейности и могат да бъдат разгледани по друг начин, например чрез научни изследвания.

2. Предложеният доклад не трябва да бъде посветен на теми, по които през предходните дванайсет месеца вече е бил приет доклад в пленарно заседание, освен когато в изключителни случаи това е оправдано от наличието на нови данни.

3. По отношение на доклади, които се изготвят въз основа на документ, изпратен на Парламента за сведение, са в сила следните условия:

- основният документ трябва да е официален документ, който произхожда от институция или орган на Европейския съюз, и
 - а) е изпратен официално на Парламента за консултация или сведение, или
 - б) е публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* в рамките на консултации със заинтересовани страни, или
 - в) е документ на институция или орган на Европейския съюз, който е официално представен на Европейския съвет, или е документ на самия Европейски съвет;

тях. Такива доклади следва да се разрешават автоматично и не подлежат на квотата по член 1, параграф 2.

- документът трябва да бъде предоставен на всички официални езици на Европейския съюз;
- искането на разрешение трябва да бъде внесено не по-късно от четири месеца след датата, на която съответният документ е бил изпратен на Парламента или на която е бил публикуван в Официален вестник.

4. Доклади, които не се позовават на основен документ на институцията на Общността, не трябва да са посветени на теми, които вече са били изрично упоменати в представената от Комисията и одобрена от Парламента годишна законодателна и работна програма за текущата година.

Член 3

Процедура

Автоматично разрешение

1. След уведомяване на Съвета на председателите на комисии за искането, разрешение се предоставя автоматично за:

- доклади за изпълнение;
- годишните доклади за дейността и мониторинговите доклади, изброени в приложение 1.

Роля на Съвета на председателите на комисии

2. Надлежно обосновани искания за разрешение се изпращат до Съвета на председателите на комисии, който проверява тяхната съвместимост с посочените в член 1 и член 2 критерии и с установената в член 1 квота. Всички такива искания следва да съдържат указание за вида на доклада и точното му наименование, както и евентуално за основния(те) документ(и).

3. Искания за разрешение за изготвянето на стратегически доклади следва да бъдат одобрявани от Съвета на председателите на комисии след разрешаване на всички конфликти на компетентност по въпроса. Председателският съвет може, при конкретно искане от страна на политическа група, да отмени такова разрешение в рамките на не повече от четири парламентарни работни седмици.

4. Съветът на председателите на комисии изпраща за разрешение на Председателския съвет исканията за изготвяне на законодателни и незаконодателни доклади по собствена инициатива, за които е преценено, че отговарят на определените критерии и квоти. В същото време, Съветът на председателите на комисии уведомява Председателския съвет за всички годишни доклади за дейността и мониторингови доклади, изброени в приложения 1 и 2, доклади за изпълнение и стратегически доклади, за които е било дадено разрешение.

Разрешение на Председателския съвет и решаване на конфликтна компетентност

5. Председателският съвет взема решение по искания за разрешаване на изготвянето на законодателни и незаконодателни доклади по собствена инициатива не по-късно от четири парламентарни работни седмици след изпращането им от Съвета на председателите на комисии, освен ако по изключение срокът не бъде удължен от Председателския съвет.

6. Ако компетентността на дадена комисия за изготвяне на доклад бъдат оспорени, Председателският съвет се произнася в срок от шест парламентарни работни седмици въз основа на препоръка на Съвета на председателите на комисии или, ако такава препоръка не

е налице, на неговия председател. Ако в този срок Председателският съвет не е взел решение, препоръката се счита за одобрена⁷².

Член 4

Прилагане на член 50 от Правилника за дейността на Европейския парламент – процедура с асоциирани комисии⁷³

1. Искания за прилагане на член 50 от Правилника за дейността на Европейския парламент се представят не по-късно от понеделника преди заседанието на Съвета на председателите на комисии, на което се разглеждат исканията за изготвяне на доклади по собствена инициатива.

2. Съветът на председателите на комисии разглежда исканията за изготвяне на доклади по собствена инициатива и за прилагане на член 50 на месечното си заседание.

3. Ако заинтересованите комисии не са стигнали до споразумение по искането за прилагане на член 50, Председателският съвет се произнася в срок от шест парламентарни работни седмици въз основа на препоръка на Съвета на председателите на комисии или, ако такава препоръка не е налице, на неговия председател. Ако в този срок Председателският съвет не е взел решение, препоръката се счита за одобрена⁷⁴.

Член 5

Заклучителни разпоредби

1. Към края на парламентарния мандат искания за разрешаване на изготвянето на доклади по собствена инициатива трябва да се представят не по-късно от м. юли на годината, предшестваща изборите. След тази дата разрешения относно искания се дават единствено по изключение и при надлежна обосновка.

2. Съветът на председателите на комисии представя пред Председателския съвет доклад относно напредъка на докладите по собствена инициатива на всеки две години и половина.

3. Настоящото решение влиза в сила на 12 декември 2002 г. С него се отменят и заменят следните решения:

- решение на Председателския съвет от 9 декември 1999 г. относно процедурата на разрешаване изготвянето на доклади по собствена инициатива по смисъла на член 48 от Правилника за дейността на Европейския парламент и решения на Председателския съвет от 15 февруари и 17 май 2001 г. за осъвременяване на приложението към настоящото решение;
- решение на Председателския съвет от 15 юни 2000 г. относно процедурата на разрешаване изготвянето на доклади по документи, изпратени за сведение на Европейския парламент от други институции или органи на Европейския съюз.

⁷²Настоящият параграф беше създаден с решение, прието на пленарното заседание на 15 юни 2006 г. относно тълкуването на член 48 от Правилника за дейността на Европейския парламент.

⁷³Настоящият член беше създаден с решение на Председателския съвет от 26 юни 2003 г.

⁷⁴Настоящият параграф беше създаден с решение, прието на пленарното заседание на 15 юни 2006 г. относно тълкуването на член 48 от Правилника за дейността на Европейския парламент.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Годишни доклади за дейността и мониторингови доклади, подлежащи на автоматично разрешение и на ограничението за едновременното изготвяне на до шест доклада (съгласно член 1, параграф 2 и член 3 от настоящото решение)

Доклад относно правата на човека по света и политиката на ЕС в тази област – Комисия по външни работи

Годишен доклад на Съвета съгласно оперативна разпоредба 8 от Кодекса за поведение на Европейския съюз при износа на оръжие – Комисия по външни работи

Доклад относно мониторинга и прилагането на общностното право – Комисия по правни въпроси

По-добро законотворчество – прилагане на принципите на субсидиарност и пропорционалност – Комисия по правни въпроси

Доклад относно дейността на Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС – Комисия по развитие

Доклад относно състоянието на основните права в Европейския съюз – Комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

Доклад относно равнопоставеността между мъже и жени в Европейския съюз – Комисия по правата на жените и равенството между половете.

Интегриран подход за равнопоставеност на мъже и жени в дейността на комисиите (годишен доклад) – Комисия по правата на жените и равенството между половете.

Доклад относно сближаването – Комисия по регионално развитие

Защита на финансовите интереси на Общностите – борба с измамите – Комисия по бюджетен контрол

Годишен доклад относно ЕИБ – Комисия по бюджетен контрол/Комисия по икономически и парични въпроси – всяка втора година

Публични финанси в ИПС – Комисия по икономически и парични въпроси

Икономическото положение в Европа: подготвителен доклад относно интегрираните политически насоки и по-специално общите насоки на икономическите политики – Комисия по икономически и парични въпроси

Годишен доклад на ЕЦБ – Комисия по икономически и парични въпроси

Доклад относно политиката в областта на конкуренцията – Комисия по икономически и парични въпроси

Годишен доклад относно резултатите на вътрешния пазар – Комисия по вътрешния пазар и защита на потребителите

Годишен доклад относно защитата на потребителите – Комисия по вътрешния пазар и защита на потребителите

Годишен доклад относно Solvit – Комисия по вътрешния пазар и защита на потребителите

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

Годишни доклади за дейността и мониторингови доклади, подлежащи на автоматично разрешение и с конкретно позоваване на Правилника за дейността (не подлежат на ограничението за едновременното изготвяне на до шест доклада)

Годишен доклад относно публичния достъп до документи на Парламента, член 104, параграф 7 – Комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

Доклад относно европейските политически партии, член 210, параграф 6 – Комисия по конституционни въпроси

Доклад относно разискванията на комисията по петиции, член 202, параграф 8 – Комисия по петиции

Доклад относно годишния доклад на Омбудсмана, член 205, параграф 2 – втора част – Комисия по петиции

ПРИЛОЖЕНИЕ XIX

Да общуваме на тема Европа в партньорство

Цели и принципи

1. Европейският парламент, Съветът и Европейската комисия отдават изключително голямо значение на подобряването на комуникацията по въпросите на ЕС, с цел да се даде възможност на европейските граждани да упражняват правото си на участие в демократичния живот на Съюза, в който решенията се вземат при възможно най-голямо зачитане на принципа на откритост и възможно най-близко до гражданите, като се зачитат принципите на плурализма, участието, откритостта и прозрачността.
2. Трите институции изявяват желанието си да насърчават сближаването на становищата относно комуникационните приоритети на Европейския съюз като цяло, да популяризират добавената стойност, която носи възприемането на подход на ЕС спрямо комуникацията по европейските въпроси, да улеснят обмена на информация и най-добри практики, да постигнат единодействие между институциите при осъществяване на дейности по комуникацията, свързани с тези приоритети, както и да подпомагат, когато е необходимо, сътрудничеството между институциите на ЕС и държавите-членки.
3. Трите институции отчитат, че комуникацията по въпросите на Европейския съюз изисква политически ангажимент от страна на институциите на ЕС и на държавите-членки и че държавите-членки имат отговорност да комуникират с гражданите по въпросите на ЕС.
4. Трите институции смятат, че информационните и комуникационните дейности по европейските въпроси следва да предоставят на всички достъп до обективна и разнообразна информация относно Европейския съюз, както и да дадат възможност на гражданите да упражняват правото си да изразяват своето мнение и да участват активно в обществения дебат по въпросите на ЕС.
5. Трите институции насърчават зачитането на многоезичието и културното многообразие при осъществяването на действия в областта на информацията и комуникацията.
6. Трите институции поемат политически ангажимент да постигнат посочените по-горе цели. Те насърчават останалите институции и органи на ЕС да подкрепят усилията им и, при желание, да дадат своя принос към този подход.

Партньорски подход

7. Трите институции отчитат значението на партньорството между държавите-членки и институциите на ЕС в посрещането на комуникационните предизвикателства по въпросите на ЕС, за да се гарантира, на подходящо ниво, ефективното общуване с възможно най-широк кръг от обществеността и нейното обективно информиране.

Те изразяват желание да постигнат единодействие с националните, регионалните и местните органи, както и с представителите на гражданското общество.

За тази цел институциите биха искали да насърчат възприемането на прагматичен партньорски подход.

8. Във връзка с това те припомнят ключовата роля на междуинституционалната група по информация (МГИ), която служи на институциите като рамка на високо равнище за насърчаване на политическия дебат относно свързаните с ЕС информационни и комуникационни дейности, с цел насърчаване на единодействието и взаимното допълване.

За тази цел МГИ, която се председателства съвместно от представители на Европейския парламент, Съвета и Европейската комисия с участието като наблюдатели на Комитета на регионите и Европейския икономически и социален комитет, заседава по принцип два пъти годишно.

Рамка за съвместна работа

Трите институции възнамеряват да сътрудничат на следната основа:

9. При зачитане на индивидуалната отговорност на всяка институция на ЕС и на държавите-членки за техните собствени комуникационни стратегии и приоритети, трите институции веднъж годишно ще определят, в рамките на МГИ, ограничен брой общи комуникационни приоритети.

10. Тези приоритети ще се основават на комуникационните приоритети, определени от институциите и органите на ЕС в съответствие с техните вътрешни процедури, и ще допълват, когато е необходимо, стратегическите виждания и усилия на държавите-членки в тази област, като вземат предвид очакванията на гражданите.

11. Трите институции и държавите-членки ще положат усилия да насърчават необходимата подкрепа за комуникацията във връзка с определените приоритети.

12. Службите, които отговарят за комуникацията в държавите-членки и в институциите на ЕС, следва да са във връзка помежду си, за да осигурят успешното изпълнение на общите комуникационни приоритети, както и на други дейности, свързани с комуникацията на ЕС, при необходимост въз основа на подходящи административни договорености.

13. Институциите и държавите-членки се приканват да обменят информация относно други комуникационни дейности по въпросите на ЕС, по-специално относно комуникационните дейности, предвидени от институциите и органите в различните сектори, когато те водят до информационни кампании в държавите-членки.

14. Комисията се приканва в началото на всяка година да докладва на другите институции на ЕС относно основните постижения в изпълнението на общите комуникационни приоритети от предходната година.

15. Тази политическа декларация е подписана на двадесет и втория ден от месец октомври, две хиляди и осма година.

ПРИЛОЖЕНИЕ ХХ

Кодекс за поведение относно преговорите в рамките на обикновената законодателна процедура⁷⁵

1. Въведение

Настоящият кодекс за поведение определя общите принципи на Парламента за начина на водене на преговори на всички етапи на обикновената законодателна процедура, с цел да се повиши тяхната прозрачност и отчетност, особено на ранен етап на процедурата⁷⁶. Той допълва Съвместната декларация относно практическите условия и ред за процедурата на съвместно вземане на решение, приета от Парламента, Съвета и Комисията и съсредоточена повече върху отношенията между тези институции.

В Парламента водещата парламентарна комисия е основният компетентен орган при преговорите, както на първо, така и на второ четене.

2. Решение за встъпване в преговори

По общо правило Парламентът използва всички възможности, предоставени на всички етапи на обикновената законодателна процедура. Решението да се потърси постигане на споразумение на начален етап на законодателния процес се взема за всеки отделен случай, при отчитане на специфичните характеристики на конкретното досие. То е политически оправдано съобразно, например, политическите приоритети; съобразно безспорното или „техническо“ естество на предложението; съобразно неотложна ситуация и/или отношението на конкретно председателство към конкретно досие.

Възможността за встъпване в преговори със Съвета се представя от докладчика пред пълния състав на комисията и решението за предприемане на действие в такава насока се взема или с широк консенсус, или, при необходимост - с гласуване.

3. Състав на преговарящия екип

Решението на комисията за встъпване в преговори с оглед постигане на споразумение със Съвета и Комисията включва също така решение за състава на преговарящия екип на ЕП. По общ принцип се зачита политическият баланс и са представени всички политически групи, поне на експертно-техническо равнище в тези преговори.

Съответната служба на генералния секретариат на ЕП отговаря за практическото организиране на преговорите.

4. Мандат на преговарящия екип

По общо правило измененията, приети в комисия или в пленарно заседание, представляват основата на мандата на преговарящия екип на ЕП. Комисията може също да определя приоритетите и сроковете за преговорите.

В изключителни случаи на преговори по споразумение на първо четене, провеждащи се преди гласуването в комисия, комисията предоставя насоки на преговарящия екип на ЕП.

⁷⁵Одобрено от Председателския съвет на 18 септември 2008 г.

⁷⁶Специално внимание следва да се обърне на преговори, провеждащи се на етапи на процедурата, на които проследимостта в Парламента е много ограничена. Такъв е случаят при преговори: преди гласуването в комисия на първо четене, с цел постигане на споразумение на първо четене; след първото четене в Парламента, с цел постигане на бързо споразумение на второ четене.

5. Организиране на тристранни срещи („триалози”)

По принцип, а и за повишаване на прозрачността, триалозите, провеждани в Европейския парламент и Съвета, се обявяват.

Преговорите на тези триалози се основават на един съвместен документ, съдържащ позицията на съответната институция по всяко отделно изменение и включващ също така всички евентуални компромисни текстове, раздадени на триалога (например установената практика с документ в четири колони). Доколкото е възможно, компромисните текстове, внесени за обсъждане на предстояща среща, се раздават предварително на всички участници.

При необходимост на преговарящия екип на ЕП се предоставя устен превод.⁷⁷

6. Обратна информация и решения по постигнато споразумение

След всеки триалог преговарящият екип докладва на комисията за резултата от преговорите и ѝ предоставя всички раздадени на срещата текстове. Ако това не е възможно поради липса на време, преговарящият екип се среща с докладчиците в сянка, а ако е необходимо - и с координаторите, за да ги осведоми изчерпателно.

Комисията разглежда постигнатото споразумение или, в случай че се налагат по-нататъшни преговори, актуализира мандата на преговарящия екип. Ако това не е възможно поради липса на време, по-конкретно на етап второ четене, решението по споразумението се взема от докладчика и докладчиците в сянка, а при необходимост - и съвместно с председателя на комисията и координаторите. Между края на преговорите и гласуването в пленарно заседание се оставя достатъчен интервал от време, за да могат политическите групи да изготвят окончателната си позиция.

7. Подкрепа

На преговарящия екип се предоставят всички необходими ресурси за правилното протичане на неговата дейност. Това включва „екип за административна подкрепа”, който се състои от секретариата на комисията, политическия съветник на докладчика, секретариата за процедурите на съвместно вземане на решение и правната служба. В зависимост от конкретното досие и от етапа на преговорите, този екип може да се разшири.

8. Финализиране

Споразумението между Парламента и Съвета се потвърждава писмено с официално писмо. В съгласуваните текстове не се внасят никакви промени без изричното съгласие на съответното равнище на Европейския парламент и на Съвета.

9. Помирителна процедура

Принципите, заложи в настоящия кодекс за поведение, се прилагат и за помирителната процедура, като за нея делегацията на ЕП е основният компетентен орган в Парламента.

⁷⁷В съответствие с решението на Бюрото от 10 декември 2007 г.

ПОКАЗАЛЕЦ

Арабските цифри съответстват на членовете от Правилника за дейността.
Приложенията са обозначени с римски цифри, а арабските или римски цифри или следващите ги букви се отнасят за съответните раздели, членове или параграфи от приложенията.

- А -

Агенции	
- консултации	126
АКТБ	VII.VI
Архиви	179, 203
Асоциирани комисии	50, 88

- Б -

Безредие	152 - 154, XVI
- незабавни мерки	152
- санкции	153 - 154
Бивши членове на ЕП	9, X
Бюджет	23, 25, 31, 33, 75, 76, 78, VI, VII.IV, VII.V
- контрол върху изпълнението	78, 112
- освобождаване от отговорност	76 - 77, 112, VI, VII.V
- разглеждане в Парламента	75, VII
Бюджетна прогноза	79
Бюлетин	
Бюро	
- въпроси	29, 79, 80, 104
- на комисия	185, 191
- публичност на решенията	29
- състав	17 - 18, 22
- функции	23, 146 - 147, 209

- В -

Валутна политика	113
Вот на недоверие на Комисията	107
Време за въпроси	
- в комисиите	197
- в пленарно заседание	116, II
- по член 109 от Правилника	II
Временно председателство	12
Връщане за ново разглеждане в комисия	
- бюджет	
- освобождаване от отговорност	VI.5
- позиция на Съвета	43
- поправки	216
- предложения на Комисията	
. второ четене	63
. отлагане на гласуване	57
. отхвърляне	56

- процедурни предложения	172
Второ четене	61 - 66, 72
- бюджет	
- гласуване	64 - 66, 72, 158
- препоръка за	63 - 64
- приключване	64
- процедура за гласуване	158
- споразумение	72, XX
- стадий на разглеждане в комисия	61 - 63
- стадий на разглеждане на пленарно заседание	64 - 66, 72
- удължаване на срокове	62
Външна политика	96 - 97, VII
Въпроси	
- време за въпроси	116
- въпроси от първостепенна важност	117
- въпроси с искане за писмен отговор	117 - 118, III
- въпроси с искане за устен отговор, последван от разисквания	115
- кратки и конкретни въпроси	110 - 111
- към Бюрото, Председателския съвет и Квесторите	29
- към Европейската централна банка	118, III
- към Съвета и Комисията	20, 115 - 117, II
- недовършени	214
Върховен представител (вж. Заместник-председател на Комисията/Върховен представител)	

- Г -

Генерален секретар	4, 23, 73, 79, 145, 147, 152, 207, 209
Гласуване	158 - 161, 163 - 165, 167 - 171, 176
- "ан блок"	83, 160 - 161
- в комисия	195
- второ четене	64 - 66, 72
- действителност	155
. действителност в комисия	195
- електронно	168
- изменения	156, 161 - 162
- обяснение на вот	20, 170
- отсрочване	85
- поименно	20, 160, 167 - 169, 195
- поотделно	160
- право на глас	164
- принципи	160
- процедура	158, 195
- първо четене	55
- равен брой гласове	14 - 15, 22, 159
- разделно гласуване	20, 160, 163
- ред	158, 161
- с вдигане на ръка	165
- спорове	171
- сядане и изправяне	165
- тайно	169
- трето четене	69
Годишен доклад	119
Годишна законодателна програма	35, 42 - 43

Групи	30 - 31, 33 - 34
- дейност	31
- образуване	30
- правно положение	31

- Д -

Девиз	213
Делегации	25, 28
- в Помирителния комитет	68
- документи	
- към съвместни парламентарни комитети	200
- междупарламентарни	198, VII
- постоянни	25, 198
- превод	146
- председател	28, 152 - 153
- ad-hoc	25
Делегирани актове	87 а
Демокрация	74 д, 122, 209 - 210, IV
Диалог със Съвета	58, 63
Дневен ред	
- включване на точки в дневния ред ...	7, 52, 57 - 58, 64, 69, 97, 115, 122, 137 - 138, 141 - 142, 175, 188, 204, II, IV, VI.4
- изменение	140, 177
- на комисия	63, 117 - 118
- окончателен проект	122, 137 - 138, 140
- приемане	140 - 141
- проект	137 - 138
Доброволни споразумения	85
Договори	74 в, 81, VII.XVIII
- обикновена процедура за преразглеждане	74 а
- опростена процедура за преразглеждане	74 б
Доклади	
- във връзка с инициативи на държава-членка	44
- законодателни доклади	45, 55
- междинен доклад	81
- мнение на малцинството	52, 185
- на анкетна комисия	185
- на Комисията	119
- на основата на предложения за резолюции	120
- незаконодателни доклади	47
- от други институции	119
- по процедура на консултация	45
- по собствена инициатива	25, 41 - 42, 48, 50, 74 д, 119 - 120
- прилагане на правото на Съюза	119
- проектодоклад	52
- устен доклад	52, 56 - 57, 142
Докладчици в сянка	192
Документи	
- достъп до	103 - 104, 148, XV
- законодателни	43
- поверителни	VIII
- разпространяване	144, 148

Допустимост	
- въпроси за писмен отговор	117
Достъп	
- до галериите	145
- до документи	104, 145
- до документи и предоставяне на информация на Парламента	39
- до пленарната зала	145

- E -

Европейска комисия	
- вот на недоверие	107
- време за изказвания	149
- въпроси	115 - 117, II
- годишен доклад	119
- законодателна и работна програма	35
- избор	106
- изпълнителни правомощия	XIII, XIV.I
- изявления	110 - 111
- информирание на Парламента	
- искане за становище	43
- мандат за преговори	90
- освобождаване от отговорност	76
- оставка на член на Комисията	
- оттегляне на предложение	39, 56, 58, 65
- отхвърляне на предложение	56
- позиция по измененията	54, 57 - 58, 61, 66
- последващи действия	58 - 59
- председател	105
- приемане на изменения към предложение	57
- промени в предложението	53
- членове на ЕП	106
Европейска служба за борба с измамите (OLAF)	10
Европейска централна банка	
- въпроси с искане за писмен отговор	118
- изявления	113
- кандидатури	109
Европейския съвет	110
Европол	VII.XVII
Едноминутни изказвания	150
Езици	23, 146 - 147, 185, 201, XI
Електронен регистър на петициите	202

- 3 -

Законодателна инициатива	35, 41 - 42
Законодателна и работна програма	35
Законодателна резолюция	44 - 45, 55 - 57, 158
Законодателни документи	43
Законодателни процедури .	35 - 37, 38, 39 - 40, 43 - 50, 52 - 59, 61 - 69, 71 - 73, 81, 83 - 87, 88, 128, 216, XIV.I
Заместник-председатели	

- избор	13, 15, 17 - 18
- функции	21 - 23, 25, 68, 75 в - 75 г, 104, 131
Заместник-председател на Комисията/Върховен представител	96
Заместници	187
Заседания	133
- място на провеждане на заседанията	135
- прекратяване или закриване	140, 154, 172, 178
- провеждане	145 - 154
- протокол	179
- публичност на дейността	179, 181
- стенографски протоколи	181
Засилено сътрудничество между държави-членки	74 ж
Знаме	213

- И -

Избор	
- заместник-председатели	13, 15, 18
- квестори	13, 16 - 18
- Комисия	106, XVII
- Омбудсман	204
- Парламент	1, 214
- председател на Комисията	105
- председател на Парламента	13 - 14, 17 - 18
Избор на ръководство	
- заместник-председател	15
- квестори	16
- председател	14
Извънредни разисквания	141
Измами	10, XII
Изменения	156
- внасяне	156, 195
- допустимост	20, 87, 157
- езици	146 - 147, 156
- комисия	162, 195
- компромис	57, 63, 66, 160 - 161
- отпечатване	156
- оттегляне	156
- поемане от друг член	156
- позиция на Комисията	54, 57 - 58, 61, 66
- предлагане	156
- приемане	57, 156
- процедура без	46, 138
- разглеждане в комисия на изменения, внесени за гласуване на пленарно заседание	163
- разпространяване	156
- ред за гласуване	161
- срокове	156
- устно предложение	156
Изслушвания	23, 106, 185, 193, 202, XVII
Изявления	
- Върховен представител	96
- Декларация за финансови интереси	I

- Европейска централна банка	113
- Европейски съвет	110
- Кандидат за председател на Комисията	105
- Комисия	110
- Сметна палата	112
- Съвет	110
Икономически и социален комитет	124
Икономически политики	114
Имунитет	5 - 7, VII.XVI
Инициатива	
- доклад по собствена инициатива	41, 48, 50
- законодателна	35, 41
- на държава-членка	35 - 36, 44
- по член 225 от ДФЕС	42
Интергрупи	32

- К -

Кандидатури	
- Европейска централна банка	
- заместник-председатели	15
- квестори	16
- комисии	109, 186
- мандатни длъжности в Парламента	13 - 15, 186
- номинирани за членове на Комисията	106
- Омбудсман	204
- председател на Комисията	105
- председател на Парламента	14
Квестори	
- въпроси	29
- избор	13, 16, 18
- публичност на решенията	29
- финансови интереси	I
- функции	9, 26, I, X
Кворум	155, 195
Кодекс за поведение	9, X
Кодификация на законодателството на Съюза	86
Комисии	45 - 50, 52, 183 - 191, 193 - 197, VII
- анкетни комисии	25, 185 - 186, 188
- асоциирани	50, 88
- бюро	49, 52, 191
- водеща	42 - 43, 63, 188
- време за въпроси	197
- временни (вж. специални)	
- връщане за ново разглеждане	175
- второ четене	61 - 63
- гласуване	195 - 196
- диалог със Съвета	43, 63
- доклад	45, 47 - 48, 50, 52, 56 - 57
- заместници	187
- заседания	24, 46, 63, 96, 103, 106, 108 - 109, 113, 135, 162, 187, 190 - 191, 193 - 194
- изменения, внесени за пленарно заседание	162
- място на провеждане на заседанието	135

- отхвърляне на предложението	87
- подкомисии	188, 190
- помирителна процедура (член 294 от ДФЕС)	67 - 69
- поправки	216
- постоянни	183, VII
- правомощия и отговорности	188, VII
- председател	27, 52, 88, 185, 191
- проверка на пълномощията	3, 189, VII.XVI
- протоколи	103, 194
- процедура	63, 193 - 197
- първо четене	37, 38, 39, 53 - 54
- сезирани за становище	49, 188, 195
- специални	184, 188, 190
- спешно заседание	97
- спор за компетентност	188
- становища	49 - 50
- съвместни заседания	188
- съвместни парламентарни комитети	200
- създаване	183 - 185
- състав	25, 186
- трето четене	67 - 68
- функции	25, 188, VII
- членове на ЕП	186, 191
Комитет на регионите	125
Комитология	XIII
Компромисни изменения	57, 63, 66, 160 - 161
Консултации	43 - 44
- европейски органи (органи на ЕС)	126
- Икономически и социален комитет	124
- инициативи на държава-членка	44
- Комитет на регионите	125
- ОВППС	96
- повторно сезиране	59
- Член 140 от ДФЕС	83
Контролни правомощия	128
Конференции на парламентите	132
Конференция на комисиите по европейски въпроси (КОСАК)	131
Координатори на комисии	192
Корупция	10, XII

- Л -

Лични изявления	151
Лобисти	9, X

- М -

Мандат	2, VII.XVI
Мандат за преговори	90
Мандатни длъжности	12 - 15, 17 - 18
Междинен доклад	81
Междуинституционални преговори при законодателните процедури	70

Междуинституционални споразумения	127
Международни споразумения	90 - 91
Междупарламентарни делегации	198 - 200
Месечни сесии	133 - 134
Мнението на малцинството	52, 185
Многогодишна финансова рамка	75
Мнозинства (квалифицирано) и необходим минимален брой членове на парламента	
- Внасяне на предложения	
. за вот на недоверие	107
. за резолюции	
- въпроси с искане за устен отговор, последван от разисквания	115
- изявления на Комисията, Съвета и Европейския съвет	110
- отказ за освобождаване от отговорност	VI.4
- разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава	122
. предложение за отхвърляне на проектобюджета в цялост	
. предложения за решения, определящи нов максимален процент	
- Възражения	
. гласуване на изменение, което не е отпечатано и разпространено на всички официални езици	156
. Дневен ред	
- точки без изменения или разисквания	138
. препоръки на комисията по въпросите на общата външна политика и политиката на сигурността	97
. промяна в реда за гласуване	161
. тълкувания на Правилника за дейността	211
- Избор на мандатни длъжности в Парламента	169
- Изменения	
. внасяне	156
. възражение срещу гласуване на изменение, което не е отпечатано и разпространено на всички официални езици	146 - 147, 156
. окончателен проект на дневен ред	140
. Правилник за дейността	212
. проектоизменения и предложения за промени при първо четене на бюджета	
. проектоизменения при второ четене на бюджета	
- Искания	
. връщане за ново разглеждане в комисия	175
. дневен ред	
- внасяне на изменения по точка	138
- извънредни разисквания	141
- разискване на точка без изменение	138
. закриване на разискванията	176
. неотложна процедура	142
. отлагане на гласуване	177
. отлагане на разисквания	177
. подновена консултация	59
. поименно гласуване	167
. прекъсване или закриване на заседанието	178
. разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава	122
. свикване на Парламента	134
. създаване на анкетна комисия	185
. установяване на кворума	155

- Назначения	
. Европейска централна банка (искане за отлагане на гласуването)	109
. Комисия (председател)	105
. Комисия (членове)	106
. Омбудсман (избор)	204
. Омбудсман (освобождаване)	206
. Сметна палата (искане за отлагане на гласуването)	108
- Образуване на комисии и политически групи	
. анкетни комисии	185 - 186
. политически групи	30
- Политически партии на европейско равнище	210
- Предсрочно освобождаване на председателя на Парламента	19
- Препоръки до Съвета	121
- Приложения	215
- Решения на Парламента	
. за гласуване на компромисни изменения	161
. международни споразумения	90
. общ проект	69
. поддържането на иск предявен пред Съда на Европейския съюз	128
. Позиция на Съвета	
- изменения	66
- отхвърляне	65
. право на инициатива по член 192 от Договора за ЕО	42
. предложение за вот на недоверие на Комисията (приемане)	107
. процедура на одобрение	81
. разширявания	74 в
- Установяване на нарушения	
Мотиви	45, 47, 49, 156, 212
Мярка за прилагане	88, 128, XIII
Място на провеждане на заседанията	135

- Н -

Наблюдатели	11
Надбавки	8
Назначаване	
- Европейска централна банка	109
- ръководители на външни делегации	95
- специални представители	93
- членове на Сметната палата	108
Най-възрастен член на ЕП	
Нарушаване	
- на основните принципи	74 д
- на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава	122, 137, IV
Нарушение извършено извън пленарната зала	153
Нарушения на правилника	20
Национални парламенти	38 а
- връзки с	23
- мотивирано становище	38 а
- сътрудничество с	130
Недовършени дела	214
Недопустимост (искане за обявяване)	172, 174
Независими членове	33

Неотложна процедура	142
Неформални обединения на членове на ЕП	32

- О -

Обща външна политика и политика на сигурност (ОВППС)	96 - 97, VII.I
Общо разискване	143
Обяснение на вот	20, 170
Омбудсман	204 - 206
- дейност	205, XI
- назначаване	204
- освобождаване	206
Опростена процедура	46, 138
Опростяване на законодателството на Съюза	86 - 87
Оратори	
- време за изказване	110, 115, 140 - 142, 149 - 151, 153, 172 - 173
- даване на думата	173
- изказвания	
- разпределяне на времето за изказване	149, IV
- списък на ораторите	176
Освобождаване (предсрочно)	19
Освобождаване от отговорност	
- други органи	77
- изявление на Сметната палата	112
- Комисия	76
- председател на Европейския парламент	77
- процедура	VI
- решения	VI
Основни права	81, VII.XVII
Основни принципи	36, 74 д, VII.XVIII
Основни свободи	74 д, 81
Откритост и прозрачност	29, 103 - 104
Отлагане на разисквания и на гласуване	172
Отнасяне в комисия	
- второ четене	63
- поправки	216
- първо четене	43
Отношения с други институции	25, 34, 105, 124 - 125, 127
Отстраняване	
- от комисия	
- от пленарна зала	153
Оттегляне от Съюза	74 г
Отхвърляне	
- позиция на Съвета	65
- предложение на Комисията	56

- П -

Парламентарен мандат	133
Парламентарна асамблея на Съвета на Европа	199
Парламенти	
- Конференции на парламентите	132

- Националните парламенти на държавите-членки	25, 130 - 131
Петиции	201 - 203, 214, VII.XX
Писмени декларации	
- включени в регистъра	123
- приложени към стенографския протокол	149
Пленарна зала /Достъп до/	145
Пленарни заседания	
- бюджет	
- второ четене	64 - 66, 72
- изменения	49 - 50, 156, 162
- протокол	179
- първо четене	55 - 57
- стенографски протоколи	181
- трето четене	69
Поведение	
- кодекс за поведение	X
- провеждане на пленарни заседания	145 - 154
Поверителност	5, 29, 185, 205, XV
Повторно сезиране на Парламента	59
Подкомисии	188, 190
Подписване на приетите актове	73
Позиция	
- на Комисията	44, 54, 57 - 58, 61, 66, XIV
- на Парламента	58
- на Съвета	61
Позиция на Съвета	
- изменения	66
- отхвърляне	65
Политически групи - вж. групи	
Политически партии на европейско равнище	208 - 210
- възстановяване на недължимо изплатени суми	209
- изключване от финансиране	209
- комисия от независими личности	210
- правила за прилагане	23
- правомощия и отговорности на Бюрото	209
- правомощия и отговорности на компетентната комисия	210
- правомощия и отговорности на председателя	208
- програма	210
- техническа помощ	209
Помирителна процедура	
- състав и процедура на комитета	68
- трето четене	67 - 69
Поправки	180, 216
Права на човека	74 д, 81, 98, 122, 209 - 210, IV
Правилник за дейността на Парламента	
- изменение	212, VII.XVIII
- междуинституционални споразумения	127
- прилагане	211, VII.XVIII
- процедурни въпроси	173
Правно-езикова проверка	71, 74, 180
Правно основание	42
- водеща комисия	VII.XVI
- законодателна инициатива по член 225 от ДФЕС	

- международни споразумения	90
- предложения на Комисията (изменение)	59
- първо четене	37
Право на Съюза	
- кодификация	86
- опростяване	87
- преработване	87
- прилагане	128, 185, VII.XVI, XIV.I
Преглеждане на досиета	5
Предлагане	
- за обявяване на недопустимост	172, 174
- на изменения	156
Предложения	
- за вот на недоверие на Комисията	107
- за резолюции	47 - 49, 58, 74 д, 78, 85, 110, 115, 120, 122, 157, 202, 214, IV
- процедурни	172
Предотвратяване на измами и корупция	10, XII
Председател на Европейския съвет	110, 149
Председател на Комисията (избор)	105
Председател на Парламента	
- избор	13 - 14, 17 - 18
- функции . 20, 23, 73, 111, 116, 122, 126, 128, 149 - 150, 156 - 157, 171, 173, 208, 210, II, XVI	
Председателски съвет	
- въпроси	29
- отчетност	29
- състав	24
- функции	25, 210
Представителство на Парламента на заседанията на Съвета	40
Представителство на Съюза във външните отношения	
- Заместник-председател на Комисията/Върховен представител	96
- специални представители	93
Препоръки	42, 64, 81, 120 - 121, 123
- договори за присъединяване	74 в, 81, 200
- за второ четене	63 - 64
- към Съвета	97, 121
- мандат за преговори	90
- на Съвета, съгласно член 140 от ДФЕС	83
- Общата външна политика и политика на сигурност	97
- общи насоки на икономическите политики	114
- Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси	
- последващо разследване	185
Преработване на законодателството на Съюза	87
Привилегии и имунитети	5 - 7, 207, VII.XVI
Приети актове	73, 172
Приети текстове	180
Приложения	212, 215
Принципа на правовата държава	36, 74 д, 81, 122, 209 - 210, IV
Присъединяване	
- договори за присъединяване	74 в, 81, 200
- преговори за присъединяване	74 в, 200
Проверка	
- на правното основание	37

- на пълномощията	3, 12, 189, VII.XVI
Продължителност на мандата	
- мандатни длъжности	17
- членовете на ЕП	4
Прозрачност	
- в Парламента	103 - 104
- законодателен процес	39
- финансови интереси на членовете на ЕП	104
Производства пред Съда на Европейския съюз	128
Промени	
- Правилник за дейността	211 - 212
- предложения на Комисията	53
Пропорционалност	38 а, 44
Пропуски	5, 9, X.1
Протоколи	
- Бюрото	29
- заседания	179
- комисии	194
- Председателския съвет	29
Проучвателна или информационна мисия	188
Процедура	
- бюджет	75, 76, 78, VII.IV
- в комисия	45 - 50, 52, 63, 67 - 68, 162, 191, 193 - 195, 197, 216
- за гласуване	138, 158 - 159, 195
- законодателна 35 - 37, 38, 39 - 40, 42 - 50, 52 - 59, 61 - 69, 71 - 73, 81, 84 - 87, 88, 128, 216	
- неотложна процедура	142
- опростена процедура	46, 138
- освобождаване от отговорност	76 - 77, 80
- помирителна процедура	67 - 69
- предложения	20, 172
- процедура без изменения и разисквания	46, 138
- процедура на одобрение	73, 81, 90
- процедура на предприемане на последващи действия	58 - 59, 185
- разглеждане на доброволни споразумения	85
Процедура на кратко представяне	48, 139
Процедура на одобрение	81, 90
Процедурни въпроси	173
Процедурни предложения	172 - 178
Публичен достъп до документи	29, 103 - 104, XV
Пълномощия (проверка на)	3, 12, 189
Първо четене	36 - 37, 38, 43, 53 - 59, 71
- бюджет	
- гласуване	55
- помирителна процедура	
- приключване	53, 55
- процедура на предприемане на последващи действия	58 - 59
- споразумение	71, XX
- стадий на разглеждане в комисия	37, 38, 39, 45 - 47, 49 - 50, 52 - 54
- стадий на разглеждане на пленарно заседание	55 - 57

- P -

Работна програма	35
Равен брой гласове	159
Разисквания	
- закриване	172, 176
- извънредни	141
- нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава	122, 137, IV
- отлагане на разисквания	172, 177
- процедура без	46, 138
Разпределяне	
- време за изказвания	122, 149, IV
- на местата в пленарната зала	34
Разпространяване	144, 148, 179, IV
Разследване	185
Регистър	
- документи на Парламента	104, XV
- интереси на членовете на Парламента	I
- на лобистите	9, X
- петиции	201 - 202
Ред в пленарната зала	145, 152 - 154
Ред на работа на Парламента	137 - 138, 140, 142 - 144
Режим на временните суми от една дванадесета	75 e

- C -

Свикване на	
- комисии	193
- Парламента	134
Свободни места	4, 18
Секретариат	207
- независими членове на ЕП	33
- политически групи	31
Сесии	133 - 134
Символи на Съюза	213
Синя карта	149
Сметна палата	VI.1, VII.V
- изявления	112
- назначаване на членовете	108
Снемане на имунитет	6
Социален диалог	84
Специални представители	93
Списък на ораторите	176
Споразумение на второ четене	72, XX
Споразумение на първо четене	71, XX
Срокове	
- доклад	52
- изменения	156, 161
- поименно гласуване	167
- разделно гласуване	163
- разисквания и гласуване	144
- удължаване	62, 67, 69

Становища	
- искания за	43 - 44
- малцинство	46, 52, 185
- на комисии	37, 38, 49 - 50, 121, 188, 202 - 203, VI.1, VII
- на Парламента	55, 90, 96, 105, 108 - 109, 119, 142, 195
- по препоръки на Съвета	83
- процедура на предприемане на последващи действия след становище на Парламента	58 - 59
Стенографски протоколи	181
Субсидиарност	37, 38 а, 44
Счетоводство	79, 80, VII.IV, VII.V
Съвет	
- бездействие	
- време за изказвания	149
- въпроси	115 - 117, II
- заседания	40
- изявления	110
- консултации	43, 45
- обща позиция	61
- препоръки към	97, 121
Съвет на Европа	199
Съвет на председателите на делегации	28
Съвет на председателите на комисии	27
Съвместни парламентарни комитети	200
Съвместно предложение за резолюция	110, 115, 122
Съдебно сътрудничество	
Съд на Европейския съюз	
- назначаване	107 а
- производства пред	128, 204, 206, VI.6
Състав на Парламента	74 е
Сътрудници	X.2
Сътрудничество	
- засилено сътрудничество	74 ж, 81

- Т -

Трети страни	
- АКТЬ	VII.II
- асоциирани към Съюза	200
- договори за присъединяване	74 в, 81
- отношения с	25, 200
- преговори за присъединяване	74 в, 200
Трето четене	
- общ проект	69
- помирителна процедура	67 - 68
- стадий на разглеждане в пленарно заседание	69

- У -

Устен превод	146
--------------------	-----

- Ф -

Финансова обосновка	45, 47
Финансова съвместимост	38, 45, 47
Финансови интереси	
- на Съюза	10, XII
- на членовете на ЕП	9, I
Финансови последици	38, 96
Финансов протокол	90
Финансов триалог	75 В

- Х -

Харта на основните права	36, 103
Химн	213

- Ч -

Четения	37, 38, 39, 42 - 50, 52 - 59, 61 - 69, 71 - 73
Членове	1 - 9, 136
- Европейска комисия	106
- Европейска централна банка	109
- Европейски парламент	1 - 9, 136
- Комисии	185 - 186
- независими членове на ЕП	33
- отстраняване на членове на ЕП	153
- продължителност на мандата	4
- разноси	8
- Сметна палата	108
- сътрудници	X
- Устав	8 - 9, 48, VII.XVI
- финансови интереси	9, I
Чувствителна информация	5, XV

- Щ -

Щатно разписание (Генерален секретариат)	30, 207
--	---------

ПОЛЕЗНА ИНФОРМАЦИЯ

Съгласно решенията на Парламента относно използването на неутрален спрямо пола език в неговите документи, Правилникът за дейността беше адаптиран към насоките по този въпрос, одобрени от Групата на високо равнище за равнопоставеност на половете и многообразието на 13 февруари 2008 г. и утвърдени от Бюрото на 19 май 2008 г.

Правилникът за дейността на Европейския парламент периодично се публикува като книжно тяло, както и в *Официален вестник на Европейския съюз*. Тези издания можете да получите от Службата за публикации на Европейския съюз.

Европейският парламент може да изменя правилника за дейността си. Редакцията, която е в сила към момента, можете да намерите на уеб страницата на Европейския парламент (<http://www.europarl.europa.eu>).

Текстовете в курсив представляват тълкуване на Правилника за дейността (съгласно член 211).

ISBN 978-92-823-3082-1

